

Úřední věstník

Evropské unie

L 331

České vydání

Právní předpisy

Svazek 53

15. prosince 2010

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES 12
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES 48
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES 84

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) ⁽¹⁾ 120

(¹) Text s významem pro EHP

Cena: 8 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Rady (EU) č. 1096/2010 ze dne 17. listopadu 2010 o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropské rady pro systémová rizika** 162

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1092/2010

ze dne 24. listopadu 2010

o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční stabilita je předpokladem toho, aby reálná ekonomika vytvářela pracovní místa, úvěry a růst. Finanční krize odhalila závažné nedostatky ve finančním dohledu, který nedokázal předvídat nepříznivý makroobezřetnostní vývoj a zabránit akumulaci přílišných rizik ve finančním systému.
- (2) Evropský parlament opakovaně vyzýval k posílení skutečně rovných podmínek pro všechny zúčastněné subjekty na

úrovni Unie a současně poukazoval na závažná selhání v dohledu Unie nad stále rostoucí integrací finančních trhů (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ⁽⁴⁾), usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ⁽⁵⁾, usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ⁽⁶⁾, usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komisi o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ⁽⁷⁾ a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními Komisi ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ⁽⁸⁾ a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽⁹⁾ a postoji ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽¹⁰⁾).

- (3) V listopadu 2008 Komise pověřila skupinu na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém.
- (4) Ve své závěrečné zprávě předložené dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni, kromě jiného zřídit orgán na úrovni Unie pověřený dohledem nad riziky ve finančním systému jako celku.

(1) Úř. věst. C 270, 11.11.2009, s. 1.

(2) Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(3) Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

(4) Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

(5) Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

(6) Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

(7) Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

(8) Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

(9) Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

(10) Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) Komise ve sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ uvítala a všestranně podpořila doporučení de Larosièrovy zprávy. Evropská rada se na zasedání konaném ve dnech 19. a 20. března 2009 dohodla, že je nutné zlepšit regulaci finančních institucí v Unii a dohled nad nimi a že základem pro tuto činnost je de Larosièrova zpráva.
- (6) Ve svém sdělení nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ ze dne 27. května 2009 Komise navrhla řadu reforem stávajícího režimu pro ochranu finanční stability na úrovni Unie, zejména zřízení Evropské rady pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), která ponese odpovědnost za makrobezpečnostní dohled. Rada dne 9. června 2009 a Evropská rada na svém zasedání konaném ve dnech 18. a 19. června 2009 podpořily stanovisko Komise a uvítaly záměr Komise předložit legislativní návrhy tak, aby byl nový rámec zaveden v průběhu roku 2010. V souladu s návrhy Komise dospěla Rada mimo jiné k závěru, že Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) „by měla ESRB poskytovat analytickou, statistickou, správní a logistickou podporu, která se bude rovněž opírat o technické poradenství centrálních bank a orgánů dohledu členských států“. Podporou, kterou bude ECB poskytovat ESRB, a úkoly svěřenými a přidělenými ESRB by neměla být dotčena zásada nezávislosti ECB při plnění úkolů podle Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (7) S ohledem na integraci mezinárodních finančních trhů a na riziko dalšího rozšíření finanční krize je nutné, aby Unie přijala na globální úrovni přesvědčivý závazek. ESRB by měla využívat odborných znalostí vědeckého výboru na vysoké úrovni a ujmout se všech globálních úkolů nezbytných k zajištění toho, aby byl slyšet hlas Unie v otázkách finanční stability, zejména pak prostřednictvím úzké spolupráce s Mezinárodním měnovým fondem (dále jen „MMF“) a Radou pro finanční stabilitu (dále jen „FSB“), od nichž se očekává, že budou poskytovat včasné varování týkající se makrobezpečnostních rizik na globální úrovni, a všemi partnery ze skupiny G-20.
- (8) ESRB by měla mimo jiné přispívat k provádění doporučení MMF, FSB a Banky pro mezinárodní platby (dále jen „BIS“) určených pro skupinu G-20.
- (9) Zpráva IMF, BIS a FSB ze dne 28. října 2009 předložená ministrům financí a guvernéřům centrálních bank G-20 nazvaná „Průvodce hodnocením systémového významu finančních institucí, trhů a nástrojů: úvodní úvahy“ rovněž uvádí, že posouzení systémového rizika může být proměnlivé v závislosti na hospodářském prostředí. Je rovněž podminěno finanční infrastrukturou, opatřeními v oblasti řešení krizí a schopností řešit selhání v okamžiku jejich vzniku. Finanční instituce mohou mít systémový význam pro místní, celostátní či mezinárodní finanční systémy a hospodářství. Ke klíčovým kritériím pro určení systémového významu trhů a institucí patří velikost (objem finančních služeb poskytovaných jednotlivými segmenty finančního systému), nahraditelnost (rozsah, v jakém mohou v případě selhání ostatní segmenty systému poskytovat stejné služby) a propojenost (vazby s ostatními segmenty systému). Hodnocení založené na těchto třech kritériích by mělo být doplněno údaji o finančních slabínách a schopnosti institucionálního rámce řešit finanční selhání a mělo by brát v úvahu celou škálu dalších faktorů, jako je například složitost zvláštních struktur a podnikatelských modelů, stupeň finanční autonomie, intenzita a rozsah dohledu, transparentnost finančních mechanismů a vazby, jež mohou ovlivnit celkové riziko institucí.
- (10) Úkolem ESRB by mělo být sledování a hodnocení systémového rizika za běžných podmínek s cílem snížit riziko, že dojde k selhání systémových segmentů, a zvýšit odolnost finančního systému vůči otřesům. V tomto ohledu by ESRB měla přispívat k zajištění finanční stability a snižování negativních dopadů na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Má-li ESRB dosáhnout svých cílů, měla by analyzovat veškeré příslušné informace.
- (11) Současné uspořádání v Unii klade příliš malý důraz na makrobezpečnostní dohled a propojení mezi vývojem v širším makroekonomickém prostředí a finančním systémem. Odpovědnost za makrobezpečnostní analýzu zůstává roztržena a provádějí ji různé orgány na různých úrovních, bez jakéhokoli mechanismu k zajištění toho, že makrobezpečnostní rizika budou přiměřeně identifikována a že varování a doporučení budou vydána jasně, že jsou sledována a že jsou na jejich základě prováděna příslušná opatření. Řádné fungování finančních systémů v Unii a ve světě a zmírnění rizik ohrožujících toto řádné fungování vyžaduje větší propojenost mezi makrobezpečnostním a mikrobezpečnostním dohledem
- (12) Tento nově vytvořený systém makrobezpečnostního dohledu si žádá věrohodné a vysoce uznávané vedení. Z tohoto důvodu by se vzhledem ke své klíčové roli a důvěře, které se těší na mezinárodní i uvnitřní úrovni, a rovněž k doporučením de Larosièrovy zprávy měl předsedou ESRB na první pětileté období po vstupu tohoto nařízení v platnost stát prezident ECB. Kromě toho by měly být zvýšeny požadavky na odpovědnost a orgány ESRB by měly mít možnost využívat široké škály zkušeností, poznatků a názorů.

- (13) De Larosièrova zpráva rovněž uvádí, že makroobezřetnostní dohled nemá smysl, pokud nemá určitý dopad na dohled na mikroúrovni, přičemž mikroobezřetnostní dohled nemůže účinně zaručit finanční stabilitu, jestliže patřičně nezohledňuje vývoj, k němuž dochází na makroúrovni.
- (14) Je třeba vytvořit Evropský systém finančního dohledu (dále jen „ESFS“) sdružující subjekty dohledu nad finančním trhem na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, který bude fungovat jako síť. V souladu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by subjekty zapojené do ESFS měly spolupracovat v duchu důvěry a navzájem se plně respektovat, a to především za účelem zajištění vhodné a spolehlivé vzájemné výměny informací. Na úrovni Unie by tato síť měla zahrnovat ESRB a tři orgány mikrodohledu: Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽²⁾ a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽³⁾ (společně dále jen „evropské orgány dohledu“).
- (15) Unie potřebuje zvláštní orgán, který by byl odpovědný za makroobezřetnostní dohled nad celým jejím finančním systémem a který by identifikoval rizika z hlediska finanční stability a v případě nutnosti vydal varování před riziky a doporučení pro opatření k řešení těchto rizik. Z těchto důvodů by měla být zřízena ESRB jako nový nezávislý orgán pro všechna finanční odvětví i systémy záruk. ESRB by měla provádět makroobezřetnostní dohled na úrovni Unie a neměla by mít právní subjektivitu.
- (16) ESRB by se měla skládat z generální rady, řídicího výboru, sekretariátu, poradního vědeckého výboru a poradního technického výboru. Složení poradního vědeckého výboru by mělo zohlednit příslušná pravidla pro řešení střetu zájmů přijatá generální radou. Zřízení poradního technického výboru by mělo zohlednit stávající struktury s cílem nedopustit žádné zdvojování.
- (17) ESRB by měla vydávat varování a, pokud to považuje za nezbytné, doporučení obecné povahy nebo specifické povahy, která by měla být určena zejména Unii jako celku, nebo jednomu nebo více členským státům, nebo jednomu či více evropským orgánům dohledu, nebo jednomu či více vnitrostátním orgánům dohledu, se stanovenou lhůtou pro příslušnou politickou reakci.
- (18) ESRB by měla vypracovat systém jednotné barevné klasifikace rizik s cílem zajistit, aby zainteresované subjekty mohly lépe posoudit povahu daného rizika.
- (19) Tato varování a doporučení by měla být v souladu s přísnými pravidly týkajícími se zachování důvěrnosti rovněž předávána Radě a Komisi, a pokud jsou určena jednomu či více vnitrostátním orgánům dohledu, také evropským orgánům dohledu, aby získala na váze a legitimitě. Jednání Rady by měla být připravena Hospodářským a finančním výborem v souladu s jeho úlohou vymezenou ve Smlouvě o fungování EU. Za účelem přípravy jednání Rady a poskytování Radě včasných politických rad by ESRB měla Hospodářský a finanční výbor pravidelně informovat a měla by mu zasílat dokumenty obsahující varování a doporučení, jakmile budou přijaty.
- (20) ESRB by měla také sledovat dodržování svých varování a doporučení na základě zpráv od adresátů, aby bylo zajištěno, že jsou její varování a doporučení skutečně dodržována. Adresáti doporučení by na základě těchto doporučení měli konat a v případě nečinnosti by měli předložit náležité zdůvodnění (zásada „konej, nebo vysvětli“). Pokud ESRB shledá, že reakce je nedostatečná, měla by při dodržení přísných pravidel týkajících se zachování důvěrnosti informovat adresáty, Radu a v případě potřeby příslušné evropské orgány dohledu.
- (21) ESRB by měla v každém jednotlivém případě a poté, co informovala Radu v dostatečném předstihu, aby mohla Rada reagovat, rozhodnout, zda by doporučení mělo zůstat důvěrné nebo zda by mělo být zveřejněno, přičemž si musí být vědoma skutečnosti, že zveřejnění může za určitých okolností pomoci k vymáhání dodržování doporučení.
- (22) Pokud ESRB zjistí existenci rizika, které by mohlo vážným způsobem ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, měla by o této situaci neprodleně informovat Radu. Pokud má ESRB za to, že může nastat mimořádná situace, měla by kontaktovat Radu a poskytnout jí hodnocení situace. Rada by poté měla posoudit, zda je nutno přijmout rozhodnutí určené evropským orgánům dohledu, v kterém určí, že nastala mimořádná situace. Při tomto postupu je nanejvýš důležité dbát na zachování důvěrnosti.
- (23) ESRB by měla podávat zprávu Evropskému parlamentu a Radě nejméně jednou ročně, v případě rozsáhlých finančních problémů častěji. V případě potřeby by Evropský parlament a Rada měly ESRB vyzvat, aby projednala konkrétní otázky související s finanční stabilitou.
-
- ⁽¹⁾ Viz strana 12 v tomto čísle Úředního věstníku.
⁽²⁾ Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.
⁽³⁾ Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (24) ECB a národní centrální banky by měly mít vedoucí úlohu v makrobezpečnostním dohledu z důvodu svých odborných znalostí a stávající odpovědnosti v oblasti finanční stability. Vnitrostátní orgány dohledu by měly být zapojeny tak, že budou poskytovat své specifické odborné znalosti. Podíl orgánů mikrobezpečnostního dohledu na práci ESRB je velmi důležitý, aby bylo zajištěno, že posouzení makrobezpečnostního rizika je založeno na úplných a přesných informacích o vývoji finančního systému. V souladu s touto skutečností by předsedové evropských orgánů dohledu měli být členy s hlasovacím právem. Jeden zástupce příslušných vnitrostátních orgánů dohledu za každý členský stát by se měl účastnit zasedání generální rady jako pozorovatel bez hlasovacího práva. V duchu otevřenosti by patnáct nezávislých osob mělo prostřednictvím poradního vědeckého výboru poskytovat ESRB externí odborné znalosti.
- (25) Účast člena Komise v ESRB napomůže vytvořit kontakt s makroekonomickým a finančním dohledem Unie, zatímco přítomnost předsedy Hospodářského a finančního výboru bude odrážet úlohu ministerstev členských států odpovědných za finance a Rady při ochraně finanční stability a provádění hospodářského dohledu a dohledu nad finančním trhem.
- (26) Je klíčové, aby členové ESRB vykonávali své funkce nezávisle a aby zvažovali finanční stabilitu Unie pouze jako celku. V případě, že nelze dosáhnout konsenzu, by nemělo být hlasování o varováních a doporučeních v rámci ESRB vázané a rozhodnutí by měla být zpravidla přijímána prostou většinou hlasů.
- (27) Vzájemná propojenost finančních institucí a trhů má za následek, že sledování a posuzování potenciálních systémových rizik by mělo být založeno na rozsáhlém souboru relevantních makroekonomických a mikrofinančních údajů a ukazatelů. Tato systémová rizika zahrnují riziko narušení kontinuity finančních služeb, které je způsobeno výrazným oslabením celého finančního systému v Unii nebo jeho části a které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Systémový význam mohou mít všechny typy finančních institucí, zprostředkovatelských subjektů, trhů, infrastruktur a nástrojů. ESRB by proto měla mít přístup ke všem informacím, které jsou nezbytné pro plnění jejích povinností při požadovaném zachování důvěrnosti těchto informací.
- (28) Opatření ke shromažďování informací stanovená v tomto nařízení jsou nezbytná pro plnění úkolů ESRB a neměla by mít vliv na právní rámec Evropského statistického systému v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽¹⁾ ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽²⁾.
- (29) Účastníci trhu mohou poskytnout cenný vstup pro pochopení vývoje, který postihuje finanční systém. V případě potřeby by tedy ESRB měla konzultovat se zúčastněnými subjekty ze soukromého sektoru včetně zástupců finančního odvětví, sdružení spotřebitelů, skupin uživatelů v oblasti finančních služeb, které byly zřízené Komisí nebo na základě právních předpisů Unie, a poskytnout jim rovnou příležitost k vyjádření svých stanovisek.
- (30) Zřízení ESRB by mělo přímo přispět k dosažení cílů vnitřního trhu. Makrobezpečnostní dohled Unie nad finančním systémem je nedílnou součástí celkového nového režimu dohledu v Unii, neboť makrobezpečnostní hledisko je úzce spjato s úkoly mikrobezpečnostního dohledu, které patří do pravomoci evropských orgánů dohledu. Pouze se zavedeným režimem, který správně chápe vzájemnou závislost mezi mikrobezpečnostními a makrobezpečnostními riziky, mohou mít všechny zúčastněné subjekty dostatečnou jistotu při zapojování se do přeshraničních finančních aktivit. ESRB by měla sledovat a posuzovat rizika pro finanční stabilitu vyplývající z vývoje, která mohou mít dopad na odvětvové úrovni nebo na úrovni finančního systému jako celku. Řešením těchto rizik by měla ESRB přímo přispívat k integrované struktuře dohledu Unie nutné pro podporu včasných a jednotných politických reakcí členských států, čímž by se zabránilo rozdílným přístupům a zlepšilo fungování vnitřního trhu.
- (31) Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království v. Evropský parlament a Rada) konstatoval, že „nic ve znění článku 95 Smlouvy o ES [nyní článku 114 Smlouvy o fungování EU] neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členským státům. Podle uvážení uvedeného zákonodávce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doporučení a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“ ⁽³⁾. ESRB by měla přispět k finanční stabilitě nutné pro další finanční integraci v rámci vnitřního trhu sledováním systémových rizik a v případě potřeby vydáváním varování a doporučení. Uvedené úkoly úzce souvisejí s cíli právních předpisů Unie týkajících se vnitřního trhu s finančními službami. Proto by měla být ESRB zřízena na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.

- (32) Jak je navrhováno v de Larosièrově zprávě, je třeba jednat postupně po jednotlivých krocích a Evropský parlament a Rada by do 17. prosince 2013 měly provést úplný přezkum ESFS, ESRB a evropských orgánů dohledu,
- (33) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž provádění účinného makrobezpečnostního dohledu nad finančním systémem Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z důvodu integrace evropských finančních trhů, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku, nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Zřízení

1. Zřizuje se Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“). ESRB má sídlo ve Frankfurtu nad Mohanem.
2. ESRB je součástí Evropského systému finančního dohledu (dále jen „ESFS“), jehož účelem je zajišťovat dohled nad finančním systémem Unie.
3. ESFS tvoří:
 - a) ESRB;
 - b) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením (EU) č. 1093/2010;
 - c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením (EU) č. 1094/2010;
 - d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením (EU) č. 1095/2010;
 - e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“) zřízený článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010;
 - f) příslušné orgány nebo orgány dohledu členských států vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které tvoří ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi sebou.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

- a) „finanční institucí“ se rozumí jakýkoli podnik, na který se vztahují právní předpisy uvedené v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, jakož i jakýkoli jiný podnik nebo subjekt v Unii, jehož hlavní předmět činnosti je podobné povahy;
- b) „finančním systémem“ se rozumí veškeré finanční instituce, trhy, produkty a tržní infrastruktury;
- c) „systémovými riziky“ se rozumí narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhů a infrastruktury mohou mít do určité míry systémový význam.

Článek 3

Poslání, cíle a úkoly

1. ESRB je odpovědná za makrobezpečnostní dohled nad finančním systémem v rámci Unie s cílem přispívat k předcházení systémovým rizikům pro finanční stabilitu v Unii, která jsou důsledkem vývoje v rámci finančního systému, nebo k jejich zmírňování, při zohlednění makroekonomického vývoje, tak aby nedocházelo k výskytům rozsáhlých finančních problémů. Přispívá k řádnému fungování vnitřního trhu a zajišťuje tím trvalý přínos finančního odvětví k hospodářskému růstu.
2. Pro účely odstavce 1 plní ESRB tyto úkoly:
 - a) určuje nebo shromažďuje a analyzuje veškeré relevantní a nezbytné informace pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1;
 - b) identifikuje systémová rizika a stanoví pořadí jejich důležitosti;
 - c) vydává varování v případě, že se taková systémová rizika považují za významná, a ve vhodných případech je zveřejňuje;
 - d) vydává doporučení pro nápravná opatření reagující na zjištěná rizika a ve vhodných případech je zveřejňuje;

- e) dospěje-li k závěru, že může nastat mimořádná situace ve smyslu článku 18 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, vydává důvěrné varování adresované Radě a poskytuje Radě vyhodnocení situace, aby Rada mohla posoudit, jestli je nezbytné přijmout rozhodnutí určené evropským orgánům dohledu o tom, že nastala mimořádná situace;
- f) sleduje reakce na varování a doporučení;
- g) úzce spolupracuje se všemi ostatními subjekty, které jsou součástí ESFS, a podle potřeby poskytuje evropským orgánům dohledu informace o systémových rizicích nezbytné pro plnění jejich úkolů; a ve spolupráci s evropskými orgány dohledu zejména vypracuje soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů (přehled ukazatelů rizik) za účelem identifikace a měření systémových rizik;
- h) účastní se podle potřeby činnosti společného výboru;
- i) koordinuje svou činnost s mezinárodními finančními institucemi, zejména s Mezinárodním měnovým fondem a Radou pro finanční stabilitu, jakož i s příslušnými orgány ve třetích zemích, pokud se jedná o záležitosti vztahující se k makrobezpečnostnímu dohledu;
- j) plní další související úkoly, je-li tak stanoveno v právních předpisech Unie.

KAPITOLA II

ORGANIZACE

Článek 4

Struktura

1. ESRB má generální radu, řídicí výbor, sekretariát, poradní vědecký výbor a poradní technický výbor.
2. Generální rada přijímá rozhodnutí nezbytná pro zajištění plnění úkolů svěřených ESRB podle čl. 3 odst. 2.
3. Řídicí výbor napomáhá procesu rozhodování ESRB přípravou zasedání generální rady, přezkoumáváním dokumentů, které mají být projednávány, a sledováním postupu probíhajících činností ESRB.
4. Sekretariát odpovídá za běžný provoz ESRB. Poskytuje kvalitní analytickou, statistickou, správní a logistickou podporu ESRB pod vedením předsedy a řídicího výboru v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1096/2010 ⁽¹⁾. Využívá také technické poradenství evropských orgánů dohledu, národních centrálních bank a vnitrostátních orgánů dohledu.

⁽¹⁾ Viz strana 162 v tomto čísle Úředního věstníku.

5. Poradní vědecký výbor a poradní technický výbor uvedené v článcích 12 a 13 poskytují rady a pomoc v otázkách vztahujících se k činnosti ESRB.

Článek 5

Předseda a místopředsedové ESRB

1. Předsdou ESRB je po dobu pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost prezident ECB. Na další období je předseda ESRB jmenován postupem stanoveným na základě přezkumu uvedeného v článku 20.
2. Prvního místopředsedu volí ze svých řad členové Generální rady ECB na období pěti let s přihlédnutím k potřebě vyváženého zastoupení členských států obecně a členských států, jejichž měnou je euro a členských států jejichž měnou není euro. První místopředseda může být jednou zvolen opakovaně.
3. Druhým místopředsdou je předseda společného výboru jmenovaný podle čl. 55 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.
4. Předseda a místopředsedové sdělí Evropskému parlamentu na veřejném slyšení, jakým způsobem hodlají plnit své povinnosti podle tohoto nařízení.
5. Předseda řídí zasedání generální rady a řídicího výboru.

6. Místopředsedové v daném hierarchickém pořadí řídí zasedání generální rady nebo řídicího výboru v případě, že se předseda nemůže zasedání účastnit.
7. Pokud funkční období člena Generální rady ECB, který byl zvolen prvním místopředsdou, skončí před uplynutím pětiletého období nebo pokud první místopředseda nemůže z jakéhokoliv důvodu vykonávat své povinnosti, je zvolen nový první místopředseda v souladu s odstavcem 2.
8. Předseda zastupuje ESRB navenek.

Článek 6

Generální rada

1. Členy generální rady s hlasovacím právem jsou:
 - a) prezident a viceprezident ECB;
 - b) guvernéri národních centrálních bank;

- c) člen Komise;
- d) předseda Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví);
- e) předseda Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění);
- f) předseda Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy);
- g) předseda a oba místopředsedové poradního vědeckého výboru;
- h) předseda poradního technického výboru.

2. Členy generální rady bez hlasovacího práva jsou:

- a) jeden zástupce na vysoké úrovni příslušných vnitrostátních orgánů dohledu za každý členský stát v souladu s odstavcem 3;
- b) předseda Hospodářského a finančního výboru.

3. Pokud jde o zastoupení vnitrostátních orgánů dohledu podle odst. 2 písm. a), příslušní zástupci na vysoké úrovni se střídají v závislosti na projednávaných bodech, ledaže se vnitrostátní orgány dohledu určitého členského státu dohodnou na společném zástupci.

4. Generální rada přijme jednací řád ESRB.

Článek 7

Nestrannost

1. Při účasti na činnostech generální rady a řídicího výboru nebo při jakémkoliv jiné činnosti vztahující se k ESRB plní členové ESRB své povinnosti nestranně a pouze v zájmu Unie jako celku. Nevyžadují ani nepřijímají pokyny od členských států, orgánů Unie ani jiného veřejného či soukromého subjektu.

2. Členové generální rady (s hlasovacím právem i bez něj) nesmějí zastávat funkci ve finančním odvětví.

3. Členské státy, orgány Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy ESRB při plnění úkolů stanovených v čl. 3 odst. 2.

Článek 8

Služební tajemství

1. Členové generální rady a jakékoli jiné osoby, které pracují nebo pracovaly pro ESRB nebo ve spojení s ESRB (včetně příslušných zaměstnanců centrální bank, poradního vědeckého výboru, poradního technického výboru, evropských orgánů dohledu

a příslušných vnitrostátních orgánů dohledu členských států), nesmí nikomu sdělit informace, na které se vztahuje služební tajemství, ani po skončení svých povinností.

2. Informace, které členové ESRB získají, mohou využívat pouze při plnění svých povinností a při plnění úkolů stanovených v čl. 3 odst. 2.

3. Aniž je dotčen článek 16 a příslušná ustanovení trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které osoby uvedené v odstavci 1 získají při plnění svých povinností, sděleny jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

4. ESRB spolu s evropskými orgány dohledu vyjedná a zavede konkrétní postupy pro zachování důvěrnosti za účelem ochrany informací o jednotlivých finančních institucích nebo informací, které umožňují identifikaci jednotlivých finančních institucí.

Článek 9

Zasedání generální rady

1. Řádná plenární zasedání generální rady svolává předseda ESRB a konají se nejméně čtyřikrát ročně. Mimořádná zasedání mohou být svolávána z iniciativy předsedy ESRB nebo na žádost nejméně jedné třetiny členů generální rady s hlasovacím právem.

2. Každý člen je na zasedáních generální rady přítomen osobně a nesmí být zastoupen.

3. Odchylně od odstavce 2 smí člen, který se nemůže účastnit zasedání po dobu nejméně tří měsíců, jmenovat náhradníka. Takový člen smí být rovněž nahrazen osobou, která byla oficiálně jmenována podle pravidel pro dočasné zastupování zástupců, jimiž se řídí daný orgán.

4. Na zasedání generální rady mohou být případně přizváni zástupci na vysoké úrovni z mezinárodních finančních organizací vykonávajících činnosti přímo související s úkoly ESRB stanovenými v čl. 3 odst. 2.

5. Účast na činnosti ESRB může být otevřena zástupcům na vysoké úrovni z příslušných orgánů třetích zemí, zejména ze zemí EHP, avšak je omezena výhradně na otázky, které jsou pro uvedené země zvláště významné. ESRB může stanovit pravidla pro zejména povahu, rozsah a procesní aspekty účasti uvedených zemí na činnosti ESRB. Tato pravidla mohou obsahovat ustanovení o zastupování v generální radě na *ad hoc* základě se statutem pozorovatele, které by se mělo týkat pouze otázek, jež jsou pro uvedené země významné, přičemž by měly být vyloučeny veškeré případy, ve kterých může být projednávána situace jednotlivých finančních institucí nebo členských států.

6. Jednání na zasedáních jsou důvěrná.

Článek 10

Mechanismus hlasování generální rady

1. Každý člen generální rady s hlasovacím právem má jeden hlas.

2. Aniž jsou dotčeny hlasovací postupy uvedené v čl. 18 odst. 1, rozhoduje generální rada prostou většinou hlasů přítomných členů s hlasovacím právem. V případě rovnosti hlasů má předseda ESRB rozhodující hlas.

3. Odchylně od odstavce 2 je pro přijetí doporučení nebo pro zveřejnění varování či doporučení požadována dvoutřetinová většina hlasů.

4. Při jakémkoliv hlasování generální rady je nutné kvorum dvou třetin členů s hlasovacím právem. Není-li kvora dosaženo, může předseda ESRB svolat mimořádné zasedání, na němž mohou být rozhodnutí přijímána při kvoru jedné třetiny členů s hlasovacím právem. Jednací řád uvedený v čl. 6 odst. 4 stanoví náležitou formu oznámení, kterou se svolává mimořádné zasedání.

Článek 11

Řídící výbor

1. Řídící výbor se skládá z:

- a) předsedy a prvního místopředsedy ESRB;
- b) viceprezidenta ECB;
- c) čtyř dalších členů generální rady, kteří jsou rovněž členy Generální rady ECB, s ohledem na nutnost zajistit celkově vyvážené zastoupení členských států, jakož i vyvážené zastoupení členských států, jejichž měnou je euro, a členských států, jejichž měnou není euro. Jsou voleni členy generální rady z jejich členů, kteří jsou rovněž členy Generální rady ECB, na období tří let;
- d) člena Komise;
- e) předsedy Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví);
- f) předsedy Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění);
- g) předsedy Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy);

h) předsedy Hospodářského a finančního výboru;

i) předsedy poradního vědeckého výboru a

j) předsedy poradního technického výboru.

Jakékoliv uvolněné místo pro voleného člena řídicího výboru se obsadí na základě volby nového člena generální radou.

2. Zasedání řídicího výboru svolává předseda ESRB nejméně jednou za čtvrtletí před každým zasedáním generální rady. Předseda ESRB může také svolávat zasedání *ad hoc*.

Článek 12

Poradní vědecký výbor

1. Poradní vědecký výbor ze skládá z předsedy poradního technického výboru a 15 odborníků reprezentujících široké spektrum dovedností a zkušeností, které navrhuje řídicí výbor a schvaluje generální rada na čtyřleté, obnovitelné funkční období. Jmenování zástupci nesmí být členy evropských orgánů dohledu a musí být vybráni na základě své celkové způsobilosti a podle svých zkušeností z akademické oblasti či z jiných odvětví, zejména z malých a středních podniků, odborů, nebo jako zástupci poskytovatelů či uživatelů finančních služeb.

2. Předseda a dva místopředsedové poradního vědeckého výboru jsou jmenováni generální radou na základě návrhu předsedy ESRB a každý z nich by měl mít příslušnou odbornou způsobilost a znalosti na vysoké úrovni, spojené například s akademickým působením v odvětví bankovníctví, trhů s cennými papíry a pojišťovnictví a zaměstnaneckého penzijního pojištění. V předsednictví poradního vědeckého výboru by se měly střídát tyto tři osoby.

3. Poradní vědecký výbor poskytuje poradenství a pomoc uvedené v čl. 4 odst. 5 na žádost předsedy ESRB.

4. Sekretariát ESRB podporuje činnost poradního technického výboru a vedoucí sekretariátu se účastní jeho zasedání.

5. Poradní vědecký výbor případně vede otevřeným a transparentním způsobem včasné konzultace se zúčastněnými subjekty, mezi něž patří například účastníci trhu, spotřebitelské organizace a akademičtí odborníci, a současně dodržuje požadavek na zachování důvěrnosti.

6. Poradnímu vědeckému výboru jsou poskytovány veškeré nezbytné prostředky, aby mohl úspěšně plnit své úkoly.

Článek 13

Poradní technický výbor

1. Poradní technický výbor se skládá ze:
 - a) zástupce národní centrální banky každého členského státu a zástupce ECB;
 - b) jednoho zástupce příslušného vnitrostátního orgánu dohledu za každý členský stát v souladu s druhým pododstavcem;
 - c) zástupce Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví);
 - d) zástupce Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění);
 - e) zástupce Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy);
 - f) dvou zástupců Komise;
 - g) zástupce Hospodářského a finančního výboru a
 - h) zástupce poradního vědeckého výboru.

Orgány dohledu každého členského státu zvolí do výboru jednoho zástupce. Pokud jde o zastoupení vnitrostátních orgánů dohledu podle prvního pododstavce písm. b), příslušní zástupci na vysoké úrovni se střídají v závislosti na projednávaných bodech, ledaže se vnitrostátní orgány dohledu dotčeného členského státu dohodnou na společném zástupci.

2. Předseda poradního technického výboru je jmenován generální radou na návrh předsedy ESRB.
3. Poradní technický výbor poskytuje poradenství a pomoc uvedené v čl. 4 odst. 5 na žádost předsedy ESRB.
4. Sekretariát ESRB podporuje činnost poradního technického výboru a vedoucí sekretariátu se účastní jeho zasedání.
5. Poradnímu technickému výboru jsou poskytovány veškeré nezbytné prostředky, aby mohl úspěšně plnit své úkoly.

Článek 14

Jiné poradní zdroje

Při plnění úkolů stanovených v čl. 3 odst. 2 si ESRB v případě potřeby vyžádá stanoviska příslušných zúčastněných subjektů ze soukromého sektoru.

KAPITOLA III

ÚKOLY

Článek 15

Shromažďování a výměna informací

1. ESRB poskytuje evropským orgánům dohledu informace o rizicích, které tyto orgány potřebují k plnění svých úkolů.
2. Evropské orgány dohledu, Evropský systém centrálních bank (ESCB), Komise, vnitrostátní orgány dohledu a národní statistické úřady úzce spolupracují s ESRB a poskytují jí veškeré informace, které ESRB potřebuje k plnění svých úkolů, v souladu s právními předpisy Unie.
3. V souladu s čl. 36 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 může ESRB od evropských orgánů dohledu vyžadovat informace zpravidla v souhrnné podobě, tak aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.
4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku ESRB nejprve zohlední existující statistiky vypracovávané, šířené a vyvíjené Evropským statistickým systémem a ESCB.
5. Pokud uvedené orgány nemají požadované informace k dispozici nebo nejsou k dispozici včas, může ESRB tyto informace požadovat od ESCB, vnitrostátních orgánů dohledu nebo národních statistických úřadů. Jestliže tyto informace nejsou k dispozici, může si je ESRB vyžádat od dotčených členských států, aniž jsou dotčeny pravomoci, které jsou v oblasti statistiky a shromažďování údajů svěřeny Radě, Komisi (Eurostatu), ECB, Eurosystému a ESCB.
6. Žádá-li ESRB o informace, které nemají souhrnnou podobu, obsahuje odůvodněná žádost vysvětlení, proč jsou informace o konkrétní finanční instituci považovány za systémově důležité a nezbytné, s ohledem na převažující situaci na trhu.
7. Před každým podáním žádosti o informace, které nemají souhrnnou podobu, provede ESRB náležitou konzultaci s příslušným evropským orgánem dohledu, aby bylo zajištěno, že žádost je odůvodněná a přiměřená. Pokud příslušný evropský orgán dohledu nepovažuje žádost za odůvodněnou a přiměřenou, neprodleně zašle žádost zpět ESRB a požádá ji o dodatečné odůvodnění. Poté, co ESRB příslušnému evropskému orgánu dohledu doplnující zdůvodnění poskytne, předá adresát žádosti požadované informace ESRB, pokud mu právní předpisy přístup k příslušným informacím umožňují.

Článek 16

Varování a doporučení

1. Jsou-li zjištěna významná rizika, pokud jde o dosažení cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1, poskytne ESRB varování a v případě potřeby vydá doporučení pro přijetí nápravného opatření, včetně případných legislativních návrhů.

2. Varování nebo doporučení vydaná ESRB v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) mohou být buď obecné, nebo konkrétní povahy a jsou určena především Unii jako celku nebo jednomu či více členským státům nebo jednomu či více evropským orgánům dohledu nebo jednomu či více vnitrostátním orgánům dohledu. Je-li varování nebo doporučení určeno jednomu nebo více vnitrostátním orgánům dohledu, je o tom rovněž informován dotčený členský stát nebo dotčené členské státy. Doporučení obsahují lhůty stanovené pro politickou reakci. Doporučení mohou být také určena Komisi v souvislosti s příslušnými právními předpisy Unie.

3. Varování či doporučení jsou současně s jejich předáním adresátům podle odstavce 2 předávána v souladu s přísnými pravidly týkajícími se zachování důvěrnosti Radě a Komisi a v případě, že jsou určena jednomu nebo více vnitrostátním orgánům dohledu, též evropským orgánům dohledu.

4. V zájmu zvýšení informovanosti o rizicích v hospodářství Unie a v zájmu klasifikace těchto rizik podle závažnosti vypracuje ERSB v úzké spolupráci s ostatními subjekty, které jsou součástí ESFS, systém jednotné barevné klasifikace rizik odpovídající situacím s různou mírou závažnosti rizika.

Po vypracování kritérií pro tuto klasifikaci musí být tam, kde je to vhodné, z jednotlivých varování a doporučení ERSB zřejmé, do které kategorie dané riziko spadá.

Článek 17

Reakce na doporučení ESRB

1. Pokud je doporučení uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. d) určeno Komisi, jednomu či více členským státům, jednomu či více evropským orgánům dohledu nebo jednomu či více vnitrostátním orgánům dohledu, adresáti informují ESRB a Radu o opatřeních přijatých v reakci na doporučení a v případě nečinnosti poskytnou náležité zdůvodnění. Tam, kde je to vhodné, informuje ESRB o obdržené odpovědi v souladu s přísnými pravidly týkajícími se zachování důvěrnosti neprodleně i evropské orgány dohledu.

2. Jestliže ESRB rozhodne, že jejímu doporučení nebylo vyhověno a že adresáti řádně neodůvodnili svou nečinnost, informuje o tom v souladu s přísnými pravidly týkajícími se zachování důvěrnosti adresáty, Radu a případně i dotyčné evropské orgány dohledu.

3. Jestliže ESRB přijala rozhodnutí podle odstavce 2 v souvislosti s doporučením zveřejněným postupem podle čl. 18 odst. 1, Evropský parlament může vyzvat předsedu ESRB k předložení uvedeného rozhodnutí a adresáti mohou požádat o možnost zúčastnit se výměny názorů.

Článek 18

Veřejná varování a doporučení

1. Generální rada rozhodne, poté co informuje Radu v dostatečném předstihu, aby Rada mohla reagovat, v každém jednotlivém případě, zda by varování nebo doporučení měla být zveřejněna. Bez ohledu na čl. 10 odst. 3 se v souvislosti s rozhodnutími generální rady podle tohoto odstavce vždy použije kvorum dvou třetin členů s hlasovacím právem.

2. Jestliže se generální rada rozhodne zveřejnit varování nebo doporučení, informuje o tom předem adresáty.

3. Adresáti varování a doporučení, která ESRB zveřejnila, mají rovněž právo zveřejnit své názory a důvody v reakci na tato varování a doporučení.

4. Jestliže se generální rada rozhodne varování nebo doporučení nezveřejnit, adresáti a případně Rada a evropské orgány dohledu přijmou veškerá nezbytná opatření k ochraně důvěrné povahy varování nebo doporučení.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Odpovědnost a povinnosti podávat zprávy

1. Alespoň jednou ročně, a v případě rozsáhlých finančních problémů i častěji, je předseda ESRB zván na každoroční slyšení pořádané v Evropském parlamentu vždy po zveřejnění výroční zprávy ESRB podávané Evropskému parlamentu a Radě. Tato slyšení jsou pořádaná odděleně od měnového dialogu mezi Evropským parlamentem a prezidentem Evropské centrální banky.

2. Výroční zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují informace, o nichž v souladu s článkem 18 generální rada rozhodne, že by měly být zveřejněny. Tyto výroční zprávy se zpřístupní veřejnosti.

3. Na základě výzvy Evropského parlamentu, Rady nebo Komise přezkoumá ESRB také konkrétní otázky.

4. Evropský parlament může požadovat, aby se předseda ESRB zúčastnil slyšení v příslušných výborech Evropského parlamentu.

5. Předseda ESRB vede alespoň dvakrát ročně a případně i častěji, je-li to považováno za vhodné, důvěrné ústní diskuse za zavřenými dveřmi, jichž se účastní předseda a místopředsedové Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu a jež se týkají probíhajících činností ESRB. Evropský parlament a ESRB uzavřou dohodu o podrobných způsobech organizace těchto jednání, aby byla plně zajištěna důvěrnost podle článku 8. Kopii této dohody poskytne ESRB Radě.

Článek 20

Přezkum

Na základě zprávy předložené Komisí provede Evropský parlament a Rada přezkum tohoto nařízení do 17. prosince 2013 a po

obdržení stanoviska ECB a evropských orgánů dohledu rozhodne, mají-li být úloha a organizace ESRB pozměněny.

Zejména přezkoumají způsob jmenování nebo volby předsedy ESRB.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1093/2010

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizaci a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblasti spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (2) Evropský parlament vyzýval před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ⁽⁴⁾; usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ⁽⁵⁾; usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ⁽⁶⁾; usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komise o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ⁽⁷⁾ a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními

Komisi ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ⁽⁸⁾ a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejímu výkonu (Solventnost II) ⁽⁹⁾ a postoji ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽¹⁰⁾).

- (3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. Dále uvedla, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika. Zpráva představila reformy, které odborníci považovali za nezbytné a na nichž se mělo začít ihned pracovat.
- (4) Komise ve sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení Evropského systému dohledu nad finančním trhem a Evropské rady pro systémová rizika. Ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o možné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zohlednila podstatu de Larosièrovy zprávy.
- (5) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 potvrdila, že by měl být zřízen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně a vytvoření jednotného evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny finanční instituce na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem v krizových situacích, a současně zdůraznila, že rozhodnutí přijatá evropskými orgány dohledu by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států.

(6) Evropská rada se dne 17. června 2010 dohodla, že „členské státy by měly zavést systémy odvodu a daní pro finanční instituce s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika. Tyto odvody nebo daně by měly být součástí důvěryhodného rámce pro řešení úpadků finančních institucí. Je nanejvýš důležité dále pracovat na jejich hlavních rysech a pečlivě zvážit otázky rovných podmínek a kumulativní dopad různých regulačních opatření.“

(7) V důsledku finanční a hospodářské krize vznikla reálná a vážná rizika pro stabilitu finančního systému a fungování vnitřního trhu. Obnovení a udržení stabilního a spolehlivého finančního systému je absolutně nezbytným předpokladem pro zachování důvěry a soudržnosti na vnitřním trhu, a tedy pro zachování a zlepšení podmínek pro vytvoření plně integrovaného a fungujícího vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Kromě toho hlouběji a šířeji integrované finanční trhy nabízejí lepší možnosti financování a diverzifikace rizika, čímž přispívají ke zlepšení schopnosti ekonomik absorbovat šoky.

(8) Unie se dostala na hranice svých možností ohledně toho, čeho lze dosáhnout na základě současného postavení evropských výborů orgánů dohledu. Unie nemůže zůstat v situaci, kdy neexistuje žádný mechanismus, který by zajistil, že vnitrostátní orgány dohledu přijmou nejlepší možná rozhodnutí ohledně dohledu nad finančními institucemi, které působí přeshraničně, nemůže zůstat v situaci, kdy je nedostatečná spolupráce a výměna informací mezi vnitrostátními orgány dohledu, kdy společné opatření vnitrostátních orgánů dohledu vyžaduje složité přípravy, aby se zohlednilo nejrůznější požadavky na regulaci a dohled, kdy řešení na vnitrostátní úrovni jsou nejčastěji jedinou proveditelnou možností reakce na problémy na úrovni Unie a kdy existují různé výklady stejného právního textu. Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“) by měl být navržen tak, aby uvedené nedostatky překonal a představoval systém, který je v souladu s cílem stabilního a jednotného trhu finančních služeb Unie a který spojuje vnitrostátní orgány dohledu v silné síti v rámci Unie.

(9) ESFS by měl představovat integrovanou síť vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů dohledu Unie, která ponechá každodenní dohled nad finančními institucemi na vnitrostátní úrovni. Kromě toho by mělo být dosaženo větší harmonizace a jednotného uplatňování pravidel pro finanční

instituce a trhy v celé Unii. Kromě Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) (dále jen „orgán pro bankovníctví“) by měly být dále zřízeny Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“). Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) by za účelem plnění úkolů stanovených v tomto nařízení a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾ měla být součástí ESFS.

(10) Evropské orgány dohledu by měly nahradit Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zřízený rozhodnutím Komise 2009/78/ES ⁽²⁾, Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES ⁽³⁾ a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES ⁽⁴⁾ a měly by převzít všechny úkoly a pravomoci těchto výborů, včetně případného pokračování probíhající práce a projektů. Působnost každého evropského orgánu dohledu by měla být jasně vymezena. Evropské orgány dohledu by měly být odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že se tato odpovědnost týká meziodvětvových otázek koordinovaných společným výborem, měly by nést odpovědnost za takovou koordinaci evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru.

(11) Orgán pro bankovníctví by se měl zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na různé zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu finančních institucí. Orgán pro bankovníctví by měl chránit veřejné zájmy, jako je stabilita finančního systému, průhlednost trhů a finančních produktů a ochrana vkladatelů a investorů. Orgán pro bankovníctví by měl rovněž předcházet regulatorní arbitráži, zajistit rovné podmínky a posílit koordinaci dohledu na mezinárodní úrovni, a to ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných subjektů, spotřebitelů a zaměstnanců. Mezi jeho úkoly by měla rovněž patřit podpora sbližování dohledu a poskytování poradenství orgánům Unie v oblasti regulace bankovníctví, plateb a elektronických peněz a dohledu nad nimi, jakož i související otázky správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví. Orgánu pro bankovníctví by také měly být svěřeny určité pravomoci v oblasti stávajících i nových finančních činností.

⁽¹⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Orgán pro bankovníctví by měl mít rovněž možnost dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech Unie uvedených v tomto nařízení. Bude-li takový dočasný zákaz nutný v případě mimořádné situace, měl by jej orgán pro bankovníctví vydat v souladu s tímto nařízením a za podmínek v něm stanovených. V případech, v nichž má dočasný zákaz nebo omezení některých finančních činností dopad na více odvětví, by měly odvětvové právní předpisy stanovit, že orgán pro bankovníctví by měl svou činnost v případě potřeby konzultovat a koordinovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.
- (13) Orgán pro bankovníctví by měl brát náležitě v úvahu dopad svých činností na hospodářskou soutěž a inovace v rámci vnitřního trhu, konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku, finanční začlenění a novou strategii Unie pro růst a zaměstnanost.
- (14) Aby mohl orgán pro bankovníctví plnit své cíle, měl by mít právní subjektivitu a být administrativně a finančně autonomní.
- (15) Na základě práce mezinárodních organizací a skupin by systémové riziko mělo být definováno jako riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Určitý stupeň systémové důležitosti mohou mít potenciálně všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhy a infrastruktury.
- (16) Přeshraničním rizikem se rozumí veškerá rizika způsobená hospodářskou nerovnováhou nebo finančními selháními v celé Unii nebo v jejích částech, které mohou mít výrazné negativní dopady na transakce mezi hospodářskými subjekty dvou nebo více členských států, na fungování vnitřního trhu nebo na veřejné finance Unie nebo jakéhokoli z jejích členských států.
- (17) Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament a Rada Evropské unie) konstatoval, že: „nic ve znění článku 95 Smlouvy o ES [nyní článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“)] neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členským státům. Podle uvážení uvedeného zákonodávce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doprovodná a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“⁽¹⁾. Účel a úkol orgánu pro bankovníctví, totiž podporovat příslušné vnitrostátní orgány dohledu při jednotném výkladu a uplatňování předpisů Unie a přispívat k finanční stabilitě nezbytné pro finanční integraci, úzce souvisejí s cíli *acquis* Unie v oblasti vnitřního trhu finančních služeb. Proto by měl být orgán pro bankovníctví zřízen na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.
- (18) Těmito legislativními akty, které stanoví úkoly příslušných orgánů členských států, včetně vzájemné spolupráce a spolupráce s Komisí, jsou: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů⁽⁴⁾.
- (19) Mezi stávající právní předpisy Unie upravující oblast, na kterou se vztahuje toto nařízení, dále patří směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽⁸⁾ a příslušné části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽¹⁰⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu⁽¹¹⁾.

(1) Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.

(2) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(3) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(4) Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

(5) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

(7) Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

(8) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

(9) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

(11) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

- (20) Je žádoucí, aby orgán pro bankovníctví podporoval jednotný přístup v oblasti pojištění vkladů s cílem zajistit stejné podmínky a rovný přístup ke vkladatelům v rámci celé Unie. Jelikož systémy pojištění vkladů v členských státech nepodléhají regulačnímu dohledu, ale spíše správní kontrole, měl by být orgán pro bankovníctví schopen uplatňovat své pravomoci podle tohoto nařízení ve vztahu k samotnému systému pojištění vkladů a k jeho poskytovateli.
- (21) V souladu s prohlášením (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, je k vypracování regulačních technických norem zapotřebí odborných znalostí v podobě, která je specifická pro oblast finančních služeb. Je nezbytné umožnit orgánu pro bankovníctví, aby takovéto odborné znalosti poskytl rovněž, pokud jde o normy nebo části norem, které nejsou založeny na návrhu regulační technické normy, který vypracoval.
- (22) Je nutné zavést efektivní nástroj pro přípravu harmonizovaných regulačních technických norem v oblasti finančních služeb, aby byly rovněž prostřednictvím jednotného souboru pravidel zajištěny rovné podmínky na trhu a dostatečná ochrana vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. V oblastech vymezených právem Unie je vhodné a smysluplné pověřit orgán pro bankovníctví jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy.
- (23) Komise by měla schvalovat tyto návrhy regulačních technických norem prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, aby jim dala závaznou právní účinnost. Měly by být měněny jen za velmi omezených a mimořádných okolností, jelikož orgán pro bankovníctví je tím, kdo je v úzkém kontaktu s finančními trhy a zná jejich každodenní fungování nejlépe. Návrhy regulačních technických norem by měly být změněny, pokud by nebyly v souladu s právem Unie, neodpovídaly zásadě proporcionality nebo by odporovaly základním zásadám vnitřního trhu finančních služeb odrážejícím se v *acquis* Unie pro oblast finančních služeb. Komise by neměla měnit obsah navržených regulačních technických norem vypracovaných orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem. Pro zajištění bezproblémového a urychleného procesu přijímání těchto norem by měla být Komisi pro přijetí rozhodnutí o jejich schválení stanovena lhůta.
- (24) S ohledem na odborné znalosti orgánu pro bankovníctví v oblastech, v nichž by měly být regulační technické normy vypracovány, je třeba vzít v úvahu deklarovaný záměr Komise vycházet při přijímání odpovídajících aktů v přenesené pravomoci zpravidla z návrhů regulačních technických norem, které jí orgán pro bankovníctví předloží. V případě, že orgán pro bankovníctví návrh regulační technické normy ve lhůtách stanovených v příslušném právním předpise nepředloží, by však mělo být zajištěno, že cíle přenesení pravomoci bude skutečně dosaženo a že bude zachována efektivnost rozhodovacího procesu. Proto by Komise měla být v těchto případech zmocněna k přijetí regulačních technických norem i při neexistenci návrhu ze strany orgánu pro bankovníctví.
- (25) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU.
- (26) V oblastech, na které se regulační technické normy nebo prováděcí technické normy nevztahují, by měl mít orgán pro bankovníctví pravomoc vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie. Pro zajištění transparentnosti a zlepšení dodržování těchto obecných pokynů a doporučení vnitrostátními orgány dohledu by mělo být orgánu pro bankovníctví umožněno, aby zveřejnil důvody, proč se orgány dohledu neřídí těmito obecnými pokyny nebo doporučeními.
- (27) Zajištění správného a úplného uplatňování práva Unie je základním předpokladem pro dosažení integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, stability finančního systému a neutrálních podmínek pro hospodářskou soutěž mezi finančními institucemi Unie. Měl by být tedy vytvořen mechanismus, na jehož základě by orgán pro bankovníctví řešil případy neuplatňování nebo nesprávného uplatňování práva Unie, které lze považovat za jeho porušení. Tento mechanismus by se měl uplatňovat v oblastech, ve kterých právní předpisy Unie stanovují jednoznačné a nepodmíněné povinnosti.
- (28) Pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie by měl být zaveden třístupňový mechanismus. Za prvé by měl být orgán pro bankovníctví oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu a vydat k tomu doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán neřídí tímto doporučením, měla by být Komise zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu pro bankovníctví požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie.
- (29) Za třetí ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, by měl být orgán pro bankovníctví oprávněn přijímat rozhodnutí určená jednotlivým finančním institucím. Toto oprávnění by mělo být omezeno na výjimečné situace, kdy příslušný orgán nedodrží jemu určené formální stanovisko a kdy se právo Unie přímo vztahuje na finanční instituce prostřednictvím současných nebo budoucích nařízení Unie.

- (30) Vážné ohrožení řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability finančního systému v Unii vyžaduje urychlenou a společnou reakci na úrovni Unie. Orgán pro bankovníctví by tedy měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Pravomoc rozhodnout, že nastala mimořádná situace, by měla být svěřena Radě v návaznosti na žádost kteréhokoli evropského orgánu dohledu, Komise nebo ESRB.
- (31) Orgán pro bankovníctví by měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Činností, prováděnou orgánem pro bankovníctví v tomto ohledu by neměly být dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU zahájit řízení o nesplnění povinnosti vůči členskému státu dotyčného orgánu dohledu z důvodu nepřijetí daných opatření tímto orgánem, ani oprávnění Komise požadovat za těchto okolností přijetí předběžných opatření v souladu s jednacím řádem Soudního dvora Evropské unie. Dále by neměly být touto činností dotčeny žádné závazky, které by dotyčnému členskému státu mohly vzniknout v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nepřijmou opatření požadovaná orgánem pro bankovníctví.
- (32) Pro zajištění účinného a efektivního dohledu a vyváženého posouzení stanovisek příslušných orgánů v různých členských státech je zapotřebí, aby orgán pro bankovníctví mohl závazně urovnávat spory týkající se přeshraničních situací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, a to i v rámci kolegií orgánů dohledu. Měla by být stanovena lhůta pro smírné urovnání sporu, v níž by mohly příslušné vnitrostátní orgány dosáhnout dohody. Působnost orgánu pro bankovníctví by se měla vztahovat na spory ohledně postupu nebo obsahu opatření nebo nečinnosti ze strany příslušného orgánu členského státu v případech stanovených v právně závazných aktech Unie uvedených v tomto nařízení. V takové situaci by měl být některý z dotčených orgánů dohledu oprávněn předložit otázku orgánu pro bankovníctví, který by měl jednat v souladu s tímto nařízením. Orgán pro bankovníctví by měl mít pravomoc od dotčených příslušných orgánů vyžadovat přijetí konkrétního opatření nebo zdržení se určitého jednání, s cílem urovnat celou záležitost a zajistit tak soulad s právem Unie, se závaznými účinky pro dotyčné příslušné orgány. Pokud příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí umožňujícímu urovnání sporu, které mu je určeno, měl by mít orgán pro bankovníctví pravomoc přijímat rozhodnutí určená přímo finančním institucím, a to v oblastech práva Unie, které se na tyto instituce přímo vztahují. Pravomoc přijmout takové rozhodnutí by se měla uplatnit pouze v krajním případě a výhradně pro zajištění řádného a jednotného uplatňování práva Unie. V případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají příslušným orgánům členských států možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie.
- (33) Krize ukázala, že stávající systém spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jejichž pravomoci jsou omezeny na jednotlivé členské státy, je nedostatečný, pokud jde o finanční instituce působící přeshraničně.
- (34) Skupina odborníků zřízená členskými státy za účelem posouzení příčin krize a vypracování návrhů na zlepšení regulace finančního odvětví a dohledu nad ním potvrdila, že stávající mechanismy nejsou dobrým základem pro budoucí regulaci finančních institucí působících přeshraničně a dohled nad nimi v celé Unii.
- (35) Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě: „v zásadě mám dvě možnosti: první z nich je přístup ‚každý sám za sebe‘ na úkor druhých; druhou možností je posílená, pragmatická a rozumná spolupráce na evropské úrovni prospěšná pro všechny v zájmu zachování otevřené světové ekonomiky. Taková spolupráce bude znamenat nezpochybnitelný ekonomický přínos“.
- (36) Důležitou úlohu při účinném, efektivním a jednotném dohledu nad finančními institucemi působícími přeshraničně hrají kolegia orgánů dohledu. Orgán pro bankovníctví by měl přispívat k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a v tomto ohledu by měl mít vedoucí postavení při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu, jež dohlížejí nad finančními institucemi působícími přeshraničně v rámci celé Unie. Orgán pro bankovníctví by proto měl mít plné právo účasti v kolegiích orgánů dohledu, aby mohl optimalizovat fungování těchto kolegií a proces výměny informací v nich a aby mohl podporovat sbližování a jednotnost mezi kolegií při uplatňování práva Unie. Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě, „je třeba se vyvarovat narušování hospodářské soutěže a regulační arbitráži v důsledku odlišných postupů dohledu, jelikož mohou ohrozit finanční stabilitu, mimo jiné tím, že podporují přesun finančních činností do zemí, v nichž je dohled méně přísný. Je třeba, aby byl systém dohledu vnímán jako spravedlivý a vyvážený“.
- (37) Je nezbytné sbližovat postupy v oblasti předcházení krizím, jejich řízení a řešení, včetně mechanismů financování, aby byla zajištěna internalizace nákladů finančním systémem a schopnost veřejných orgánů vyřešit úpady finančních institucí a zároveň minimalizovat dopad těchto úpadků na finanční systém, využívání prostředků daňových poplatníků na záchranu bank a využívání zdrojů veřejného sektoru, jakož i omezit hospodářské škody a koordinovat uplatňování vnitrostátních opatření pro řešení úpadků. V této souvislosti je nezbytné vyvinout společný soubor pravidel pro komplexní soubor nástrojů pro předcházení úpadkům bank a jejich řešení, aby bylo možné řešit zejména krize velkých, přeshraničních nebo propojených institucí, a je třeba posoudit potřebu svěřit orgánu pro bankovníctví další důležité pravomoci a zvážit způsob, jakým by banky a spořitelny mohly ochranu vkladatelů stanovit jako svoji prioritu.

- (38) V rámci probíhajícího přezkumu směrnice 94/19/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů ⁽¹⁾ je patrný záměr Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit další harmonizaci v celé Unii. V oblasti pojišťovnictví je rovněž patrný záměr Komise posoudit možnost zavedení pravidel Unie na ochranu pojistníků v případě úpadku pojišťovny. Evropské orgány dohledu by v těchto oblastech měly mít významnou úlohu a měly by jim být svěřeny vhodné pravomoci ve vztahu k evropským soustavám garančních systémů.
- (39) Delegování úkolů a povinností může být užitečným nástrojem pro fungování sítě orgánů dohledu, aby se předešlo zdvojení úkolů v oblasti dohledu, podporovala se spolupráce, a tím se optimalizoval proces dohledu a snížila se zátěž finančních institucí. Toto nařízení by tedy mělo pro toto delegování stanovit jasný právní základ. Při respektování obecného pravidla, že delegování by mělo být povoleno, by členské státy měly mít současně možnost zavést zvláštní podmínky pro delegování povinností, například pokud jde o informování a oznamování postupů delegování. Delegování úkolů znamená, že úkoly provádí orgán pro bankovníctví nebo jiný než příslušný orgán dohledu, zatímco odpovědnost za rozhodnutí v rámci dohledu zůstává orgánu, který úkol delegoval. Na základě delegování povinností by měl mít orgán pro bankovníctví nebo vnitrostátní orgán dohledu (dále jen „pověřený orgán“) možnost rozhodnout o určité záležitosti dohledu svým jménem místo pověřujícího orgánu dohledu. Delegování by se mělo řídit zásadou, podle níž je dohledem pověřen ten orgán dohledu, který může v dané věci nejsnadněji přijmout příslušné opatření. Delegování povinností by bylo vhodné například z důvodu úspor z rozsahu, jednotnosti při dohledu nad skupinami a optimálního využití odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Pověřující orgán a ostatní příslušné orgány by měly rozhodnutí pověřeného orgánu uznat jako závazné, pokud pověřený orgán nepřekročil v rozhodnutí rámec svého pověření. Příslušné právní předpisy Unie by mohly dále stanovit zásady, jak lze delegovat povinnosti na základě dohody. Orgán pro bankovníctví by měl všemi možnými prostředky podporovat a sledovat uzavírání dohod o delegování mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (40) Orgán pro bankovníctví by měl aktivně podporovat sblížení dohledu v rámci celé Unie s cílem zavedení společné kultury dohledu.
- (41) Účinným a efektivním nástrojem pro podporu jednoty v rámci sítě orgánů dohledu nad finančním trhem je srovnávací hodnocení. Orgán pro bankovníctví by měl tedy vytvořit metodický rámec pro toto hodnocení a zajistit jeho pravidelné provádění. Hodnocení by se mělo zaměřit nejen na sblížení postupů dohledu, ale i na posouzení schopnosti orgánů dohledu dosahovat při dohledu vysoce kvalitních výsledků a na nezávislost těchto příslušných orgánů. Se souhlasem příslušného orgánu, který je předmětem hodnocení, by výsledky srovnávacích hodnocení měly být zveřejněny. Osvědčené postupy by rovněž měly být určeny a zveřejněny.
- (42) Orgán pro bankovníctví by měl aktivně podporovat koordinovanou reakci Unie v oblasti dohledu, zejména zajistit řádné fungování a integritu finančních trhů a stabilitu finančního systému v Unii. Kromě pravomocí přijímat opatření v mimořádných situacích by orgánu pro bankovníctví tedy měla být svěřena i funkce obecné koordinace v rámci ESFS. Činnost orgánu pro bankovníctví by se měla především zaměřit na bezproblémový tok všech důležitých informací mezi příslušnými orgány.
- (43) Pro zajištění finanční stability je nutné včas identifikovat trendy, možná rizika a slabá místa vyplývající z mikroobezřetnostní úrovně v mezinárodním měřítku a napříč odvětvími. Orgán pro bankovníctví by měl sledovat a hodnotit tento vývoj v oblasti své působnosti a pravidelně a v případě nutnosti i v jednotlivých konkrétních případech informovat Evropský parlament, Radu, Komisi, ostatní evropské orgány dohledu a ESRB. Dále by měl orgán pro bankovníctví ve spolupráci s ESRB iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji, a zajistit co nejednodušší metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni. Má-li orgán pro bankovníctví řádně plnit své funkce, měl by provádět ekonomické analýzy trhů a dopadů potenciálního vývoje trhů.

Předem by měl být informován o plánovaných dohodách o delegování, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko. Kromě toho by měl centralizovat zveřejňování těchto dohod, aby se zajistila včasnost, transparentnost a dobrá dostupnost informací o dohodách všem dotčeným stranám. Orgán pro bankovníctví by také měl určovat a zveřejňovat osvědčené postupy týkající se delegování a dohod o delegování.

- (44) Vzhledem ke globalizaci finančních služeb a rostoucímu významu mezinárodních norem by měl orgán pro bankovníctví podporovat dialog a spolupráci s orgány dohledu mimo Unii. V jeho pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi za současného plného respektování stávajících úloh a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie. Země, které uzavřely dohody s Uní, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie, by měly mít možnost

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22.

- účastnit se činnosti orgánu pro bankovníctví a orgán pro bankovníctví by měl mít možnost spolupracovat se třetími zeměmi, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány jako rovnocenné právním předpisům Unie.
- (45) Orgán pro bankovníctví by měl být v rámci své působnosti nezávislým poradním orgánem Evropského parlamentu, Rady a Komise. Aniž jsou dotčeny pravomoci dotyčných příslušných orgánů, mělo by být orgánu pro bankovníctví umožněno předkládat stanovisko k obezřetnostnímu posuzování fúzí a nabývání účastí podle směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES ⁽¹⁾, v případě, že uvedená směrnice vyžaduje konzultaci mezi příslušnými orgány dvou nebo více členských států.
- (46) Aby mohl orgán pro bankovníctví efektivně vykonávat své povinnosti, měl by být oprávněn vyžadovat veškeré nezbytné informace. Aby se zabránilo zdvojení oznamovací povinnosti finančních institucí, měly by být tyto informace běžně předkládány vnitrostátními orgány dohledu, které jsou co nejbližší finančním trhům a institucím, a měly by zohlednit již existující statistické údaje. Orgán pro bankovníctví by však měl mít v krajním případě možnost podat řádně odůvodněnou žádost o informace přímo u finančních institucí, jestliže příslušný vnitrostátní orgán tyto informace neposkytne nebo nemůže poskytnout včas. Orgány členských států by měly být povinny pomáhat orgánu pro bankovníctví při uplatňování těchto přímých žádostí. V této souvislosti je naprosto zásadní pracovat na společných formátech výkaznictví. Opatřeními pro shromažďování informací by neměl být dotčen právní rámec Evropského statistického systému a Evropského systému centrálních bank v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽²⁾ ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽³⁾.
- (47) Pro zajištění plné efektivity fungování ESRB a následné reakce na jeho varování a doporučení je podstatná úzká spolupráce mezi orgánem pro bankovníctví a ESRB. Orgán pro bankovníctví a ESRB by měly vzájemně sdílet všechny příslušné informace. Údaje týkající se jednotlivých podniků by měly být předkládány pouze na základě odůvodněné žádosti. Jakmile orgán pro bankovníctví nebo vnitrostátní orgán dohledu od ESRB obdrží varování či doporučení, měl by orgán pro bankovníctví zajistit vhodná následná opatření.
- (48) Orgán pro bankovníctví by měl vést konzultace o regulačních technických normách nebo prováděcích technických normách, obecných pokynech a doporučeních se zainteresovanými stranami a měl by jim dát přiměřenou možnost předložit připomínky k navrhovaným opatřením. Před přijetím návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení by měl orgán pro bankovníctví provést posouzení dopadů. Za tímto účelem a z důvodu vyšší účinnosti by měla být využita skupina subjektů působících v bankovníctví, v níž by měly být vyváženě zastoupeny úvěrové a investiční instituce Unie, zastupující rozdílné modely a velikost finančních institucí a podniků, případně též institucionální investoři a jiné finanční instituce, které samy využívají finančních služeb, malé a střední podniky, odbory, akademičtí pracovníci, spotřebitelé a jiní retailoví uživatelé bankovních služeb. Skupina subjektů působících v bankovníctví by měla vystupovat jako prostředník ve vztahu k ostatním skupinám uživatelů finančních služeb zřízeným Komisí nebo právními předpisy Unie.
- (49) Členům skupiny subjektů působících v bankovníctví zastupujícím neziskové organizace či akademickou obec by se mělo dostat odpovídajících náhrad, aby se osoby, které nemají dostatek finančních prostředků ani nezastupují finanční instituce, mohly plně zapojit do diskuse o finanční regulaci.
- (50) Základní povinností členských států je zajišťování koordinovaného řešení krizí a udržování finanční stability v krizových situacích, zejména s ohledem na stabilizaci a záchranu konkrétních finančních institucí nacházejících se v úpadku. Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví v mimořádných situacích a při řešení problémů, která mají dopad na stabilitu finanční instituce, by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Měl by být vytvořen mechanismus, kterým by se členské státy mohly odvolat na toto ochranné opatření a postoupit záležitost Radě ke konečnému rozhodnutí. Tento ochranný mechanismus by však neměl být zneužíván, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro bankovníctví, které nemá značný nebo podstatný finanční dopad, jako je snížení příjmu v návaznosti na dočasný zákaz konkrétních činností nebo produktů za účelem ochrany spotřebitele. Při přijímání rozhodnutí podle ochranného mechanismu by Rada měla hlasovat v souladu se zásadou, že každý členský stát má jeden hlas. S ohledem na konkrétní povinnosti členských států je v tomto ohledu vhodné zapojit do celé záležitosti i Radu. Vzhledem k citlivosti dané otázky by měly být přijaty postupy zajišťující naprostou důvěrnost.
- (51) Při svém rozhodování by měl být orgán pro bankovníctví vázán předpisy Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno
-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

- právo osob, jimž je rozhodnutí orgánu pro bankovníctví určeno, být slyšen. Akty vydané orgánem pro bankovníctví by měly tvořit nedílnou součást práva Unie.
- (52) Hlavním rozhodovacím orgánem orgánu pro bankovníctví by měla být rada orgánů dohledu sestávající z vedoucích představitelů příslušných orgánů v každém členském státě, v jejímž čele by měl být předseda orgánu pro bankovníctví. Jako pozorovatelé by se měli účastnit zástupci Komise, ESRB, Evropské centrální banky a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). Členové rady orgánů dohledu by měli jednat nezávisle a pouze v zájmu Unie.
- (53) Jako obecné pravidlo by rada orgánů dohledu měla přijímat svá rozhodnutí prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Nicméně u aktů obecné povahy, včetně aktů týkajících se regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, u rozpočtových záležitostí, jakož i v případě žádosti členského státu o přezkoumání rozhodnutí orgánu pro bankovníctví o dočasném zákazu nebo omezení určité finanční činnosti je vhodné uplatňovat pravidla o kvalifikované většině stanovená v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních, který tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie. Případy týkající se urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měly být posuzovány užší nestrannou odbornou skupinou, složenou z členů, kteří nejsou zástupci příslušných orgánů, jež jsou účastníkem sporu, ani nemají žádný zájem na sporu nebo přímé spojení s dotýcnými příslušnými orgány. Složení odborné skupiny by mělo být přiměřeně vyvážené. Rozhodnutí přijaté odbornou skupinou by mělo být schváleno radou orgánů dohledu prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Co se však týče rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu, mohla by být rozhodnutí navržena odbornou skupinou zamítnuta blokační menšinou hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (54) Plnění úlohy orgánu pro bankovníctví a jemu přidělených úkolů by měla zajistit správní rada složená z předsedy orgánu pro bankovníctví a zástupců vnitrostátních orgánů dohledu a Komise. Správní rada by měla mít nezbytné pravomoci, aby mohla mimo jiné navrhopvat roční a víceletý pracovní program, vykonávat určité rozpočtové pravomoci, přijímat plán personální politiky orgánu pro bankovníctví, přijímat zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům a navrhopvat výroční zprávu.
- (55) Orgán pro bankovníctví by měl zastupovat předseda, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek a bude jmenován radou orgánů dohledu, na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci, v návaznosti na otevřené výběrové řízení pořádané a vedené radou orgánů dohledu, jíž je nápomocna Komise. Za účelem jmenování prvního předsedy orgánu pro bankovníctví by Komise kromě jiného měla na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci sestavit užší seznam uchazečů. V souvislosti se jmenováním následných předsedů by měla být možnost sestavení užšího seznamu Komisí předmětem přezkumu ve zprávě, která má být vypracována podle tohoto nařízení. Do doby než se vybraná osoba ujme svých povinností a do jednoho měsíce po jejím výběru radou orgánů dohledu může Evropský parlament po vyslechnutí vybrané osoby radou orgánů dohledu vznést proti jmenování vybrané osoby námitky.
- (56) Řízení orgánu pro bankovníctví by mělo být svěřeno výkonnému řediteli, který by měl mít právo účastnit se zasedání rady orgánů dohledu a správní rady bez hlasovacího práva.
- (57) Aby byl zajištěn soulad mezi činnostmi evropských orgánů dohledu v jednotlivých odvětvích, měly by tyto orgány pracovat v úzké součinnosti prostřednictvím společného výboru a v případě nutnosti přijímat společná stanoviska. Společný výbor by měl koordinovat funkce evropských orgánů dohledu ve vztahu k finančním konglomerátům a dalším meziodvětvovým záležitostem. V případě potřeby by měly být akty spadající také do oblastí působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) přijímány dotčenými evropskými orgány dohledu souběžně. Společnému výboru by měli předsedat po dobu 12 měsíců střídavě předsedové evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru by měl být místopředsedou ESRB. Evropské orgány dohledu by měly poskytnout společnému výboru vybrané zaměstnance, aby se umožnila neformální výměna informací a rozvoj společné kultury dohledu ve všech evropských orgánech dohledu.
- (58) Je nutné zajistit, aby strany, kterých se dotýkají rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví, mohly uplatnit odpovídající opravné prostředky. Má-li orgán pro bankovníctví rozhodovací pravomoci, měly by mít pro zajištění efektivní ochrany práv jednotlivých stran a z důvodu procesní ekonomie příslušné strany právo odvolat se k odvolacímu senátu. Z důvodu účinnosti a jednotnosti by měl být odvolací senát společným orgánem všech evropských orgánů dohledu, nezávislým na jejich organizační a regulační struktuře. Proti rozhodnutí odvolacího senátu by mělo být možné podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

- (59) Aby byla zajištěna úplná autonomie a nezávislost orgánu pro bankovníctví, měl by mít tento orgán autonomní rozpočet, jehož příjmy budou pocházet především z povinných příspěvků vnitrostátních orgánů dohledu a ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Financování orgánu pro bankovníctví z prostředků Unie je předmětem dohody s rozpočtovým orgánem podle bodu 47 interinstitucionální dohody Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽¹⁾. Měla by platit rozpočtová pravidla Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Celkový rozpočet je předmětem postupu udělování absolutoria.
- (60) Na orgán pro bankovníctví by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾. Orgán pro bankovníctví by měl také přistoupit k Interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Aby byly zajištěny otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci, měly by se na zaměstnance orgánu pro bankovníctví vztahovat služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ⁽⁴⁾.
- (62) Je zásadně důležité chránit obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Důvěrnost informací poskytnutých orgánu pro bankovníctví a sdílených v rámci sítě by měla podléhat přísným a účinným pravidlům zachování důvěrnosti.
- (63) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁶⁾ se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (64) Pro zajištění průhledné činnosti orgánu pro bankovníctví by se mělo na tento orgán vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁷⁾.
- (65) Třetím zemím by měla být umožněna účast na činnosti orgánu pro bankovníctví v souladu s příslušnými dohodami, které Unie uzavře.
- (66) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany vkladatelů a investorů, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, udržování stability finančního systému a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (67) Orgán pro bankovníctví by měl převzít všechny stávající úkoly a pravomoci Evropského výboru orgánů bankovního dohledu. Ke dni zřízení orgánu pro bankovníctví by tedy mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 2009/78/ES a příslušným způsobem pozměněno rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 716/2009/ES ze dne 16. září 2009, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů ⁽⁸⁾. S ohledem na existující struktury a činnosti Evropského výboru orgánů bankovního dohledu je důležité zajistit velmi úzkou spolupráci mezi tímto výborem a Komisí při zavádění vhodných přechodných opatření a rovněž zajistit, aby bylo co nejvíce omezeno období, během něhož by Komise byla odpovědná za administrativní zřízení a počáteční administrativní fungování orgánu pro bankovníctví.
- (68) Je vhodné stanovit dobu, od kdy bude toto nařízení uplatňováno, aby se zajistila odpovídající připravenost orgánu pro bankovníctví na zahájení činnosti a bezproblémový přechod z Evropského výboru orgánů bankovního dohledu na orgán pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví by měl být odpovídajícím způsobem financován. Alespoň zpočátku by měl být financován ze 40 % z prostředků Unie a ze 60 % z příspěvků členských států, poskytnutých v souladu s postupem vážení hlasů uvedeným v čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (69) Aby mohl být orgán pro bankovníctví zřízen k 1. lednu 2011, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(8) Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 8.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ A PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 1

Zřízení a působnost

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán pro bankovníctví“).

2. Orgán pro bankovníctví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 2006/48/ES, směrnice 2006/49/ES, směrnice 2002/87/ES, nařízení (ES) č. 1781/2006, směrnice 94/19/ES a relevantní části směrnice 2005/60/ES, směrnice 2002/65/ES, směrnice 2007/64/ES a směrnice 2009/110/ES, pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány vykonávající nad nimi dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovníctví.

3. Orgán pro bankovníctví jedná rovněž v oblasti činností úvěrových institucí, finančních konglomerátů, investičních podniků, platebních institucí a institucí elektronických peněz ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny akty uvedenými v odstavci 2, včetně otázek správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví, za předpokladu, že takové činnosti ze strany orgánu pro bankovníctví jsou nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování uvedených aktů.

4. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci Komise zajistit dodržování práva Unie, zejména podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

5. Cílem orgánu pro bankovníctví je chránit veřejné zájmy přispíváním ke krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stabilitě a účinnosti finančního systému v zájmu hospodářství Unie, jejích občanů a podniků. Orgán pro bankovníctví přispívá k:

- a) lepšímu fungování vnitřního trhu, včetně především důkladné, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu;
- b) zajištění integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů,
- c) posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni,
- d) předcházení regulatorní arbitráži a prosazování rovných podmínek hospodářské soutěže,
- e) zajištění toho, aby čerpání úvěru a jiná rizika byla vhodně upravena a podléhala řádnému dohledu, a
- f) posílení ochrany spotřebitelů.

Za tímto účelem přispívá orgán pro bankovníctví k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2 tím, že podporuje sbližování dohledu, předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomické analýzy finančních trhů k dosažení svých cílů.

Při plnění úkolů, jež jsou mu svěřeny tímto nařízením, věnuje orgán pro bankovníctví zvláštní pozornost veškerým systémovým rizikům představovaným finančními institucemi, jejichž úpadek může ohrozit fungování finančního systému nebo reálné ekonomiky.

Při plnění svých úkolů jedná orgán pro bankovníctví nezávisle a objektivně a ve výlučném zájmu Unie.

Článek 2

Evropský systém dohledu nad finančním trhem

1. Orgán pro bankovníctví je součástí Evropského systému dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“). Hlavním cílem ESFS je zajistit, aby pravidla vztahující se na finanční odvětví byla náležitě uplatňována v zájmu zachování finanční stability a k zajištění důvěry ve finanční systém jako celek a dostatečné ochrany spotřebitelů finančních služeb.

2. ESFS tvoří:

- a) Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), a to pro účely plnění úkolů stanovených nařízením (EU) č. 1092/2010 a tímto nařízením;
- b) orgán pro bankovníctví;
- c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽¹⁾;
- d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾;
- e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“), a to pro účely plnění úkolů stanovených v článcích 54 až 57 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010;
- f) příslušné orgány nebo orgány dohledu členských států vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, v nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

⁽¹⁾ Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

3. Prostřednictvím společného výboru spolupracuje orgán pro bankovníctví pravidelně a úzce s ESRB i s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zajišťuje s nimi meziodvětvově jednotnou činnost a zaujímá společné postoje v oblasti dohledu nad finančními konglomeráty a v dalších meziodvětvových otázkách.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které jsou součástí ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi sebou.

5. Orgány dohledu, které jsou součástí ESFS, jsou povinny provádět dohled nad finančními institucemi působícími v Unii v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

Článek 3

Odpovědnost orgánů dohledu

Orgány dohledu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „finančními institucemi“ rozumí „úvěrové instituce“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, „investiční podniky“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES a „finanční konglomeráty“ ve smyslu čl. 2 odst. 14 směrnice 2002/87/ES, a kromě toho, v souladu se směrnicí 2005/60/ES, se „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce a finanční instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 této směrnice;
- 2) „příslušnými orgány“ rozumí:
 - i) příslušné orgány ve smyslu směrnic 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES a příslušné orgány uvedené ve směrnici 2009/110/ES;
 - ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků těchto směrnic úvěrovými a finančními institucemi a
 - iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice 94/19/ES, nebo, pokud je činnost takového systému řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice.

Článek 5

Právní postavení

1. Orgán pro bankovníctví je subjektem Unie a má právní subjektivitu.
2. V každém členském státě požívá orgán pro bankovníctví nejširšího rozsahu právní subjektivity stanovené vnitrostátním právem pro právnické osoby. Může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a účastnit se soudních řízení.
3. Orgán pro bankovníctví zastupuje předseda.

Článek 6

Složení

Orgán pro bankovníctví tvoří:

- 1) rada orgánů dohledu, která plní úkoly stanovené článkem 43;
- 2) správní rada, která plní úkoly stanovené článkem 47;
- 3) předseda, který plní úkoly stanovené článkem 48;
- 4) výkonný ředitel, který plní úkoly stanovené článkem 53;
- 5) odvolací senát, který plní úkoly stanovené článkem 60.

Článek 7

Sídlo

Orgán pro bankovníctví má sídlo v Londýně.

KAPITOLA II

ÚKOLY A PRAVOMOCI ORGÁNU PRO BANKOVNICTVÍ

Článek 8

Úkoly a pravomoci orgánu pro bankovníctví

1. Orgán pro bankovníctví má tyto úkoly:
 - a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení a návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem, které vycházejí z legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2;

- b) přispívat k jednotnému uplatňování právně závazných aktů Unie, zejména tak, že přispívá ke společné kultuře dohledu, zajišťuje jednotné, účinné a efektivní uplatňování aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zabráňuje regulatorní arbitráži, zprostředkovává a urovnává spory mezi příslušnými orgány, zajišťuje účinný a jednotný dohled nad finančními institucemi a zajišťuje jednotné působení kolegií orgánů dohledu a přijímá opatření mimo jiné v mimořádných situacích;
- c) podněcovat a podporovat delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;
- d) úzce spolupracovat s ESRB, zejména tak, že bude ESRB poskytovat informace nezbytné pro plnění jejích úkolů a bude zajišťovat řádný následný postup v návaznosti na varování a doporučení ESRB;
- e) organizovat a provádět srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů, včetně vydávání obecných pokynů a doporučení a zjišťování osvědčených postupů, v zájmu větší jednoty výsledků dohledu;
- f) sledovat a posuzovat tržní vývoj v oblasti své působnosti, případně včetně trendů v oblasti poskytování úvěrů, zejména domácnostem a malým a středním podnikům;
- g) provádět ekonomickou analýzu trhů, aby měl informace nezbytné pro plnění svých funkcí;
- h) posilovat ochranu vkladatelů a investorů;
- i) přispívat k jednotnému a soudržnému fungování kolegií orgánů dohledu, ke sledování, posuzování a měření systémového rizika, k vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, k zajišťování vysoké úrovně ochrany vkladatelů a investorů v celé Unii a k rozvoji metod řešení úpadků finančních institucí a posuzování potřeby vhodných nástrojů financování v souladu s články 21 až 26;
- j) plnit další konkrétní úkoly stanovené v tomto nařízení a v jiných legislativních aktech;
- k) zveřejňovat a pravidelně aktualizovat informace související s touto oblastí činnosti, zejména v rámci své působnosti, na svých internetových stránkách o registrovaných finančních institucích s cílem zajistit pro veřejnost snadnou dostupnost informací;
- l) přebírat podle potřeby veškeré stávající úkoly od Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (dále jen „CEBS“).
2. Pro dosažení úkolů stanovených v odstavci 1 má orgán pro bankovníctví pravomoci stanovené tímto nařízením, zejména pravomoc:
- a) vypracovávat návrhy regulačních technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 10;
- b) vypracovávat návrhy prováděcích technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 15;
- c) vydávat obecné pokyny a doporučení, jak je stanoveno v článku 16;
- d) vydávat doporučení v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 3;
- e) přijímat individuální rozhodnutí určená příslušným orgánům v konkrétních případech uvedených v čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3;
- f) v případech týkajících se přímo použitelného práva Unie přijímat individuální rozhodnutí určená finančním institucím v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 6, v čl. 18 odst. 4 a v čl. 19 odst. 4;
- g) vydávat stanoviska pro Evropský parlament, Radu nebo Komisi podle článku 34;
- h) shromažďovat nezbytné informace týkající se finančních institucí podle článku 35;
- i) vypracovávat jednotné metodiky pro posuzování účinku charakteristik produktů a distribučních procesů na finanční pozici institucí a na ochranu spotřebitelů;
- j) zajistit centrálně přístupnou databázi registrovaných finančních institucí v oblasti své působnosti, pokud tak stanoví akty uvedené v čl. 1 odst. 2.

Článek 9

Úkoly spojené s ochranou spotřebitelů a finančními činnostmi

1. Orgán pro bankovníctví převezme vedoucí úlohu při prosazování průhlednosti, zjednodušování a spravedlnosti podmínek na trhu se spotřebitelskými finančními produkty či službami v rámci vnitřního trhu, a to i prostřednictvím:
- a) shromažďování a analýzy informací o spotřebitelských trendech a podávání zpráv o nich;
- b) posuzování a koordinace iniciativ v oblasti finanční gramotnosti a vzdělávání prováděných příslušnými orgány;
- c) vypracovávání norem pro odbornou přípravu v tomto odvětví a
- d) účasti na vypracovávání společných pravidel pro zveřejňování údajů.

2. Orgán pro bankovníctví sleduje nové i stávající finanční činnosti a může přijmout obecné pokyny a doporučení s cílem podpořit bezpečnost a odolnost trhů a sbližování regulačních postupů.

3. Orgán pro bankovníctví může rovněž vydat varování v případě, že určitá finanční činnost vážně ohrožuje cíle stanovené v čl. 1 odst. 5.

4. Orgán pro bankovníctví zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné vnitrostátní orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro bankovníctví odborné rady určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

5. Orgán pro bankovníctví může dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, nebo, bude-li to nutné, v případě mimořádné situace v souladu s článkem 18 a za podmínek v něm stanovených.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci přezkoumává orgán pro bankovníctví v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li rozhodnutí v uvedené tříměsíční lhůtě obnoveno, pozbývá automaticky platnosti.

Členský stát může orgán pro bankovníctví požádat, aby své rozhodnutí znovu zvážil. V takovém případě orgán pro bankovníctví rozhodne postupem podle čl. 44 odst. 1 druhého pododstavce, zda své rozhodnutí potvrzuje.

Orgán pro bankovníctví může rovněž posoudit nutnost zakázat nebo omezit určité typy finančních činností a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.

Článek 10

Regulační technické normy

1. Pokud Evropský parlament a Rada svěří Komisi pravomoc přijímat regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění důsledné harmonizace v oblastech konkrétně stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví vypracovat návrhy regulačních technických norem. Návrhy norem předkládá orgán pro bankovníctví Komisi ke schválení.

Regulační technické normy jsou technické povahy a nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah je vymezen legislativními akty, z nichž vycházejí.

Před předložením návrhů Komisi povede orgán pro bankovníctví otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných návrhů regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovníctví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovníctví předloží návrh regulační technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu regulační technické normy rozhodne Komise o tom, zda jej schválí. Komise může navržené regulační technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené regulační technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh regulační technické normy zpět orgánu pro bankovníctví s uvedením důvodů, proč nebyly schváleny, nebo případně s uvedením důvodů pro své změny. Orgán pro bankovníctví může pozměnit návrh regulační technické normy na základě změn navržených Komisí ve lhůtě šesti týdnů a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví v uvedené šestitýdenní lhůtě pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží nebo předloží návrh regulační technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise tuto regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovníctví návrh regulační technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro bankovníctví svůj návrh regulační technické normy Komisi nepředloží ve lhůtě podle odstavce 2, může Komise regulační technickou normu přijmout prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci bez návrhu orgánu pro bankovníctví.

Komise provede otevřenou veřejnou konzultaci o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

Návrh regulační technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zašle svůj návrh regulační technické normy rovněž orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh regulační technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci, může Komise regulační technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh regulační technické normy do šesti týdnů předloží, může Komise návrh regulační technické normy pozměnit na základě změn provedených orgánem pro bankovníctví nebo regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní. Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Regulační technické normy se přijímají ve formě nařízení či rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 16. prosince 2010. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejnou dlouhou dobu, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 14.

2. Přijetí regulační technické normy Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat regulační technické normy je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článcích 12 až 14.

Článek 12

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10 může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných regulačních technických norem. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Námítky proti regulačním technickým normám

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti regulační technické normě přijaté Komisí vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Pokud Komise přijímá regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem pro bankovníctví, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námítky, činí jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti regulační technické normě nevysloví, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v ní stanoveným.

Pokud Evropský parlament i Rada informují Komisi o svém úmyslu námítky proti regulační technické normě nevyslovit, může být regulační technická norma zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty.

3. Regulační technická norma nevstoupí v platnost, pokud proti ní Evropský parlament nebo Rada vysloví námítky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námítky proti regulační technické normě, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU odůvodní.

Článek 14

Neschválení nebo změna návrhu regulačních technických norem

1. V případě, že Komise neschválí návrh regulační technické normy nebo jej pozmění v souladu s článkem 10, informuje o této skutečnosti orgán pro bankovníctví, Evropský parlament a Radu a uvede důvody.

2. Ve vhodných případech může Evropský parlament nebo Rada pozvat příslušného komisaře spolu s předsedou orgánu pro bankovníctví do jednoho měsíce od oznámení podle odstavce 1 na zasedání příslušného výboru Evropského parlamentu nebo na zasedání Rady k tomuto účelu svolané, aby přednesli a vysvětlili své rozdílné postoje.

Článek 15

Prováděcí technické normy

1. Orgán pro bankovníctví může prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU vypracovat prováděcí technické normy v oblastech, které jsou konkrétně stanoveny v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Prováděcí technické normy jsou technické povahy, nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah vymezuje podmínky uplatňování uvedených aktů. Návrhy prováděcích technických norem předkládá orgán pro bankovníctví Komisi ke schválení.

Před předložením návrhu prováděcích technických norem Komisi povede orgán pro bankovníctví otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovníctví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovníctví předloží návrh prováděcí technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu prováděcí technické normy rozhodne Komise o tom, zda tento návrh schválí. Komise může tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc. Komise může navržené prováděcí technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené prováděcí technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh prováděcí technické normy zpět orgánu pro bankovníctví s uvedením důvodů pro neschválení, nebo případně s odůvodněním navrhovaných změn. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených Komisí a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví v šestitýdenní lhůtě uvedené v pátém pododstavci pozměněný návrh prováděcí technické normy nepředloží nebo předloží návrh prováděcí technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise danou prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené prováděcí technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovníctví návrh prováděcí technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro bankovníctví svůj návrh prováděcí technické normy Komisi nepředloží ve lhůtách podle odstavce 2, může Komise prováděcí technickou normu přijmout prostřednictvím prováděcího aktu bez návrhu orgánu pro bankovníctví.

Komise provede otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

Návrh prováděcí technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh prováděcí technické normy zašle Komise též orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh prováděcí technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise prováděcí technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh prováděcí technické normy ve lhůtě šesti týdnů předloží, může Komise návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro bankovníctví nebo prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní.

Komise nesmí měnit obsah navržených prováděcích technických norem vypracovaných orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Prováděcí technické normy se přijímají ve formě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhlášují se v Úředním věstníku Evropské unie a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 16

Obecné pokyny a doporučení

1. S cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci ESFS a zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva Unie vydává orgán pro bankovníctví obecné pokyny a doporučení určená příslušným orgánům či finančním institucím.

2. Orgán pro bankovníctví povede v případech, v nichž je to vhodné, otevřené veřejné konzultace o obecných pokynech a doporučeních a provede analýzu souvisejících potenciálních nákladů a přínosů. Takovéto konzultace a analýzy musí být přiměřené, v poměru k rozsahu, povaze a dopadům těchto obecných pokynů či doporučení. Je-li to vhodné, vyžádá si orgán pro bankovníctví rovněž stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

3. Příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

Do dvou měsíců od vydání obecných pokynů nebo doporučení každý příslušný orgán potvrdí, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí nebo hodlá řídit. V případě, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučením neřídí nebo nehodlá řídit, informuje o tom orgán pro bankovníctví a uvede své důvody.

Orgán pro bankovníctví zveřejní skutečnost, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučením neřídí nebo nehodlá řídit. Orgán pro bankovníctví může rovněž v jednotlivých případech rozhodnout o tom, že zveřejní důvody příslušného orgánu, proč se určitými obecnými pokyny nebo doporučením neřídí. Dotčený příslušný orgán je o takovém zveřejnění předem informován.

Pokud je to stanoveno v obecných pokynech či doporučení, musí finanční instituce jasným a podrobným způsobem podávat zprávu o tom, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí.

4. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovníctví informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o vydaných obecných pokynech a doporučeních a o tom, jaké příslušné orgány se těmito obecnými pokyny a doporučeními neřídí a jakým způsobem hodlá orgán pro bankovníctví zajistit, aby se tyto dotčené příslušné orgány v budoucnu jeho doporučeními a obecnými pokyny řídily.

Článek 17

Porušení práva Unie

1. Jestliže příslušný orgán neuplatňuje akty uvedené v čl. 1 odst. 2 či je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem stanovených v souladu s články 10 až 15, zejména jestliže nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky stanovené uvedenými akty, postupuje orgán pro bankovníctví v souladu s pravomocemi stanovenými v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku.

2. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady, Komise, skupiny subjektů působících v bankovníctví nebo z vlastní iniciativy a po sdělení dotčenému příslušnému orgánu může orgán pro bankovníctví provádět šetření údajného porušování nebo neuplatňování práva Unie.

Aniž by byly dotčeny pravomoci stanovené v článku 35, poskytne příslušný orgán orgánu pro bankovníctví neprodleně veškeré informace, které orgán pro bankovníctví považuje za nezbytné pro své šetření.

3. Orgán pro bankovníctví může do dvou měsíců od zahájení šetření vydat dotčenému příslušnému orgánu doporučení, ve kterém stanoví opatření nezbytná pro zajištění souladu s právem Unie.

Do deseti pracovních dnů od obdržení doporučení příslušný orgán informuje orgán pro bankovníctví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout pro zajištění souladu s právem Unie.

4. Jestliže příslušný orgán nezajistí soulad s právem Unie do jednoho měsíce ode dne, kdy obdrží doporučení orgánu pro bankovníctví, může Komise poté, co byla informována orgánem pro bankovníctví, nebo z vlastní iniciativy vydat formální stanovisko, kterým bude po příslušném orgánu požadovat, aby přijal opatření nezbytná pro dosažení souladu s právem Unie. Formální stanovisko Komise zohlední doporučení orgánu pro bankovníctví.

Komise vydá toto formální stanovisko nejpozději do tří měsíců po přijetí doporučení. Tuto lhůtu může Komise o jeden měsíc prodloužit.

Orgán pro bankovníctví a všechny příslušné orgány poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Do deseti pracovních dnů od obdržení formálního stanoviska podle odstavce 4 příslušný orgán informuje Komisi a orgán pro bankovníctví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout, aby vyhověl uvedenému formálnímu stanovisku.

6. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví formálnímu stanovisku uvedenému v odstavci 4 ve lhůtě v něm uvedené a je-li nutné včas napravit tento nesoulad, aby byly zachovány nebo obnoveny neutrální podmínky pro hospodářskou soutěž na trhu nebo aby se zajistilo řádné fungování a integrity finančního systému, může orgán pro bankovníctví v případě, že se příslušné požadavky aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví musí být v souladu s formálním stanoviskem vydaným Komisí podle odstavce 4.

7. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 6 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Při přijímání opatření souvisejícího s otázkami, které jsou předmětem formálního stanoviska podle odstavce 4 nebo rozhodnutí podle odstavce 6 musí příslušné orgány dodržovat formální stanovisko nebo rozhodnutí.

8. Ve zprávě podle čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovníctví uvede, které příslušné orgány a finanční instituce nedodržují formální stanoviska nebo rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

Článek 18

Opatření v mimořádných situacích

1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro bankovníctví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotčnými příslušnými vnitrostátními orgány dohledu.

Aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotčné příslušné vnitrostátní orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.

2. Rada může za konzultace s Komisí a ESRB a případně s evropskými orgány dohledu přijmout na žádost orgánu pro bankovníctví, Komise nebo ESRB rozhodnutí určené orgánu pro bankovníctví, kterým pro účely tohoto nařízení určí, že nastala mimořádná situace. Toto rozhodnutí Rada přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však jednou měsíčně. Není-li rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce obnoveno, pozbývá automaticky platnosti. Rada může kdykoli určit, že mimořádná situace skončila.

Pokud ESRB nebo orgán pro bankovníctví mají za to, že by mohlo dojít k mimořádné situaci, vydají důvěrné doporučení určené Radě a předloží posouzení situace. Rada poté určí, zda je nutné svolat zasedání. Při tomto postupu musí být zaručeno, že se bude náležitě dbát na zachování důvěrnosti.

Pokud Rada rozhodne o existenci mimořádné situace, neprodleně o tom informuje Evropský parlament a Komisi.

3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2 a za výjimečných okolností v případě, že jsou nutná koordinovaná opatření ze strany vnitrostátních orgánů v zájmu řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému nebo jeho části, může orgán pro bankovníctví přijímat individuální rozhodnutí, která budou po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby finanční instituce a příslušné orgány plnily požadavky stanovené těmito právními předpisy.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, nevyhoví-li příslušný orgán rozhodnutí orgánu pro bankovníctví uvedenému v odstavci 3 ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí, může orgán pro bankovníctví v případě, že se příslušné požadavky legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle těchto právních předpisů, včetně případného ukončení konkrétního jednání. Toto ustanovení se použije pouze v situacích, kdy příslušný orgán neuplatní legislativní akty uvedené v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, nebo je uplatní způsobem, který se jeví jako zjevné porušování těchto aktů, a kdy je naléhavě zapotřebí náprava v zájmu obnovy řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability celého finančního systému Unie nebo jeho části.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Jakékoliv opatření příslušných orgánů související s otázkami, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

Článek 19

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajících se přeshraničních situací

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností příslušného orgánu jiného členského státu v případech stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví na žádost jednoho nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.

V případech stanovených v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2, a pokud lze na základě objektivních kritérií konstatovat, že mezi příslušnými orgány různých členských států dochází ke sporu, může orgán pro bankovníctví z vlastní iniciativy pomoci těmto orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4.

2. Orgán pro bankovníctví stanoví lhůtu pro smírné urovnání sporu mezi příslušnými orgány, přičemž vezme v úvahu veškeré související lhůty stanovené v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 a složitost a naléhavost záležitosti. V této fázi působí orgán pro bankovníctví jako zprostředkovatel.

3. Jestliže dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v odstavci 2, může orgán pro bankovníctví postupem stanoveným v čl. 44 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci přijmout rozhodnutí požadující, aby dotčené příslušné orgány za účelem urovnání dané záležitosti přijaly konkrétní opatření nebo se zdržely jednání, přičemž toto rozhodnutí bude mít pro tyto příslušné orgány závazné účinky, tak aby bylo zajištěno dodržování práva Unie.

4. Aniž by byly dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí orgánu pro bankovníctví, a tedy nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky, které se na ni přímo vztahují prostřednictvím aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti. Jakékoliv opatření příslušných orgánů související se skutečnostmi, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

6. Ve zprávě podle čl. 50 odst. 2 informuje předseda orgánu pro bankovníctví o povaze a druhu sporů mezi příslušnými orgány, o dosažených dohodách a o rozhodnutích ohledně urovnání takových sporů.

Článek 20

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány v různých odvětvích

Společný výbor řeší postupem stanoveným v člancích 19 a 56 spory, které se týkají několika odvětví a které mohou vzniknout mezi příslušnými orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21

Kolegia orgánů dohledu

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu podle směrnice 2006/48/ES a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sbližování osvědčených postupů v oblasti dohledu mají zaměstnanci orgánu pro bankovníctví možnost účastnit se činností kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.

2. Orgán pro bankovníctví má rozhodující úlohu při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu nad institucemi působícími přeshraničně v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohly představovat finanční instituce uvedené v článku 23.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 1 tohoto článku se orgán pro bankovníctví považuje za „příslušný orgán“ ve smyslu příslušných právních předpisů.

Orgán pro bankovníctví může:

- a) shromažďovat a sdílet veškeré související informace ve spolupráci s příslušnými orgány, s cílem usnadnit práci kolegia, a zřídit a spravovat centrální systém, v jehož rámci budou informace přístupné příslušným orgánům v kolegiu;
- b) iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy v souladu s článkem 32, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí, zejména systémové riziko představované finančními institucemi uvedenými v článku 23, vůči nepříznivému tržnímu vývoji a možnosti nárůstu systémového rizika v zátěžových situacích, a zajistit přitom jednotnou metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni, a případně vydat příslušnému orgánu doporučení k napravení problémů uvedených v zátěžovém testu;
- c) podporovat účinné a efektivní činnosti dohledu, včetně hodnocení rizik, jimž jsou nebo by mohly být finanční instituce vystaveny a jež byla zjištěna v rámci procesu kontroly orgánem dohledu nebo v zátěžových situacích;
- d) v souladu s úkoly a pravomocemi stanovenými tímto nařízením dohlížet na činnost příslušných orgánů a
- e) požadovat další jednání kolegia v případech, v nichž se domnívá, že rozhodnutí by mělo za následek nesprávné uplatňování práva Unie nebo by nepřispělo k dosažení cíle, kterým je sbližování postupů dohledu. Může rovněž požadovat, aby konsolidující orgán dohledu naplánoval zasedání kolegia nebo aby na pořad jednání takového zasedání zařadil další bod.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat návrhy regulačních technických norem a prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení týkajících se operativní činnosti kolegií orgánů dohledu, a vydávat obecné pokyny a doporučení přijatá podle článku 16 s cílem podpořit sbližování fungování dohledu a osvědčené postupy, jež byly přijaty kolegií orgánů dohledu.

4. Orgán pro bankovníctví má mít právně závaznou úlohu zprostředkovatele, která by měla umožnit řešit spory mezi příslušnými orgány postupem stanoveným v článku 19. Orgán pro bankovníctví může v souladu s článkem 19 přijímat rozhodnutí v oblasti dohledu, která se přímo vztahují na dotčenou instituci.

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Orgán pro bankovníctví řádně zváží systémové riziko vy-
mezené v nařízení (EU) č. 1092/2010. Řeší jakékoli riziko naru-
šení kontinuity finančních služeb, které:

- a) je způsobeno zhoršením celého finančního systému nebo jeho částí a
- b) může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku.

Orgán pro bankovníctví případně zváží sledování a posuzování systémových rizik vyvinuté ESRB a orgánem pro bankovníctví a reaguje na varování a doporučení ESRB v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010.

2. Orgán pro bankovníctví vypracuje ve spolupráci s ESRB společný soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů (přehled ukazatelů rizik) pro zjišťování a měření systémového rizika.

Orgán pro bankovníctví rovněž vyvine náležitý mechanismus pro zátěžové testy, který pomůže určit instituce, jež mohou představovat systémové riziko. Tyto instituce musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků podle článku 25.

3. Aniž jsou dotčeny akty uvedené v čl. 1 odst. 2, vypracuje orgán pro bankovníctví podle potřeby dodatečné obecné pokyny a doporučení pro finanční instituce, aby se zohlednilo systémové riziko představované těmito institucemi.

Orgán pro bankovníctví zajistí, aby se systémové riziko představované finančními institucemi zohlednilo při přípravě návrhu regulačních technických norem a prováděcích technických norem v oblastech stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

4. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů Evropského parlamentu, Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovníctví provádět šetření u určitého typu finančních institucí nebo typu produktu nebo způsobu chování s cílem posoudit případné hrozby pro stabilitu finančního systému a doporučit dotčeným příslušným orgánům vhodná opatření.

Pro tyto účely může orgán pro bankovníctví využít pravomoci, které mu svěřuje toto nařízení, včetně článku 35.

5. Společný výbor zajistí celkovou a meziodvětvovou koordinaci činností prováděných v souladu s tímto článkem.

Článek 23

Zjištění a měření systémového rizika

1. Orgán pro bankovníctví vytvoří po konzultaci s ESRB kritéria pro zjišťování a měření systémového rizika a vhodný mechanismus zátěžového testování, který zahrne hodnocení možnosti růstu systémového rizika v zátěžových situacích představovaného finančními institucemi. Finanční instituce, které mohou představovat systémové riziko, musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků uvedeným v článku 25.

2. Orgán pro bankovníctví při vytváření kritérií pro zjišťování a měření systémového rizika představovaného finančními institucemi plně zohlední příslušné mezinárodní přístupy, včetně přístupů vytvořených Radou pro finanční stabilitu, Mezinárodním měnovým fondem a Bankou pro mezinárodní platby.

Článek 24

Trvalá schopnost reagovat na systémová rizika

1. Orgán pro bankovníctví zajistí, že bude mít neustále k dispozici specializované kapacity, které mu umožní účinně reagovat na vznik systémových rizik uvedených v článcích 22 a 23, a zejména ve vztahu k institucím, které představují systémové riziko.

2. Orgán pro bankovníctví plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením a právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, a přispívá k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii.

Článek 25

Ozdravné postupy a postupy pro řešení úpadků

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případného úpadku, a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílí.

2. Orgán pro bankovníctví může určit osvědčené postupy zaměřené na usnadňování řešení úpadků institucí, zejména skupin působících přeshraničně, a to způsoby, které zamezují přenosu náklady, a zároveň zajistit dostupnost vhodných nástrojů včetně dostatečných zdrojů, jež dané instituci nebo skupině umožní řešit úpadek řádně, nákladově efektivním způsobem a včas.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v článcích 10 až 15.

Článek 26

Evropská soustava systémů pojištění vkladů

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k posílení evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů, a to tím, že jedná v rámci pravomocí, které mu světilo toto nařízení, s cílem zajistit správné uplatňování směrnice 94/19/ES, aby se tak zajistilo patřičné financování vnitrostátních systémů pojištění vkladů prostřednictvím příspěvků finančních institucí, a to včetně institucí, které jsou usazeny a přijímají vklady v Unii, ale jejich sídlo se nachází mimo Unii, jak stanoví směrnice 94/19/ES, a aby se zajistila vysoká úroveň ochrany pro všechny vkladatele v rámci harmonizovaného systému v celé Unii, čímž zůstává stabilizující bezpečnostní úloha systémů vzájemných záruk nenarušená, za předpokladu, že jsou v souladu s právními předpisy Unie.

2. Článek 16 o pravomocích orgánu pro bankovníctví, pokud jde o přijímání obecných pokynů a doporučení, se použije na systémy pojištění vkladů.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v člincích 10 až 15.

4. Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména sbližováním evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů.

Článek 27

Evropský systém pro řešení problémů bank a jeho financování

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k rozvoji metod řešení úpadků finančních institucí, zejména těch, které mohou představovat systémové riziko, a to způsoby, které zamezí přenosu náklady a umožní řádné a včasné ukončení činnosti těchto institucí, přičemž uvedené metody případně zahrnují soudržné a stabilní mechanismy financování, je-li to vhodné.

2. Orgán pro bankovníctví přispívá k posuzování nezbytnosti systému soudržných, stabilních a důvěryhodných mechanismů financování, které zahrnují nástroje financování spojené se souborem koordinovaných vnitrostátních opatření pro řízení krizí.

Orgán pro bankovníctví přispívá k činnostem, které se týkají zajištění rovných podmínek a kumulovaných dopadů systémů odvodů a příspěvků ze strany finančních institucí, jež by mohly být zavedeny s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika jakožto součást soudržného a důvěryhodného rámce pro řešení krizí.

Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména možným posílením úlohy orgánu pro bankovníctví v rámci předcházení krizím a při jejich řízení a řešení a v případě potřeby vytvořením evropského fondu pro řešení problémů.

Článek 28

Delegování úkolů a povinností

1. Příslušné orgány mohou se souhlasem orgánu, na nějž mají být úkoly či povinnosti delegovány, delegovat úkoly a povinnosti na orgán pro bankovníctví nebo na jiné příslušné orgány za podmínek stanovených v tomto článku. Členské státy mohou stanovit konkrétní podmínky pro delegování povinností, které musí být splněny dříve, než jejich příslušné orgány uzavřou takové dohody o delegování, a mohou omezit rozsah delegování na to, co je nezbytně nutné pro účinný dohled nad finančními institucemi nebo skupinami působícími přeshraničně.

2. Orgán pro bankovníctví povzbuzuje a podporuje delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány tak, že určí úkoly a povinnosti, které mohou být delegovány nebo prováděny společně, a prosazuje uplatňování osvědčených postupů.

3. Delegování povinností vede k přenesení pravomocí stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Postupy, vymáhání a správní a soudní přezkum v souvislosti s delegovanými povinnostmi se řídí právem pověřeného orgánu.

4. Příslušné orgány informují orgán pro bankovníctví o dohodách o delegování, které hodlají uzavřít. Tyto dohody uzavřou s účinností nejdříve jeden měsíc poté, kdy je o nich orgán pro bankovníctví informován.

Orgán pro bankovníctví může vydat stanovisko k plánované dohodě do jednoho měsíce ode dne, kdy je o ní informován.

Orgán pro bankovníctví vhodným způsobem zveřejní dohodu o delegování uzavřenou mezi příslušnými orgány, aby o ní byly řádně informovány všechny dotčené strany.

Článek 29

Společná kultura dohledu

1. Orgán pro bankovníctví hraje aktivní úlohu při budování společné unijní kultury dohledu a jednotných zásad dohledu i při zajišťování jednotných postupů a přístupů v rámci celé Unie. Vykonaává alespoň tyto činnosti:

- a) předkládá stanoviska příslušným orgánům;
- b) prosazuje efektivní dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací mezi příslušnými orgány, přičemž plně respektuje příslušná ustanovení o důvěrnosti a ochraně údajů obsažená v příslušných právních předpisech Unie;
- c) přispívá k vypracování vysoce kvalitních a jednotných norem pro dohled, včetně norem pro předkládání zpráv, a mezinárodních účetních standardů v souladu s čl. 1 odst. 3;

- d) přezkoumává uplatňování příslušných regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých Komisí a obecných pokynů a doporučení vydaných orgánem pro bankovníctví a v případě potřeby navrhuje změny;
- e) zavádí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, pomáhá výměnám zaměstnanců a vybízí příslušné orgány, aby více využívaly režimy dočasného přidělování pracovníků a jiné nástroje.

2. Orgán pro bankovníctví může případně vyvíjet nové praktické nástroje, včetně nástrojů sbližování, na podporu společných přístupů a postupů v oblasti dohledu.

Článek 30

Srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů

1. Orgán pro bankovníctví pravidelně organizuje a provádí srovnávací hodnocení některých nebo všech činností příslušných orgánů, aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu. K tomuto účelu vypracuje metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání jednotlivých hodnocených orgánů. Při provádění srovnávacích hodnocení se zohlední stávající informace a již provedená hodnocení týkající se dotčeného příslušného orgánu.

2. Srovnávací hodnocení mimo jiné zahrnuje posouzení:

- a) přiměřenosti zdrojů a postupů řádného řízení příslušného orgánu, s důrazem na efektivní uplatňování regulačních technických norem a prováděcích technických norem uvedených v článcích 10 až 15 a aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a na schopnost reagovat na vývoj na trhu;
- b) úrovně sbližování dosažené při uplatňování práva Unie a při výkonu dohledu, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení přijatých podle článků 10 až 16, a rozsahu, ve kterém výkon dohledu splňuje cíle stanovené právem Unie;
- c) osvědčených postupů vyvinutých příslušnými orgány, jejichž přijetí může být přínosem pro jiné příslušné orgány;
- d) účinnosti a úrovně shody dosažené, pokud jde o prosazování ustanovení přijatých při provádění práva Unie, včetně správních opatření a sankcí namířených proti odpovědným osobám, jestliže tato ustanovení nejsou plněna.

3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro bankovníctví vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s článkem 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasnaží těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Orgán pro bankovníctví zohlední při vypracovávání návrhů regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 výsledky srovnávacího hodnocení.

4. Orgán pro bankovníctví zveřejní osvědčené postupy, které byly určeny v rámci těchto srovnávacích hodnocení. Kromě toho mohou být zveřejněny všechny další výsledky srovnávacích hodnocení, pokud s tím příslušný orgán, který je předmětem srovnávacího hodnocení, souhlasí.

Článek 31

Funkce koordinace

Orgán pro bankovníctví plní obecnou úlohu koordinátora mezi příslušnými orgány, zejména v případě, že by nepříznivý vývoj mohl potenciálně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému Unie.

Orgán pro bankovníctví podporuje koordinovanou reakci Unie, mimo jiné tak, že:

- a) usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány;
- b) určuje rozsah a, pokud je to možné a vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům;
- c) na žádost příslušných orgánů nebo z vlastní iniciativy provádí nezávazná zprostředkování, aniž by tím byl dotčen článek 19;
- d) neprodleně informuje ESRB o jakékoliv potenciální mimořádné situaci;
- e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů s cílem podpořit koordinaci opatření přijatých dotčnými příslušnými orgány;
- f) shromažďuje informace, které získá od příslušných orgánů v souladu s články 21 a 35 v rámci plnění oznamovací povinnosti regulačnímu orgánu u institucí činných ve více než jednom členském státě. Orgán pro bankovníctví sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány.

Článek 32

Posuzování tržního vývoje

1. Orgán pro bankovníctví sleduje a posuzuje tržní vývoj v oblasti své působnosti a v případě nutnosti informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), ESRB, Evropský parlament, Radu a Komisi o souvisejících trendech na mikroobezřetnostní úrovni, možných rizicích a slabých místech. Orgán pro bankovníctví do svého hodnocení zahrne ekonomickou analýzu trhů, v nichž finanční instituce fungují, a hodnocení dopadů možného vývoje trhu na tyto instituce.

2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro pojišťovnictví v rámci celé Unie zejména iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vyvine následující metodiky a přístupy, které budou následně používat příslušné orgány:

- a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení instituce,
- b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti finančních institucí,
- c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na finanční situaci instituce a na informování vkladatelů, investorů a zákazníků.

3. Aniž jsou dotčeny úkoly ESRB stanovené v nařízení (EU) č. 1092/2010, předkládá orgán pro bankovníctví tato posouzení trendů, možných rizik a slabých míst v oblasti své působnosti Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ESRB alespoň jednou ročně a v případě nutnosti častěji.

Orgán pro bankovníctví zahrne do posouzení i klasifikaci hlavních rizik a slabých míst a v případě nutnosti doporučí preventivní opatření či opatření k nápravě.

4. Orgán pro bankovníctví zajistí odpovídající pokrytí mezi-odvětvového vývoje, rizik a slabých míst úzkou spoluprací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.

Článek 33

Mezinárodní vztahy

1. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů členských států a Unie, může orgán pro bankovníctví navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí. Z dohod nevyplývají pro Unii a její členské státy žádné právní závazky a ani nebrání členským státům a jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných nebo vícestranných dohod s těmito třetími zeměmi.

2. Orgán pro bankovníctví napomáhá při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

3. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 uvede orgán pro bankovníctví správní dohody, které byly dohodnuty s mezinárodními organizacemi nebo se správními orgány třetích zemí, a pomoc, která bude poskytována při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti.

Článek 34

Další úkoly

1. Na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovníctví předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi stanoviska ke všem otázkám souvisejícím s jeho oblastí působnosti.

2. Pokud jde o obezřetnostní posuzování fúzí a nabývání účasti v rámci působnosti směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES, jež podle této směrnice vyžaduje konzultace mezi příslušnými orgány ze dvou nebo více členských států, může orgán pro bankovníctví na žádost jednoho z dotčených příslušných orgánů vydat a zveřejnit stanovisko k obezřetnostnímu posouzení, kromě případu kritérií uvedených v čl. 19a odst. 1 písm. e) směrnice 2006/48/ES. Stanovisko vydá bez prodlení a v každém případě před koncem lhůty pro posouzení v souladu se směrnicí 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES. Článek 35 se použije v oblastech, ve kterých může orgán pro bankovníctví vydávat stanovisko.

Článek 35

Shromažďování informací

1. Příslušné orgány členských států poskytnou orgánu pro bankovníctví na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím a tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotyčné povinnosti.

2. Orgán pro bankovníctví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu členského státu mu může orgán pro bankovníctví poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti v souladu s povinností zachovávat služební tajemství, kterou stanoví příslušné odvětvové právní předpisy a článek 70.

4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku a aby se zabránilo zdvojení oznamovacích povinností orgán pro bankovníctví zohlední existující statistiky vypracovávané a šířené Evropským statistickým systémem a Evropským systémem centrálních bank.

5. Jestliže informace nejsou k dispozici nebo je příslušné orgány neposkytnou včas, může orgán pro bankovníctví předložit řádně odůvodněnou žádost jiným orgánům dohledu, ministerstvu odpovědnému za finance, pokud má ministerstvo k dispozici obezřetnostní informace, národní centrální bance nebo statistickému úřadu dotčeného členského státu.

6. Pokud informace nejsou k dispozici nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci 1 nebo 5, může orgán pro bankovníctví předložit řádně odůvodněnou žádost přímo příslušným finančním institucím. Odůvodněná žádost obsahuje vysvětlení, proč jsou informace týkající se příslušných konkrétních finančních institucí nezbytné.

Orgán pro bankovníctví informuje dotyčné příslušné orgány o žádostech podle tohoto odstavce a odstavce 5.

Na žádost orgánu pro bankovníctví jsou příslušné orgány orgánu pro bankovníctví při shromažďování informací nápomocny.

7. Orgán pro bankovníctví může používat důvěrné informace získané podle tohoto článku pouze pro účely plnění svých povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 36

Vztahy s ESRB

1. Orgán pro pojišťovnictví úzce a pravidelně spolupracuje s ESRB.

2. Orgán pro bankovníctví předkládá pravidelně ESRB včasné informace nezbytné pro plnění jejích úkolů. Jakékoli údaje nezbytné pro plnění těchto úkolů, které nejsou poskytovány v souhrnné podobě, neprodleně poskytne ESRB na její odůvodněnou žádost, jak je stanoveno v článku 15 nařízení (EU) č. 1092/2010. Orgán pro bankovníctví ve spolupráci s ESRB zavede odpovídající interní postupy týkající se předávání důvěrných informací, zejména informací o jednotlivých finančních institucích.

3. Po obdržení varování a doporučení ESRB uvedených v článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 ESRB zajistí orgán pro bankovníctví příslušná následná opatření podle odstavce 4 a 5.

4. Jakmile orgán pro bankovníctví obdrží od ESRB jemu určené varování nebo doporučení, svolá neprodleně zasedání rady orgánů dohledu a posoudí důsledky tohoto varování nebo doporučení pro plnění svých úkolů.

Na základě odpovídajícího rozhodovacího postupu rozhodne o veškerých opatřeních, která přijme v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby vyřešil problémy uvedené ve varováních a doporučeních.

Jestliže orgán pro bankovníctví nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí ESRB a Radě důvody pro toto jednání.

5. Jestliže orgán pro bankovníctví obdrží od ESRB varování nebo doporučení určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu dohledu, využije v případě nutnosti pravomocí, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby zajistil včasná následná opatření.

Jestliže se příslušný orgán nehodlá doporučením ESRB řídit, informuje o tom radu orgánů dohledu a projedná s ní důvody svého jednání.

Pokud příslušný orgán informuje Radu a ESRB podle článku 17 nařízení (EU) č. 1092/2010, vezme při tom patřičně v úvahu názory rady orgánů dohledu.

6. Při plnění svých úkolů stanovených tímto nařízením přihlíží orgán pro bankovníctví v nejvyšší možné míře k varováním a doporučením ESRB.

Článek 37

Skupina subjektů působících v bankovníctví

1. Na podporu konzultací se subjekty působícími v oblastech souvisejících s úkoly orgánu pro bankovníctví se zřídí skupina subjektů působících v bankovníctví. S touto skupinou se konzultují opatření přijímaná v souladu s články 10 až 15 týkající se regulačních technických norem a prováděcích technických norem a v případě, že se nevztahují na jednotlivé finanční instituce, s článkem 16 týkajícím se obecných pokynů a doporučení. Pokud musí být v naléhavých případech přijata opatření a konzultace není možná, je skupina subjektů působících v bankovníctví co nejdříve informována.

Skupina subjektů působících v bankovníctví zasedá alespoň čtyřikrát ročně.

2. Skupina subjektů působících v bankovníctví se skládá ze 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují úvěrové a investiční instituce působící v Unii, ze zástupců jejich zaměstnanců, jakož i ze spotřebitelů, uživatelů bankovních služeb a představitelů malých a středních podniků. Nejméně pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci. Deset jejích členů zastupuje finanční instituce, z nichž tři zastupují družstevní záložny a spořitelny.

3. Členy skupiny subjektů působících v bankovníctví jmenuje rada orgánů dohledu na návrh příslušných subjektů. Při svém rozhodování zajistí rada orgánů dohledu v největším možném rozsahu odpovídající geografickou rovnováhu a rovné zastoupení mužů a žen, jakož i jednotlivých subjektů z celé Unie.

4. Orgán pro bankovníctví poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a zajistí pro skupinu subjektů působících v bankovníctví potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupiny subjektů působících v bankovníctví zastupujícím neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, bude poskytnuta odpovídající náhrada. Skupina subjektů působících v bankovníctví může zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupiny subjektů působících v bankovníctví je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.

Členové skupiny subjektů působících v bankovníctví mohou ve funkci působit dvě po sobě jdoucí funkční období.

5. Skupina subjektů působících v bankovníctví předkládá stanoviska a radí orgánu pro bankovníctví ve všech otázkách souvisejících s úkoly orgánu pro bankovníctví, se zvláštním zaměřením na úkoly uvedené v článcích 10 až 16 a článcích 29, 30 a 32.

6. Skupina subjektů působících v bankovníctví přijme dvou-třetinovou většinou svých členů svůj jednací řád.

7. Orgán pro bankovníctví zveřejní stanoviska a rady skupiny subjektů působících v bankovníctví a výsledky konzultací s touto skupinou.

Článek 38

Ochranná opatření

1. Orgán pro bankovníctví zajistí, aby žádné rozhodnutí přijaté podle článků 18 nebo 19 nijak nezasahovalo do fiskálních pravomocí členských států.

2. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 19 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro bankovníctví a Komisi do dvou týdnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro bankovníctví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankovníctví pozastavuje.

Do jednoho měsíce od oznámení členského státu orgán pro bankovníctví informuje členský stát, zda své rozhodnutí potvrzuje, pozměňuje, či zrušuje. Je-li rozhodnutí potvrzeno nebo pozměněno, orgán pro bankovníctví uvede, že fiskální pravomoci nejsou dotčeny.

Jestliže orgán pro bankovníctví své rozhodnutí potvrdí, rozhodne Rada většinou odevzdaných hlasů na jednom ze svých zasedání do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovníctví informoval členský stát ve smyslu čtvrtého pododstavce, o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro bankovníctví potvrzuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nepotvrdí rozhodnutí orgánu pro bankovníctví svým rozhodnutím podle pátého pododstavce, rozhodnutí orgánu pro bankovníctví se zrušuje.

3. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 18 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro bankovníctví, Komisi a Radě do tří pracovních dnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro bankovníctví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankovníctví pozastavuje.

Do deseti pracovních dnů Rada svolá zasedání a prostou většinou svých členů rozhodne o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro bankovníctví zrušuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nezruší rozhodnutí orgánu pro bankovníctví svým rozhodnutím podle čtvrtého pododstavce, pozastavení rozhodnutí orgánu pro bankovníctví se ukončuje.

4. Jestliže Rada přijala v souladu s odstavcem 3 rozhodnutí nezrušit rozhodnutí orgánu pro bankovníctví podle čl. 18 odst. 3 a dotčený členský stát se stále domnívá, že toto rozhodnutí orgánu pro bankovníctví zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může to členský stát oznámit Komisi a orgánu pro bankovníctví a požádat Radu, aby záležitost znovu posoudila. Dotčený členský stát jasně odůvodní, proč s rozhodnutím Rady nesouhlasí.

Do čtyř týdnů od oznámení podle prvního pododstavce Rada potvrdí své původní rozhodnutí nebo přijme nové rozhodnutí podle odstavce 3.

Uvedenou lhůtu čtyř týdnů může Rada prodloužit o další čtyři týdny, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu.

5. Jakékoli zneužití tohoto článku, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro bankovníctví, které nemá významný nebo zásadní fiskální dopad, je zakázáno jakožto neslučitelné s vnitřním trhem.

Článek 39

Rozhodovací postupy

1. Před přijetím rozhodnutí podle tohoto nařízení oznámí orgán pro bankovníctví všem zamýšleným adresátům rozhodnutí svůj úmysl přijmout rozhodnutí a stanoví lhůtu, ve které může adresát rozhodnutí vyjádřit své stanovisko v dané záležitosti, přičemž vezme plně v úvahu naléhavost, složitost a možné důsledky záležitosti. Totéž platí obdobně v případě doporučení, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 3.

2. Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví obsahuje důvody, ze kterých vychází.

3. Adresáti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví jsou informováni o opravných prostředcích, které mají podle tohoto nařízení k dispozici.

4. Jestliže orgán pro bankovníctví přijme rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nebo 4, přezkoumává toto rozhodnutí v průměrných intervalech.

5. Rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví podle článků 17, 18 nebo 19 se zveřejňují, přičemž se uvádí totožnost dotčeného příslušného orgánu nebo finanční instituce a hlavní obsah rozhodnutí, ledaže je takové zveřejnění v rozporu s oprávněnými zájmy finančních institucí na ochraně jejich obchodního tajemství nebo by mohlo vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části.

KAPITOLA III
ORGANIZACE

ODDÍL 1

Rada orgánů dohledu

Článek 40

Složení

1. Členy rady orgánů dohledu jsou:
 - a) předseda, který nemá hlasovací právo;
 - b) vedoucí představitelé vnitrostátních orgánů členských států odpovědní za dohled nad úvěrovými institucemi, kteří se osobně setkávají nejméně dvakrát za rok;
 - c) jeden zástupce Komise, který nemá hlasovací právo;
 - d) jeden zástupce Evropské centrální banky, který nemá hlasovací právo;
 - e) jeden zástupce ESRB, který nemá hlasovací právo;
 - f) jeden zástupce každého ze dvou ostatních evropských orgánů dohledu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
 2. Rada orgánů dohledu pravidelně svolává setkání se skupinou subjektů působících v bankovníctví, nejméně dvakrát ročně.
 3. Každý příslušný orgán odpovídá za jmenování náhradníka z řad svých vedoucích zaměstnanců, který může nahradit člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v případě, že se tento člen nemůže zasedání rady orgánů dohledu zúčastnit.
 4. Jestliže orgánem uvedeným v odst. 1 písm. b) není centrální banka, může člen rady orgánů dohledu podle uvedeného písemně rozhodnout o spoluúčasti zástupce centrální banky členského státu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
 5. V členských státech, v nichž existuje více než jeden orgán odpovědný za dohled podle tohoto nařízení, se tyto orgány dohodnou na společném zástupci. Pokud však věc projednávána radou orgánů dohledu nespadá do příslušnosti vnitrostátního orgánu zastupovaného členem podle odst. 1 písm. b), může být tento člen doprovázen zástupcem z příslušného vnitrostátního orgánu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
 6. Pro účely postupu podle směrnice 94/19/ES může být člen rady orgánů dohledu podle odst. 1 písm. b) v případě potřeby doprovázen zástupcem dotčených orgánů, které v každém členském státě spravují systémy pojištění vkladů, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
 7. Rada orgánů dohledu může dle vlastního rozhodnutí připustit účast pozorovatelů.
- Zasedání rady orgánů dohledu se může zúčastnit výkonný ředitel, přičemž nemá hlasovací právo.

Článek 41

Vnitřní výbory a odborné skupiny

1. Rada orgánů dohledu může zřizovat vnitřní výbory nebo odborné skupiny ke konkrétním úkolům, které vykonává, a může pověřit určitými jednoznačně vymezenými úkoly a rozhodováním vnitřní výbory nebo odborné skupiny, správní radu nebo předsedu.
2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, která má pomoci spor nestranně urovnat, přičemž tuto skupinu tvoří předseda a dva členové rady orgánů dohledu, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.
3. S výhradou čl. 19 odst. 2 odborná skupina navrhne rozhodnutí ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu postupem podle čl. 44 odst. 1 třetího pododstavce.
4. Rada orgánů dohledu přijme jednací řád odborné skupiny uvedené v odstavci 2.

Článek 42

Nezávislost

Při provádění úkolů stanovených tímto nařízením vystupují předseda a členové rady orgánů dohledu s hlasovacím právem nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy rady orgánů dohledu při plnění jejich úkolů.

Článek 43

Úkoly

1. Rada orgánů dohledu udává směr pro práci orgánu pro bankovníctví a přijímá rozhodnutí podle kapitoly II.
2. Rada orgánů dohledu přijímá stanoviska, doporučení a rozhodnutí a poskytuje rady podle kapitoly II.
3. Rada orgánů dohledu jmenuje předsedu.
4. Rada orgánů dohledu každý rok před 30. zářím přijme na základě návrhu správní rady pracovní program orgánu pro bankovníctví pro následující rok a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

5. Rada orgánů dohledu přijme na základě návrhu správní rady výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a do 15. června každého roku tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Zpráva se zveřejňuje.

6. Rada orgánů dohledu přijme víceletý pracovní program orgánu pro bankovníctví a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Víceletý pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

7. Rada orgánů dohledu přijímá rozpočet podle článku 63.

8. Rada orgánů dohledu má kárné pravomoci vůči předsedovi a výkonnému řediteli a může je odvolat z funkce podle čl. 48 odst. 5 v případě předsedy a čl. 51 odst. 5 v případě výkonného ředitele.

Článek 44

Rozhodování

1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen rady má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Pokud jde o rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3, rozhodnutí navržená odbornou skupinou se v případě rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu považují za přijatá, jsou-li schválena prostou většinou členů rady orgánů dohledu, ledaže by je zamítli členové zastupující blokační menšinu hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

U všech ostatních rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 se rozhodnutí navržená odbornou skupinou přijímají prostou většinou členů rady orgánů dohledu. Každý člen rady má jeden hlas.

2. Zasedání rady orgánů dohledu svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost třetiny členů rady orgánů dohledu a rovněž jim předsedá.

3. Rada orgánů dohledu přijme a zveřejní svůj jednací řád.

4. Jednací řád podrobně stanoví postup hlasování, včetně případných pravidel usnášeníschopnosti. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy a výkonného ředitele, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých finančních institucích, pokud článek 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.

ODDÍL 2

Správní rada

Článek 45

Složení

1. Správní radu tvoří předseda a šest členů rady orgánů dohledu zvolených členy rady orgánů dohledu s hlasovacím právem.

S výjimkou předsedy má každý člen správní rady náhradníka, který jej může nahradit v případě, že se tento člen nemůže zúčastnit zasedání správní rady.

Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný postup pro rotaci členů.

2. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou všech přítomných členů. Každý člen má jeden hlas.

Zasedání správní rady se účastní výkonný ředitel a zástupce Komise, přičemž tyto osoby nemají hlasovací právo.

Zástupce Komise má hlasovací právo v záležitostech uvedených v článku 63.

Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

3. Zasedání správní rady svolává předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost alespoň třetiny členů správní rady a rovněž jim předsedá.

Zasedání správní rady se koná před každým zasedáním rady orgánů dohledu a tak často, jak to správní rada považuje za nutné. Zasedání správní rady se koná alespoň pětkrát ročně.

4. Členům správní rady mohou být v rámci ustanovení jednacího řádu nápomocní poradci či odborníci. Členové bez hlasovacího práva s výjimkou výkonného ředitele se v rámci správní rady neúčastní jednání týkajícího se jednotlivých finančních institucí.

Článek 46**Nezávislost**

Členové správní rady vystupují nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy správní rady při plnění jejich úkolů.

Článek 47**Úkoly**

1. Správní rada zajišťuje, aby orgán pro bankovníctví plnil svou úlohu a úkoly svěřené mu tímto nařízením.

2. Správní rada navrhuje radě orgánů dohledu k přijetí roční a víceletý pracovní program.

3. Správní rada uplatňuje své rozpočtové pravomoci podle článků 63 a 64.

4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro bankovníctví a podle čl. 68 odst. 2 i nezbytná opatření pro provádění Služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“).

5. Správní rada přijme zvláštní ustanovení o právu na přístup k dokumentům orgánu pro bankovníctví podle článku 72.

6. Správní rada navrhne výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a předloží ji ke schválení radě orgánů dohledu.

7. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

8. Správní rada jmenuje a odvolává členy odvolacího senátu podle čl. 58 odst. 3 a 5.

ODDÍL 3**Předseda****Článek 48****Jmenování a úkoly**

1. Orgán pro bankovníctví zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda odpovídá za přípravu práce rady orgánů dohledu a předsedá zasedáním rady orgánů dohledu i správní rady.

2. Předsedu jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích a zkušeností s dohledem nad finančním trhem a jeho regulací.

Evropský parlament se po slyšení kandidáta vybraného radou orgánů dohledu může vyslovit proti jmenování vybrané osoby, a to předtím, než se tento kandidát ujme svých povinností a do jednoho měsíce od jeho výběru radou orgánů dohledu.

Rada orgánů dohledu dále zvolí ze svých členů náhradníka, který vykonává funkci předsedy v jeho nepřítomnosti. Tento náhradník nesmí být zvolen z řad členů správní rady.

3. Funkční období předsedy činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období předsedy rada orgánů dohledu vyhodnotí:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovníctví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení jednou prodloužit funkční období předsedy, přičemž toto prodloužení musí být potvrzeno Evropským parlamentem.

5. Předseda může být odvolán z funkce pouze Evropským parlamentem na základě rozhodnutí rady orgánů dohledu.

Předseda nesmí radě orgánů dohledu bránit v jednání o záležitostech, které se předsedy týkají, zejména o nutnosti jeho odvolání, a projednávání takové záležitosti se neúčastní.

Článek 49**Nezávislost**

Aniž je dotčena úloha rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat předsedu při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je předseda po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 50

Zpráva o činnosti

1. Evropský parlament a Rada mohou vyzvat předsedu nebo jeho náhradníka, aby vystoupil s prohlášením, přičemž se plně respektuje nezávislost předsedy. Předseda vystoupí před Evropským parlamentem s prohlášením a zodpoví veškeré otázky poslanců Parlamentu, kdykoli je o to požádán.

2. Na žádost Evropského parlamentu předkládá předseda písemnou zprávu o hlavních činnostech orgánu pro bankovníctví, a to nejméně 15 dní před svým vystoupením s prohlášením uvedeným v odstavci 1.

3. Kromě informací uvedených v člancích 11 až 18 a člancích 20 a 33 zpráva dále obsahuje veškeré relevantní informace, o něž Evropský parlament požádá případ od případu.

ODDÍL 4

Výkonný ředitel

Článek 51

Jmenování

1. Orgán pro bankovníctví řídí výkonný ředitel, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

2. Výkonného ředitele jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích, zkušeností s finančním dohledem a regulací a zkušeností s řízením, poté co jeho jmenování potvrdí Evropský parlament.

3. Funkční období výkonného ředitele činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období výkonného ředitele rada orgánů dohledu zhodnotí zejména:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovníctví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení uvedenému v prvním pododstavci jednou prodloužit funkční období výkonného ředitele.

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím rady orgánů dohledu.

Článek 52

Nezávislost

Aniž by byla dotčena příslušná úloha správní rady a rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům výkonného ředitele, výkonný ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je výkonný ředitel po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 53

Úkoly

1. Výkonný ředitel je odpovědný za řízení orgánu pro bankovníctví a připravuje činnost správní rady.

2. Výkonný ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu orgánu pro bankovníctví pod vedením rady orgánů dohledu a pod dohledem správní rady.

3. Výkonný ředitel přijme nezbytná opatření, zejména pokud jde o přijetí vnitřních předpisů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování orgánu pro bankovníctví v souladu s tímto nařízením.

4. Výkonný ředitel vypracuje víceletý pracovní program uvedený v čl. 47 odst. 2.

5. Výkonný ředitel každý rok do 30. června připraví pracovní program na následující rok uvedený v čl. 47 odst. 2.

6. Výkonný ředitel podle článku 63 vypracuje předběžný návrh rozpočtu orgánu pro bankovníctví a podle článku 64 plní rozpočet orgánu pro bankovníctví.

7. Výkonný ředitel každý rok vypracuje návrh zprávy, která obsahuje část týkající se činnosti orgánu pro bankovníctví v oblasti regulace a dohledu a část týkající se finančních a správních záležitostí.

8. Pokud jde o zaměstnance orgánu pro bankovníctví, vykonává výkonný ředitel pravomoci stanovené v článku 68 a řídí personální záležitosti.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÉ ORGÁNY EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

ODDÍL 1

Společný výbor evropských orgánů dohledu

Článek 54

Zřízení

1. Zřizuje se Společný výbor evropských orgánů dohledu.
2. Společný výbor slouží jako fórum, v jehož rámci orgán pro bankovníctví pravidelně a úzce spolupracuje a zajišťuje jednotný meziodvětvový přístup s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zejména pokud jde o:
 - finanční konglomeráty,
 - účetnictví a audit,
 - analýzu mikroobezřetnostního dohledu meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst s ohledem na finanční stabilitu,
 - retailové investiční produkty,
 - opatření proti praní špinavých peněz a
 - výměnu informací s ESRB a rozvoj vztahů mezi ESRB a evropskými orgány dohledu.
3. Evropské orgány dohledu poskytnou společnému výboru zaměstnance, kteří plní funkci sekretariátu. Orgán pro bankovníctví přispívá dostatečnými zdroji na administrativní a provozní výdaje a výdaje na infrastrukturu.
4. V případě, že se činnost finanční instituce dotýká několika odvětví, řeší společný výbor spory v souladu s článkem 56.

Článek 55

Složení

1. Společný výbor se skládá z předsedů evropských orgánů dohledu a případně předsedy podvýboru zřízeného podle článku 57.
2. Výkonný ředitel, zástupce Komise a zástupce ESRB jsou zváni na zasedání společného výboru a podvýborů uvedených v článku 57 jako pozorovatelé.
3. Předseda společného výboru je jmenován na základě každoroční rotace z předsedů evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru je místopředsdou ESRB.

4. Společný výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Tento řád může stanovit, kdo se může dále účastnit zasedání společného výboru.

Zasedání společného výboru se koná alespoň jednou za dva měsíce.

Článek 56

Společné postoje a společné akty

V rozsahu svých úkolů podle kapitoly II a v příslušných oblastech zejména s ohledem na provádění směrnice 2002/87/ES zaujme orgán pro bankovníctví, podle situace, společný postoj s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Akty podle článků 10 až 15, 17, 18, nebo 19 tohoto nařízení ve vztahu k provádění směrnice 2002/87/ES a jiných aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, které spadají také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), se přijímají podle situace souběžně orgánem pro bankovníctví, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Článek 57

Podvýbory

1. Pro účely článku 56 se zřídí podvýbor pro finanční konglomeráty společného výboru.
2. Tento podvýbor se skládá z osob uvedených v čl. 55 odst. 1 a jednoho zástupce stávajících zaměstnanců z řad vedoucích pracovníků dotčeného příslušného orgánu z každého členského státu.
3. Podvýbor si zvolí ze svých členů předsedu, který je současně členem společného výboru.
4. Společný výbor může zřizovat další podvýbory.

ODDÍL 2

Odvolací senát

Článek 58

Složení a fungování

1. Odvolací senát je společným orgánem evropských orgánů dohledu.

2. Odvolací senát tvoří šest členů a šest náhradníků, kterými jsou fyzické osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích a s prokázanými příslušnými znalostmi a odbornými zkušenostmi na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností v oblasti dohledu, v odvětví bankovníctví, pojišťovnictví, zaměstnaneckého penzijního pojištění, trhů cenných papírů nebo jiných finančních služeb, avšak nikoli současní zaměstnanci příslušných orgánů nebo jiných vnitrostátních orgánů nebo orgánů Unie, jež se podílejí na činnosti orgánu pro bankovníctví. Odvolací senát musí mít dostatečné právnícké znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí orgánu pro bankovníctví.

Odvolací senát určí svého předsedu.

3. Dva členy odvolacího senátu a dva náhradníky jmenuje správní rada orgánu pro bankovníctví ze seznamu kandidátů navrženého Komisí na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a po poradě s radou orgánů dohledu.

Ostatní členové jsou jmenováni podle nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období může být jednou prodlouženo.

5. Člen odvolacího senátu jmenovaný správní radou orgánu pro bankovníctví nesmí být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, že se dopustil vážného porušení úředních povinností a správní rada po poradě s radou orgánů dohledu v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

6. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou alespoň čtyř z jeho šesti členů. Pokud napadené rozhodnutí spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, tato rozhodující většina čtyř členů musí zahrnovat nejméně jednoho ze dvou členů odvolacího senátu jmenovaných orgánem pro bankovníctví.

7. Odvolací senát svolává jeho předseda vždy, když je to nutné.

8. Evropské orgány dohledu zajistí pro odvolací senát prostřednictvím společného výboru odpovídající provozní podporu a podporu sekretariátu.

Článek 59

Nezávislost a nestrannost

1. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí. Nejsou vázáni žádnými pokyny. Nesmějí ve vztahu k orgánu pro bankovníctví, jeho správní radě ani jeho radě orgánů dohledu vykonávat žádné jiné funkce.

2. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem nebo pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

3. Člen odvolacího senátu informuje odvolací senát, domnívali se, že by se některý člen z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení.

4. Proti účasti člena odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z jakéhokoli důvodu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nebo z důvodu podezření z podjatosti.

Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a je nepřipustná, učinil-li účastník odvolacího řízení, vědom si důvodu pro námitku, v odvolacím řízení kromě vznesení námítky proti složení odvolacího senátu další procesní úkon.

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodne odvolací senát o dalším postupu bez účasti dotčeného člena.

Za účelem přijetí uvedeného rozhodnutí je dotčený člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem. Pokud se náhradník nachází v obdobné situaci, vybere předseda orgánu pro bankovníctví náhradu z dostupných náhradníků.

6. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu.

Za tímto účelem učiní prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou jakékoli přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo že žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, neexistují.

Tato prohlášení se zveřejňují a jsou činěna každý rok a v písemné podobě.

KAPITOLA V

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 60

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právní osoba nebo příslušné orgány mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví uvedenému v článku 17, 18 nebo 19 či jinému rozhodnutí přijatému orgánem pro bankovníctví v souladu s akty Unie uvedenými v čl. 1 odst. 2, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo týká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně orgánu pro bankovníctví do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovníctví své rozhodnutí zveřejnil.

Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne podání odvolání.

3. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

Odvolací senát však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. Ve stanovených lhůtách vyzve účastníky odvolacího řízení k podání vyjádření k jeho oznámením nebo sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.

5. Odvolací senát může potvrdit rozhodnutí přijaté příslušným orgánem orgánu pro bankovníctví nebo věc postoupit příslušnému orgánu orgánu pro bankovníctví. Tento orgán bude vázán rozhodnutím odvolacího senátu a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednací řád.

7. Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat odůvodnění a orgán pro bankovníctví je zveřejní.

Článek 61

Žaloby u Soudního dvora Evropské unie

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu nebo v případech, v nichž odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví lze podle článku 263 Smlouvy o fungování EU podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy a orgány Unie, jakož i jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

3. V případě, že orgán pro bankovníctví má povinnost jednat a nevydá rozhodnutí, lze u Soudního dvora Evropské unie podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.

4. Orgán pro bankovníctví musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 62

Rozpočet orgánu pro bankovníctví

1. Příjmy orgánu pro bankovníctví, evropského subjektu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“), tvoří v různých kombinacích především:

- a) povinné příspěvky vnitrostátních orgánů příslušných k provádění dohledu nad finančními institucemi, které se vybírají podle vzorce založeného na vážení hlasů podle čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních. Pro účely tohoto článku se čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních bude uplatňovat i po uplynutí v něm stanovené lhůty 31. října 2014;
- b) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);
- c) poplatky placené orgánu pro bankovníctví v případech stanovených příslušnými nástroji práva Unie.

2. Výdaje orgánu pro bankovníctví zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů orgánu pro bankovníctví, které se zahrnou do rozpočtu orgánu pro bankovníctví.

Článek 63

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje do 15. února každého roku návrh odhadu příjmů a výdajů pro následující rozpočtový rok a tento návrh odhadu příjmů a výdajů předloží správní radě a radě orgánů dohledu spolu s plánem pracovních míst. Rada orgánů dohledu sestaví každý rok na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem a schváleného správní radou odhad příjmů a výdajů orgánu pro bankovníctví na následující rozpočtový rok. Tento odhad příjmů a výdajů, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předloží rada orgánů dohledu Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu schvaluje návrh vypracovaný výkonným ředitelem správní rada.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Komise předloží odhad příjmů a výdajů společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie Evropskému parlamentu a Radě (společně dále jen „rozpočtový orgán“).

3. Komise na základě odhadu příjmů a výdajů zanechá do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie ty položky odhadu, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle článků 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu pro bankovníctví. Rozpočtový orgán odsouhlasí prostředky pro dotaci určenou orgánu pro bankovníctví.

5. Rada orgánů dohledu přijme rozpočet orgánu pro bankovníctví. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu orgánu pro bankovníctví, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Správní rada o svém záměru informuje Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí orgánu pro bankovníctví svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů od obdržení informace o projektu. V případě, že orgán pro bankovníctví odpoví, že neoddrží, může zahájit plánovaný projekt.

7. Financování orgánu pro bankovníctví Unii podléhá v prvním roce fungování orgánu pro bankovníctví, který končí dne 31. prosince 2011, souhlasu rozpočtového orgánu, jak je stanoveno v bodě 47 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení.

Článek 64

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel vykonává úlohu schvalujícího úředníka a plní rozpočet orgánu pro bankovníctví.

2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní orgánu pro bankovníctví účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní orgánu pro bankovníctví zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu a Radě.

Účetní Komise poté konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 finančního nařízení.

3. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu pro bankovníctví podle článku 129 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu pro bankovníctví a předloží ji ke stanovisku správní radě.

4. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce orgánu pro bankovníctví.

5. Do 1. července po skončení rozpočtového roku předá výkonný ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

6. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 30. září. Zároveň zašle kopii této odpovědi správní radě a Komisi.

8. Výkonný ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.

9. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí orgánu pro bankovníctví před 15. květnem roku N + 2 absolutorium za plnění rozpočtu zahrnujícího příjmy ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a příslušných orgánů za rozpočtový rok N.

Článek 65

Finanční předpisy

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční předpisy pro orgán pro bankovníctví. Tyto předpisy se nesmějí odchýlovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, pokud to nevyžadují zvláštní potřeby fungování orgánu pro bankovníctví a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na orgán pro bankovníctví bez omezení vztahuje nařízení (ES) č. 1073/1999.

2. Orgán pro bankovníctví přistoupí k Interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme příslušná ustanovení pro všechny zaměstnance orgánu pro bankovníctví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Rozhodnutí o financování a na ně navazující dohody a prováděcí nástroje musí obsahovat ustanovení o tom, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem pro bankovníctví a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výsady a imunity

Na orgán pro bankovníctví a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU.

Článek 68

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance orgánu pro bankovníctví, včetně jeho výkonného ředitele a předsedy, se vztahuje služební řád, pracovní řád ostatních zaměstnanců a společná pravidla přijatá orgány Unie pro uplatňování těchto řádů.

2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává orgán pro bankovníctví pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád, a pravomoci, které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěřuje pracovní řád.

4. Správní rada přijme ustanovení umožňující dočasné přidělení odborníků z členských států k orgánu pro bankovníctví.

Článek 69

Odpovědnost orgánu pro bankovníctví

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán pro bankovníctví v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě této škody.

2. Osobní finanční a kárnou odpovědnost zaměstnanců orgánu pro bankovníctví vůči orgánu pro bankovníctví se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance orgánu pro bankovníctví.

Článek 70

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Na členy rady orgánů dohledu a správní rady, výkonného ředitele a zaměstnance orgánu pro bankovníctví, včetně úředníků

dočasně přidělených z členských států a všech dalších osob plnících úkoly pro orgán pro bankovníctví na smluvním základě, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení souvisejících právních předpisů Unie, i po skončení jejich funkcí.

Vztahuje se na ně článek 16 služebního řádu.

Podle služebního řádu jsou zaměstnanci i po skončení funkčního období povinni jednat čestně a uvažlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Členské státy, orgány nebo instituce Unie ani jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat zaměstnance orgánu pro bankovníctví při plnění jejich úkolů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které získají osoby uvedené v odstavci 1 při plnění svých povinností, sděleny jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

Povinnost podle odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce nebrání orgánu pro bankovníctví a vnitrostátním orgánům dohledu ve využívání informací při vymáhání aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zejména při přijímání rozhodnutí.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání výměně informací mezi orgánem pro bankovníctví a vnitrostátními orgány dohledu v souladu s tímto nařízením a ostatními právními předpisy Unie vztahujícími se na finanční instituce.

Na tyto informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgán pro bankovníctví stanoví ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k pravidlům pro zachování důvěrnosti uvedeným v odstavcích 1 a 2.

4. Orgán pro bankovníctví uplatňuje rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednacím řád⁽¹⁾.

Článek 71

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice 95/46/ES ani povinnosti orgánu pro bankovníctví týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 při plnění jeho povinností.

Článek 72

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má orgán pro bankovníctví k dispozici, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Do 31. května 2011 správní rada přijme prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Rozhodnutí přijímaná orgánem pro bankovníctví v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na orgán pro bankovníctví se vztahuje nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství ⁽¹⁾.

2. O vnitřním jazykovém režimu orgánu pro bankovníctví rozhoduje správní rada.

3. Překladačské služby potřebné pro fungování orgánu pro bankovníctví zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Dohoda o sídle

Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být orgánu pro bankovníctví zajištěno v členském státě, ve kterém se nachází jeho sídlo, a zařízení, která má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance orgánu pro bankovníctví a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi orgánem pro bankovníctví a daným členským státem a schválená správní radou.

Členský stát poskytne co nejlepší možné podmínky, aby zajistil řádné fungování orgánu pro bankovníctví, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 75

Účast třetích zemí

1. Účast na činnosti orgánu pro bankovníctví je otevřená třetím zemím, které uzavřely s Uníí dohody, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti působnosti orgánu pro bankovníctví podle čl. 1 odst. 2.

2. Orgán pro bankovníctví může spolupracovat se třetími zeměmi uvedenými v odstavci 1, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány za rovnocenné v oblastech působnosti orgánu pro bankovníctví uvedených v čl. 1 odst. 2, jak je stanoveno v mezinárodních dohodách uzavřených Uníí v souladu s článkem 216 Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

3. Na základě příslušných ustanovení dohod uvedených v odstavcích 1 a 2 budou přijata opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí uvedených v odstavci 1 do činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců. Tato opatření mohou stanovit zastoupení těchto zemí v radě orgánů dohledu v pozici pozorovatelů, ale musí zajistit, aby se tyto země neúčastnily jednání o jednotlivých finančních institucích, s výjimkou případů, kdy na tom mají přímý zájem.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Přípravná opatření

1. V období po vstupu tohoto nařízení v platnost a před zřízením orgánu pro bankovníctví pracuje CEBS v úzké spolupráci s Komisí na přípravě nahrazení CEBS orgánem pro bankovníctví.

2. Jakmile bude orgán pro bankovníctví zřízen, Komise odpovídá za administrativní zřízení a počáteční administrativní zajištění činnosti orgánu pro bankovníctví, dokud orgán pro bankovníctví nejmenuje výkonného ředitele.

K tomuto účelu, dokud rada orgánů dohledu nejmenuje výkonného ředitele podle článku 51 a dokud tento výkonný ředitel nepřevzme své povinnosti, může Komise dočasně přidělit jednoho úředníka, který plní funkci výkonného ředitele. Přechodné období je omezené na dobu nezbytnou pro jmenování výkonného ředitele orgánu pro bankovníctví.

Dočasný výkonný ředitel může na základě souhlasu správní rady schvalovat veškeré platby pokryté prostředky v rámci rozpočtu orgánu pro bankovníctví a uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci po přijetí plánu pracovních míst orgánu pro bankovníctví.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny pravomoci rady orgánů dohledu a správní rady.

4. Orgán pro bankovníctví je považován za právního nástupce CEBS. Nejpozději ke dni zřízení orgánu pro bankovníctví budou veškerá aktiva a závazky a probíhající operace CEBS automaticky převedeny na orgán pro bankovníctví. CEBS vypracuje přehled konečných zůstatků aktiv a závazků ke dni tohoto převodu. Tento přehled bude předmětem auditu a bude schválen CEBS a Komisí.

Článek 77

Přechodná ustanovení o zaměstnancích

1. Odchylně od článku 68 jsou všechny pracovní smlouvy a dohody o dočasném přidělení uzavřené CEBS nebo jeho sekretariátem a platné ke dni 1. ledna 2011 nadále plněny až do uplynutí jejich doby platnosti. Jejich platnost nelze prodloužit.

2. Všem zaměstnancům s uzavřenou smlouvou podle odstavce 1 je nabídnuta možnost uzavřít smlouvy o dočasném zaměstnání podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu pro různé platové třídy stanovené v plánu pracovních míst orgánu pro bankovníctví.

Po vstupu tohoto nařízení v platnost je orgánem oprávněným uzavírat smlouvy provedeno vnitřní výběrové řízení omezené na zaměstnance, kteří mají smlouvy s CEBS nebo jeho sekretariátem, a to v zájmu zjištění schopností, výkonnosti a bezúhonnosti osob, které mají být zaměstnány. Postupy vnitřního výběrového řízení plně zohlední kvalifikaci a zkušenosti prokázané danou osobou při plnění jejích povinností před přechodem na nové místo.

3. V závislosti na druhu a úrovni vykonávaných funkcí je úspěšným žadatelům nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání na dobu odpovídající přinejmenším době, která zbývá podle předchozí smlouvy.

4. Příslušná vnitrostátní právní úprava související s pracovními smlouvami a ostatní příslušné nástroje se použijí i nadále pro zaměstnance s předchozí smlouvou, kteří se rozhodnou nezažádat o uzavření smlouvy o dočasném zaměstnání nebo kterým není nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání podle odstavce 2.

Článek 78

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 79

Změny

Rozhodnutí č. 716/2009/ES se tímto mění tak, že CEBS se vyjímá ze seznamu příjemců uvedeného v oddílu B přílohy uvedeného rozhodnutí.

Článek 80

Zrušení

Rozhodnutí Komise 2009/78/ES o zřízení CEBS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 81

Přezkum

1. Komise do 2. ledna 2014 a následně každé tři roky zveřejní obecnou zprávu o zkušenostech získaných z činnosti orgánu pro bankovníctví a z postupů stanovených v tomto nařízení. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) sbližování postupů dohledu dosažené příslušnými orgány;
- i) sbližování, pokud jde o funkční nezávislost příslušných orgánů a normy v oblasti správy a řízení společností,

- ii) nestrannost, objektivitu a nezávislost orgánu pro bankovníctví;

- b) fungování kolegií orgánů dohledu;
- c) pokrok dosažený v rámci sbližování v oblasti předcházení krizím, řízení a řešení krizí, včetně mechanismů Unie pro financování;
- d) úlohu orgánu pro bankovníctví, pokud jde o systémová rizika;
- e) uplatňování ochranných opatření stanovených v článku 38;
- f) plnění závazné úlohy zprostředkovatele stanovené v článku 19.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 rovněž zhodnotí, zda:

- a) je vhodné i nadále vykonávat dohled nad bankovníctvím, pojišťovnictvím, zaměstnaneckým penzijním pojištěním, trhy s cennými papíry a finančními trhy odděleně;
- b) je vhodné vykonávat obezřetnostní dohled a dohled nad obchodní činností odděleně, nebo zda by tak měl činit stejný orgán dohledu;
- c) je vhodné zjednodušit a posílit strukturu ESFS v zájmu jednotnosti při dohledu na makro- i mikroúrovni a dohledu jednotlivých evropských orgánů dohledu;
- d) vývoj ESFS odpovídá globálnímu vývoji;
- e) se ESFS vyznačuje dostatečnou rozmanitostí a kvalitou;
- f) požadavky na zveřejňování jsou dostatečně transparentní a jejich součástí je i požadavek na dostatečnou míru odpovědnosti;
- g) jsou zdroje orgánu pro bankovníctví přiměřené pro plnění jeho povinností;
- h) je sídlo orgánu pro bankovníctví na vhodném místě nebo zda je za účelem lepší vzájemné koordinace vhodné přesunout evropské orgány dohledu do jediného sídla.

3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na tržní vývoj vypracuje Komise výroční zprávu o tom, zda je vhodné orgánu pro bankovníctví svěřit v této oblasti další dohledové pravomoci.

4. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předávají Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 82

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2011, s výjimkou článku 76 a čl. 77 odst. 1 a 2, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Orgán pro bankovníctví se zřizuje ke dni 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1094/2010,

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizací a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblasti spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (2) Evropský parlament vyzýval před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ⁽⁴⁾; usnesení ze dne

21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ⁽⁵⁾; usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ⁽⁶⁾; ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komise o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ⁽⁷⁾ a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními Komise ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ⁽⁸⁾, a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽⁹⁾ a postoji ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽¹⁰⁾).

- (3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. Dále uvedla, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika. Zpráva představila reformy, které odborníci považovali za nezbytné a na nichž se mělo začít ihned pracovat.
- (4) Komise ve sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení Evropského systému dohledu nad finančním trhem a Evropské rady pro systémová rizika. Ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o možné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zohlednila podstatu de Larosièrovu zprávy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 potvrdila, že by měl být zřízen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně a vytvoření jednotného evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny finanční instituce na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem v krizových situacích, a současně zdůraznila, že rozhodnutí přijatá evropskými orgány ohledu by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států.
- (6) V důsledku finanční a hospodářské krize vznikla reálná a vážná rizika pro stabilitu finančního systému a fungování vnitřního trhu. Obnovení a udržení stabilního a spolehlivého finančního systému je absolutně nezbytným předpokladem pro zachování důvěry a soudržnosti na vnitřním trhu, a tedy pro zachování a zlepšení podmínek pro vytvoření plně integrovaného a fungujícího vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Kromě toho hlouběji a širěji integrované finanční trhy nabízejí lepší možnosti financování a diverzifikace rizika, čímž přispívají ke zlepšení schopnosti ekonomik absorbovat šoky.
- (7) Unie se dostala na hranice svých možností ohledně toho, čeho lze dosáhnout na základě současného postavení evropských výborů orgánů dohledu. Unie nemůže zůstat v situaci, kdy neexistuje žádný mechanismus, který by zajišťoval, že vnitrostátní orgány dohledu přijmou nejlepší možná rozhodnutí ohledně dohledu nad finančními institucemi, které působí přeshraničně, nemůže zůstat v situaci, kdy je nedostatečná spolupráce a výměna informací mezi vnitrostátními orgány dohledu, kdy společné opatření vnitrostátních orgánů dohledu vyžaduje složité přípravy, aby se zohlednily nejrozsáhlejší požadavky na regulaci a dohled, kdy řešení na vnitrostátní úrovni jsou nejčastěji jedinou proveditelnou možností reakce na problémy na úrovni Unie a kdy existují různé výklady stejného právního textu. Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „SFS“) by měl být navržen tak, aby uvedené nedostatky překonal a představoval systém, který je v souladu s cílem stabilního a jednotného trhu finančních služeb Unie a který spojuje vnitrostátní orgány dohledu v silné síti v rámci Unie.
- (8) ESFS by měl představovat integrovanou síť vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů dohledu Unie, která ponechá každodenní dohled nad finančními institucemi na vnitrostátní úrovni. Kromě toho by mělo být dosaženo větší harmonizace a jednotného uplatňování pravidel pro finanční instituce a trhy v celé Unii. Kromě Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „orgán pro pojišťovnictví“) by měly být dále zřízeny Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „polečný výbor“). Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) by za účelem plnění úkolů stanovených v tomto nařízení a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾ měla být součástí ESFS.
- (9) Evropské orgány dohledu by měly nahradit Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zřízený rozhodnutím Komise 2009/78/ES ⁽²⁾, Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES ⁽³⁾ a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES ⁽⁴⁾ a měly by převzít všechny úkoly a pravomoci těchto výborů, včetně případného pokračování probíhající práce a projektů. Působnost každého evropského orgánu dohledu by měla být jasně vymezena. Evropské orgány dohledu by měly být odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že se tato odpovědnost týká meziodvětvových otázek koordinovaných společným výborem, měly by nést odpovědnost za takovou koordinaci evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru.
- (10) Orgán pro pojišťovnictví by se měl zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na různé zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu finančních institucí. Měl by chránit veřejné zájmy, jako je stabilita finančního systému, průhlednost trhů a finančních produktů a ochrana pojistníků, účastníků penzijních systémů a oprávněných osob. Orgán pro pojišťovnictví by měl rovněž předcházet regulatorní arbitráži, zajistit rovné podmínky a posílit koordinaci dohledu na mezinárodní úrovni, a to ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných subjektů, spotřebitelů a zaměstnanců. Mezi jeho úkoly by měla také patřit podpora sbližování dohledu a poskytování poradenství orgánům Unie v oblasti regulace pojišťovnictví, zajišťovnictví a poskytování zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, jakož i související otázky správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví. Orgán pro pojišťovnictví by také měly být svěřeny určité pravomoci v oblasti stávajících i nových finančních činností.

(1) Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

(2) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, p. 23.

(3) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, p. 28.

(4) Úř. věst. L 25, 29.1.2009, p. 18.

- (11) Orgán pro pojišťovnictví by měl mít rovněž možnost dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v tomto nařízení. Bude-li takový dočasný zákaz nutný, v případě mimořádné situace, měl by jej orgán pro pojišťovnictví vydat v souladu s tímto nařízením a za podmínek v něm stanovených. V případech, v nichž má dočasný zákaz nebo omezení některých finančních činností dopad na více odvětví, by měly odvětvové právní předpisy stanovit, že orgán pro pojišťovnictví by měl svou činnost v případě potřeby konzultovat a koordinovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.
- (12) Orgán pro pojišťovnictví by měl brát náležitě v úvahu dopad své činnosti na hospodářskou soutěž a inovace v rámci vnitřního trhu, konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku, finanční začlenění a novou strategii Unie pro růst a zaměstnanost.
- (13) Aby mohl orgán pro pojišťovnictví plnit své cíle, měl by mít právní subjektivitu a být administrativně a finančně autonomní.
- (14) Na základě práce mezinárodních organizací a skupin by systémové riziko mělo být definováno jako riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Určitý stupeň systémové důležitosti mohou mít potenciálně všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhy a infrastruktury.
- (15) Přeshraničním rizikem se rozumí veškerá rizika způsobená hospodářskou nerovnováhou nebo finančními selháními v celé Unii nebo v jejích částech, které mohou mít výrazně negativní dopady na transakce mezi hospodářskými subjekty dvou nebo více členských států, na fungování vnitřního trhu nebo na veřejné finance Unie nebo jakéhokoli z jejích členských států.
- (16) Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament a Rada Evropské unie) konstatoval, že: „nic ve znění článku 95 ES [nyní článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie] (dále jen „Smlouva o fungování EU“) neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členským státům. Podle uvážení uvedeného zákonodávce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doprovodná a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“⁽¹⁾. Účel a úkol orgánu pro pojišťovnictví, totiž podporovat příslušné vnitrostátní orgány dohledu při jednotném výkladu a uplatňování předpisů Unie a přispívat k finanční stabilitě nezbytné pro finanční integraci, úzce souvisejí s cíli *acquis* Unie v oblasti vnitřního trhu finančních služeb. Proto by měl být orgán pro pojišťovnictví zřízen na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.
- (17) Těmito legislativními akty, které stanoví úkoly příslušných orgánů členských států, včetně vzájemné spolupráce a spolupráce s Komisí, jsou: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)⁽²⁾, s výjimkou hlavy IV této směrnice, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽⁵⁾, směrnice Rady 64/225/EHS ze dne 25. února 1964 o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb v oblasti zajištění a retrocese⁽⁶⁾, první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu⁽⁷⁾, směrnice Rady 73/240/EHS ze dne 24. července 1973, kterou se odstraňují omezení svobody usazování v oblasti přímého pojištění jiného než životního⁽⁸⁾, směrnice Rady 76/580/EHS ze dne 29. června 1976, kterou se mění směrnice 73/239/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu⁽⁹⁾, směrnice Rady 78/473/EHS ze dne 30. května 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se soupojištění v rámci Společenství⁽¹⁰⁾, směrnice Rady 84/641/EHS ze dne 10. prosince 1984, kterou se mění první směrnice Rady 73/239/EHS o koordinaci právních

(1) Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.

(2) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

(3) Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

(4) Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

(5) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878.

(7) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

(8) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 20.

(9) Úř. věst. L 189, 13.7.1976, s. 13.

(10) Úř. věst. L 151, 7.6.1978, s. 25.

a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu, a to zejména ve vztahu k asistenčním službám pro turisty ⁽¹⁾, směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany ⁽²⁾, druhá směrnice Rady 88/357/EHS ze dne 22. června 1988 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb ⁽³⁾, směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) ⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění ⁽⁷⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění ⁽⁸⁾. Pokud jde o instituce poskytující zaměstnanecké penzijní pojištění, nemělo by být činností orgánu pro pojišťovnictví dotčeno vnitrostátní právo sociálního zabezpečení a pracovní právo.

- (18) Mezi stávající právní předpisy Unie upravující oblast, na niž se vztahuje toto nařízení, dále patří příslušné části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽⁹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku ⁽¹⁰⁾
- (19) Je žádoucí, aby orgán pro pojišťovnictví přispíval k posuzování potřeby evropské soustavy pro vnitrostátní systémy záruk pojištění, který disponuje dostatečnými finančními prostředky a je dostatečně harmonizován.
- (20) V souladu s prohlášením (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu je k vypracování regulačních technických norem zapotřebí odborných znalostí v podobě, která je specifická

pro oblast finančních služeb. Je nezbytné umožnit orgánu pro pojišťovnictví, aby takovéto odborné znalosti poskytl rovněž pokud jde o normy nebo části norem, které nejsou založeny na návrhu regulační technické normy, kterou vypracoval.

- (21) Je nutné zavést efektivní nástroj pro přípravu harmonizovaných regulačních technických norem ve finančních službách, aby byly rovněž prostřednictvím jednotného souboru pravidel zajištěny rovné podmínky na trhu a dostatečná ochrana pojistníků, účastníků penzijních systémů a dalších oprávněných osob v celé Unii. V oblastech vymezených právem Unie je vhodné a smysluplné pověřit orgán pro pojišťovnictví jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy.
- (22) Komise by měla schválit tyto návrhy regulačních technických norem prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, aby jim dala závaznou právní účinnost. Měly by být měněny jen za velmi omezených a mimořádných okolností, jelikož orgán pro pojišťovnictví je tím, kdo je v úzkém kontaktu s finančními trhy a zná jejich každodenní fungování nejlépe. Návrhy regulačních technických norem by měly být změněny, pokud by normy nebyly v souladu s právem Unie, neodpovídaly zásadě proporcionality nebo by odporovaly základním zásadám vnitřního trhu finančních služeb odražejícím se v *acquis* Unie pro oblast finančních služeb. Komise by neměla měnit obsah navržených norem vypracovaných orgánem pro pojišťovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem. Pro zajištění bezproblémového a urychleného procesu přijímání těchto norem by měla být Komisi pro přijetí rozhodnutí o jejich schválení stanovena lhůta.
- (23) S ohledem na odborné znalosti orgánu pro pojišťovnictví v oblastech, v nichž by měly být regulační technické normy vypracovány, je třeba vzít v úvahu deklarovaný záměr Komise vycházet při přijímání odpovídajících aktů v přenesené pravomoci zpravidla z návrhů regulačních technických norem, které jí orgán pro pojišťovnictví předloží. V případě, že orgán pro pojišťovnictví návrh regulačních technických norem ve lhůtách stanovených v příslušném právním předpise nepředloží, by však mělo být zajištěno, že cíle přenesení pravomoci bude skutečně dosaženo a že bude zachována efektivnost rozhodovacího procesu. Proto by Komise měla být v těchto případech zmocněna k přijetí regulačních technických norem i při neexistenci návrhu ze strany orgánu pro pojišťovnictví.
- (24) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU.

(1) Úř. věst. L 339, 27.12.1984, s. 21.

(2) Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 77.

(3) Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1.

(4) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

(5) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

(6) Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28.

(7) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

(8) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

(9) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) V oblastech, na které se regulační technické normy nebo prováděcí technické normy nevztahují, by měl mít orgán pro pojišťovnictví pravomoc vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie. Pro zajištění transparentnosti a zlepšení dodržování těchto obecných pokynů a doporučení vnitrostátními orgány dohledu by mělo být orgánu pro pojišťovnictví umožněno, aby zveřejnil důvody, proč se orgány dohledu neřídí těmito obecnými pokyny nebo doporučeními.
- (26) Zajištění správného a úplného uplatňování práva Unie je základním předpokladem pro dosažení integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, stability finančního systému a neutrálních podmínek pro hospodářskou soutěž mezi finančními institucemi Unie. Měl by být tedy vytvořen mechanismus, na jehož základě by orgán pro pojišťovnictví řešil případy neuplatňování nebo nesprávného uplatňování práva Unie, které lze považovat za jeho porušení. Tento mechanismus by se měl uplatňovat v oblastech, ve kterých právní předpisy Unie stanovují jednoznačné a nepodmíněné povinnosti.
- (27) Pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie by měl být zaveden třístupeňový mechanismus. Za prvé by měl být orgán pro pojišťovnictví oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu; výstupem z této úrovně by bylo doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán neřídí tímto doporučením, Komise by měla být zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu pro pojišťovnictví požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie.
- (28) Za třetí ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, by měl být orgán pro pojišťovnictví oprávněn přijímat rozhodnutí určená jednotlivým finančním institucím. Toto oprávnění by mělo být omezeno na výjimečné situace, kdy příslušný orgán nedodrží jemu určené formální stanovisko a kdy se právo Unie přímo vztahuje na finanční instituce prostřednictvím současných nebo budoucích nařízení Unie.
- (29) Vážné ohrožení řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability finančního systému v Unii vyžaduje urychlenou a společnou reakci na úrovni Unie. Orgán pro pojišťovnictví by tedy měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Pravomoc rozhodnout, že nastala mimořádná situace, by měla být svěřena Radě v návaznosti na žádost kteréhokoli evropského orgánu dohledu, Komise nebo ESRB.
- (30) Orgán pro pojišťovnictví by měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Činností prováděnou orgánem pro pojišťovnictví v tomto ohledu, by neměly být dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU zahájit řízení o nesplnění povinnosti vůči členskému státu dotyčného orgánu dohledu z důvodu nepřijetí daných opatření tímto orgánem, ani oprávnění Komise požadovat za těchto okolností přijetí předběžných opatření v souladu s jednacím řádem Soudního dvora Evropské unie. Dále by neměly být touto činností dotčeny žádné závazky, které by tomuto členskému státu mohly vzniknout v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nepřijmou opatření požadovaná orgánem pro pojišťovnictví.
- (31) Pro zajištění účinného a efektivního dohledu a vyváženého posouzení stanovisek příslušných orgánů v různých členských státech je zapotřebí, aby orgán pro pojišťovnictví mohl závazně urovnávat spory týkající se přeshraničních situací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, a to i v rámci kolegií orgánů dohledu. Měla by být stanovena lhůta pro smírné urovnání sporu, v níž by mohly příslušné vnitrostátní orgány dosáhnout dohody. Působnost orgánu pro pojišťovnictví by se měla vztahovat na spory ohledně postupu nebo obsahu opatření nebo nečinnosti ze strany příslušného orgánu členského státu v případech stanovených v právně závazných aktech Unie uvedených v tomto nařízení. V takové situaci by měl být některý z dotčených orgánů dohledu oprávněn předložit otázku orgánu pro pojišťovnictví, který by měl jednat v souladu s tímto nařízením. Orgán pro pojišťovnictví by měl mít pravomoc od dotčených příslušných orgánů vyžadovat přijetí konkrétního opatření nebo zdržení se určitého jednání, s cílem urovnat celou záležitost a zajistit tak soulad s právem Unie, se závaznými účinky pro dotyčné příslušné orgány. Pokud příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí umožňujícímu urovnání sporu, které mu je určeno, měl by mít orgán pro pojišťovnictví pravomoc přijímat rozhodnutí určená přímo finančním institucím, a to v oblastech práva Unie, které se na tyto instituce přímo vztahují. Pravomoc přijmout takové rozhodnutí by se měla uplatnit pouze v krajním případě a výhradně pro zajištění řádného a jednotného uplatňování práva Unie. V případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají příslušným orgánům členských států možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro pojišťovnictví nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie.
- (32) Krize ukázala, že stávající systém spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jejichž pravomoci jsou omezeny na jednotlivé členské státy, je nedostatečný, pokud jde o finanční instituce působící přeshraničně.
- (33) Skupina odborníků zřízená členskými státy za účelem posouzení příčin krize a vypracování návrhů na zlepšení regulace finančního odvětví a dohledu nad ním potvrdila, že stávající mechanismy nejsou dobrým základem pro budoucí regulaci finančních institucí působících přeshraničně a dohled nad nimi v celé Unii.
- (34) Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě: „v zásadě mám dvě možnosti: první z nich je přístup ‚každý sám za sebe‘ na úkor druhých; druhou možností je posílená, pragmatická

a rozumná spolupráce na evropské úrovni prospěšná pro všechny v zájmu zachování otevřené světové ekonomiky. Taková spolupráce bude znamenat nezpochybnitelný ekonomický přínos.“

(35) Důležitou úlohu při účinném, efektivním a jednotném dohledu nad finančními institucemi působícími přeshraničně hrají kolegia orgánů dohledu. Orgán pro pojišťovnictví by měl přispívat k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a v tomto ohledu by měl mít vedoucí postavení při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu, jež dohlížejí nad institucemi působícími přeshraničně v rámci celé Unie. Orgán pro pojišťovnictví by proto měl mít plné právo účasti v kolegiích orgánů dohledu, aby mohl optimalizovat fungování těchto kolegií a proces výměny informací v nich a aby mohl podporovat sblížování a jednotnost mezi kolegií při uplatňování práva Unie. Jak se uvádí v de Larosièrově zprávě, „je třeba se vyvarovat narušování hospodářské soutěže a regulatorní arbitráži v důsledku odlišných postupů dohledu, jelikož mohou ohrozit finanční stabilitu, mimo jiné tím, že podporují přesun do zemí, v nichž je dohled méně přísný. Je třeba, aby byl systém dohledu vnímán jako spravedlivý a vyvážený“.

(36) Je nezbytné sblížovat postupy v oblasti předcházení krizím, jejich řízení a řešení, včetně mechanismů financování, aby bylo zajištěno, že veřejné orgány jsou s to vyřešit úpady finančních institucí a zároveň minimalizovat dopad těchto úpadků na finanční systém, využívání prostředků daňových poplatníků na záchranu pojišťoven či zajišťoven a využívání zdrojů veřejného sektoru, jakož i omezit hospodářské škody a koordinovat uplatňování vnitrostátních opatření pro řešení úpadků. V této souvislosti by Komise měla mít možnost orgán pro pojišťovnictví požádat, aby přispěl k posouzení uvedenému v článku 242 směrnice 2009/138/ES, zejména pokud jde o spolupráci orgánů dohledu v rámci kolegií dohledu a fungování kolegií dohledu, praxi dohledu týkající se stanovení navýšení kapitálu, hodnocení přínosu posílení skupinového dohledu a řízení kapitálu ve skupině pojišťoven a zajišťoven, včetně případných opatření pro rozšíření řádného přeshraničního řízení pojišťovacích skupin, především s ohledem na rizika a správu majetku, a rovněž informování o jakémkoli novém vývoji a pokroku spojeném se souborem koordinovaných vnitrostátních opatření pro řízení krizí, včetně případné potřeby systému soudržných a důvěryhodných mechanismů financování s odpovídajícími nástroji financování.

(37) V rámci probíhající přezkumu směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů⁽¹⁾ a směrnice Evropského

parlamentu a Rady ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů⁽²⁾ je patrný záměr Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit další harmonizaci v celé Unii. V oblasti pojišťovnictví je rovněž patrný záměr Komise posoudit možnost zavedení pravidel Unie na ochranu pojistníků v případě úpadku pojišťovny. Evropské orgány dohledu by v těchto oblastech měly mít významnou úlohu a měly by jim být svěřeny vhodné pravomoci ve vztahu k evropským soustavám garančních systémů.

(38) Delegování úkolů a povinností může být užitečným nástrojem pro fungování sítě orgánů dohledu, aby se předešlo zdvojení úkolů v oblasti dohledu, podporovala se spolupráce, a tím se optimalizoval proces dohledu a snížila se zátěž finančních institucí. Toto nařízení by tedy mělo pro toto delegování stanovit jasný právní základ. Při respektování obecného pravidla, že delegování by mělo být povoleno, by členské státy měly mít současně možnost zavést zvláštní podmínky pro delegování povinností, například pokud jde o informování a oznamování postupů delegování. Delegování úkolů znamená, že úkoly provádí orgán pro pojišťovnictví nebo jiný než příslušný orgán dohledu, zatímco odpovědnost za rozhodnutí v rámci dohledu zůstává orgánu, který úkol delegoval. Na základě delegování povinností by měl mít orgán pro pojišťovnictví nebo vnitrostátní orgán dohledu (dále jen „pověřený orgán“) možnost rozhodnout o určité záležitosti dohledu svým jménem místo orgánu pro pojištění nebo místo jiného vnitrostátního orgánu dohledu. Delegování by se mělo řídit zásadou, podle níž je dohledem pověřen ten orgán dohledu, který může v dané věci nejsnadněji přijmout příslušné opatření. Delegování povinností by bylo vhodné například z důvodu úspor z rozsahu, jednotnosti při dohledu nad skupinami a optimálního využití odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Pověřující orgán a ostatní příslušné orgány by měly rozhodnutí pověřeného orgánu uznat jako závazné, pokud pověřený orgán nepřekročil rámec svého pověření. Příslušné právní předpisy Unie by mohly dále stanovit zásady, jak lze delegovat povinnosti na základě dohody.

Orgán pro pojišťovnictví by měl všemi možnými prostředky podporovat a sledovat uzavírání dohod o delegování mezi vnitrostátními orgány dohledu. Předem by měl být informován o plánovaných dohodách o delegování, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko. Kromě toho by měl centralizovat zveřejňování těchto dohod, aby se zajistila včasnost, transparentnost a dobrá dostupnost informací o dohodách všem dotčeným stranám. Orgán pro pojišťovnictví by také měl určovat a zveřejňovat osvědčené postupy týkající se delegování a dohod o delegování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22.

- (39) Orgán pro pojišťovnictví by měl aktivně podporovat sblížení dohledu v rámci celé Unie s cílem zavedení společné kultury dohledu.
- (40) Účinným a efektivním nástrojem pro podporu jednoty v rámci sítě orgánů dohledu nad finančním trhem je srovnávací hodnocení. Orgán pro pojišťovnictví by měl tedy vytvořit metodický rámec pro toto hodnocení a zajistit jeho pravidelné provádění. Hodnocení by se mělo zaměřit nejen na sblížení postupů dohledu, ale i na posouzení schopnosti orgánů dohledu dosahovat při dohledu vysoce kvalitních výsledků a na nezávislost těchto příslušných orgánů. Se souhlasem příslušného orgánu, který je předmětem hodnocení, by výsledky srovnávacích hodnocení měly být zveřejněny. Osvědčené postupy by rovněž měly být určeny a zveřejněny.
- (41) Orgán pro pojišťovnictví by měl aktivně podporovat koordinovanou reakci Unie v oblasti dohledu, zejména zajistit řádné fungování a integritu finančních trhů a stabilitu finančního systému v Unii. Kromě pravomocí přijímat opatření v mimořádných situacích by orgánu pro pojišťovnictví tedy měla být svěřena i funkce obecné koordinace v rámci ESFS. Činnost orgánu pro pojišťovnictví by se měla především zaměřit na bezproblémový tok všech důležitých informací mezi příslušnými orgány.
- (42) Pro zajištění finanční stability je nutné včas identifikovat trendy, možná rizika a slabá místa vyplývající z mikrobezpečnostní úrovně v mezinárodním měřítku a napříč odvětvími. Orgán pro pojišťovnictví by měl sledovat a hodnotit tento vývoj v oblasti své působnosti a pravidelně a v případě nutnosti i v jednotlivých konkrétních případech informovat Evropský parlament, Radu, Komisi, ostatní evropské orgány dohledu a ESRB. Dále by měl orgán pro pojišťovnictví ve spolupráci s ESRB iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji, a zajistit co nejjednodušší metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni. Má-li orgán pro pojišťovnictví řádně plnit své funkce, měl by provádět ekonomické analýzy trhů a dopadů potenciálního vývoje trhů.
- (43) Vzhledem ke globalizaci finančních služeb a rostoucímu významu mezinárodních norem by měl orgán pro pojišťovnictví podporovat dialog a spolupráci s orgány dohledu mimo Unii. V jeho pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi za současného plného respektování stávajících úloh a příslušných pravomocí orgánů členských států a orgánů Unie. Země, které uzavřely dohody s Uníí, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie, by měly mít možnost účastnit se činnosti orgánu pro pojišťovnictví a orgán
- pro pojišťovnictví by měl mít možnost spolupracovat se třetími zeměmi, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány jako rovnocenné právním předpisům Unie.
- (44) Orgán pro pojišťovnictví by měl být v rámci své působnosti nezávislým poradním orgánem Evropského parlamentu, Rady a Komise. Aniž jsou dotčeny pravomoci dotčených příslušných orgánů, mělo by být orgánu pro pojišťovnictví umožněno předkládat stanovisko k obezřetnostnímu posuzování fúzí a nabývání účastí podle směrnice 92/49/EHS a směrnic 2002/83/ES a 2005/68/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES ⁽¹⁾, v případě, že uvedená směrnice vyžaduje konzultaci mezi příslušnými orgány dvou nebo více členských států.
- (45) Aby mohl orgán pro pojišťovnictví efektivně vykonávat své povinnosti, měl by být oprávněn vyžadovat veškeré nezbytné informace. Aby se zabránilo zdvojování oznamovací povinnosti finančních institucí, měly by být tyto informace běžně předkládány vnitrostátními orgány dohledu, které jsou co nejbližší finančním trhům a institucím, a měly by zohlednit již existující statistické údaje. Orgán pro pojišťovnictví by však měl mít v krajním případě, možnost podat řádně odůvodněnou žádost o informace přímo u finančních institucí, jestliže příslušný vnitrostátní orgán tyto informace neposkytne nebo nemůže poskytnout včas. Orgány členských států by měly být povinny pomáhat orgánu pro pojišťovnictví při uplatňování těchto přímých žádostí. V této souvislosti je naprosto zásadní pracovat na společných formátech výkaznictví. Opatřeními pro shromažďování informací by neměl být dotčen právní rámec Evropského statistického systému a Evropského systému centrálních bank v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽²⁾ ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽³⁾.
- (46) Pro zajištění plné efektivity fungování ESRB a následné reakce na jeho varování a doporučení je podstatná úzká spolupráce mezi orgánem pro pojišťovnictví a ESRB. Orgán pro pojišťovnictví a ESRB by měly vzájemně sdílet všechny příslušné informace. Údaje týkající se jednotlivých podniků by měly být předkládány pouze základě odůvodněné žádosti. Jakmile orgán pro pojišťovnictví nebo vnitrostátní orgán dohledu od ESRB obdrží varování či doporučení, měl by orgán pro pojišťovnictví zajistit vhodná následná opatření.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽³⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

- (47) Orgán pro pojišťovnictví by měl vést konzultace o regulačních technických normách nebo prováděcích technických normách, obecných pokynech a doporučeních se zainteresovanými stranami a měl by jim dát přiměřenou možnost předložit připomínky k navrhovaným opatřením. Před přijetím návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení by měl orgán pro pojišťovnictví provést posouzení dopadů. Za tímto účelem a z důvodu vyšší účinnosti by měla být využita skupina subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění a skupina subjektů působících v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění, kde by měly být vyváženě a patřičným způsobem zastoupeny příslušné finanční instituce působící v Unii (zastupující rozdílné modely a velikost finančních institucí a podniků), malé a střední podniky, odbory, akademičtí pracovníci, spotřebitelé, jiní retailoví uživatelé těchto finančních institucí a zástupci příslušných profesních sdružení. Tyto skupiny subjektů by měly vystupovat jako prostředník ve vztahu k ostatním skupinám uživatelů finančních služeb zřízeným Komisí nebo právními předpisy Unie.
- (48) Členům těchto skupin subjektů zastupujícím neziskové organizace či akademickou obec by se mělo dostat odpovídajících náhrad, aby se osoby, které nemají dostatek finančních prostředků ani nezastupují finanční instituce, mohly plně zapojit do diskuse o finanční regulaci.
- (49) Skupiny subjektů by měly být orgánem pro pojišťovnictví konzultovány a mělo by jim být umožněno předkládat stanoviska a poskytovat rady ohledně otázek týkajících se možného uplatňování tohoto nařízení na instituce, na něž se vztahují směrnice 2002/83/ES či směrnice 2003/41/ES.
- (50) Základní povinností členských států je zajišťování koordinovaného řešení krizí a udržování finanční stability v krizových situacích, zejména s ohledem na stabilizaci a záchranu konkrétních finančních institucí nacházejících se v úpadku. Rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví v mimořádných situacích a při řešení problémů, která mají dopad na stabilitu finanční instituce, by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Měl by být vytvořen mechanismus, kterým by se členské státy mohly odvolat na toto ochranné opatření a postoupit záležitost Radě ke konečnému rozhodnutí. Tento ochranný mechanismus by však neměl být zneužíván, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro pojišťovnictví, které nemá značný nebo podstatný finanční dopad, jako je snížení příjmu v návaznosti na dočasný zákaz konkrétních činností nebo produktů za účelem ochrany spotřebitele. Při přijímání rozhodnutí podle ochranného mechanismu by Rada měla hlasovat v souladu se zásadou, že každý členský stát má jeden hlas. S ohledem na konkrétní povinnosti členských států je v tomto ohledu vhodné zapojit do celé záležitosti i Radu. Vzhledem k citlivosti dané otázky by měly být přijaty postupy zajišťující naprostou důvěrnost.
- (51) Při svém rozhodování by měl být orgán pro pojišťovnictví vázán předpisy Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno právo osob, jimž je rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví určeno, být slyšen. Akty vydané orgánem pro pojišťovnictví by měly tvořit nedílnou součást práva Unie.
- (52) Hlavním rozhodovacím orgánem orgánu pro pojišťovnictví by měla být rada orgánů dohledu sestávající z vedoucích představitelů příslušných orgánů v každém členském státě, v jejímž čele by měl být předseda orgánu pro pojišťovnictví. Jako pozorovatelé by se měli účastnit zástupci Komise, ESRB, Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). Členové rady orgánů dohledu by měli jednat nezávisle a pouze v zájmu Unie.
- (53) Jako obecné pravidlo by rada orgánů dohledu měla přijímat svá rozhodnutí prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Nicméně u aktů obecné povahy, včetně aktů týkajících se regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, u rozpočtových záležitostí, jakož i v případě žádosti členského státu o přezkoumání rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví o dočasném zákazu nebo omezení určité finanční činnosti je vhodné uplatňovat pravidla o kvalifikované většině stanovená v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních, který tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie. Případy týkající se urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měly být posuzovány užší nestrannou odbornou skupinou, složenou z členů, kteří nejsou zástupci příslušných orgánů, jež jsou účastníky sporu, ani nemají žádný zájem na sporu nebo přímé spojení s dotýcnými příslušnými orgány. Složení odborné skupiny by mělo být přiměřeně vyvážené. Rozhodnutí přijaté odbornou skupinou by mělo být schváleno radou orgánů dohledu prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Co se však týče rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu, mohla by být rozhodnutí navržená odbornou skupinou zamítnuta blokační menšinou hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (54) Plnění úlohy orgánu pro pojišťovnictví a jemu přidělených úkolů by měla zajistit správní rada složená z předsedy orgánu a zástupců vnitrostátních orgánů dohledu a Komise. Správní rada by měla mít nezbytné pravomoci, aby mohla mimo jiné navrhovat roční a víceletý pracovní program, vykonávat určité rozpočtové pravomoci, přijímat plán personální politiky orgánu pro pojišťovnictví, přijímat zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům a navrhovat výroční zprávu.

- (55) Orgán pro pojišťovnictví by měl zastupovat předseda, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek a bude jmenován radou orgánů dohledu na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro finanční dohled a regulaci, v návaznosti na otevřené výběrové řízení pořádané a vedené radou orgánů dohledu, již je nápomocna Komise. Za účelem jmenování prvního předsedy orgánu pro pojišťovnictví by Komise kromě jiného měla na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci sestavit užší seznam uchazečů. V souvislosti se jmenováním následných předsedů by měla být možnost sestavení užšího seznamu Komisí předmětem přezkumu ve zprávě, která má být vypracována podle tohoto nařízení. Do doby než se vybraná osoba ujme svých povinností a do jednoho měsíce po jejím výběru radou orgánů dohledu může Evropský parlament po vyslechnutí vybrané osoby radou orgánů dohledu vznést proti jmenování vybrané osoby námitky.
- (56) Řízení orgánu pro pojišťovnictví by mělo být svěřeno výkonnému řediteli, který by měl mít právo účastnit se zasedání rady orgánů dohledu a správní rady bez hlasovacího práva
- (57) Aby byl zajištěn soulad mezi činnostmi evropských orgánů dohledu v jednotlivých odvětvích, měly by tyto orgány pracovat v úzké součinnosti prostřednictvím společného výboru a v případě nutnosti přijímat společná stanoviska. Společný výbor by měl koordinovat funkce evropských orgánů dohledu ve vztahu k finančním konglomerátům a dalším meziodvětvovým záležitostem. V případě potřeby by měly být akty spadající také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) přijímány dotčenými evropskými orgány dohledu souběžně. Společnému výboru by měli předsedat po dobu 12 měsíců střídavě předsedové evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru by měl být místopředsedou ESRB. Evropské orgány dohledu by měly poskytnout společnému výboru vybrané zaměstnance, aby se umožnila neformální výměna informací a rozvoj společné kultury dohledu ve všech evropských orgánech dohledu.
- (58) Je nutné zajistit, aby strany, kterých se dotýkají rozhodnutí přijatá orgánem pro pojišťovnictví, mohly uplatnit odpovídající opravné prostředky. Má-li orgán pro pojišťovnictví rozhodovací pravomoci, měly by mít pro zajištění efektivní ochrany práv jednotlivých stran a z důvodu procesní ekonomie příslušné strany právo odvolat se k odvolacímu senátu. Z důvodu účinnosti a jednotnosti by měl být odvolací senát společným orgánem všech evropských orgánů dohledu, nezávislým na jejich organizační a regulační struktuře. Proti rozhodnutí odvolacího senátu by mělo být možné podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.
- (59) Aby byla zajištěna úplná autonomie a nezávislost orgánu pro pojišťovnictví, měl by mít tento orgán autonomní rozpočet, jehož příjmy budou pocházet především z povinných příspěvků vnitrostátních orgánů dohledu a ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Financování orgánu pro pojišťovnictví z prostředků Unie je předmětem dohody s rozpočtovým orgánem podle bodu 47 interinstitucionální dohody Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽¹⁾. Měla by platit rozpočtová pravidla Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Celkový rozpočet je předmětem postupu udělování absolutoria.
- (60) Na orgán pro pojišťovnictví by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾. Orgán pro pojišťovnictví by měl také přistoupit k Interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Aby byly zajištěny otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci měly by sena zaměstnanci orgánu pro pojišťovnictví vztahovat služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ⁽⁴⁾.
- (62) Je zásadně důležité chránit obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Důvěrnost informací poskytnutých orgánu pro pojišťovnictví a sdílených v rámci sítě by měla podléhat přísným a účinným pravidlům zachování důvěrnosti.
- (63) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁶⁾, se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (64) Pro zajištění průhledné činnosti orgánu pro pojišťovnictví by se mělo na tento orgán vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁷⁾.
- (65) Třetím zemím by měla být umožněna účast na činnosti orgánu pro pojišťovnictví v souladu s příslušnými dohodami, které Unie uzavře.

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(66) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany pojistníků, účastníků penzijních systémů a dalších oprávněných osob, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, udržování stability finančního systému a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(67) Orgán pro pojišťovnictví by měl převzít všechny stávající úkoly a pravomoci Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním. Ke dni zřízení orgánu pro pojišťovnictví by tedy mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 2009/79/ES a příslušným způsobem pozměněno rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 716/2009/ES ze dne 16. září 2009, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů⁽¹⁾. S ohledem na existující struktury a činnosti Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním je důležité zajistit velmi úzkou spolupráci mezi tímto výborem a Komisí při zavádění vhodných přechodných opatření a rovněž zajistit, aby bylo co nejvíce omezeno období, během něhož by Komise byla odpovědná za administrativní zřízení a počáteční administrativní fungování orgánu pro pojišťovnictví.

(68) Je vhodné stanovit dobu, od kdy bude toto nařízení uplatňováno, aby se zajistila odpovídající připravenost orgánu pro pojišťovnictví na zahájení činnosti a bezproblémový přechod z Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním na orgán pro pojišťovnictví. Orgán pro pojišťovnictví by měl být odpovídajícím způsobem financován. Alespoň zpočátku by měl být financován ze 40 % z prostředků Unie a ze 60 % z příspěvků členských států, poskytnutých v souladu s postupem vážení hlasů uvedeným v čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

(69) Aby mohl být orgán pro pojišťovnictví zřízen k 1. lednu 2011, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 8.

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ A PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 1

Zřízení a působnost

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „orgán pro pojišťovnictví“).

2. Orgán pro pojišťovnictví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením a v rozsahu působnosti směrnice 2009/138/ES s výjimkou Hlavy IV této směrnice, směrnice 2002/92/ES, směrnice 2003/41/ES, směrnice 2002/87/ES, směrnice 64/225/ES, 73/239/EHS, 73/240/EHS, 76/580/EHS, 78/473/EHS, 84/641/EHS, 87/344/EHS, 88/357/EHS, 92/49/EHS, 98/78/ES, 2001/17/ES, 2002/83/ES a 2005/68/ES a příslušných částí směrnice 2005/60/ES a směrnice 2002/65/ES, pokud se tyto akty použijí na pojišťovny, zajišťovny, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění a pro zprostředkovatele pojištění, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro pojišťovnictví.

3. Orgán pro pojišťovnictví jedná rovněž v oblasti činností pojišťoven, zajišťoven, finančních konglomerátů, institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a zprostředkovatelů pojištění ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny akty uvedenými v odstavci 2, včetně otázek správy společností, auditů a finančního výkaznictví, a to za předpokladu, že takové činnosti ze strany orgánu pro pojišťovnictví jsou nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování uvedených aktů.

4. Pokud jde o instituce poskytující zaměstnanecké penzijní pojištění, činností orgánu pro pojišťovnictví není dotčeno vnitrostátní právo sociálního zabezpečení a pracovní právo.

5. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci Komise zajistit dodržování práva Unie, zejména podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

6. Cílem orgánu pro pojišťovnictví je chránit veřejné zájmy přispíváním ke krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stabilitě a účinnosti finančního systému v zájmu hospodářství Unie, jejích občanů a podniků. Orgán pro pojišťovnictví přispívá k:

a) lepšímu fungování vnitřního trhu, včetně především důkladné, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu,

b) zajištění integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů,

c) posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni,

- d) předcházení regulatorní arbitráži a k prosazování rovných podmínek hospodářské soutěže,
- e) zajištění toho, aby riskování spojené s pojištěním, zajištěním a činnostmi v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění bylo vhodně upraveno a podléhalo řádnému dohledu a
- f) posílení ochrany spotřebitelů.

Za tímto účelem přispívá orgán pro pojišťovnictví k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2 tím, že podporuje sbližování dohledu a předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomické analýzy trhů a napomáhá tak dosahovat svých cílů.

Při plnění úkolů, jež jsou mu svěřeny tímto nařízením, věnuje orgán pro pojišťovnictví zvláštní pozornost všem případným systémovým rizikům představovaným finančními institucemi, jejichž selhání může ohrozit fungování finančního systému nebo reálné ekonomiky.

Při plnění svých úkolů jedná orgán pro pojišťovnictví nezávisle a objektivně a ve výlučném zájmu Unie.

Článek 2

Evropský systém dohledu nad finančním trhem

1. Orgán pro pojišťovnictví je součástí Evropského systému dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“). Hlavním cílem ESFS je zajistit, aby pravidla vztahující se na finanční odvětví byla náležitě uplatňována v zájmu zachování finanční stability a k zajištění důvěry ve finanční systém jako celek a dostatečné ochrany spotřebitelů finančních služeb.

2. ESFS tvoří:

- a) Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), a to pro účely plnění úkolů stanovených nařízením (EU) č. 1092/2010 a tímto nařízením;
- b) orgán pro pojišťovnictví;
- c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾;
- d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾;
- e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“), a to pro účely plnění úkolů stanovených v článcích 54 až 57 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010;

⁽¹⁾ Viz strana 12 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

- f) příslušné orgány nebo orgány dohledu v členských státech vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010;

3. Prostřednictvím společného výboru spolupracuje orgán pro pojišťovnictví pravidelně a úzce s ESRB, jakož i s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zajišťuje meziodvětvově jednotnou činnost a zaujímá společné postoje v oblasti dohledu nad finančními konglomeráty a v dalších meziodvětvových otázkách.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které jsou součástí ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování toků náležitých a spolehlivých informací mezi nimi.

5. Orgány dohledu, které jsou součástí ESFS, jsou povinny provádět dohled nad finančními institucemi působícími v Unii v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

Článek 3

Odpovědnost orgánů

Orgány uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „finančními institucemi“ rozumí podniky, subjekty a fyzické a právnické osoby, na které se vztahuje některý legislativní akt uvedený v čl. 1 odst. 2. Pokud však jde o směrnici 2005/60/ES, „finančními institucemi“ se rozumí pouze pojišťovny a zprostředkovatelé pojištění ve smyslu uvedené směrnice;
- 2) „příslušnými orgány“ rozumí:
 - i) orgány dohledu ve smyslu směrnice 2009/138/ES a příslušné orgány ve smyslu směrnic 2003/41/ES a 2002/92/ES;
 - ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění souladu s požadavky těchto směrnic ze strany finančních institucí vymezených v bodě 1.

Článek 5

Právní postavení

1. Orgán pro pojišťovnictví je subjektem Unie a má právní subjektivitu.

2. V každém členském státě požívá orgán pro pojišťovnictví nejširšího rozsahu právní subjektivity stanovené vnitrostátním právem pro právnické osoby. Může zejména nabývat nebo zcizovat movitý a nemovitý majetek a účastnit se soudních řízení.

3. Orgán pro pojišťovnictví zastupuje předseda.

Článek 6

Složení

Orgán pro pojišťovnictví tvoří:

- 1) rada orgánů dohledu, která plní úkoly stanovené článkem 43;
- 2) správní rada, která plní úkoly stanovené článkem 47;
- 3) předseda, který plní úkoly stanovené článkem 48;
- 4) výkonný ředitel, který plní úkoly stanovené článkem 53;
- 5) odvolací senát, který plní úkoly stanovené článkem 60.

Článek 7

Sídlo

Orgán pro pojišťovnictví má sídlo ve Frankfurtu nad Mohanem.

KAPITOLA II

ÚKOLY A PRAVOMOCI ORGÁNU PRO POJIŠŤOVNICTVÍ

Článek 8

Úkoly a pravomoci orgánu pro pojišťovnictví

1. Orgán pro pojišťovnictví má tyto úkoly:

- a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení a návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem, které vycházejí z legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2;
- b) přispívat k jednotnému uplatňování právně závazných aktů Unie, zejména tak, že přispívá ke společné kultuře dohledu, zajišťuje jednotné, účinné a efektivní uplatňování aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zabráňuje regulatorní arbitráži, zprostředkovává a urovnává spory mezi příslušnými orgány, zajišťuje účinný a jednotný dohled nad finančními institucemi a zajišťuje jednotné působení kolegií orgánů dohledu a přijímá opatření mimo jiné v mimořádných situacích;

- c) podněcovat a podporovat delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;
 - d) úzce spolupracovat s ESRB, zejména tak, že bude ESRB poskytovat informace nezbytné pro plnění jejích úkolů a bude zajišťovat řádný následný postup v návaznosti na varování a doporučení ESRB;
 - e) organizovat a provádět srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů, včetně vydávání obecných pokynů a doporučení a zjišťování osvědčených postupů, v zájmu větší jednoty výsledků dohledu;
 - f) sledovat a posuzovat tržní vývoj v oblasti své působnosti;
 - g) provádět ekonomickou analýzu trhů, aby měl informace nezbytné pro plnění svých funkcí;
 - h) posilovat ochranu pojistníků, účastníků penzijních systémů a oprávněných osob;
 - i) přispívat k jednotnému a soudržnému fungování kolegií orgánů dohledu, ke sledování, posuzování a měření systémového rizika, k vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, k zajišťování vysoké úrovně ochrany pojistníků a oprávněných osob v celé Unii v souladu s články 21 až 26;
 - j) plnit další konkrétní úkoly stanovené v tomto nařízení a v jiných legislativních aktech;
 - k) zveřejňovat a pravidelně aktualizovat informace související s touto oblastí činnosti, zejména v rámci své působnosti, na svých internetových stránkách o registrovaných finančních institucích s cílem zajistit pro veřejnost snadnou dostupnost informací.
 - l) přebírat podle potřeby veškeré stávající úkoly od Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním (dále jen „CEIOPS“);
2. Pro dosažení úkolů stanovených v odstavci 1 má orgán pro pojišťovnictví pravomoci stanovené tímto nařízením, zejména pravomoc:
- a) vypracovávat návrhy regulačních technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 10;
 - b) vypracovávat návrhy prováděcích technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 15;
 - c) vydávat obecné pokyny a doporučení, jak je stanoveno v článku 16;

- d) vydávat doporučení v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 3;
- e) přijímat individuální rozhodnutí určená příslušným orgánům v konkrétních případech uvedených v čl. 18 odst. 3 a 19 odst. 3;
- f) v případech týkajících se přímo použitelného práva Unie přijímat individuální rozhodnutí určená finančním institucím, a to v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 6, v čl. 18 odst. 4 a v čl. 19 odst. 4;
- g) vydávat stanoviska pro Evropský parlament, Radu nebo Komisi podle článku 34.
- h) shromažďovat nezbytné informace týkající se finančních institucí podle článku 35;
- i) vypracovávat jednotné metodiky pro posuzování účinku charakteristik produktů a distribučních procesů na finanční pozici institucí a na ochranu spotřebitelů.
- j) zajistit centrálně přístupnou databázi registrovaných finančních institucí v oblasti své působnosti, je-li to stanoveno v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2;

Článek 9

Úkoly spojené s ochranou spotřebitelů a finančními činnostmi

1. Orgán pro pojišťovnictví převezme vedoucí úlohu při prosazování průhlednosti, zjednodušování a spravedlnosti podmínek na trhu se spotřebitelskými finančními produkty či službami v rámci vnitřního trhu, a to i prostřednictvím:
 - a) shromažďování a analýzy informací o spotřebitelských trendech a podávání zpráv o nich;
 - b) posuzování a koordinace iniciativ v oblasti finanční gramotnosti a vzdělávání prováděných příslušnými orgány;
 - c) vypracování norem pro odbornou přípravu v tomto odvětví;
a
 - d) účasti na vypracovávání společných pravidel pro zveřejňování údajů.
2. Orgán pro pojišťovnictví sleduje nové i stávající finanční činnosti a může přijmout obecné pokyny a doporučení s cílem posílit bezpečnost a odolnost trhů a sbližování regulačních postupů.
3. Orgán pro pojišťovnictví rovněž může vydat varování v případě, že určitá finanční činnost vážně ohrožuje cíle stanovené v čl. 1 odst. 6.

4. Orgán pro pojišťovnictví zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné vnitrostátní orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro pojišťovnictví odborné rady určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

5. V případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, nebo bude-li to nutné, v případě mimořádné situace za podmínek stanovených v článku 18, může orgán pro pojišťovnictví dočasně zakázat nebo omezit určité finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů či stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci přezkoumává orgán pro pojišťovnictví v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li rozhodnutí v uvedené tříměsíční lhůtě obnoveno, pozbývá automaticky platnosti.

Členský stát může orgán pro pojišťovnictví požádat, aby své rozhodnutí znovu zvážil. V tomto případě orgán pro pojišťovnictví rozhodne postupem podle čl. 44 odst. 1 druhého pododstavce, zda své rozhodnutí potvrzuje.

Orgán pro pojišťovnictví může rovněž posoudit nutnost zakázat či omezit určité typy finančních činností a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.

Článek 10

Regulační technické normy

1. Pokud Evropský parlament a Rada svěří Komisi pravomoc přijímat regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění důsledné harmonizace v oblastech konkrétně stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2, může orgán pro pojišťovnictví vypracovat návrhy regulačních technických norem. Návrhy norem předkládá orgán pro pojišťovnictví Komisi ke schválení.

Regulační technické normy jsou technické povahy a nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah je vymezen legislativními akty, z nichž vycházejí.

Před předložením návrhu Komisi povede orgán pro pojišťovnictví otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro pojišťovnictví si rovněž vyžádá stanovisko příslušné skupiny subjektů uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro pojišťovnictví předloží návrh regulační technické normy, Komise jej okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu regulační technické normy rozhodne Komise o tom, zda jej schválí. Komise může navržené regulační technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené regulační technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh regulační technické normy zpět orgánu pro pojišťovnictví s uvedením důvodů, proč nebyly schváleny, nebo případně s uvedením důvodů pro své změny. Orgán pro pojišťovnictví může pozměnit návrh regulační technické normy na základě změn navržených Komisí ve lhůtě šesti týdnů a opětovně jej Komisi předložit ve formě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro pojišťovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro pojišťovnictví v uvedené šestitýdenní lhůtě pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží nebo předloží návrh regulační technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise tuto regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro pojišťovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro pojišťovnictví návrh regulační technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro pojišťovnictví svůj návrh regulační technické normy Komisi nepředloží ve lhůtě podle odstavce 2, může Komise regulační technickou normu přijmout prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci bez návrhu orgánu pro pojišťovnictví.

Komise provede otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu navržených regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu příslušné skupiny subjektů uvedené v článku 37.

Návrh regulační technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zašle svůj návrh regulační technické normy rovněž orgánu pro pojišťovnictví. Orgán pro pojišťovnictví může ve lhůtě šesti týdnů návrh regulační technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro pojišťovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro pojišťovnictví pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci, může Komise regulační technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro pojišťovnictví pozměněný návrh regulační technické normy do šesti týdnů předloží, může Komise návrh regulační technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro pojišťovnictví nebo regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní. Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro pojišťovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Regulační technické normy se přijímají ve formě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 16. prosince 2010. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 14.

2. Přijetí regulační technické normy Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat regulační technické normy je Komisi svěřena za podmínek stanovených v člácích 12 až 14.

Článek 12

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10 může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Námítky proti regulačním technickým normám

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti regulační technické normě přijaté Komisí vyslovit námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Pokud Komise přijímá regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem pro pojišťovnictví, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námitky, činí jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti regulační technické normě nevysloví, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným. Pokud Evropský parlament i Rada informují Komisi o svém úmyslu námitky proti regulační technické normě nevyslovit, může být regulační technická norma zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty.

3. Regulační technická norma nevstoupí v platnost, pokud proti ní Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námitky proti regulační technické normě, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU odůvodní.

Článek 14

Neschválení nebo změna návrhu regulačních technických norem

1. V případě, že Komise neschválí návrh regulační technické normy nebo jej pozmění v souladu s článkem 10, informuje o této skutečnosti orgán pro pojišťovnictví, Evropský parlament a Radu a uvede důvody.

2. Ve vhodných případech může Evropský parlament nebo Rada pozvat příslušného komisaře spolu s předsedou orgánu pro pojišťovnictví do jednoho měsíce od oznámení uvedeného v odstavci 1 na zasedání příslušného výboru Evropského parlamentu nebo na zasedání Rady k tomuto účelu svolané, aby přednesli a vysvětlili své rozdílné postoje.

Článek 15

Prováděcí technické normy

1. Orgán pro pojišťovnictví může prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU vypracovat prováděcí technické normy v oblastech, které jsou konkrétně stanoveny v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Prováděcí technické normy jsou technické povahy, nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah vymezuje podmínky uplatňování uvedených aktů. *Návrhy prováděcích technických norem* orgán pro pojišťovnictví Komisi ke schválení.

Před předložením návrhu prováděcích technických norem Komisi povede orgán pro pojišťovnictví otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro pojišťovnictví si rovněž vyžádá stanovisko příslušné skupiny subjektů uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro pojišťovnictví předloží návrh prováděcí technické normy, Komise jej okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu prováděcí technické normy rozhodne Komise o tom, zda tento návrh schválí. Komise může tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc. Komise může navržené prováděcí technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené prováděcí technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh norem zpět orgánu pro pojišťovnictví s uvedením důvodů pro neschválení, nebo případně s odůvodněním navrhovaných změn. Orgán pro pojišťovnictví může ve lhůtě šest týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených Komisí a opětovně jej Komisi předložit v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro pojišťovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro pojišťovnictví v šestitýdenní lhůtě uvedené v pátem pododstavci pozměněný návrh prováděcí technické normy nepředloží nebo předloží návrh prováděcí technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise danou prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené prováděcí technické normy vypracované orgánem pro pojišťovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku

2. Pokud orgán pro pojišťovnictví návrh prováděcí technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze v případech, kdy orgán pro pojišťovnictví svůj návrh prováděcí technické normy Komisi nepředloží ve lhůtách podle odstavce 2, může Komise prováděcí technickou normu přijmout prostřednictvím prováděcího aktu bez návrhu orgánu pro pojišťovnictví.

Komise provede otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotčených navrhovaných prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko příslušné skupiny subjektů uvedené v článku 37.

Návrh prováděcí technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh prováděcí technické normy zašle Komise též orgánu pro pojišťovnictví. Orgán pro pojišťovnictví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro pojišťovnictví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro pojišťovnictví pozměněný návrh prováděcí technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedená ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise prováděcí technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro pojišťovnictví pozměněný návrh prováděcí technické normy ve lhůtě šesti týdnů předloží, může Komise návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro pojišťovnictví nebo prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní.

Komise nesmí měnit obsah navržených prováděcích technických norem vypracovaných orgánem pro pojišťovnictví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Prováděcí technické normy se přijímají ve formě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhlášují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 16

Obecné pokyny a doporučení

1. S cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci ESFS a zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva vydává orgán pro pojišťovnictví obecné pokyny a doporučení určená příslušným orgánům či finančním institucím.

2. Orgán pro pojišťovnictví provede v případech, v nichž je to vhodné, otevřené veřejné konzultace o obecných pokynech a doporučeních a provede analýzu souvisejících potenciálních nákladů a přínosů. Takovéto konzultace a analýzy musí být přiměřené, v poměru k rozsahu, povaze a dopadům těchto obecných pokynů či doporučení. Je-li to vhodné, vyžádá si orgán pro pojišťovnictví rovněž stanovisko nebo radu příslušné skupiny subjektů uvedené v článku 37.

3. Příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

Do dvou měsíců od vydání obecných pokynů nebo doporučení každý příslušný orgán potvrdí, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí nebo hodlá řídit. V případě, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí nebo nehodlá řídit, informuje o tom orgán pro pojišťovnictví a uvede své důvody.

Orgán pro pojišťovnictví zveřejní, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučením neřídí nebo nehodlá řídit. Orgán pro pojišťovnictví může rovněž v jednotlivých případech rozhodnout o tom, že zveřejní důvody příslušného orgánu, proč se určitými obecnými pokyny nebo doporučením neřídí. Dotčený příslušný orgán je o zveřejnění předem informován.

Pokud je to stanoveno v obecných pokynech či doporučení, musí finanční instituce jasným a podrobným způsobem podávat zprávu o tom, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučením řídí.

4. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 orgán pro pojišťovnictví informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o vydaných obecných pokynech a doporučeních a o tom, jaké příslušné orgány se těmito obecnými pokyny a doporučeními neřídí, a jakým způsobem hodlá orgán pro pojišťovnictví zajistit, aby se tyto dotčené příslušné orgány v budoucnu jeho doporučeními a obecnými pokyny řídily.

Článek 17

Porušení práva Unie

1. Jestliže příslušný orgán neuplatňuje akty uvedené v čl. 1 odst. 2 či je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem stanovených v souladu s články 10 až 15, zejména jestliže nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky stanovené uvedenými akty, postupuje orgán pro pojišťovnictví v souladu s pravomocemi stanovenými v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku.

2. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady, Komise, příslušné skupiny subjektů nebo z vlastní iniciativy a po sdělení dotčenému příslušnému orgánu může orgán pro pojišťovnictví provádět šetření údajného porušování nebo neuplatňování práva Unie.

Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 35, poskytne příslušný orgán orgánu pro pojišťovnictví neprodleně veškeré informace, které orgán pro pojišťovnictví považuje za nezbytné pro své šetření.

3. Orgán pro pojišťovnictví může do dvou měsíců od zahájení šetření vydat dotčenému příslušnému orgánu doporučení, ve kterém stanoví opatření nezbytná pro zajištění souladu s právem Unie.

Do deseti pracovních dnů od obdržení doporučení příslušný orgán informuje orgán pro pojišťovnictví o opatřeních, která přijal nebo které hodlá přijmout pro zajištění souladu s právem Unie.

4. Jestliže příslušný orgán nezajistí soulad s právem Unie do jednoho měsíce ode dne, kdy obdrží doporučení orgánu pro pojišťovnictví, může Komise poté, co byla informována orgánem pro pojišťovnictví, nebo z vlastní iniciativy vydat formální stanovisko, kterým bude po příslušném orgánu požadovat, aby přijal opatření nezbytná pro dosažení souladu s právem Unie. Formální stanovisko Komise zohlední doporučení orgánu pro pojišťovnictví.

Komise vydá toto formální stanovisko do tří měsíců po přijetí doporučení. Tuto lhůtu může Komise o jeden měsíc prodloužit.

Orgán pro pojišťovnictví a všechny příslušné orgány poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Do deseti pracovních dnů od obdržení formálního stanoviska podle odstavce 4 příslušný orgán informuje Komisi a orgán pro pojišťovnictví o opatřeních, která přijal nebo hodlá přijmout, aby vyhověl uvedenému formálnímu stanovisku.

6. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví formálnímu stanovisku uvedenému v odstavci 4 ve lhůtě v něm uvedeně a je-li nutné včas napravit tento nesoulad, aby byly zachovány nebo obnoveny neutrální podmínky pro hospodářskou soutěž na trhu nebo aby se zajistilo řádné fungování a integrity finančního systému, může orgán pro pojišťovnictví v případě, že se příslušné požadavky aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

Rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví musí být v souladu s formálním stanoviskem přijatým Komisí podle odstavce 4.

7. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 6 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Při přijímání opatření souvisejících s otázkami, které jsou předmětem formálního stanoviska podle odstavce 4 nebo rozhodnutí podle odstavce 6, musí příslušné orgány dodržovat toto formální stanovisko nebo rozhodnutí.

8. Ve zprávě podle čl. 43 odst. 5 orgán pro pojišťovnictví uvede, které příslušné orgány a finanční instituce nedodržují formální stanoviska nebo rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

Článek 18

Opatření v mimořádných situacích

1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro pojišťovnictví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotčnými příslušnými vnitrostátními orgány dohledu.

Aby mohl orgán pro pojišťovnictví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné vnitrostátní orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.

2. Rada může za konzultace s Komisí a ESRB a případně s evropskými orgány dohledu přijmout na žádost orgánu pro pojišťovnictví, Komise nebo ESRB rozhodnutí určené orgánu pro pojišťovnictví, kterým pro účely tohoto nařízení určí, že nastala mimořádná situace. Toto rozhodnutí Rada přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však jednou měsíčně. Není-li rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce obnoveno, pozbývá automaticky platnosti. Rada může kdykoli určit, že mimořádná situace skončila.

Pokud ESRB nebo orgán pro pojišťovnictví mají za to, že by mohlo dojít k mimořádné situaci, vydají důvěrné doporučení určené Radě a předloží posouzení situace. Rada potom posoudí, zda je nutné svolat zasedání. Při tomto postupu musí být zaručeno, že se bude náležitě dbát na zachování důvěrnosti.

Pokud Rada rozhodne o existenci mimořádné situace, neprodleně o tom informuje Evropský parlament a Komisi.

3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2 a za výjimečných okolností v případě, že jsou nutná koordinovaná opatření ze strany vnitrostátních orgánů v zájmu řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému nebo jeho části, může orgán pro pojištění přijímat individuální rozhodnutí, která budou po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby finanční instituce a příslušné orgány plnily požadavky stanovené těmito právními předpisy.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, nevyhoví-li příslušný orgán rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví uvedené v odstavci 3 ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí, může orgán pro pojišťovnictví v případě, že se příslušné požadavky legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle uvedených právních předpisů, včetně případného ukončení konkrétního jednání. Ustanovení se použije pouze v situacích, kdy příslušný orgán neuplatní legislativní akty uvedené v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, nebo je uplatní způsobem, který se jeví jako zjevné porušování těchto aktů, a kdy je naléhavě zapotřebí náprava v zájmu obnovy řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability celého finančního systému Unie nebo jeho části.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Jakékoliv opatření příslušných orgánů související s otázkami, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být s těmito rozhodnutími slučitelné.

Článek 19

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajících se přeshraničních situací

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností příslušného orgánu jiného členského státu v případech stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro pojišťovnictví na žádost jednoho nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.

V případech stanovených v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2, a jestliže lze na základě objektivních kritérií konstatovat, že mezi příslušnými orgány různých členských států dochází ke sporu, může orgán pro pojišťovnictví z vlastní iniciativy pomoci těmto orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4.

2. Orgán pro pojišťovnictví stanoví lhůtu pro smírné urovnání sporu mezi příslušnými orgány, přičemž vezme v úvahu veškeré související lhůty stanovené v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 a složitost a naléhavost záležitosti. V této etapě působí orgán pro pojišťovnictví jako zprostředkovatel.

3. Jestliže dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v odstavci 2, může orgán pro pojišťovnictví postupem stanoveným v čl. 44 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci přijmout rozhodnutí požadující, aby dotyčné příslušné orgány za účelem urovnání dané záležitosti přijaly konkrétní opatření nebo se zdržely jednání, přičemž toto rozhodnutí bude mít pro tyto příslušné orgány závazné účinky, tak aby bylo zajištěno dodržování práva Unie.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví, a tedy nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky, které se na ni přímo vztahují prostřednictvím aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro pojišťovnictví přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti. Jakékoliv opatření příslušných orgánů související se skutečnostmi, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

6. Ve zprávě podle čl. 50 odst. 2 informuje předseda orgánu pro pojišťovnictví o povaze a druhu sporů mezi příslušnými orgány, o dosažených dohodách a o rozhodnutích ohledně urovnání takových sporů.

Článek 20

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány v různých odvětvích

Společný výbor řeší postupem stanoveným v článcích 19 a 56 spory, které se týkají několika odvětví a které mohou vzniknout mezi příslušnými orgány ve smyslu čl. 4 bodě 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21

Kolegia orgánů dohledu

1. Orgán pro pojišťovnictví přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu podle směrnice 2009/138/ES a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sbližování osvědčených postupů v oblasti dohledu mají zaměstnanci orgánu pro pojišťovnictví možnost účastnit se činností kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.

2. Orgán pro pojišťovnictví má rozhodující úlohu při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu nad institucemi působícími přeshraničně v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohly představovat finanční instituce uvedené v článku 23.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 1 tohoto článku se orgán pro pojišťovnictví považuje za „příslušný orgán“ ve smyslu příslušných právních předpisů.

Orgán pro pojišťovnictví může:

- a) shromažďovat a sdílet veškeré související informace ve spolupráci s příslušnými orgány, s cílem usnadnit práci kolegia, a zřídit a spravovat centrální systém, v jehož rámci budou informace přístupné příslušným orgánům v kolegiu;
- b) iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy v souladu s článkem 32 nařízení, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí, zejména systémové riziko představované finančními institucemi uvedenými v článku 23, vůči nepříznivému tržnímu vývoji a posouzení možnosti nárůstu systémového rizika v zátěžových situacích, a zajistit přitom jednotnou metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni, a případně vydat příslušnému orgánu doporučení k napravení problémů uvedených v zátěžovém testu;
- c) podporovat účinné a efektivní činnosti dohledu, včetně hodnocení rizik, jimž jsou nebo by mohly být finanční instituce vystaveny a jež byla zjištěna v rámci procesu kontroly orgánem dohledu nebo v zátěžových situacích;
- d) v souladu s úkoly a pravomocemi stanovenými tímto nařízením dohlížet na činnost příslušných orgánů a
- e) požadovat další jednání kolegia v případech, v nichž se domnívá, že rozhodnutí by mělo za následek nesprávné uplatňování práva Unie nebo by nepřispělo k dosažení cíle, kterým je sbližování postupů dohledu. Může rovněž požadovat, aby konsolidující orgán dohledu naplánoval zasedání kolegia nebo aby do pořadu jednání pro takové zasedání vložil další bod.

3. Orgán pro pojišťovnictví může vypracovat návrhy regulačních technických norem a prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení týkajících se operativní činnosti kolegií orgánů dohledu, a vydávat obecné pokyny a doporučení přijatá podle článku 16 s cílem podpořit sbližování fungování dohledu a osvědčené postupy, jež byly přijaty kolegií orgánů dohledu.

4. Orgán pro pojišťovnictví má mít právně závaznou úlohu zprostředkovatele, která by měla umožnit řešit spory mezi příslušnými orgány v souladu s postupem stanoveným v článku 19. Orgán pro pojišťovnictví může v souladu s článkem 19 přijímat rozhodnutí v oblasti dohledu, která se přímo vztahují na dotčenou instituci.

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Orgán pro pojišťovnictví řádně zváží systémové riziko vymezené v nařízení (EU) č. 1092/2010. Řeší jakékoli riziko narušení kontinuity finančních služeb, které:

- a) je způsobeno zhoršením celého finančního systému nebo jeho částí a
- b) může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku.

Orgán pro pojišťovnictví případně zváží sledování a posuzování systémových rizik vyvinuté ESRB a orgánem pro pojišťovnictví a reaguje na varování a doporučení ESRB v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010.

2. Orgán pro pojišťovnictví vypracuje ve spolupráci s ESRB a v souladu s čl. 23 odst. 1 společný přístup ke zjišťování a měření systémového významu, případně včetně kvantitativních a kvalitativních ukazatelů.

Tyto ukazatele mají zásadní význam při stanovování vhodných opatření v oblasti dohledu. Orgán pro pojišťovnictví při stanovování opatření sleduje úroveň shody s cílem prosazovat společný přístup.

3. Aniž jsou dotčeny akty uvedené v čl. 1 odst. 2, vypracuje orgán pro pojišťovnictví podle potřeby dodatečné obecné pokyny a doporučení pro finanční instituce, aby se zohlednilo systémové riziko, které tyto instituce představují.

Orgán pro pojišťovnictví zajistí, aby se systémové riziko představované finančními institucemi zohlednilo při přípravě návrhu regulačních technických norem a prováděcích technických norem v oblastech stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

4. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy může orgán pro pojišťovnictví provádět šetření u určitého typu finančních institucí nebo typu produktu nebo způsobu chování s cílem posoudit případné hrozby pro stabilitu finančního systému a doporučit dotčným příslušným orgánům vhodná opatření.

Pro tyto účely může orgán pro pojišťovnictví využít pravomoci, které mu svěřuje toto nařízení, včetně článku 35.

5. Společný výbor zajistí celkovou a meziodvětvovou koordinaci činností prováděných v souladu s tímto článkem.

Článek 23

Zjištění a měření systémového rizika

1. Orgán pro pojišťovnictví vytvoří po konzultaci s ESRB kritéria pro zjišťování a měření systémového rizika a vhodný mechanismus zátěžového testování, který zahrne hodnocení možnosti růstu systémového rizika v zátěžových situacích představovaného finančními institucemi.

Orgán pro pojišťovnictví rovněž vyvine náležitý mechanismus zátěžového testování, který pomůže identifikovat instituce, jež mohou představovat systémové riziko. Tyto instituce musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků uvedeným v článku 25.

2. Orgán pro pojišťovnictví při vytváření kritérií pro zjišťování a měření systémového rizika představovaného finančními institucemi plně zohlední příslušné mezinárodní přístupy, včetně přístupů vytvořených Radou pro finanční stabilitu, Mezinárodním měnovým fondem, Mezinárodní asociací orgánů pro dozor v pojišťovnictví a Bankou pro mezinárodní platby.

Článek 24

Trvalá schopnost reagovat na systémová rizika

1. Orgán pro pojišťovnictví zajistí, že bude mít neustále k dispozici specializované kapacity, které mu umožní účinně reagovat na vznik systémových rizik uvedených v článcích 22 a 23, a zejména ve vztahu k institucím, které představují systémové riziko.

2. Orgán pro pojišťovnictví plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, a přispívá k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii.

Článek 25

Ozdravné postupy a postupy pro řešení úpadků

1. Orgán pro pojišťovnictví přispívá k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případného úpadku, a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílí.

2. Orgán pro pojišťovnictví může určit osvědčené postupy zaměřené na usnadňování řešení úpadků institucí, zejména skupin působících přeshraničně, a to způsoby, které zamezují přenosu nákazy, a zároveň zajistit dostupnost vhodných nástrojů včetně dostatečných zdrojů, jež dané instituci nebo skupině umožní řešit úpadek řádně, nákladově efektivním způsobem a včas.

3. Orgán pro pojišťovnictví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v článcích 10 až 15.

Článek 26

Vytvoření evropské sítě pro vnitrostátní systémy záruk pojištění

Orgán pro pojišťovnictví může přispívat k posuzování potřeb evropské sítě pro vnitrostátní systémy záruk pojištění, která disponuje dostatečnými finančními prostředky a je dostatečně harmonizována.

Článek 27

Předcházení krizím, jejich řízení a řešení

Komise může orgán pro pojišťovnictví požádat, aby přispěl k posouzení uvedeném v článku 242 směrnice 2009/138/ES, zejména pokud jde o spolupráci orgánů dohledu v rámci kolegií dohledu a fungování kolegií dohledu, postupy dohledu týkající se stanovení navýšení kapitálu, hodnocení přínosu posílení skupinového dohledu a řízení kapitálu ve skupině pojištěn a zajištěn, především s ohledem na rizika a správu majetku a může informovat o jakémkoli novém vývoji a pokroku v oblasti:

- a) harmonizovaného rámce pro včasný zásah,
- b) postupů týkajících se řízení rizik v centralizované skupině a fungování skupinových interních modelů včetně zátěžových testů,
- c) operací v rámci skupiny a koncentrace rizik,
- d) projevů diverzifikace a koncentrace z dlouhodobého hlediska,
- e) harmonizovaného rámce pro postupy v případě převodu aktiv, platební neschopnosti a likvidace, který odstraňuje překážky převoditelnosti aktiv obsažené ve vnitrostátním právu týkajícím se obchodních společností,
- f) srovnatelné úrovně ochrany pojistníků a oprávněných osob podniků v rámci jedné skupiny, zejména v krizových situacích,
- g) harmonizovaného a přiměřeně finančně zajištěného řešení systémů záruk pojištění v rámci Unie.

Pokud jde o bod f), může orgán pro pojišťovnictví dále informovat o jakémkoli novém vývoji a pokroku spojeném se souborem koordinovaných vnitrostátních opatření pro řízení krizí, včetně systému soudržných a důvěryhodných mechanismů financování s odpovídajícími nástroji financování.

Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména možným posílením úlohy orgánu pro pojišťovnictví v rámci předcházení krizím a při jejich řízení a řešení.

Článek 28

Delegování úkolů a povinností

1. Příslušné orgány mohou se souhlasem orgánu, na něž mají být úkoly či povinnosti delegovány, delegovat úkoly a povinnosti na orgán pro pojišťovnictví nebo na jiné příslušné orgány za podmínek stanovených v tomto článku. Členské státy mohou stanovit konkrétní podmínky pro delegování povinností, které musí být splněny dříve, než jejich příslušné orgány uzavřou takové dohody o delegování, a mohou omezit rozsah delegování na to, co je nezbytně nutné pro účinný dohled nad finančními institucemi nebo skupinami působícími přeshraničně.

2. Orgán pro pojišťovnictví povzbuzuje a podporuje delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány tak, že určí úkoly a povinnosti, které mohou být delegovány nebo prováděny společně, a prosazuje uplatňování osvědčených postupů.

3. Delegování povinností vede k přenesení pravomocí stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Postupy, vymáhání a správní a soudní přezkum v souvislosti s delegovanými povinnostmi se řídí právem pověřeného orgánu.

4. Příslušné orgány informují orgán pro pojišťovnictví o dohodách o delegování, které hodlají uzavřít. Tyto dohody uzavřou s účinností nejdříve jeden měsíc poté, kdy je o nich orgán pro pojišťovnictví informován.

Orgán pro pojišťovnictví může vydat stanovisko k plánované dohodě do jednoho měsíce ode dne, kdy je o ní informován.

Orgán pro pojišťovnictví vhodným způsobem zveřejní dohodu o delegování uzavřenou mezi příslušnými orgány, aby o ní byly řádně informovány všechny dotčené strany.

Článek 29

Společná kultura dohledu

1. Orgán pro pojišťovnictví hraje aktivní úlohu při budování společné unijní kultury dohledu a jednotných zásad dohledu, jakož i při zajišťování jednotných postupů a přístupů v rámci celé Unie. Orgán pro pojišťovnictví vykonává alespoň tyto činnosti:

- a) předkládá stanoviska příslušným orgánům;
- b) prosazuje efektivní dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací mezi příslušnými orgány, přičemž plně respektuje příslušná ustanovení o důvěrnosti a ochraně údajů obsažená v příslušných právních předpisech Unie;

c) přispívá k vypracování vysoce kvalitních a jednotných norem pro dohled, včetně norem pro předkládání zpráv, a mezinárodních účetních standardů v souladu s čl. 1 odst. 3;

d) přezkoumává uplatňování příslušných regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých Komisí a obecných pokynů a doporučení vydaných orgánem pro pojišťovnictví a v případě potřeby navrhuje změny; a

e) zavádí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, napomáhá výměnám zaměstnanců a vybízí příslušné orgány, aby více využívaly režimy dočasného přidělování pracovníků a jiné nástroje.

2. Orgán pro pojišťovnictví může případně vyvíjet nové praktické nástroje, včetně nástrojů sbližování, na podporu společných přístupů a postupů v oblasti dohledu.

Článek 30

Srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů

1. Orgán pro pojišťovnictví pravidelně organizuje a provádí srovnávací hodnocení některých nebo všech činností příslušných orgánů, aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu. K tomuto účelu vypracuje metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání jednotlivých hodnocených orgánů. Při provádění srovnávacích hodnocení se zohlední stávající informace a již provedená hodnocení týkající se dotčeného příslušného orgánu.

2. Srovnávací hodnocení mimo jiné zahrnuje posouzení:

a) přiměřenosti zdrojů a postupů řádného řízení příslušného orgánu, s důrazem na efektivní uplatňování regulačních technických norem a prováděcích technických norem uvedených v článcích 10 až 15 a aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a na schopnost reagovat na vývoj na trhu;

b) úrovně sbližování dosažené při uplatňování práva Unie a při výkonu dohledu, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení přijatých podle článků 10 až 16, a rozsahu, ve kterém výkon dohledu splňuje cíle stanovené právem Unie;

c) osvědčených postupů vyvinutých příslušnými orgány, jejichž přijetí může být přínosem pro jiné příslušné orgány.

d) účinnosti a úrovně shody dosažené, pokud jde o prosazování ustanovení přijatých při provádění práva Unie, včetně správních opatření a sankcí namířených proti odpovědným osobám, jestliže tato ustanovení nejsou plněna;

3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro pojišťovnictví vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s článkem 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasnaží těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Orgán pro pojišťovnictví zohlední při vypracovávání návrhů regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 výsledky srovnávacího hodnocení.

4. Orgán pro pojišťovnictví zveřejní osvědčené postupy, které byly určeny v rámci těchto srovnávacích hodnocení. Kromě toho mohou být zveřejněny všechny další výsledky srovnávacích hodnocení, pokud s tím příslušný orgán, který je předmětem srovnávacího hodnocení, souhlasí.

Článek 31

Funkce koordinace

Orgán pro pojišťovnictví plní obecnou úlohu koordinátora mezi příslušnými orgány, zejména v případě, že by nepříznivý vývoj mohl potenciálně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému Unie.

Orgán pro pojišťovnictví podporuje koordinovanou reakci Unie, mimo jiné tak, že:

- a) usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány;
- b) určuje rozsah a, pokud je to možné a vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům;
- c) na žádost příslušných orgánů nebo z vlastní iniciativy provádí nezávazná zprostředkování, aniž by tím byl dotčen článek 19;
- d) neprodleně informuje ESRB o jakékoliv potenciální mimořádné situaci.
- e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů s cílem podpořit koordinaci opatření přijatých dotyčnými příslušnými orgány.
- f) shromažďuje informace, které získá od příslušných orgánů v souladu s články 21 a 35 v rámci plnění oznamovací povinnosti regulačnímu orgánu u institucí činných ve více než jednom členském státě. Orgán pro pojišťovnictví sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány.

Článek 32

Posuzování tržního vývoje

1. Orgán pro pojišťovnictví sleduje a posuzuje tržní vývoj v oblasti své působnosti a v případě nutnosti informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), ESRB, Evropský parlament, Radu a Komisi o souvisejících trendech na

mikroobezřetnostní úrovni, možných rizicích a slabých místech. Orgán pro pojišťovnictví do svého hodnocení zahrne ekonomickou analýzu trhů, v nichž finanční instituce fungují, a hodnocení dopadů možného vývoje trhu na tyto instituce.

2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro pojišťovnictví v rámci celé Unie zejména iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vyvine následující metodiky a přístupy, které budou následně používat příslušné orgány:

- a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení instituce,
- b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti finančních institucí,
- c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na finanční situaci instituce a na informování pojistníků, účastníků penzijních systémů, oprávněných osob a zákazníků.

3. Aniž jsou dotčeny úkoly ESRB stanovené v nařízení (EU) č. 1092/2010, předkládá orgán pro pojišťovnictví tato posouzení trendů, možných rizik a slabých míst v oblasti své působnosti Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ESRB alespoň jednou ročně a v případě nutnosti častěji.

Orgán pro pojišťovnictví zahrne do posouzení i klasifikaci hlavních rizik a slabých míst a v případě nutnosti doporučí preventivní opatření či opatření k nápravě.

4. Orgán pro pojišťovnictví zajistí odpovídající pokrytí mezi-odvětvového vývoje, rizik a slabých míst úzkou spoluprací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.

Článek 33

Mezinárodní vztahy

1. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů Unie a členských států, může orgán pro pojišťovnictví navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí. Z dohod nevyplývají pro Unii a její členské státy žádné právní závazky a ani nebrání členským státům a jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných nebo vícestranných dohod s těmito třetími zeměmi.

2. Orgán pro pojišťovnictví napomáhá při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

3. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 uvede orgán pro pojišťovnictví správní dohody, které byly dohodnuty s mezinárodními organizacemi nebo se správními orgány třetích zemí, a pomoc, která bude poskytována při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti.

Článek 34

Další úkoly

1. Na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise nebo z vlastní iniciativy může orgán pro pojišťovnictví předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi stanoviska ke všem otázkám souvisejícím s jeho oblastí působnosti.

2. Pokud jde o obezřetnostní posuzování fúzí a nabývání účasti v rámci působnosti směrnice 92/49/ES a směrnic 2002/83/ES a 2005/68/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES, jež podle těchto směrnic vyžaduje konzultace mezi příslušnými orgány ze dvou nebo více členských států, může orgán pro pojišťovnictví na žádost jednoho z dotčených příslušných orgánů vydat a zveřejnit stanovisko k obezřetnostnímu posouzení, kromě případu posouzení kritérií uvedených v čl. 15b odst. 1 písm. e) směrnice 92/49/ES, čl. 15b odst. 1 písm. e) směrnice 2002/83/ES a čl. 19a odst. 1 písm. e) směrnice 2005/68/ES. Stanovisko vydá bez prodlení a v každém případě před koncem lhůty pro posouzení v souladu se směrnicí 92/49/ES ve znění směrnice 2007/44/ES. Článek 35 se použije v oblastech, ve kterých může orgán pro pojišťovnictví vydávat stanovisko.

Článek 35

Shromažďování informací

1. Příslušné orgány členských států poskytnou orgánu pro pojišťovnictví na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím, a pokud tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotyčné povinnosti.

2. Orgán pro pojišťovnictví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu členského státu mu může orgán pro pojišťovnictví poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti v souladu s povinností zachovávat služebního tajemství, kterou stanoví příslušné odpovědné právní předpisy a článek 70.

4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku a aby se zabránilo zdvojení oznamovací povinnosti orgán pro pojišťovnictví zohlední existující statistiky vypracovávané a šířené Evropským statistickým systémem a Evropským systémem centrálních bank.

5. Jestliže informace nejsou k dispozici nebo je příslušné orgány neposkytnou včas, může orgán pro pojišťovnictví předložit řádně odůvodněnou žádost jiným orgánům dohledu, ministerstvu odpovědnému za finance, pokud má ministerstvo k dispozici obezřetnostní informace, národní centrální bance nebo statistickému úřadu dotčeného členského státu.

6. Pokud informace nejsou k dispozici nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci 1 nebo 5, může orgán pro pojišťovnictví předložit řádně odůvodněnou žádost přímo příslušným finančním institucím. Odůvodněná žádost obsahuje vysvětlení, proč jsou informace týkající se příslušných konkrétních finančních institucí nezbytné.

Orgán pro pojišťovnictví informuje dotyčné příslušné orgány o žádostech podle tohoto odstavce a odstavce 5.

Na žádost orgánu pro pojišťovnictví jsou příslušné orgány orgánu pro pojišťovnictví při shromažďování informací nápomocny.

7. Orgán pro pojišťovnictví může používat důvěrné informace získané podle tohoto článku pouze pro účely plnění svých povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 36

Vztahy s ESRB

1. Orgán pro pojišťovnictví úzce a pravidelně spolupracuje s ESRB.

2. Orgán pro pojišťovnictví pravidelně ESRB předkládá včasné informace nezbytné pro plnění jejích úkolů. Jakékoli údaje nezbytné pro plnění těchto úkolů, které nejsou poskytovány v souhrnné podobě, neprodleně poskytne ESRB na její odůvodněnou žádost, jak je stanoveno v článku 15 nařízení (EU) č. 1092/2010. Orgán pro pojišťovnictví ve spolupráci s ESRB zavede odpovídající interní postupy týkající se předávání důvěrných informací, zejména informací o jednotlivých finančních institucích.

3. Po obdržení varování a doporučení ESRB uvedených v článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 zajistí orgán pro pojišťovnictví příslušná následná opatření podle odstavce 4 a 5.

4. Jakmile orgán pro pojišťovnictví obdrží od ESRB jemu určené varování nebo doporučení, svolá neprodleně zasedání rady orgánů dohledu a posoudí důsledky tohoto varování nebo doporučení pro plnění svých úkolů.

Na základě odpovídajícího rozhodovacího postupu rozhodne o veškerých opatřeních, která přijme v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby vyřešil problémy uvedené ve varováních a doporučeních.

Jestliže orgán pro pojišťovnictví nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí ESRB a Radě důvody pro toto jednání.

5. Jestliže orgán pro pojišťovnictví obdrží od ESRB varování nebo doporučení určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu dohledu, využije v případě nutnosti pravomocí, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby zajistil včasná následná opatření.

Jestliže se příjemce nehodlá doporučením ESRB řídit, informuje o tom radu orgánů dohledu a projedná s ní důvody svého jednání.

Pokud příslušný orgán informuje Radu a ESRB podle článku 17 nařízení (EU) č. 1092/2010, vezme při tom patřičně v úvahu názory rady orgánů dohledu.

6. Při plnění svých úkolů stanovených tímto nařízením přihlíží orgán pro pojišťovnictví v nejvyšší možné míře k varování a doporučením ESRB.

Článek 37

Skupina subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění a skupina subjektů působících v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění

1. Na podporu konzultací se subjekty působícími v oblastech souvisejících s úkoly orgánu pro pojišťovnictví se zřídí skupina subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění a skupina subjektů působících v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění (společně dále jen „skupiny subjektů“). Se skupinami subjektů se konzultují opatření přijímaná v souladu s články 10 až 15 týkající se regulačních technických norem a prováděcích technických norem a v případě, že se nevztahují na jednotlivé finanční instituce, s článkem 16 týkajícím se obecných pokynů a doporučení. Pokud musí být v naléhavých případech přijata opatření a konzultace není možná, jsou skupiny subjektů co nejdříve informovány.

Skupiny subjektů zasedají alespoň čtyřikrát ročně. Mohou společně projednávat oblasti společného zájmu a navzájem se informují o dalších projednaných tématech.

Členové jedné skupiny subjektů mohou být současně i členy skupiny druhé.

2. Skupina subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění se skládá ze 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují unijní pojišťovny a zajišťovny a zprostředkovatele pojištění působící v Unii, ze zástupců jejich zaměstnanců, jakož i ze spotřebitelů, uživatelů služeb pojištění a zajištění a představitelů malých a středních podniků a představitelů příslušných profesních sdružení. Nejméně pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci.

Deset jejích členů zastupuje pojišťovny, zajišťovny nebo zprostředkovatele pojištění a tři z nich zastupují družstevní a vzájemné pojišťovny a zajišťovny.

3. Skupina subjektů působících v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění se skládá z 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění působící na území Unie, zástupce jejich zaměstnanců, zástupce oprávněných osob, zástupce malých a středních podniků a představitelů příslušných profesních sdružení. Nejméně pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci. Deset jejích členů zastupuje instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění.

4. Členy skupin subjektů jmenuje rada orgánů dohledu na návrh příslušných subjektů. Při svém rozhodování zajistí rada orgánů dohledu v největším možném rozsahu odpovídající geografickou rovnováhu a rovné zastoupení mužů a žen, jakož i jednotlivých subjektů z celé Unie.

5. Orgán pro pojišťovnictví poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a zajistí pro skupiny subjektů potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupin subjektů zastupujícím neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, bude poskytnuta odpovídající náhrada. Skupiny mohou zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupin subjektů je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.

Členové skupin subjektů mohou ve funkci působit dvě po sobě jdoucí funkční období.

6. Skupiny subjektů předkládají stanoviska a radí orgánu pro pojišťovnictví ve všech otázkách souvisejících s úkoly orgánu pro pojišťovnictví, se zvláštním zaměřením na úkoly uvedené v článcích 10 až 16 a článcích 29, 30 a 32.

7. Skupiny subjektů přijmou dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád.

8. Orgán pro pojišťovnictví zveřejní stanoviska a rady skupin subjektů a výsledky konzultací s těmito skupinami.

Článek 38

Ochranná opatření

1. Orgán pro pojišťovnictví zajistí, aby žádné rozhodnutí přijaté podle článků 18 nebo 19 nijak nezasahovalo do fiskálních pravomocí členských států.

2. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 19 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro pojišťovnictví a Komisi do dvou týdnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví pozastavuje.

Do jednoho měsíce od oznámení členského státu orgán pro pojišťovnictví informuje členský stát, zda své rozhodnutí potvrzuje, pozměňuje, či zrušuje. Je-li rozhodnutí potvrzeno nebo pozměněno, orgán pro pojišťovnictví uvede, že fiskální pravomoci nejsou dotčeny.

Jestliže orgán pro pojišťovnictví své rozhodnutí potvrdí, rozhodne Rada většinou odevzdaných hlasů na jednom ze svých zasedání do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro pojišťovnictví informoval členský stát ve smyslu čtvrtého pododstavce, o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví potvrzuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nepotvrdí rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví svým rozhodnutím podle pátého pododstavce, rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví se zrušuje.

3. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 18 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgán pro pojišťovnictví, Komisi a Radě do tří pracovních dnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví pozastavuje.

Do deseti pracovních dnů Rada svolá zasedání a prostou většinou svých členů rozhodne o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví zrušuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nezruší rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví svým rozhodnutím podle čtvrtého pododstavce, pozastavení rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví se ukončuje.

4. Jestliže Rada přijala v souladu s odstavcem 3 rozhodnutí nezrušit rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví podle čl. 18 odst. 3 a dotčený členský stát se stále domnívá, že toto rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může to členský stát oznámit Komisi a orgánu pro pojišťovnictví a požádat Radu, aby záležitost znovu posoudila. Dotčený členský stát jasně odůvodní, proč s rozhodnutím Rady nesouhlasí.

Do čtyř týdnů od oznámení podle prvního pododstavce Rada potvrdí své původní rozhodnutí nebo přijme nové rozhodnutí podle odstavce 3.

Uvedenou lhůtu čtyř týdnů může Rada prodloužit o další čtyři týdny, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu.

5. Jakékoli zneužití tohoto článku, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro pojišťovnictví, které nemá významný nebo zásadní fiskální dopad, je zakázáno jakožto neslučitelné s vnitřním trhem.

Článek 39

Rozhodovací postupy

1. Před přijetím rozhodnutí podle tohoto nařízení oznámí orgán pro pojišťovnictví všem zamýšleným adresátům rozhodnutí svůj úmysl přijmout rozhodnutí a stanoví lhůtu, ve které může adresát rozhodnutí vyjádřit své stanovisko v dané záležitosti, přičemž vezme plně v úvahu naléhavost, složitost a možné důsledky záležitosti. Totéž platí obdobně v případě doporučení, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 3.

2. Rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví obsahuje důvody, ze kterých vychází.

3. Adresáti rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví jsou informováni o opravných prostředcích, které mají podle tohoto nařízení k dispozici.

4. Jestliže orgán pro pojišťovnictví přijme rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nebo 4, přezkoumává toto rozhodnutí v přiměřených intervalech.

5. Rozhodnutí přijatá orgánem pro pojišťovnictví podle článků 17, 18 nebo 19 se zveřejňují, přičemž se uvádí totožnost dotčeného příslušného orgánu nebo finanční instituce a hlavní obsah rozhodnutí, ledaže je takové zveřejnění v rozporu s oprávněnými zájmy finančních institucí na ochraně jejich obchodního tajemství nebo by mohlo vážně ohrozit správné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části.

KAPITOLA III

ORGANIZACE

ODDÍL 1

Rada orgánů dohledu

Článek 40

Složení

1. Členy rady orgánů dohledu jsou:

- a) předseda, který nemá hlasovací právo,
- b) vedoucí představitelé vnitrostátních orgánů členských států odpovědní za dohled nad finančními institucemi, kteří se osobně setkávají nejméně dvakrát za rok;
- c) jeden zástupce Komise, který nemá hlasovací právo,
- d) jeden zástupce ESRB, který nemá hlasovací právo,
- e) jeden zástupce každého ze dvou ostatních evropských orgánů dohledu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

2. Rada orgánů dohledu pravidelně svolává setkání se skupinami subjektů, nejméně dvakrát ročně.

3. Každý příslušný orgán odpovídá za jmenování náhradníka z řad svých vedoucích zaměstnanců, který může nahradit člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v případě, že se tento člen nemůže zasedání rady orgánů dohledu zúčastnit.

4. V členských státech, v nichž existuje více než jeden orgán odpovědný za dohled podle tohoto nařízení, se tyto orgány dohodnou na společném zástupci. Pokud však věc projednávaná radou orgánů dohledu nespadá do příslušnosti vnitrostátního orgánu zastupovaného členem podle odst. 1 písm. b), může být tento člen doprovázen zástupcem z příslušného vnitrostátního orgánu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

5. Rada orgánů dohledu může dle vlastního rozhodnutí připustit účast pozorovatelů.

Zasedání rady orgánů dohledu se může zúčastnit výkonný ředitel, přičemž nemá hlasovací právo.

Článek 41

Vnitřní výbory a odborné skupiny

1. Rada orgánů dohledu může zřizovat vnitřní výbory nebo odborné skupiny ke konkrétním úkolům, které vykonává, a může pověřit určitými jednoznačně vymezenými úkoly a rozhodnutími vnitřní výbory nebo odborné skupiny, správní radu nebo předsedu.

2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, která má pomoci spor nestranně urovnat, přičemž tuto skupinu tvoří předseda a dva členové rady orgánů dohledu, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.

3. S výhradou čl. 19 odst. 2 odborná skupina navrhne rozhodnutí ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu postupem podle čl. 44 odst. 1 třetího pododstavce.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednacím řád odborné skupiny uvedené v odstavci 2.

Článek 42

Nezávislost

Při provádění úkolů stanovených tímto nařízením vystupují předseda a členové rady orgánů dohledu s hlasovacím právem nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy rady orgánů dohledu při plnění jejich úkolů.

Článek 43

Úkoly

1. Rada orgánů dohledu udává směr pro práci orgánu pro pojišťovnictví a přijímá rozhodnutí podle kapitoly II.

2. Rada orgánů dohledu přijímá stanoviska, doporučení a rozhodnutí a poskytuje rady podle kapitoly II.

3. Rada orgánů dohledu jmenuje předsedu.

4. Rada orgánů dohledu každý rok před 30. zářím přijme na základě návrhu správní rady pracovní program orgánu pro pojišťovnictví pro následující rok a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

5. Rada orgánů dohledu přijme na základě návrhu správní rady výroční zprávu o činnosti orgánu pro pojišťovnictví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a do 15. června každého roku tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Zpráva se zveřejňuje.

6. Rada orgánů dohledu přijme víceletý pracovní program orgánu pro pojišťovnictví a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Víceletý pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

7. Rada orgánů dohledu přijímá rozpočet podle článku 63.

8. Rada orgánů dohledu má kárné pravomoci vůči předsedovi a výkonnému řediteli a může je odvolat z funkce podle čl. 48 odst. 5 v případě předsedy a čl. 51 odst. 5 v případě výkonného ředitele.

Článek 44

Rozhodování

1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen rady má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Pokud jde o rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3, rozhodnutí navržená odbornou skupinou se v případě rozhodnutí přijímaných orgánem dohledu nad skupinou považují za přijatá, jsou-li schválena prostou většinou členů rady orgánů dohledu, ledaže by je zamítli členové zastupující blokační menšinu hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních.

U všech ostatních rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 se rozhodnutí navržená odbornou skupinou přijímají prostou většinou členů rady orgánů dohledu. Každý člen má jeden hlas.

2. Zasedání rady orgánů dohledu svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost třetiny členů rady orgánů dohledu a rovněž jim předsedá.

3. Rada orgánů dohledu přijme a zveřejní svůj jednací řád.

4. Jednací řád podrobně stanoví postup hlasování, včetně případných pravidel pro usnášeníschopnost. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy a výkonného ředitele, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých finančních institucích, pokud článek 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.

ODDÍL 2

správní rada

Článek 45

Složení

1. Správní radu tvoří předseda a šest členů rady orgánů dohledu zvolených jejími členy s hlasovacím právem.

S výjimkou předsedy má každý člen správní rady náhradníka, který jej může nahradit v případě, že se tento člen nemůže zúčastnit zasedání správní rady.

Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný postup pro rotaci členů.

2. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou všech přítomných členů. Každý člen má jeden hlas.

Zasedání správní rady se účastní výkonný ředitel a zástupce Komise, přičemž tyto osoby nemají hlasovací právo.

Zástupce Komise má hlasovací právo v záležitostech uvedených v článku 63.

Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

3. Zasedání správní rady svolává předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost alespoň třetiny členů řídicí rady a rovněž jim předsedá.

Zasedání správní rady se koná před každým zasedáním rady orgánů dohledu a tak často, jak to správní rada považuje za nutné. Zasedání správní rady se koná alespoň pětkrát ročně.

4. Členům správní rady mohou být v rámci ustanovení jednacího řádu nápomocní poradci či odborníci. Členové bez hlasovacího práva s výjimkou výkonného ředitele se v rámci řídicí rady neúčastní jednání týkajícího se jednotlivých finančních institucí.

Článek 46

Nezávislost

Členové správní rady vystupují nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy správní rady při plnění jejich úkolů.

Článek 47

Úkoly

1. Správní rada zajišťuje, aby orgán pro pojišťovnictví plnil svou úlohu a úkoly svěřené mu tímto nařízením.

2. Správní rada navrhuje radě orgánů dohledu k přijetí roční a víceletý pracovní program.

3. Správní rada uplatňuje své rozpočtové pravomoci podle článků 63 a 64.

4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro pojišťovnictví a podle čl. 68 odst. 2 i nezbytná opatření pro provádění služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“).

5. Správní rada přijme zvláštní ustanovení o právu na přístup k dokumentům orgánu pro pojišťovnictví podle článku 72.

6. Správní rada navrhne výroční zprávu o činnosti orgánu pro pojišťovnictví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a předloží ji ke schválení radě orgánů dohledu.

7. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

8. Správní rada jmenuje a odvolává členy odvolacího senátu podle čl. 58 odst. 3 a 5.

ODDÍL 3

Předseda

Článek 48

Jmenování a úkoly

1. Orgán pro pojišťovnictví zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda odpovídá za přípravu práce rady orgánů dohledu a předsedá zasedáním rady orgánů dohledu i správní rady.

2. Předsedu jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích a zkušeností s dohledem nad finančním trhem a regulací.

Evropský parlament se po slyšení kandidáta vybraného radou orgánů dohledu může vyslovit proti jmenování vybrané osoby, a to předtím, než se tento kandidát ujme svých povinností a do jednoho měsíce od jeho výběru radou orgánů dohledu.

Rada orgánů dohledu dále zvolí ze svých členů náhradníka, který vykonává funkci předsedy v jeho nepřítomnosti. Tento náhradník nesmí být zvolen z řad členů správní rady.

3. Funkční období předsedy činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období předsedy rada orgánů dohledu vyhodnotí:

- výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- povinnosti a potřeby orgánu pro pojišťovnictví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení jednou prodloužit funkční období předsedy, přičemž toto prodloužení musí být potvrzeno Evropským parlamentem.

5. Předseda může být odvolán z funkce pouze Evropským parlamentem na základě rozhodnutí rady orgánů dohledu.

Předseda nesmí radě orgánů dohledu bránit v jednání o záležitostech, které se předsedy týkají, zejména o nutnosti jeho odvolání, a projednávání takové záležitosti se neúčastní.

Článek 49

Nezávislost

Aniž je dotčena úloha rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat předsedu při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je předseda po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 50

Zpráva o činnosti

1. Evropský parlament a Rada mohou vyzvat předsedu nebo jeho náhradníka, aby vystoupil s prohlášením, přičemž se plně respektuje nezávislost předsedy. Předseda vystoupí před Evropským parlamentem s prohlášením a zodpoví veškeré otázky poslanců Parlamentu, kdykoli je o to požádán.

2. Na žádost Evropského parlamentu předkládá předseda písemnou zprávu o hlavních činnostech orgánu pro pojišťovnictví, a to nejméně 15 dní před svým vystoupením s prohlášením uvedeným v odstavci 1.

3. Kromě informací uvedených v člancích 11 až 18, 20 a 33 zpráva dále obsahuje veškeré relevantní informace, o něž Evropský parlament požádá případ od případu.

ODDÍL 4

Výkonný ředitel

Článek 51

Jmenování

1. Orgán pro pojišťovnictví řídí výkonný ředitel, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

2. Výkonného ředitele jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích, zkušeností s řízením, poté co jeho jmenování potvrdí Evropský parlament.

3. Funkční období výkonného ředitele činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období výkonného ředitele rada orgánů dohledu zhodnotí zejména:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro pojišťovnictví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení uvedenému v prvním pododstavci jednou prodloužit funkční období výkonného ředitele.

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím rady orgánů dohledu.

Článek 52

Nezávislost

Aniž by byla dotčena příslušná úloha správní rady a rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům výkonného ředitele, výkonný ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů a institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je výkonný ředitel po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 53

Úkoly

1. Výkonný ředitel je odpovědný za řízení orgánu pro pojišťovnictví a připravuje činnost správní rady.

2. Výkonný ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu orgánu pro pojišťovnictví pod vedením rady orgánů dohledu a pod dohledem správní rady.

3. Výkonný ředitel přijme nezbytná opatření, zejména pokud jde o přijetí vnitřních předpisů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování orgánu pro pojišťovnictví v souladu s tímto nařízením.

4. Výkonný ředitel vypracuje víceletý pracovní program uvedený v čl. 47 odst. 2.

5. Výkonný ředitel každý rok do 30. června připraví pracovní program na následující rok uvedený v čl. 47 odst. 2.

6. Výkonný ředitel podle článku 63 vypracuje předběžný návrh rozpočtu orgánu pro pojišťovnictví a podle článku 64 plní rozpočet orgánu pro pojišťovnictví.

7. Výkonný ředitel každý rok vypracuje návrh zprávy, která obsahuje část týkající se činnosti orgánu pro pojišťovnictví v oblasti regulace a dohledu a část týkající se finančních a správních záležitostí.

8. Pokud jde o zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví, vykonává výkonný ředitel pravomoci stanovené v článku 68 a řídí personální záležitosti.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÉ ORGÁNY EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

ODDÍL 1

Společný výbor evropských orgánů dohledu

Článek 54

Zřízení

1. Zřizuje se Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“).

2. Společný výbor slouží jako fórum, v jehož rámci orgán pro pojišťovnictví pravidelně a úzce spolupracuje a zajišťuje jednotný meziodvětvový přístup s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zejména pokud jde o:

- finanční konglomeráty;
- účetnictví a audit;
- analýzu mikroobezřetnostního dohledu meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst s ohledem na finanční stabilitu;
- retailové investiční produkty;
- opatření proti praní špinavých peněz; a
- výměnu informací s ESRB a rozvoj vztahů mezi ESRB a evropskými orgány dohledu.

3. Evropské orgány dohledu poskytnou společnému výboru zaměstnance, kteří plní funkci sekretariátu. Orgán pro pojišťovnictví přispívá dostatečnými zdroji na administrativní a provozní výdaje a výdaje na infrastrukturu.

4. V případě, že se činnost finanční instituce dotýká několika odvětví, řeší společný výbor spory v souladu s článkem 56.

Článek 55

Složení

1. Společný výbor se skládá z předsedů evropských orgánů dohledu a a předsedy podvýboru zřízeného podle článku 57.

2. Výkonný ředitel, zástupce Komise a zástupce ESRB jsou zváni na zasedání společného výboru i podvýborů uvedených v článku 57 jako pozorovatelé.

3. Předseda společného výboru je jmenován na základě každoroční rotace z předsedů evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru je místopředsedou ESRB.

4. Společný výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Tento řád může stanovit, kdo se může dále účastnit zasedání společného výboru.

Zasedání společného výboru se koná alespoň jednou za dva měsíce.

Článek 56

Společné postoje a společné akty

V rozsahu svých úkolů podle kapitoly II a v příslušných oblastech zejména s ohledem na provádění směrnice 2002/87/ES zaujme orgán pro pojišťovnictví, podle situace, společný postoj s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Akty podle článků 10 až 15, 17, 18 nebo 19 tohoto nařízení ve vztahu k provádění směrnice 2002/87/ES a jiných aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, které spadají také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), se přijímají podle situace souběžně orgánem pro pojišťovnictví, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Článek 57

Podvýbory

1. Pro účely článku 56 se zřídí podvýbor pro finanční konglomeráty společného výboru.

2. Tento podvýbor se skládá z osob uvedených v čl. 55 odst. 1 a jednoho zástupce stávajících zaměstnanců z řad vedoucích pracovníků dotyčného příslušného orgánu z každého členského státu.

3. Podvýbor si zvolí ze svých členů předsedu, který je současně členem společného výboru.

4. Společný výbor může zřizovat další podvýbory.

ODDÍL 2

Odvolací senát

Článek 58

Složení a fungování

1. Odvolací senát je společným orgánem evropských orgánů dohledu.

2. Odvolací senát tvoří šest členů a šest náhradníků, kterými jsou fyzické osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích a s prokázanými příslušnými znalostmi a odbornými zkušenostmi na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností v oblasti dohledu, v odvětví bankovníctví, pojišťovnictví, zaměstnaneckého penzijního pojištění, trhů cenných papírů nebo jiných finančních služeb, avšak nikoli současní zaměstnanci příslušných orgánů nebo jiných vnitrostátních orgánů nebo orgánů Unie, jež se podílejí na činnosti orgánu pro pojišťovnictví. Odvolací senát musí mít dostatečné právníkové znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí orgánu pro pojišťovnictví.

Odvolací senát určí svého předsedu.

3. Dva členy odvolacího senátu a dva náhradníky jmenuje správní rada orgánu pro pojišťovnictví ze seznamu kandidátů navrženého Komisí na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a po poradě s radou orgánů dohledu.

Ostatní členové jsou jmenováni podle nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období může být jednou prodlouženo.

5. Člen odvolacího senátu jmenovaný správní radou orgánu pro pojišťovnictví nesmí být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, kdy se dopustil vážného porušení úředních povinností a správní rada po poradě s radou orgánů dohledu v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

6. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou alespoň čtyř z jeho šesti členů. Pokud se na napadené rozhodnutí vztahuje oblast působnosti tohoto nařízení, tato rozhodující většina čtyř členů musí zahrnovat nejméně jednoho ze dvou členů odvolacího senátu jmenovaných orgánem pro pojišťovnictví.

7. Odvolací senát svolává jeho předseda vždy, když je to nutné.

8. Evropské orgány dohledu zajistí pro odvolací senát prostřednictvím společného výboru odpovídající provozní podporu a podporu sekretariátu.

Článek 59

Nezávislost a nestrannost

1. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí. Nejsou vázáni žádnými pokyny. Nesmějí ve vztahu k orgánu pro pojišťovnictví, jeho správní radě ani jeho radě orgánů dohledu vykonávat žádné jiné funkce.

2. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem nebo pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

3. Člen odvolacího senátu informuje odvolací senát, domnívá-li se, že by se některý člen z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení.

4. Proti účasti člena odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z jakéhokoli důvodu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nebo z důvodu podezření z podjatosti.

Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a je nepřijatelná, učinil-li účastník odvolacího řízení, vědom si důvodu pro námitku, v odvolacím řízení kromě vznesení námitky proti složení odvolacího senátu další procesní úkon.

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodne odvolací senát o dalším postupu bez účasti dotyčného člena.

Za účelem přijetí uvedeného rozhodnutí je dotyčný člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem. Pokud se náhradník nenachází v obdobné situaci, vybere předseda náhradu z dostupných náhradníků.

6. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu.

Za tímto účelem učiní prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou jakékoli přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo že žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, neexistují.

Tato prohlášení se zveřejňují a jsou činěna každý rok a v písemné podobě.

KAPITOLA V

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 60

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo příslušný orgán mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví uvedenému v článku 17, 18 nebo 19 či jinému rozhodnutí přijatému orgánem pro pojišťovnictví v souladu s akty Unie uvedenými v čl. 1 odst. 2, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo dotýká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně orgánu pro pojišťovnictví do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotyčné osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro pojišťovnictví své rozhodnutí zveřejnil.

Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne podání odvolání.

3. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

Odvolací senát však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. V ve stanovených lhůtách vyzve účastníky odvolacího řízení k podání vyjádření k jeho oznámením nebo sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.

5. Odvolací senát může potvrdit rozhodnutí přijaté příslušným orgánem orgánu pro pojišťovnictví nebo věc postoupit příslušnému orgánu pro pojišťovnictví. Tento orgán bude vázán rozhodnutím odvolacího senátu a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednací řád.

7. Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat odůvodnění a orgán pro pojišťovnictví je zveřejní.

Článek 61

Žaloby u Soudního dvora Evropské unie

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu nebo v případech, v nichž odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví lze podle článku 263 Smlouvy o fungování EU podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy a orgány Unie, jakož i jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí orgánu pro pojišťovnictví žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

3. V případě, že orgán pro pojišťovnictví má povinnost jednat a nevydá rozhodnutí, lze u Soudního dvora Evropské unie podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.

4. Orgán pro pojišťovnictví musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 62

Rozpočet orgánu pro pojišťovnictví

1. Příjmy orgánu pro pojišťovnictví, evropského subjektu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“), tvoří v různých kombinacích především:

- a) povinné příspěvky vnitrostátních orgánů příslušných k provádění dohledu nad finančními institucemi, které se vybírají podle vzorce založeného na vážení hlasů podle čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních. Pro účely tohoto článku se čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních bude uplatňovat i po uplynutí v něm stanovené lhůty 31. října 2014;
- b) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);
- c) poplatky placené orgánu pro pojišťovnictví v případech stanovených příslušnými nástroji práva Unie.

2. Výdaje orgánu pro pojišťovnictví zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů orgánu pro pojišťovnictví, které se zahrnou do rozpočtu orgánu pro pojišťovnictví.

Článek 63

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje do 15. února každého roku návrh odhadu příjmů a výdajů pro následující rozpočtový rok a tento návrh odhadu příjmů a výdajů předloží správní radě a radě orgánů dohledu spolu s plánem pracovních míst. Rada orgánů dohledu sestaví každý rok na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem a schváleného správní radou odhad příjmů a výdajů orgánu pro pojišťovnictví na následující rozpočtový rok. Tento odhad příjmů a výdajů, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předloží rada orgánů dohledu Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu schvaluje návrh vypracovaný výkonným ředitelem správní rada.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Komise předloží odhad příjmů a výdajů společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie Evropskému parlamentu a Radě (společně dále jen „rozpočtový orgán“).

3. Komise na základě odhadu příjmů a výdajů zanesle do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie ty položky odhadu, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle článků 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu pro pojišťovnictví. Rozpočtový orgán odsouhlasí prostředky pro dotaci určenou pro orgán pro pojišťovnictví.

5. Rada orgánů dohledu přijme rozpočet orgánu pro pojišťovnictví. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu orgánu pro pojišťovnictví, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Správní rada o svém záměru informuje Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí orgánu pro pojišťovnictví svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů od obdržení informace o projektu. V případě, že orgán pro pojišťovnictví odpověď neobdrží, může zahájit plánovaný projekt.

7. Financování orgánu pro pojišťovnictví Unii podléhá v prvním roce fungování orgánu pro pojišťovnictví, který končí dne 31. prosince 2011, souhlasu rozpočtového orgánu, jak je stanoveno v bodě 47 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení.

Článek 64

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel vykonává úlohu schvalujícího úředníka a plní rozpočet orgánu pro pojišťovnictví.

2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní orgánu pro pojišťovnictví účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní orgánu pro pojišťovnictví zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu a Radě.

Účetní Komise poté konsoliduje předběžnou účetní závěrku orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 finančního nařízení.

3. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu pro pojišťovnictví podle článku 129 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu pro pojišťovnictví a předloží ji ke stanovisku správní radě.

4. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce orgánu pro pojišťovnictví.

5. Do 1. července po skončení rozpočtového roku předá výkonný ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

6. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 30. září. Zároveň zašle kopii této odpovědi správní radě a Komisi.

8. Výkonný ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.

9. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí orgánu pro pojišťovnictví před 15. květnem roku N + 2 absolutorium za plnění rozpočtu zahrnujícího příjmy ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a příslušných orgánů za rozpočtový rok N.

Článek 65

Finanční předpisy

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční předpisy pro orgán pro pojišťovnictví. Tyto předpisy se nesmějí odchýlovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, pokud to nevyžadují zvláštní potřeby fungování orgánu pro pojišťovnictví a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na orgán pro pojišťovnictví bez omezení vztahuje nařízení (ES) č. 1073/1999.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

2. Orgán pro pojišťovnictví přistoupí k Interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme příslušná ustanovení pro všechny zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví.

3. Rozhodnutí o financování a na ně navazující dohody a prováděcí nástroje musí obsahovat ustanovení o tom, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem pro pojišťovnictví a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výsady a imunity

Na orgán pro pojišťovnictví a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU.

Článek 68

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví, včetně jeho výkonného ředitele a předsedy, se vztahuje služební řád, pracovní řád ostatních zaměstnanců a společná pravidla přijatá orgány Unie pro uplatňování těchto řádů.

2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává orgán pro pojišťovnictví pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád, a pravomoci, které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěřuje pracovní řád.

4. Správní rada přijme ustanovení umožňující dočasné přidělení odborníků z členských států k orgánu pro pojišťovnictví.

Článek 69

Odpovědnost orgánu pro pojišťovnictví

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán pro pojišťovnictví v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě této škody.

2. Osobní finanční a kárnou odpovědnost zaměstnanců orgánu pro pojišťovnictví vůči orgánu pro pojišťovnictví se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví.

Článek 70

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Na členy rady orgánů dohledu a správní rady, výkonného ředitele a zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví, včetně úředníků dočasně přidělených z členských států a všech dalších osob plnících úkoly pro orgán pro pojišťovnictví na smluvním základě, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení souvisejících právních předpisů Unie, i po skončení jejich funkcí.

Vztahuje se na ně článek 16 služebního řádu.

Podle služebního řádu jsou zaměstnanci i po skončení funkčního období povinni jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Členské státy, orgány nebo instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví při plnění jejich úkolů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které získají osoby uvedené v odstavci 1 při plnění svých povinností, sděleny jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

Povinnost podle odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce nebrání orgánu pro pojišťovnictví a vnitrostátním orgánům dohledu ve využívání informací při vymáhání aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zejména při přijímání rozhodnutí.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání výměně informací mezi orgánem pro pojišťovnictví a vnitrostátními orgány dohledu v souladu s tímto nařízením a ostatními právními předpisy Unie vztahujícími se na finanční instituce.

Na tyto informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgán pro pojišťovnictví stanoví ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k pravidlům pro zachování důvěrnosti uvedeným v odstavcích 1 a 2.

4. Orgán pro pojišťovnictví uplatňuje rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád⁽¹⁾.

Článek 71

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice 95/46/ES ani povinnosti orgánu pro pojišťovnictví týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 při plnění jeho povinností.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

Článek 72

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má orgán pro pojišťovnictví k dispozici, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

2. Do 31. května správní rada přijme prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Rozhodnutí přijímaná orgánem pro pojišťovnictví v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na orgán pro pojišťovnictví se vztahuje nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství⁽²⁾.

2. O vnitřním jazykovém režimu orgánu pro pojišťovnictví rozhoduje správní rada.

3. Překladatelské služby potřebné pro fungování orgánu pro pojišťovnictví zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Dohoda o sídle

Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být orgánu pro pojišťovnictví zajištěno ve členském státě, ve kterém se nachází jeho sídlo, a zařízení, která má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance orgánu pro pojišťovnictví a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi orgánem pro pojišťovnictví a daným členským státem a schválená správní radou.

Členský stát poskytne co nejlepší možné podmínky, aby zajistil řádné fungování orgánu pro pojišťovnictví, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 75

Účast třetích zemí

1. Účast na činnosti orgánu pro pojišťovnictví je otevřena třetím zemím, které uzavřely s Unií dohody, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti působnosti orgánu pro pojišťovnictví podle čl. 1 odst. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Orgán pro pojišťovnictví může spolupracovat se třetími zeměmi uvedenými v odstavci 1, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány za rovnocenné v oblastech působnosti orgánu pro pojišťovnictví uvedených v čl. 1 odst. 2, jak je stanoveno v mezinárodních dohodách uzavřených Uníí v souladu s článkem 216 Smlouvy o fungování EU.

3. Na základě příslušných ustanovení dohod uvedených v odstavcích 1 a 2 budou přijata opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí uvedených v odstavci 1 do činnosti orgánu pro pojišťovnictví, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců. Tato opatření mohou stanovit zastoupení těchto zemí v radě orgánů dohledu v pozici pozorovatelů, ale musí zajistit, aby se tyto země neúčastnily jednání o jednotlivých finančních institucích, s výjimkou případů, kdy na tom mají přímý zájem.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Přípravná opatření

1. V období po vstupu tohoto nařízení v platnost a před zřízením orgánu pro pojišťovnictví pracuje CEIOPS v úzké spolupráci s Komisí na přípravě nahrazení výboru CEIOPS orgánem pro pojišťovnictví.

2. Jakmile bude orgán pro pojišťovnictví zřízen, Komise odpovídá za administrativní zřízení a počáteční administrativní zajištění činnosti orgánu pro pojišťovnictví, dokud orgán pro pojišťovnictví nejmenuje výkonného ředitele.

K tomuto účelu, dokud rada orgánů dohledu nejmenuje výkonného ředitele podle článku 51 a dokud tento výkonný ředitel nepřevzme své povinnosti, může Komise dočasně přidělit jednoho úředníka, který plní funkci výkonného ředitele. Přechodné období je omezené na dobu nezbytnou pro jmenování výkonného ředitele orgánu pro pojišťovnictví.

Dočasný výkonný ředitel může na základě souhlasu správní rady schvalovat veškeré platby pokryté prostředky v rámci rozpočtu orgánu pro pojišťovnictví a uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci po přijetí plánu pracovních míst orgánu pro pojišťovnictví.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny pravomoci rady orgánů dohledu a správní rady.

4. Orgán pro pojišťovnictví je považován za právního nástupce CEIOPS. Nejpozději ke dni zřízení orgánu pro pojišťovnictví budou veškerá aktiva a závazky a probíhající operace CEIOPS automaticky převedeny na orgán pro pojišťovnictví. CEIOPS vypracuje přehled konečných zůstatků aktiv a závazků ke dni tohoto převodu. Tento přehled bude předmětem auditu a bude schválen členy CEIOPS a Komisí.

Článek 77

Přechodná ustanovení o zaměstnancích

1. Odchylně od článku 68 jsou všechny pracovní smlouvy a dohody o dočasném přidělení uzavřené CEIOPS nebo jeho sekretariátem a platné ke dni 1. ledna 2011 nadále plněny až do uplynutí doby jejich platnosti. Jejich platnost nelze prodloužit.

2. Všem zaměstnancům s uzavřenou smlouvou podle odstavce 1 je nabídnuta možnost uzavřít smlouvy o dočasném zaměstnání podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu pro různé platové třídy stanovené v plánu pracovních míst orgánu pro pojišťovnictví.

Po vstupu tohoto nařízení v platnost je orgánem oprávněným uzavírat smlouvy provedeno vnitřní výběrové řízení omezené na zaměstnance, kteří mají smlouvy s CEIOPS nebo jeho sekretariátem, a to v zájmu zjištění schopností, výkonnosti a bezúhonnosti osob, které mají být zaměstnány. Postupy vnitřního výběrového řízení plně zohlední kvalifikaci a zkušenosti prokázané danou osobou při plnění jejich povinností před přechodem na nové místo.

3. V závislosti na druhu a úrovni vykonávaných funkcí je úspěšným žadatelům nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání na dobu odpovídající přinejmenším době, která zbývá podle předchozí smlouvy.

4. Příslušná vnitrostátní právní úprava související s pracovními smlouvami a ostatní příslušné nástroje se použijí i nadále pro zaměstnance s předchozí smlouvou, kteří se rozhodnou nezažádat o uzavření smlouvy o dočasném zaměstnání nebo kterým není nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání podle odstavce 2.

Článek 78

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 79

Změny

Rozhodnutí č. 716/2009/ES se tímto mění tak, že CEIOPS se vyjímá ze seznamu příjemců uvedeného v oddílu B přílohy uvedeného rozhodnutí.

Článek 80

Zrušení

Rozhodnutí Komise 2009/79/ES o zřízení CEIOPS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 81

Přezkum

1. Komise do 2. ledna 2014 a následně každé tři roky zveřejní obecnou zprávu o zkušenostech získaných z činnosti orgánu pro pojišťovnictví a z postupů stanovených v tomto nařízení. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) sbližování postupů dohledu dosažené příslušnými orgány;
 - i) sbližování, pokud jde o funkční nezávislost příslušných orgánů a normy v oblasti správy a řízení společnosti;
 - ii) nestrannost, objektivitu a nezávislost orgánu pro pojišťovnictví;
- b) fungování kolegií orgánů dohledu;
- c) pokrok dosažený v rámci sbližování v oblasti předcházení krizím, řízení a řešení krizí, včetně mechanismů Unie pro financování;
- d) úlohu orgánu pro pojišťovnictví, pokud jde o systémové riziko;
- e) uplatňování ochranných opatření stanovených v článku 38;
- f) plnění závazné úlohy zprostředkovatele stanovené v článku 19.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 rovněž zhodnotí, zda:

- a) je vhodné i nadále vykonávat dohled nad bankovním, pojišťovnictvím, zaměstnaneckým penzijním pojištěním, trhy s cennými papíry a finančními trhy odděleně;
- b) je vhodné vykonávat obezřetnostní dohled a dohled nad obchodní činností odděleně, nebo zda by tak měl činit stejný orgán dohledu;

- c) je vhodné zjednodušit a posílit strukturu ESFS v zájmu jednotnosti při dohledu na makro- i mikroúrovni a dohledu jednotlivých evropských orgánů dohledu;
- d) vývoj ESFS odpovídá globálnímu vývoji;
- e) se ESFS vyznačuje dostatečnou rozmanitostí a kvalitou;
- f) požadavky na zveřejňování jsou dostatečně průhledné a jejich součástí je i požadavek na dostatečnou míru odpovědnosti;
- g) jsou zdroje orgánu pro pojišťovnictví přiměřené pro plnění jeho povinností;
- h) je sídlo orgánu pro pojišťovnictví na vhodném místě nebo zda je za účelem lepší vzájemné koordinace vhodné přesunout evropské orgány dohledu do jediného sídla.

3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na tržní vývoj vypracuje Komise výroční zprávu o tom, zda je vhodné orgánu pro pojišťovnictví svěřit v této oblasti další dohledové pravomoci.

4. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předávají Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 82

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2011, s výjimkou článku 76 a čl. 77 odst. 1 a 2, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Orgán pro pojišťovnictví se zřizuje ke dni 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
O. CHASTEL

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1095/2010

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizaci a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblasti spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (2) Evropský parlament vyzýval před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ⁽⁴⁾; usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ⁽⁵⁾; usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ⁽⁶⁾; usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení

Komisi o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ⁽⁷⁾ a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními Komise ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ⁽⁸⁾, a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejímu výkonu (Solventnost II) ⁽⁹⁾ a postoji ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽¹⁰⁾).

- (3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. Dále uvedla, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika. Zpráva představila reformy, které odborníci považovali za nezbytné a na nichž se mělo začít ihned pracovat.
- (4) Komise ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení Evropského systému orgánů finančního dohledu a Evropské rady pro systémová rizika. Ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o případné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zohlednila podstatu de Larosièrovy zprávy.
- (5) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 potvrdila, že by měl být zřízen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

přeshraničně a vytvoření jednotného evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny účastníky finančního trhu na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem v krizových situacích, a současně zdůraznila, že rozhodnutí přijatá evropskými orgány ohledu by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Komise předložila návrh nařízení, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách⁽¹⁾. Evropský parlament a Rada by měly tento návrh zvážit s cílem zajistit, aby Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán pro cenné papíry a trhy“) disponoval dostatečnými pravomocemi dohledu nad ratingovými agenturami, při zohlednění toho, že by orgán pro cenné papíry a trhy měl mít výlučnou pravomoc dohlížet nad ratingovými agenturami, která mu je svěřena nařízením (ES) č. 1060/2009. Za tímto účelem by měl mít orgán pro cenné papíry a trhy dostatečné pravomoci k vyšetřování a vymáhání, jak stanoví příslušné právní předpisy, jakož i možnost vybírat poplatky.

(6) Evropská rada se dne 17. června 2010 dohodla, že „členské státy by měly zavést systémy odvodů a daní pro finanční instituce s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika. Tyto odvody nebo daně by měly být součástí důvěryhodného rámce pro řešení úpadků finančních institucí. Je nanejvýš důležité dále pracovat na jejich hlavních rysech a pečlivě zvážit otázky rovných podmínek a kumulativní dopad různých regulačních opatření“.

(7) V důsledku finanční a hospodářské krize vznikla reálná a vážná rizika pro stabilitu finančního systému a fungování vnitřního trhu. Obnovení a udržení stabilního a spolehlivého finančního systému je absolutně nezbytným předpokladem pro zachování důvěry a soudržnosti na vnitřním trhu, a tedy pro zachování a zlepšení podmínek pro vytvoření plně integrovaného a fungujícího vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Kromě toho hlouběji a šířeji integrované finanční trhy nabízejí lepší možnosti financování a diverzifikace rizika, čímž přispívají ke zlepšení schopnosti ekonomik absorbovat šoky.

(8) Unie se dostala na hranice svých možností ohledně toho, čeho lze dosáhnout na základě současného postavení evropských výborů orgánů dohledu. Unie nemůže zůstat

v situaci, kdy neexistuje žádný mechanismus, který by zajišťoval, že vnitrostátní orgány dohledu přijmou nejlepší možná rozhodnutí ohledně dohledu nad účastníky finančního trhu, kteří působí přeshraničně, nemůže zůstat v situaci, kdy je nedostatečná spolupráce a výměna informací mezi vnitrostátními orgány dohledu, kdy společné opatření vnitrostátních orgánů dohledu vyžaduje složité přípravy, aby se zohlednily nejrůznější požadavky na regulaci a dohled, kdy řešení na vnitrostátní úrovni jsou nejčastěji jedinou proveditelnou možností reakce na evropské problémy na úrovni Unie a kdy existují různé výklady stejného právního textu. Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“) by měl být navržen tak, aby uvedené nedostatky překonal a představoval systém, který je v souladu s cílem stabilního a jednotného trhu finančních služeb Unie a který spojuje vnitrostátní orgány dohledu v silné síti v rámci Unie.

(9) ESFS by měl představovat integrovanou síť vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů dohledu Unie, která ponechá každodenní dohled na vnitrostátní úrovni. Kromě toho by mělo být dosaženo větší harmonizace a jednotného uplatňování pravidel pro účastníky finančního trhu v celé Unii. Kromě orgánu pro cenné papíry a trhy by měly být dále zřízeny Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“). Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) by za účelem plnění úkolů stanovených v tomto nařízení a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010⁽²⁾ (ESRB) měla být součástí ESFS.

(10) Evropské orgány dohledu by měly nahradit Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zřízený rozhodnutím Komise 2009/78/ES⁽³⁾ 1, Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES⁽⁴⁾ 2 a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES⁽⁵⁾ 3 a měly by převzít všechny úkoly a pravomoci těchto výborů, včetně případného pokračování probíhajících prací a projektů. Působnost každého evropského orgánu dohledu by měla být jasně vymezena. Evropské orgány dohledu by měly být odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že se tato odpovědnost týká meziodvětvových otázek koordinovaných společným výborem, měly by nést odpovědnost za takovou koordinaci evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru.

⁽²⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽³⁾ 1. Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ 2. Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁵⁾ 3. Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 18.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (11) Orgán pro cenné papíry a trhy by se měl zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na různé zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu účastníků finančního trhu. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl chránit veřejné hodnoty, jako je integrita a stabilita finančního systému, průhlednost trhů a finančních produktů a ochrana investorů. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl rovněž předcházet regulatorní arbitráži, zajistit rovné podmínky a posílit koordinaci dohledu na mezinárodní úrovni, a to ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných subjektů, spotřebitelů a zaměstnanců. Mezi jeho úkoly by měla rovněž patřit podpora sbližování dohledu a poskytování poradenství orgánům Unie v oblastech jeho působnosti. Orgány pro cenné papíry a trhy by také měly být svěřeny určité pravomoci v oblasti stávajících i nových finančních činností.
- (12) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít rovněž možnost dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v tomto nařízení. Bude-li takový dočasný zákaz nutný v případě mimořádné situace, měl by jej orgán pro cenné papíry a trhy vydat v souladu s tímto nařízením a za podmínek v něm stanovených. V případech, v nichž má dočasný zákaz nebo omezení některých finančních činností dopad na více odvětví, by měly odvětvové právní předpisy stanovit, že orgán pro cenné papíry a trhy by měl svou činnost v případě potřeby konzultovat a koordinovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) prostřednictvím společného výboru.
- (13) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl brát náležitě v úvahu dopad svých činností na hospodářskou soutěž a inovace v rámci vnitřního trhu, konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku, finanční začlenění a novou strategii Unie pro růst a zaměstnanost.
- (14) Aby mohl orgán pro cenné papíry a trhy plnit své cíle, měl by mít právní subjektivitu a být administrativně a finančně autonomní.
- (15) Na základě práce mezinárodních organizací a skupin by systémové riziko mělo být definováno jako riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Určité stupeň systémové důležitosti mohou mít potenciálně všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhy a infrastruktury.
- (16) Přeshraničním rizikem se rozumí veškerá rizika způsobená hospodářskou nerovnováhou nebo finančními selháními v celé Unii nebo v jejích částech, které mohou mít výrazně negativní dopady na transakce mezi hospodářskými subjekty dvou nebo více členských států, na fungování vnitřního trhu nebo na veřejné finance Unie nebo jakéhokoli z jejích členských států.
- (17) Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament a Rada Evropské unie) konstatoval, že: „nic ve znění článku 95 Smlouvy o ES [nyní článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“)] neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členským státům. Podle uvážení uvedeného zákonodárce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doprovodná a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“⁽¹⁾. Účel a úkol orgánu pro cenné papíry a trhy, totiž podporovat příslušné vnitrostátní orgány dohledu při jednotném výkladu a uplatňování předpisů Unie a přispívat k finanční stabilitě nezbytné pro finanční integraci, - úzce souvisejí s cíli *acquis* Unie v oblasti vnitřního trhu finančních služeb. Proto by měl být orgán pro cenné papíry a trhy zřízen na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.
- (18) Těmito legislativními akty, které stanoví úkoly příslušných orgánů členských států, včetně vzájemné spolupráce a spolupráce s Komisí, jsou: směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasedených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze

⁽¹⁾ Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.

⁽²⁾ Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽⁴⁾, aniž jsou dotčeny pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o obezřetnostní dohled, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)⁽⁵⁾, jakékoliv právní předpisy o správách alternativních investičních fondů přijaté v budoucnu a nařízení (ES) č. 1060/2009.

(19) Mezi stávající právní předpisy Unie upravující oblast, na niž se vztahuje toto nařízení, dále patří směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině⁽⁷⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁽⁸⁾ a příslušné části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁽⁹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽¹⁰⁾.

(20) Je žádoucí, aby orgán pro cenné papíry a trhy podporoval jednotný přístup v oblasti systémů odškodnění investorů s cílem zajistit stejné podmínky a rovný přístup k investorům v rámci celé Unie. Jelikož systémy odškodnění investorů v členských státech nepodléhají regulačnímu dohledu, ale spíše správní kontrole, měl by být orgán pro cenné papíry a trhy schopen uplatňovat své pravomoci podle tohoto nařízení ve vztahu k samotnému systému odškodnění investorů a jeho poskytovateli.

(21) Prohlášením (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, je k vypracování regulačních technických norem zapotřebí odborných znalostí v podobě, která je specifická pro oblast finančních služeb. Je nezbytné umožnit orgánu pro cenné papíry a trhy, aby takovéto odborné znalosti poskytl rovněž, pokud jde o normy nebo části norem, které nejsou založeny na návrhu regulační technické normy, který vypracoval.

(22) Je nutné zavést efektivní nástroj pro přípravu harmonizovaných regulačních technických norem ve finančních službách, aby byly rovněž prostřednictvím jednotného souboru pravidel zajištěny rovné podmínky na trhu a dostatečná ochrana investorů a spotřebitelů v celé Unii. V oblastech vymezených právem Unie je vhodné a smysluplné pověřit orgán pro cenné papíry a trhy jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy.

(23) Komise by měla schvalovat tyto návrhy regulačních technických norem v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby jim dala závazný právní účinek. Měly by být měněny jen za velmi omezených a mimořádných okolností, jelikož orgán pro cenné papíry a trhy je tím, kdo je v úzkém kontaktu s finančními trhy a zná jejich každodenní fungování nejlépe. Návrhy regulačních technických norem by měly být změněny, pokud by nebyly v souladu s právem Unie, neodpovídaly zásadě proporcionality nebo by odporovaly základním zásadám vnitřního trhu finančních služeb odrážejícím se v *acquis* Unie pro oblast finančních služeb. Komise by neměla měnit obsah navržených regulačních technických norem vypracovaných orgánem pro cenné papíry a trhy bez předchozí koordinace s tímto orgánem. Pro zajištění bezproblémového a urychleného procesu přijímání těchto norem by měla být Komisi pro přijetí rozhodnutí o jejich schválení stanovena lhůta.

(24) S ohledem na odborné znalosti orgánu pro cenné papíry a trhy v oblastech, v nichž by měly být regulační technické normy vypracovány, je třeba vzít v úvahu deklarovaný záměr Komise vycházet při přijímání odpovídajících aktů v přenesené pravomoci zpravidla z návrhů regulačních technických norem, které jí orgán pro cenné papíry a trhy předloží. V případě, že orgán pro cenné papíry a trhy návrh regulačních technických norem ve lhůtách stanovených v příslušném právním předpise nepředloží, by však mělo být zajištěno, že cíle přenesení pravomoci bude skutečně dosaženo a že bude zachována efektivnost rozhodovacího procesu. Proto by Komise měla být v těchto případech zmocněna k přijetí regulačních technických norem i při neexistenci návrhu ze strany orgánu pro cenné papíry a trhy.

(1) Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

(2) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

(3) Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

(4) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(5) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

(6) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

(7) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

(8) Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

(9) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU.
- (26) V oblastech, na které se regulační technické normy nebo prováděcí technické normy nevztahují, by měl mít orgán pro cenné papíry a trhy pravomoc vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie. Pro zajištění transparentnosti a zlepšení dodržování těchto obecných pokynů a doporučení vnitrostátními orgány dohledu by mělo být orgánu pro cenné papíry a trhy umožněno, aby zveřejnil důvody, proč se orgány dohledu neřídí těmito obecnými pokyny nebo doporučeními.
- (27) Zajištění správného a úplného uplatňování práva Unie je základním předpokladem pro dosažení integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, stability finančního systému a neutrálních podmínek pro hospodářskou soutěž mezi účastníky finančního trhu v Unii. Měl by být tedy vytvořen mechanismus, na jehož základě by orgán pro cenné papíry a trhy řešil případy neuplatňování nebo nesprávného uplatňování práva Unie, které lze považovat za jeho porušení. Tento mechanismus by se měl uplatňovat v oblastech, ve kterých právní předpisy Unie stanovují jednoznačné a nepodmíněné povinnosti.
- (28) Pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie by měl být zaveden třístupňový mechanismus. Za prvé by měl být orgán pro cenné papíry a trhy oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu a vydat k tomu doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán neřídí doporučením, Komise by měla být zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu pro cenné papíry a trhy požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie.
- (29) Za třetí, ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, by měl být orgán pro cenné papíry a trhy oprávněn v krajních případech přijímat rozhodnutí určená jednotlivým účastníkům finančního trhu. Toto oprávnění by mělo být omezeno na výjimečné situace, kdy příslušný orgán nedodržuje jemu určené formální stanovisko a kdy se právo Unie přímo vztahuje na účastníky finančního trhu prostřednictvím současných nebo budoucích nařízení Unie.
- (30) Vážné ohrožení řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability finančního systému v Unii vyžaduje urychlenou a společnou reakci na úrovni Unie. Orgán pro cenné papíry a trhy by tedy měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Pravomoc rozhodnout, že nastala mimořádná situace, by měla být svěřena Radě v návaznosti na žádost kteréhokoli evropského orgánu dohledu, Komise nebo ESRB.
- (31) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Činnosti prováděnou orgánem pro cenné papíry a trhy v tomto ohledu by neměly být dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU zahájit řízení o nesplnění povinnosti vůči členskému státu dotčeného orgánu dohledu z důvodu nepřijetí daných opatření tímto orgánem, ani oprávnění Komise požadovat za těchto okolností přijetí předběžných opatření v souladu s jednacím řádem Soudního dvora Evropské unie. Dále by neměly být touto činností dotčeny žádné závazky, které by dotčenému členskému státu mohly vzniknout v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nepřijmou opatření požadovaná orgánem pro cenné papíry a trhy.
- (32) Pro zajištění účinného a efektivního dohledu a vyváženého posouzení stanovisek příslušných orgánů v různých členských státech je zapotřebí, aby orgán pro cenné papíry a trhy mohl závazně urovnávat spory týkající se přeshraničních situací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, a to i v rámci kolegií orgánů dohledu. Měla by být stanovena lhůta pro smírné urovnání sporu, v níž by, kdy by mohly příslušné vnitrostátní orgány dosáhnout dohody. Působnost orgánu pro cenné papíry a trhy by se měla vztahovat na spory ohledně postupu nebo obsahu opatření nebo nečinnosti ze strany příslušného orgánu členského státu v případech stanovených v právně závazných aktech Unie uvedených v tomto nařízení. V takové situaci by měl být některý z dotčených orgánů dohledu oprávněn předložit otázku orgánu pro cenné papíry a trhy, který by měl jednat v souladu s tímto nařízením. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít pravomoc od dotčených příslušných orgánů vyžadovat přijetí konkrétního opatření nebo zdržení se určitého jednání, s cílem urovnat celou záležitost a zajistit tak soulad s právem Unie, se závaznými účinky pro dotčené příslušné orgány. Pokud příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí umožňujícímu urovnání sporu, které mu je určeno, měl by mít orgán pro cenné papíry a trhy pravomoc přijímat rozhodnutí určená přímo účastníkům finančního trhu, a to v oblastech práva Unie, které se na tyto instituce přímo vztahují. Pravomoc přijmout takové rozhodnutí by se měla uplatnit pouze v krajním případě a výhradně pro zajištění řádného a jednotného uplatňování práva Unie. V případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají příslušným orgánům členských států možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro cenné papíry a trhy nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie.
- (33) Krize ukázala, že stávající systém spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jejichž pravomoci jsou omezeny na jednotlivé členské státy, je nedostatečný, pokud jde o finanční instituce působící přeshraničně.
- (34) Skupina odborníků zřízená členskými státy za účelem posouzení příčin krize a vypracování návrhů na zlepšení regulace finančního odvětví a dohledu nad ním potvrdila, že stávající mechanismy nejsou dobrým základem pro budoucí regulaci finančních institucí působících přeshraničně a dohled nad nimi v celé Unii.

- (35) Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě: „v zásadě mám dvě možnosti: první z nich je přístup ‚každý sám za sebe‘ na úkor druhých; druhou možností je posílená, pragmatická a rozumná spolupráce na evropské úrovni prospěšná pro všechny v zájmu zachování otevřené světové ekonomiky. Taková spolupráce bude znamenat nezpochybnitelný ekonomický přínos.“
- (36) Důležitou úlohu při účinném, efektivním a jednotném dohledu nad účastníky finančního trhu působícími přeshraničně hrají kolegia orgánů dohledu. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl přispívat k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a v tomto ohledu by měl mít vedoucí postavení při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu, jež dohlížejí nad institucemi působícími přeshraničně v rámci celé Unie. Orgán pro cenné papíry a trhy by proto měl mít plné právo účasti v kolegiích orgánů dohledu, aby mohl optimalizovat fungování těchto kolegií a proces výměny informací v nich a aby mohl podporovat sbližování a jednotnost mezi kolegií při uplatňování práva Unie. Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě, „je třeba se vyvarovat narušování hospodářské soutěže a regulační arbitráži v důsledku odlišných postupů dohledu, jelikož mohou ohrozit finanční stabilitu, mimo jiné tím, že podporují přesun do zemí, v nichž je dohled méně přísný. Je třeba, aby byl systém dohledu vnímán jako spravedlivý a vyvážený“.
- (37) V rámci své působnosti by měl orgán pro cenné papíry a trhy přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení problémů, postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k zajištění internalizace nákladů finančním systémem a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet, minimalizovat systémový dopad případných úpadků a závislost na využívání prostředků daňových poplatníků k záchraně účastníků finančního trhu. Měl by rozvíjet takové metody řešení úpadků klíčových účastníků finančního trhu, jež zabrání šíření nákazy a jež jim umožní řádné a včasné ukončení činnosti a je-li to vhodné, budou zahrnovat soudržné a věrohodné mechanismy financování.
- (38) V rámci probíhajícího přezkumu směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů ⁽¹⁾ a směrnice 97/9/ES je patrný záměr Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit další harmonizaci v celé Unii. V oblasti pojišťovnictví je rovněž patrný záměr Komise posoudit možnost zavedení pravidel Unie na ochranu pojistníků v případě úpadku pojišťovny. Evropské orgány dohledu by v těchto oblastech měly mít významnou úlohu a měly by jim být svěřeny vhodné pravomoci ve vztahu k evropským soustavám garančních systémů.
- (39) Delegování úkolů a povinností může být užitečným nástrojem pro fungování sítě orgánů dohledu, aby se předešlo zdvojení úkolů v oblasti dohledu, podporovala se spolupráce, a tím se optimalizoval proces dohledu a snížila se zátěž účastníků finančního trhu. Toto nařízení by tedy mělo pro toto delegování stanovit jasný právní základ. Při respektování obecného pravidla, že delegování by mělo být povoleno, by členské státy měly mít současně možnost zavést zvláštní podmínky pro delegování povinností, například pokud jde o informování a oznamování postupů delegování. Delegování úkolů znamená, že úkoly provádí orgán pro cenné papíry a trhy nebo jiný než příslušný orgán dohledu, zatímco odpovědnost za rozhodnutí v rámci dohledu zůstává orgánu, který úkol delegoval. Na základě delegování povinností by měl mít orgán pro cenné papíry a trhy nebo vnitrostátní orgán dohledu (dále jen „pověřený orgán“), možnost rozhodnout o určité záležitosti dohledu svým jménem místo pověřujícího orgánu dohledu. Delegování by se mělo řídit zásadou, podle níž je dohledem pověřen ten orgán dohledu, který může v dané věci nejsnadněji přijmout příslušné opatření. Delegování povinností by bylo vhodné například z důvodu úspor z rozsahu, jednotnosti při dohledu nad skupinami a optimálního využití odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Pověřující orgán a ostatní příslušné orgány by měly rozhodnutí pověřeného orgánu uznat jako závazné, pokud pověřený orgán nepřekročil v rozhodnutí rámec svého pověření. Příslušné právní předpisy Unie by mohly dále stanovit zásady, jak lze delegovat povinnosti na základě dohody. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl všemi možnými prostředky podporovat a monitorovat uzavírání dohod o delegování mezi vnitrostátními orgány dohledu. Předem by měl být informován o plánovaných dohodách o delegování, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko.
- Kromě toho by měl centralizovat zveřejňování těchto dohod, aby se zajistila včasnost, transparentnost a dobrá dostupnost informací o dohodách všem dotčeným stranám. Orgán pro cenné papíry a trhy by také měl určovat a zveřejňovat osvědčené postupy týkající se delegování a dohod o delegování.
- (40) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl aktivně podporovat sbližování dohledu v rámci celé Unie s cílem zavedení společné kultury dohledu.
- (41) Účinným a efektivním nástrojem pro podporu jednoty v rámci sítě orgánů dohledu nad finančním trhem je srovnávací hodnocení. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl tedy vytvořit metodický rámec pro toto hodnocení a zajistit jeho pravidelné provádění. Hodnocení by se mělo zaměřit nejen na sbližování postupů dohledu, ale i na

(1) Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

posouzení schopnosti orgánů dohledu dosahovat při dohledu vysoce kvalitních výsledků a na nezávislost těchto příslušných orgánů. Se souhlasem příslušného orgánu, který je předmětem hodnocení, by výsledky srovnávacích hodnocení měly být zveřejněny. Osvědčené postupy by rovněž měly být určeny a zveřejněny.

(42) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl aktivně podporovat koordinovanou reakci Unie v oblasti dohledu, zejména zajistit řádné fungování a integritu finančních trhů a stabilitu finančního systému v Unii. Kromě pravomocí přijímat opatření v mimořádných situacích by orgánu pro cenné papíry a trhy tedy měla být svěřena i funkce obecné koordinace v rámci ESFS. Činnost orgánu pro cenné papíry a trhy by se měla především zaměřit na bezproblémový tok všech důležitých informací mezi příslušnými orgány.

(43) Pro zajištění finanční stability je nutné včas identifikovat trendy, možná rizika a slabá místa vyplývající z mikroobezřetnostní úrovně v mezinárodním měřítku a napříč odvětvími. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl sledovat a hodnotit tento vývoj v oblasti své působnosti a pravidelně a v případě nutnosti i v jednotlivých konkrétních případech informovat Evropský parlament, Radu, Komisi, ostatní evropské orgány dohledu a ESRB. Dále by měl orgán pro cenné papíry a trhy ve spolupráci s ESRB iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost účastníků finančního trhu vůči nepříznivému tržnímu vývoji, a zajistit co nejednotnější metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni. Má-li orgán pro cenné papíry a trhy řádně plnit své funkce, měl by provádět ekonomické analýzy trhů a a dopadů potenciálního vývoje trhů.

(44) Vzhledem ke globalizaci finančních služeb a rostoucímu významu mezinárodních norem by měl orgán pro cenné papíry a trhy podporovat dialog a spolupráci s orgány dohledu mimo Unii. V jeho pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi za současného plného respektování stávajících úloh a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie. Země, které uzavřely dohody s Uníí, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie, by měly mít možnost účastnit se činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy a orgán pro cenné papíry a trhy by měl mít možnost spolupracovat se třetími zeměmi, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány jako rovnocenné právními předpisy Unie.

(45) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl v rámci své působnosti nezávislým poradním orgánem Evropského parlamentu, Rady a Komise. Aniž jsou dotčeny pravomoci dotyčných příslušných orgánů, mělo by být orgánu orgán pro cenné papíry a trhy umožněno předkládat stanoviska k obezřetnostnímu posuzování fúzí a nabývání účasti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních

nástrojů⁽¹⁾, ve znění směrnice 2007/44/ES⁽²⁾, v případě, že uvedená směrnice vyžaduje konzultaci mezi příslušnými orgány dvou nebo více členských států.

(46) Aby mohl orgán pro cenné papíry a trhy efektivně vykonávat své povinnosti, měl by být oprávněn vyžadovat veškeré nezbytné informace. Aby se zabránilo zdvojení oznamovací povinnosti účastníků finančního trhu, měly by být tyto informace běžně předkládány vnitrostátními orgány dohledu, které jsou nejbližší finančním trhům a účastníkům finančního trhu, a měly by zohlednit již existující statistické údaje. Orgán pro cenné papíry a trhy by však měl mít v krajním případě možnost podat řádně odůvodněnou žádost o informace přímo u účastníka finančního trhu, jestliže příslušný vnitrostátní orgán tyto informace neposkytne nebo nemůže poskytnout včas. Orgány členských států by měly být povinny pomáhat orgánu pro cenné papíry a trhy při uplatňování těchto přímých žádostí. V této souvislosti je naprosto zásadní pracovat na společných formátech výkaznictví. Opatřeními pro shromažďování informací by neměl být dotčen právní rámec Evropského statistického systému a Evropského systému centrálních bank v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice⁽³⁾ ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou⁽⁴⁾.

(47) Pro zajištění plné efektivity fungování ESRB a následné reakce na něj varování a doporučení je podstatná úzká spolupráce mezi orgánem pro cenné papíry a trhy a ESRB. Orgán pro cenné papíry a trhy a ESRB by měly vzájemně sdílet všechny příslušné informace. Údaje týkající se jednotlivých podniků by měly být předkládány pouze na základě odůvodněné žádosti. Jakmile orgán pro cenné papíry a trhy nebo vnitrostátní orgán dohledu od ESRB obdrží varování či doporučení, měl by orgán pro cenné papíry a trhy zajistit vhodná následná opatření.

(48) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl vést konzultace o regulačních technických normách nebo prováděcích technických normách, obecných pokynech a doporučeních se zainteresovanými subjekty a měl by jim dát přiměřenou možnost předložit připomínky k navrhovaným opatřením. Před přijetím návrhu regulačních technických norem nebo

(1) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účasti ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

(3) Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

(4) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení by měl orgán pro cenné papíry a trhy provést posouzení dopadů. Za tímto účelem a z důvodu vyšší účinnosti by měla být využita skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů, v níž by měly být vyváženě zastoupeni účastníci finančního trhu, malé a střední podniky, akademičtí pracovníci, spotřebitelé a jiní retailoví uživatelé finančních služeb. Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů by měla vystupovat jako prostředník ve vztahu k ostatním skupinám uživatelů finančních služeb zřízeným Komisí nebo právními předpisy Unie.

(49) Členům skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zastupujícím neziskové organizace či akademickou obec by se mělo dostat odpovídajících náhrad, aby se osoby, které nemají dostatek finančních prostředků ani nezastupují finanční instituce, mohly plně zapojit do diskuse o finanční regulaci.

(50) Základní povinností členských států je zajišťování koordinovaného řešení krizí a udržování finanční stability v krizových situacích, zejména s ohledem na stabilizaci a záchranu konkrétních účastníků finančního trhu nacházejících se v úpadku. Rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy v mimořádných situacích a při řešení problémů, která mají dopad na stabilitu účastníka finančního trhu, by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Měl by být vytvořen mechanismus, kterým by se členské státy mohly odvolat na toto ochranné opatření a postoupit záležitost Radě ke konečnému rozhodnutí. Tento ochranný mechanismus by však neměl být zneužíván, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro cenné papíry a trhy, které nemá značný nebo podstatný finanční dopad, jako je snížení příjmu v návaznosti na dočasný zákaz konkrétních činností nebo produktů za účelem ochrany spotřebitele. Při přijímání rozhodnutí podle ochranného mechanismu by Rada měla hlasovat v souladu se zásadou, že každý členský stát má jeden hlas. S ohledem na konkrétní povinnosti členských států je v tomto ohledu vhodné zapojit do celé záležitosti i Radu. Vzhledem k citlivosti dané otázky by měly být přijaty postupy zajišťující naprostou důvěrnost.

(51) Při svém rozhodování by měl být orgán pro cenné papíry a trhy vázán předpisy Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno právo osob, jimž je rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy určeno, být slyšen. Akty vydané orgánem pro cenné papíry a trhy by měly tvořit nedílnou součást práva Unie.

(52) Hlavním rozhodovacím orgánem orgánu pro cenné papíry a trhy by měla být rada orgánů dohledu sestávající z vedoucích představitelů příslušných orgánů v každém členském státě, v jejímž čele by měl být předseda orgánu pro cenné papíry a trhy. Jako pozorovatelé by se měli účastnit zástupci Komise, ESRB, Evropského orgánu

dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění). Členové rady orgánů dohledu by měli jednat nezávisle a pouze v zájmu Unie.

(53) Jako obecné pravidlo by rada orgánů dohledu měla přijímat svá rozhodnutí prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Nicméně u aktů obecné povahy, včetně aktů týkajících se regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, u rozpočtových záležitostí, jakož i v případě žádosti členského státu o přezkoumání rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy o dočasném zákazu nebo omezení určité finanční činnosti je vhodné uplatňovat pravidla o kvalifikované většině stanovená v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v Protokole (č. 36) o přechodných ustanoveních, který tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie. Případy týkající se urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měly být posuzovány užší nestrannou odbornou skupinou, složenou z členů, kteří nejsou zástupci příslušných orgánů, jež jsou účastníky sporu, ani nemají žádný zájem na sporu nebo přímé spojení s dotýcnými příslušnými orgány. Složení odborné skupiny by mělo být přiměřeně vyvážené. Rozhodnutí přijaté odbornou skupinou by mělo být schváleno radou orgánů dohledu prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Co se však týče rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu, mohla by být rozhodnutí navržená odbornou skupinou zamítnuta blokační menšinou hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

(54) Plnění úlohy orgánu pro cenné papíry a trhy a jemu přidělených úkolů by měla zajistit správní rada složená z předsedy orgánu a zástupců vnitrostátních orgánů dohledu a Komise. Správní rada by měla mít nezbytné pravomoci, aby mohla mimo jiné navrhopvat roční a víceletý pracovní program, vykonávat určité rozpočtové pravomoci, přijímat plán personální politiky orgánu pro cenné papíry a trhy, přijímat zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům a navrhopvat výroční zprávu.

(55) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl zastupovat předseda, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek a bude jmenován radou orgánů dohledu, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek. Předseda by měl být jmenován radou orgánů dohledu na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů, a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci, v návaznosti na otevřené výběrové řízení pořádané a vedené radou orgánů dohledu, jíž je nápomocna Komise. Za účelem jmenování prvního předsedy orgánu pro cenné papíry a trhy by Komise kromě jiného měla sestavit na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro finanční dohled

- a regulaci užší seznam uchazečů. V souvislosti se jmenováním následných předsedů by měla být možnost sestavení užšího seznamu Komisí předmětem přezkumu ve zprávě, která má být vypracována podle tohoto nařízení. Do doby než se vybraná osoba ujme svých povinností a do jednoho měsíce po jejím výběru radou orgánů dohledu může Evropský parlament po vyslechnutí vybrané osoby radou orgánů dohledu vznést proti jmenování vybrané osoby námitky.
- (56) Řízení orgánu pro cenné papíry a trhy by mělo být svěřeno výkonnému řediteli, který by měl mít právo účastnit se zasedání rady orgánů dohledu a správní rady bez hlasovacího práva.
- (57) Aby byl zajištěn soulad mezi činnostmi evropských orgánů dohledu v jednotlivých odvětvích, měly by tyto orgány pracovat v úzké součinnosti prostřednictvím společného výboru a v případě nutnosti přijímat společná stanoviska. Společný výbor by měl koordinovat funkce evropských orgánů dohledu ve vztahu k finančním konglomerátům a dalším meziodvětvovým záležitostem. V případě potřeby by měly být akty spadající také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví) přijímány dotčenými evropskými orgány dohledu souběžně. Společnému výboru by měli předsedat po dobu 12 měsíců střídavě předsedové evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru by měl být místopředsedou ESRB. Evropské orgány dohledu by měly poskytnout společnému výboru vybrané zaměstnance, aby se umožnila neformální výměna informací a rozvoj společné kultury dohledu ve všech evropských orgánech dohledu.
- (58) Je nutné zajistit, aby strany, kterých se dotýkají rozhodnutí přijatá orgánem pro cenné papíry a trhy, mohly uplatnit odpovídající opravné prostředky. Má-li orgán pro cenné papíry a trhy rozhodovací pravomoci, měly by mít pro zajištění efektivní ochrany práv jednotlivých stran a z důvodu procesní ekonomie příslušné strany právo odvolat se k odvolacímu senátu. Z důvodu účinnosti a jednotnosti by měl být odvolací senát společným orgánem všech tří evropských orgánů dohledu, nezávislým na jejich organizační a regulační struktuře. Proti rozhodnutí odvolacího senátu by mělo být možné podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.
- (59) Aby byla zajištěna úplná autonomie a nezávislost orgánu pro cenné papíry a trhy, měl by mít tento orgán autonomní rozpočet, jehož příjmy budou pocházet především z povinných příspěvků vnitrostátních orgánů dohledu a ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Financování orgánu pro cenné papíry a trhy z prostředků Unie je předmětem dohody s rozpočtovým orgánem podle bodu 47 interinstitucionální dohody Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽¹⁾. Měla by platit rozpočtová pravidla Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Celkový rozpočet je předmětem postupu udělování absolutoria.
- (60) Na orgán pro cenné papíry a trhy by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽²⁾. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl také přistoupit k Interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽³⁾.
- (61) Aby byly zajištěny otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci, měly by se na zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy vztahovat služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽⁴⁾.
- (62) Je zásadně důležité chránit obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Důvěrnost informací poskytnutých orgánu pro cenné papíry a trhy a sdílených v rámci sítě by měla podléhat přísným a účinným pravidlům zachování důvěrnosti.
- (63) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽⁶⁾ se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (64) Pro zajištění průhledné činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy by se mělo na tento orgán vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽⁷⁾.
- (65) Třetím zemím by měla být umožněna účast na činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s příslušnými dohodami, které Unie uzavře.
- (66) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany investorů, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, udržování stability finančního systému a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (67) Orgán pro cenné papíry a trhy by měl převzít všechny stávající úkoly a pravomoci Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry. Ke dni zřízení orgánu pro cenné papíry a trhy by tedy mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 2009/77/ES a příslušným způsobem pozměněno rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 716/2009/ES ze dne 16. září 2009, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů⁽¹⁾. S ohledem na existující struktury a činnosti Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry je důležité zajistit velmi úzkou spolupráci mezi tímto výborem a Komisí při zavádění vhodných přechodných opatření a rovněž zajistit, aby bylo co nejvíce omezeno období, během něhož by Komise byla odpovědná za administrativní zřízení a počáteční administrativní fungování orgánu pro cenné papíry a trhy.
- (68) Je vhodné stanovit dobu, od kdy bude toto nařízení uplatňováno, aby se zajistila odpovídající připravenost orgánu pro cenné papíry a trhy na zahájení činnosti a bezproblémový přechod z Evropského výboru regulátorů trhu s cennými papíry na orgán pro cenné papíry a trhy. Orgán pro cenné papíry a trhy by měl být odpovídajícím způsobem financován. Alespoň zpočátku by měl být financován ze 40 % z prostředků Unie a ze 60 % z příspěvků členských států, poskytnutých v souladu s postupem vážení hlasů uvedeným v čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (69) Aby mohl být orgán pro cenné papíry a trhy zřízen k 1. lednu 2011, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ A PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 1

Zřízení a působnost

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán pro cenné papíry a trhy“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 8.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením a v rozsahu působnosti směrnice 97/9/ES, směrnice 98/26/ES, směrnice 2001/34/ES, směrnice 2002/47/ES, směrnice 2003/6/ES, směrnice 2003/71/ES, směrnice 2004/39/ES, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2009/65/ES a směrnice 2006/49/ES, aniž je dotčena pravomoc Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), pokud jde o obezřetnostní dohled, jakéhokoliv právního předpisu týkajícího se správců alternativních investičních fondů přijatého v budoucnu a nařízení (ES) č. 1060/2009 a relevantních částí směrnice 2002/87/EC, směrnice 2005/60/ES a směrnice 2002/65/ES, pokud se tyto akty použijí na podniky poskytující investiční služby nebo na subjekty kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi a na příslušné orgány vykonávající nad nimi dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro cenné papíry a trhy.

3. Orgán pro cenné papíry a trhy jedná rovněž v oblasti činností účastníků finančního trhu ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny akty uvedenými v odstavci 2, včetně otázek správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví, za předpokladu, že takové činnosti ze strany orgánu pro cenné papíry a trhy jsou nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování uvedených aktů. Orgán pro cenné papíry a trhy rovněž přijímá vhodná opatření v souvislosti s nabídkami převzetí, zúčtování a vypořádání a otázkami v oblasti derivátů.

4. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci Komise zajistit dodržování práva Unie, zejména podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

5. Cílem orgánu pro cenné papíry a trhy je chránit veřejné zájmy přispíváním ke krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stabilitě a účinnosti finančního systému v zájmu hospodářství Unie, jejích občanů a podniků. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá k:

- lepšímu fungování vnitřního trhu, včetně především důkladné, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu;
- zajištění integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů,
- posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni,
- předcházení regulatorní arbitráži a prosazování rovných podmínek hospodářské soutěže,
- zajištění toho, aby investování a jiná rizika byla vhodně upravena a podléhala řádnému dohledu, a
- posílení ochrany spotřebitelů.

Za tímto účelem přispívá orgán pro cenné papíry a trhy k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2 tím, že podporuje sblížování dohledu, předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomický analýzy trhů a k dosažení svých cílů.

Při plnění úkolů, jež jsou mu svěřeny tímto nařízením, věnuje orgán pro cenné papíry a trhy zvláštní pozornost veškerým systémovým rizikům představovaným účastníky finančního trhu, jejichž úpadek může ohrozit fungování finančního systému nebo reálné ekonomiky.

Při plnění svých úkolů jedná orgán pro cenné papíry a trhy nezávisle a objektivně a ve výlučném zájmu Unie.

Článek 2

Evropský systém dohledu nad finančním trhem

1. Orgán pro cenné papíry a trhy je součástí Evropského systému orgánů finančního dohledu (dále jen „SFS“. Hlavním cílem ESFS je zajistit, aby pravidla vztahující se na finanční odvětví byla náležitě uplatňována v zájmu zachování finanční stability a k zajištění důvěry ve finanční systém jako celek a dostatečné ochrany spotřebitelů finančních služeb.

2. ESFS tvoří:

- a) Evropský výbor pro systémová rizika (dále jen „ESRB“, a to pro účely plnění úkolů stanovených nařízením (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾ a tímto nařízením;
- b) orgán pro cenné papíry a trhy;
- c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾;
- d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽³⁾;
- e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“), a to pro účely plnění úkolů stanovených v článcích 54 až 57 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1094/2010;
- f) příslušné orgány nebo orgány dohledu členských států vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, v nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1094/2010;

3. Prostřednictvím společného výboru spolupracuje orgán pro cenné papíry a trhy pravidelně a úzce s ESRB, jakož i s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví

a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví), zajišťuje s nimi meziodvětvově jednotnou činnost a zaujímá společné postoje v oblasti dohledu nad finančními konglomeráty a v dalších mezi-odvětvových otázkách.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které jsou součástí ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi sebou.

5. Orgány dohledu, které jsou součástí ESFS, jsou povinny provádět dohled nad účastníky finančních trhů působícími v Unii v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

Článek 3

Odpovědnost orgánů dohledu

Orgány dohledu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „účastníkem finančního trhu“ rozumí jakákoli osoba, na niž se vztahuje požadavek obsažený v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 nebo ve vnitrostátních právních předpisech provádějících uvedené akty;
- 2) „klíčovým účastníkem finančního trhu“ rozumí účastník finančního trhu, jehož běžná činnost či finanční životaschopnost mají či by mohly mít významný vliv na stabilitu, integritu nebo účinnost finančních trhů v Unii;
- 3) „příslušnými orgány“ rozumějí:
 - i) příslušné orgány nebo orgány dohledu vymezené v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2;
 - ii) ve vztahu ke směrnicím 2002/65/ES a 2005/60/ES orgány příslušné pro zajišťování plnění požadavků těchto směrnic podniky poskytujícími finanční služby a subjekty kolektivního investování obchodujícími se svými podíly nebo akciemi;
 - iii) pokud jde o systémy pro odškodnění investorů, subjekty, které spravují vnitrostátní systémy pro odškodnění podle směrnice 97/9/ES, nebo, pokud je činnost systému pro odškodnění investorů řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Viz strana 12 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽³⁾ Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 5

Právní postavení

1. Orgán pro cenné papíry a trhy je subjektem Unie a má právní subjektivitu.
2. V každém členském státě požívá orgán pro cenné papíry a trhy nejširšího rozsahu právní způsobilosti stanovené vnitrostátním právem pro právnické osoby. Může zejména nabývat a zci-zovat movitý a nemovitý majetek a účastnit se soudních řízení.
3. Orgán pro cenné papíry a trhy zastupuje předseda.

Článek 6

Složení

Orgán pro cenné papíry a trhy tvoří:

- 1) rada orgánů dohledu, která plní úkoly stanovené článkem 43;
- 2) správní rada, která plní úkoly stanovené článkem 47;
- 3) předseda, který plní úkoly stanovené článkem 48;
- 4) výkonný ředitel, který plní úkoly stanovené článkem 53;
- 5) odvolací senát, který plní úkoly stanovené článkem 60.

Článek 7

Sídlo

Orgán pro cenné papíry a trhy má sídlo v Paříži.

KAPITOLA II

ÚKOLY A PRAVOMOCI ORGÁNU PRO CENNÉ PAPIŘY
A TRHY

Článek 8

Úkoly a pravomoci orgánu pro cenné papíry a trhy

1. Orgán pro cenné papíry a trhy má tyto úkoly:
 - a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení a návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem, které vycházejí z legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2;
 - b) přispívat k jednotnému uplatňování právně závazných aktů Unie, zejména tak, že přispívá ke společné kultuře dohledu, zajišťuje jednotné, účinné a efektivní uplatňování aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zabraňuje regulatorní arbitráži, zprostředkovává a urovnává spory mezi příslušnými orgány,

zajišťuje účinný a jednotný dohled nad účastníky finančního trhu a zajišťuje jednotné působení kolegií orgánů dohledu a přijímá opatření mimo jiné v mimořádných situacích;

- c) podněcovat a podporovat delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;
- d) úzce spolupracovat s ESRB, zejména tak, že bude ESRB poskytovat informace nezbytné pro plnění jejích úkolů a bude zajišťovat řádný následný postup v návaznosti na varování a doporučení ESRB;
- e) organizovat a provádět srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů, včetně vydávání obecných pokynů a doporučení a zjišťování osvědčených postupů, v zájmu větší jednoty výsledků dohledu;
- f) sledovat a posuzovat vývoj trhů v oblasti své působnosti;
- g) provádět ekonomickou analýzu trhů, aby měl informace nezbytné pro plnění svých funkcí;
- h) posilovat ochranu investorů;
- i) přispívat k jednotnému a soudržnému fungování kolegií orgánů dohledu, ke sledování, posuzování a měření systémového rizika, k vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, k zajišťování vysoké úrovně ochrany investorů v celé Unii a k rozvoji metod řešení úpadků účastníků finančního trhu a posuzování potřeby vhodných nástrojů financování v souladu s články 21 až 26;
- j) plnit další konkrétní úkoly stanovené v tomto nařízení a v jiných legislativních aktech;
- k) zveřejňovat na svých internetových stránkách a pravidelně aktualizovat informace související s touto oblastí činnosti, zejména v rámci své působnosti, o registrovaných účastnících finančního trhu s cílem zajistit pro veřejnost snadno dostupnost informací;
- l) přebírat podle potřeby veškeré stávající úkoly od Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (dále jen „ESR“).

2. Pro dosažení úkolů stanovených v odstavci 1 má orgán pro cenné papíry a trhy pravomoci stanovené tímto nařízením, zejména pravomoc:

- a) vypracovávat návrhy regulačních technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 10;
- b) vypracovávat návrhy prováděcích technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 15;
- c) vydávat obecné pokyny a doporučení, podle článku 16;

- d) vydávat doporučení v konkrétních případech stanovených v čl. 17 odst. 3;
- e) přijímat individuální rozhodnutí určená příslušným orgánům v konkrétních případech stanovených v člincích 18 odst. 3 a 19 odst. 3;
- f) v případech týkajících se přímo použitelného práva Unie přijímat individuální rozhodnutí určená účastníkům finančního trhu v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 6, v čl. 18 odst. 4 a v čl. 19 odst. 4;
- g) vydávat stanoviska pro Evropský parlament, Radu nebo Komisi podle článku 34;
- h) shromažďovat nezbytné informace týkající se účastníků finančního trhu podle článku 35;
- i) vypracovávat jednotné metodiky pro posuzování účinku charakteristik produktů a distribučních procesů na finanční pozici účastníků finančního trhu a na ochranu spotřebitelů;
- j) zajistit centrálně přístupnou databázi registrovaných účastníků finančního trhu v oblasti své působnosti, pokud tak stanoví akty uvedené v čl. 1 odst. 2.

Článek 9

Úkoly spojené s ochranou spotřebitelů a finančními činnostmi

1. Orgán pro cenné papíry a trhy převezme vedoucí úlohu při prosazování průhlednosti, jednoduchosti a spravedlivých podmínek na trhu se spotřebitelskými finančními produkty či službami v rámci vnitřního trhu, a to i prostřednictvím:
 - a) shromažďování a analýzy informací o spotřebitelských trendech a podávání zpráv o nich;
 - b) posuzování a koordinace iniciativ v oblasti finanční gramotnosti a vzdělávání prováděných příslušnými orgány;
 - c) vypracovávání norem pro odbornou přípravu v tomto odvětví; a
 - d) účasti na vypracovávání společných pravidel pro zveřejňování údajů.
2. Orgán pro cenné papíry a trhy sleduje nové i stávající finanční činnosti a může přijmout obecné pokyny a doporučení s cílem podpořit bezpečnost a odolnost trhů a sblížení regulačních postupů.
3. Orgán pro cenné papíry a trhy může rovněž vydat varování v případě, že určitá finanční činnost vážně ohrožuje cíle stanovené v čl. 1 odst. 5.
4. Orgán pro cenné papíry a trhy zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné vnitrostátní orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo

inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro cenné papíry a trhy odborné rady určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

5. Orgán pro cenné papíry a trhy může dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, nebo bude-li to nutné, v případě mimořádné situace v souladu s článkem 18 a za podmínek v něm stanovených.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci přezkoumává orgán pro cenné papíry a trhy v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li rozhodnutí v uvedené tříměsíční lhůtě obnoveno, pozbývá automaticky platnosti.

Členský stát může orgán pro cenné papíry a trhy požádat, aby své rozhodnutí znovu zvážil. V takovém případě orgán pro cenné papíry a trhy rozhodne postupem podle čl. 44 odst. 1 druhého pododstavce, zda své rozhodnutí potvrzuje.

Orgán pro cenné papíry a trhy může rovněž posoudit nutnost zakázat nebo omezit určité typy finančních činností a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.

Článek 10

Regulační technické normy

1. Pokud Evropský parlament a Rada svěří Komisi pravomoci přijímat regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění důsledné harmonizace v oblastech konkrétně stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2, může orgán pro cenné papíry a trhy vypracovat návrhy regulačních technických norem. Návrhy norem předkládá orgán pro cenné papíry a trhy Komisi ke schválení.

Regulační technické normy jsou technické povahy a nepředstavují strategická rozhodnutí či politická rozhodnutí a jejich obsah je vymezen legislativními akty, z nichž vycházejí.

Před předložením návrhů Komisi povede orgán pro cenné papíry a trhy otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných návrhů regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro cenné papíry a trhy si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro cenné papíry a trhy předloží návrh regulační technické normy, Komise jej okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu regulační technické normy rozhodne Komise o tom, zda jej schválí. Komise může navržené regulační technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené regulační technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh regulační technické normy zpět orgánu pro cenné papíry a trhy s uvedením důvodů, proč nebyly schváleny, nebo případně s uvedením důvodů pro své změny. Orgán pro cenné papíry a trhy může pozměnit návrh regulační technické normy na základě změn navržených Komisí ve lhůtě šesti týdnů a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro cenné papíry a trhy Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy v uvedené šestitýdenní lhůtě pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží nebo předloží návrh regulační technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise tuto regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro cenné papíry a trhy bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro cenné papíry a trhy návrh regulační technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro cenné papíry a trhy svůj návrh Komisi ve lhůtě podle odstavce 2 nepředloží, může Komise regulační technickou normu přijmout prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci bez návrhu orgánu pro cenné papíry a trhy.

Komise provede otevřenou veřejnou konzultaci o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu navržených regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37.

Návrh regulační technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zašle svůj návrh regulační technické normy rovněž orgánu pro cenné papíry a trhy. Orgán pro cenné papíry a trhy může ve lhůtě šesti týdnů návrh regulační technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro cenné papíry a trhy Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy pozměněný návrh regulační technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise regulační technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy pozměněný návrh regulační technické normy do šesti týdnů předloží, může Komise návrh regulační technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro cenné papíry a trhy nebo regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní. Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracovaných orgánem pro cenné papíry a trhy bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Regulační technické normy se přijímají ve formě nařízení či rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoci přijímat regulační technické normy uvedené v článku 10 jsou svěřeny Komisi na dobu čtyř let od 16. prosince 2010. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před uplynutím tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada v souladu s článkem 14 nezruší.

2. Přijetí regulační technické normy Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat regulační technické normy je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článcích 12 až 14.

Článek 12

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10 může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných regulačních technických norem. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Námítky proti regulačním technickým normám

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti regulační technické normě přijaté Komisí vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Pokud Komise přijímá regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem pro cenné papíry a trhy, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námítky, činí jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti regulační technické normě nevysloví, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v ní stanoveným.

Pokud Evropský parlament i Rada informují Komisi o svém úmyslu námítky proti regulační technické normě nevyslovit, může být regulační technická norma zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty.

3. Regulační technická norma nevstoupí v platnost, pokud proti ní Evropský parlament nebo Rada vysloví námítky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námítky proti regulační technické normě, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU odůvodní.

Článek 14

Neschválení nebo změna návrhu regulačních technických norem

1. V případě, že Komise neschválí návrh regulační technické normy nebo jej pozmění v souladu s článkem 10, informuje o této skutečnosti orgán pro cenné papíry a trhy, Evropský parlament a Radu a uvede důvody.

2. Ve vhodných případech může Evropský parlament nebo Rada pozvat příslušného komisaře spolu s předsedou orgánu pro cenné papíry a trhy do jednoho měsíce od oznámení uvedeného v odstavci 1 na zasedání příslušného výboru Evropského parlamentu nebo na zasedání Rady k tomuto účelu svolané, aby přednesli a vysvětlili své rozdílné postoje.

Článek 15

Prováděcí technické normy

1. Orgán pro cenné papíry a trhy může prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU vypracovat prováděcí technické normy v oblastech, které jsou konkrétně stanoveny v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Prováděcí technické normy jsou technické povahy,

nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah vymezuje podmínky uplatňování uvedených aktů. Návrhy prováděcích technických norem předkládá orgán pro cenné papíry a trhy Komisi ke schválení.

Před předložením návrhu prováděcích technických norem Komisi povede orgán pro cenné papíry a trhy otevřenou veřejnou konzultaci a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro cenné papíry a trhy si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro cenné papíry a trhy předloží návrh prováděcí technické normy, Komise jej okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu prováděcí technické normy rozhodne Komise o tom, zda tento návrh schválí. Komise může tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc. Komise může navržené prováděcí technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené prováděcí technické normy, nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh prováděcí technické normy zpět orgánu pro cenné papíry a trhy s uvedením důvodů pro neschválení, nebo případně s odůvodněním navrhovaných změn. Orgán pro cenné papíry a trhy návrh může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených Komisí a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro cenné papíry a trhy Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy v šestitýdenní lhůtě uvedené v pátém pododstavci nepředloží pozměněný návrh prováděcí technické normy nebo předloží návrh prováděcí technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise přijmout danou prováděcí technickou normu se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené prováděcí technické normy vypracované orgánem pro cenné papíry a trhy bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro cenné papíry a trhy návrh prováděcí technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro cenné papíry a trhy svůj návrh prováděcí technické normy Komisi nepředloží ve lhůtách podle odstavce 2, může Komise prováděcí technickou normu přijmout prostřednictvím prováděcího aktu bez návrhu orgánu pro cenné papíry a trhy.

Komise provede otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37.

Návrh prováděcí technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh prováděcí technické normy zašle Komise též orgánu pro cenné papíry a trhy. Orgán pro cenné papíry a trhy může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro cenné papíry a trhy Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy pozměněný návrh prováděcí technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise prováděcí technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro cenné papíry a trhy pozměněný návrh prováděcí technické normy ve lhůtě šesti týdnů předloží, může Komise návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro cenné papíry a trhy nebo prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní.

Komise nesmí měnit obsah navržených prováděcích technických norem vypracovaných orgánem pro cenné papíry a trhy bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Prováděcí technické normy se přijímají v podobě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 16

Obecné pokyny a doporučení

1. S cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci ESFS a zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva Unie vydává orgán pro cenné papíry a trhy obecné pokyny a doporučení určená příslušným orgánům či účastníkům finančního trhu.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy provede v případech, v nichž je to vhodné, otevřené veřejné konzultace o obecných pokynech a doporučeních a provede analýzu souvisejících potenciálních nákladů a přínosů. Takovéto konzultace a analýzy musí být přiměřené v poměru k rozsahu, povaze a dopadům těchto obecných pokynů či doporučení. Orgán pro cenné papíry a trhy si případně rovněž vyžádá stanoviska nebo rady skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37.

3. Příslušné orgány a účastníci finančního trhu vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

Do dvou měsíců od vydání obecných pokynů nebo doporučení každý příslušný orgán potvrdí, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučeními řídí nebo hodlá řídit. V případě, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí nebo nehodlá řídit, informuje o tom orgán pro cenné papíry a trhy a uvede své důvody.

Orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní skutečnost, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí nebo nehodlá řídit. Orgán pro cenné papíry a trhy může rovněž v jednotlivých případech rozhodnout o tom, že zveřejní důvody příslušného orgánu, proč se určitými obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí. Příslušný orgán je o takovém zveřejnění předem informován.

Pokud je to stanoveno v obecných pokynech či doporučení, musí účastníci finančního trhu jasným a podrobným způsobem podávat zprávu o tom, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučeními řídí.

4. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 orgán pro cenné papíry a trhy informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o vydaných obecných pokynech a doporučeních a o tom, jaké příslušné orgány se těmito obecnými pokyny a doporučeními neřídí, a jakým způsobem hodlá orgán pro cenné papíry a trhy zajistit, aby se tyto dotčené příslušné orgány v budoucnu jeho doporučeními a obecnými pokyny řídily.

Článek 17

Porušení práva Unie

1. Jestliže příslušný orgán neuplatňuje akty uvedené v čl. 1 odst. 2 či je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem stanovených v souladu s články 10 až 15, zejména jestliže nezajistí, aby účastníci finančního trhu plnili požadavky stanovené uvedenými akty, postupuje orgán pro cenné papíry a trhy v souladu s pravomocemi stanovenými v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku.

2. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady, Komise, skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů nebo z vlastní iniciativy a po sdělení dotčenému příslušnému orgánu může orgán pro cenné papíry a trhy provést šetření údajného porušování nebo neuplatňování práva Unie.

Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 35, poskytne příslušný orgán orgánu pro cenné papíry a trhy neprodleně veškeré informace, které orgán pro cenné papíry a trhy považuje za nezbytné pro své šetření.

3. Orgán pro cenné papíry a trhy může do dvou měsíců od zahájení šetření vydat dotčenému příslušnému orgánu doporučení o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout pro zajištění souladu s právem Unie.

Do deseti pracovních dnů od obdržení doporučení příslušný orgán informuje orgán pro cenné papíry a trhy o krocích, které učinil nebo které hodlá učinit pro zajištění souladu s právem Unie.

4. Jestliže příslušný orgán nezajistí soulad s právem Unie do jednoho měsíce ode dne, kdy obdrží doporučení orgánu pro cenné papíry a trhy, může Komise poté, co byla informována orgánem pro cenné papíry a trhy, nebo z vlastní iniciativy vydat formální stanovisko, kterým bude po příslušném orgánu požadovat, aby přijal opatření nezbytná pro dosažení souladu s právem Unie. Formální stanovisko Komise zohlední doporučení orgánu pro cenné papíry a trhy.

Komise vydá toto formální stanovisko nejpozději do tří měsíců po přijetí doporučení. Tuto lhůtu může Komise o jeden měsíc prodloužit.

Orgán pro cenné papíry a trhy a všechny příslušné orgány poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Do deseti pracovních dnů od obdržení formálního stanoviska podle odstavce 4 příslušný orgán informuje Komisi a orgán pro cenné papíry a trhy o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout, aby vyhověl uvedenému formálnímu stanovisku.

6. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví formálnímu stanovisku uvedenému v odstavci 4 ve lhůtě v něm uvedené a je-li nutné včas napravit tento nesoulad, aby byly zachovány nebo obnoveny neutrální podmínky pro hospodářskou soutěž na trhu nebo aby se zajistilo řádné fungování a integrita finančního systému, může orgán pro cenné papíry a trhy v případě, že se příslušné požadavky aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 přímo vztahují na účastníky finančního trhu, přijmout individuální rozhodnutí určené účastníkovi finančního trhu, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jeho povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

Rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy musí být v souladu s formálním stanoviskem vydaným Komisí podle odstavce 4.

7. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 6 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Při přijímání opatření souvisejícího s otázkami, které jsou předmětem formálního stanoviska podle odstavce 4 nebo rozhodnutí podle odstavce 6, musí příslušné orgány dodržovat toto formální stanovisko nebo rozhodnutí.

8. Ve zprávě podle čl. 43 odst. 5 orgán pro cenné papíry a trhy uvede, které příslušné orgány a účastníci finančního trhu nedodržují formální stanoviska nebo rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

Článek 18

Opatření v mimořádných situacích

1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro cenné papíry a trhy aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotyčnými příslušnými vnitrostátními orgány dohledu.

Aby mohl orgán pro cenné papíry a trhy vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné vnitrostátní orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.

2. Rada může za konzultace s Komisí a ESRB a případně s evropskými orgány dohledu přijmout na žádost orgánu pro cenné papíry a trhy, Komise nebo ESRB rozhodnutí určené orgánu pro cenné papíry a trhy, kterým pro účely tohoto nařízení určí, že nastala mimořádná situace. Toto rozhodnutí Rada přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však jednou měsíčně. Není-li rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce obnoveno, pozbývá automaticky platnosti. Rada může kdykoli určit, že mimořádná situace skončila.

Pokud ESRB nebo orgán pro cenné papíry a trhy mají za to, že by mohlo dojít k mimořádné situaci, vydají důvěrné doporučení určené Radě a předloží posouzení situace. Rada poté určí, zda je nutné svolat zasedání. Při tomto postupu musí být zaručeno, že se bude náležitě dbát na zachování důvěrnosti.

Pokud Rada rozhodne o existenci mimořádné situace, neprodleně o tom informuje Evropský parlament a Komisi.

3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2 a za výjimečných okolností v případě, že jsou nutná koordinovaná opatření ze strany vnitrostátních orgánů v zájmu řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému nebo jeho části, může orgán pro cenné papíry a trhy přijímat individuální rozhodnutí, která budou po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby účastníci finančního trhu a příslušné orgány plnili požadavky stanovené těmito právními předpisy.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, nevyhoví-li příslušný orgán rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy uvedenému v odstavci 3 ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí, může orgán pro cenné papíry a trhy v případě, že se příslušné požadavky legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem

a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, přímo vztahují na účastníky finančního trhu, přijmout individuální rozhodnutí určené účastníkovi finančního trhu, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle uvedených právních předpisů, včetně případného ukončení konkrétního jednání. Toto ustanovení se použije pouze v situacích, kdy příslušný orgán neuplatní legislativní akty uvedené v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, nebo je uplatní způsobem, který se jeví jako zjevné porušování těchto aktů, a kdy je naléhavě zapotřebí náprava v zájmu obnovy řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability celého finančního systému Unie nebo jeho části.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Jakékoliv opatření příslušných orgánů související s otázkami, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být s těmito rozhodnutími slučitelné.

Článek 19

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajících se přeshraničních situací

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností příslušného orgánu jiného členského státu v případech stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro cenné papíry a trhy na žádost jednoho nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.

V případech stanovených v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2, a pokud lze na základě objektivních kritérií konstatovat, že mezi příslušnými orgány různých členských států dochází ke sporu, může orgán pro cenné papíry a trhy z vlastní iniciativy pomoci těmto orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy stanoví lhůtu pro smírné urovnání sporu mezi příslušnými orgány, přičemž vezme v úvahu veškeré související lhůty stanovené v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 a složitost a naléhavost záležitosti. V této fázi působí orgán pro cenné papíry a trhy jako zprostředkovatel.

3. Jestliže dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v odstavci 2, může orgán pro cenné papíry a trhy postupem stanoveným v čl. 44 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci přijmout rozhodnutí požadující, aby dotčené příslušné orgány za účelem urovnání dané záležitosti přijaly konkrétní opatření nebo se zdržely jednání, přičemž toto rozhodnutí bude mít pro tyto příslušné orgány závazné účinky, tak aby bylo zajištěno dodržování práva Unie.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy, a tedy nezajistí, aby účastník finančního trhu plnil požadavky, které se na něj přímo vztahují prostřednictvím aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro cenné papíry a trhy přijmout individuální rozhodnutí určené účastníkovi finančního trhu, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jeho povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti. Jakékoliv opatření příslušných orgánů související se skutečnostmi, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

6. Ve zprávě podle čl. 50 odst. 2 informuje předseda orgánu pro cenné papíry a trhy o povaze a druhu sporů mezi příslušnými orgány, o dosažených dohodách a o rozhodnutích ohledně urovnání takových sporů.

Článek 20

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány v různých odvětvích

Společný výbor řeší postupem stanoveným v člancích 19 a 56 spory, které se týkají několika odvětví a které mohou vzniknout mezi příslušnými orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 21

Kolegia orgánů dohledu

1. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu ustavených podle legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sblížení osvědčených postupů v oblasti dohledu mají zaměstnanci orgánu pro cenné papíry a trhy možnost účastnit se činnosti kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy má rozhodující úlohu při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu nad institucemi působícími přeshraničně v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohli představovat účastníci finančního trhu uvedení v článku 23.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 1 tohoto článku se orgán pro cenné papíry a trhy považuje za „příslušný orgán“ ve smyslu příslušných právních předpisů.

Orgán pro cenné papíry a trhy může:

- a) shromažďovat a sdílet veškeré související informace ve spolupráci s příslušnými orgány, s cílem usnadnit práci kolegia, a zřídit a spravovat centrální systém, v jehož rámci budou informace přístupné příslušným orgánům v kolegiu;
- b) iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy v souladu s článkem 32, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost klíčových účastníků finančního trhu, zejména systémové riziko představované klíčovými účastníky finančního trhu vůči nepříznivému tržnímu vývoji a možnosti nárůstu systémového rizika představovaného účastníky finančního trhu v zátěžových situacích, a zajistit přitom jednotnou metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni, a případně vydat příslušnému orgánu doporučení k napravení problémů uvedených v zátěžovém testu;
- c) podporovat účinné a efektivní činnosti dohledu, včetně hodnocení rizik, jimž jsou nebo by mohli být účastníci finančního trhu vystaveni v zátěžových situacích;
- d) v souladu s úkoly a pravomocemi stanovenými tímto nařízením dohlížet na činnost příslušných orgánů a
- e) požadovat další jednání kolegia v případech, v nichž se domnívá, že rozhodnutí by mělo za následek nesprávné uplatňování práva Unie nebo by nepřispělo k dosažení cíle, kterým je sbližování postupů dohledu. Může rovněž požadovat, aby konsolidující orgán dohledu naplánoval zasedání kolegia nebo aby na pořad jednání takového zasedání zařadil další bod.

3. Orgán pro cenné papíry a trhy může vypracovat návrhy regulačních technických norem a prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení týkajících se operativní činnosti kolegií orgánů dohledu, a vydávat obecné pokyny a doporučení přijatá podle článku 16 s cílem podpořit sbližování fungování dohledu a osvědčené postupy, jež byly přijaty kolegií orgánů dohledu.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy má mít právně závaznou úlohu zprostředkovatele, která by měla umožnit řešit spory mezi příslušnými orgány postupem stanoveným v článku 19. Orgán pro cenné papíry a trhy může v souladu s článkem 19 přijímat rozhodnutí v oblasti dohledu, která se přímo vztahují na dotčeného účastníka finančního trhu.

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Orgán pro cenné papíry a trhy řádně zvaží systémové riziko vymezené v nařízení (EU) č. 1092/2010. Řeší jakékoli riziko narušení kontinuity finančních služeb, které:

- a) je způsobeno zhoršením celého finančního systému nebo jeho částí a

- b) může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku.

Orgán pro cenné papíry a trhy případně zvaží sledování a posuzování systémových rizik vyvinuté ESRB a orgánem pro cenné papíry a trhy a reaguje na varování a doporučení ESRB v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy vypracuje ve spolupráci s ESRB a v souladu s článkem 23 společný přístup ke zjišťování a měření systémového rizika představovaného klíčovými účastníky finančního trhu, případně včetně kvantitativních a kvalitativních ukazatelů.

Tyto ukazatele představují kritický prvek při stanovení vhodných opatření v oblasti dohledu. Orgán pro cenné papíry a trhy při stanovení opatření sleduje úroveň shody s cílem prosazovat společný přístup.

3. Aniž jsou dotčeny akty uvedené v čl. 1 odst. 2, vypracuje orgán pro cenné papíry a trhy podle potřeby dodatečné obecné pokyny a doporučení pro klíčové účastníky finančního trhu, aby se zohlednilo systémové riziko představované těmito účastníky.

Orgán pro cenné papíry a trhy zajistí, aby se systémové riziko představované klíčovými účastníky finančního trhu zohlednilo při přípravě návrhu regulačních technických norem a prováděcích technických norem v oblastech stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

4. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy může orgán pro cenné papíry a trhy provádět šetření u určitého typu finanční činnosti nebo typu produktu nebo způsobu chování s cílem posoudit případné hrozby pro integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému a doporučit dotčeným příslušným orgánům vhodná opatření.

Pro tyto účely může orgán pro cenné papíry a trhy využít pravomoci, které jsou mu podle tohoto nařízení svěřeny, včetně článku 35.

5. Společný výbor zajistí celkovou a meziodvětvovou koordinaci činností prováděných v souladu s tímto článkem.

Článek 23

Zjištění a měření systémového rizika

1. Orgán pro cenné papíry a trhy vytvoří po konzultaci s ESRB kritéria pro zjišťování a měření systémového rizika a vhodný mechanismus zátěžového testování, který zahrne hodnocení možnosti růstu systémového rizika v zátěžových situacích představované účastníky finančního trhu. Účastníci finančních trhů, kteří mohou představovat systémové riziko, musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků uvedeným v článku 25.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy při vytváření kritérií pro zjišťování a měření systémového rizika představovaného účastníky finančního trhu plně zohlední příslušné mezinárodní přístupy, včetně přístupů vytvořených Radou pro finanční stabilitu, Mezinárodním měnovým fondem a Bankou pro mezinárodní platby.

Článek 24

Trvalá schopnost reagovat na systémová rizika

1. Orgán pro cenné papíry a trhy zajistí, že bude mít neustále k dispozici specializované kapacity, které mu umožní účinně reagovat na vznik systémových rizik uvedených v čl. 22 a 23, a zejména ve vztahu k institucím, které představují systémové riziko.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením a právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, a přispívá k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii.

Článek 25

Ozdravné postupy a postupy pro řešení úpadků

1. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případného úpadku, a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílí.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v čl. 10 až 15.

Článek 26

Evropská soustava vnitrostátních systémů odškodnění investorů

1. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá k posílení evropské soustavy vnitrostátních systémů pro odškodnění investorů (ICS), a to tím, že jedná v rámci pravomocí, které mu světilo toto nařízení, s cílem zajistit správné uplatňování směrnice 97/9/ES, aby se tak zajistilo patřičné financování vnitrostátních systémů pro odškodnění investorů prostřednictvím příspěvků dotčených účastníků finančního trhu a v případě potřeby včetně účastníků finančního trhu, již mají sídlo ve třetích zemích, a aby se zajistila vysoká úroveň ochrany pro všechny investory v rámci harmonizovaného systému v celé Unii.

2. Článek 16 o pravomocích orgánu pro cenné papíry a trhy, pokud jde o přijímání obecných pokynů a doporučení, se použije na systémy pro odškodnění investorů.

3. Orgán pro cenné papíry a trhy může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v čl. 10 až 15.

4. Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména sblížením evropské soustavy vnitrostátních systémů pro odškodnění investorů.

Článek 27

Evropský systém pro řešení problémů a jeho financování

1. V rámci své působnosti přispívá orgán pro cenné papíry a trhy k rozvoji metod řešení úpadků klíčových účastníků finančního trhu, a to způsoby, které zamezí přenosu nákazy, umožní řádné a včasné ukončení činnosti těchto účastníků a uvedené metody případně zahrnují soudržné a věrohodné mechanismy financování, je-li to vhodné.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá k činnostem, které se týkají zajištění rovných podmínek a kumulovaných dopadů systémů odvodů a příspěvků na finanční instituce, jež by mohly být zavedeny s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika jakožto součást soudržného a důvěryhodného rámce pro řešení krizí.

Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména možným posílením úlohy orgánu pro cenné papíry a trhy v rámci předcházení krizím a při jejich řízení a řešení.

Článek 28

Delegování úkolů a povinností

1. Příslušné orgány mohou se souhlasem orgánu, na něž mají být úkoly či povinnosti delegovány, delegovat úkoly a povinnosti na orgán pro cenné papíry a trhy nebo na jiné příslušné orgány dohledu za podmínek stanovených v tomto článku. Členské státy mohou stanovit konkrétní podmínky pro delegování povinností, které musí být splněny dříve, než jejich příslušné orgány uzavřou takové dohody o delegování, a mohou omezit rozsah delegování na to, co je nezbytné nutné pro účinný dohled nad účastníky finančního trhu nebo skupinami působícími přeshraničně.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy povzbuzuje a podporuje delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány tak, že určí úkoly a povinnosti, které mohou být delegovány nebo prováděny společně, a prosazuje uplatňování osvědčených postupů.

3. Delegování povinností vede k přenesení pravomocí stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Postupy, vymáhání a správní a soudní přezkum v souvislosti s delegovanými povinnostmi se řídí právem pověřeného orgánu.

4. Příslušné orgány informují orgán pro cenné papíry a trhy o dohodách o delegování, které hodlají uzavřít. Tyto dohody uzavřou s účinností nejdříve jeden měsíc poté, kdy je o nich orgán pro cenné papíry a trhy informován.

Orgán pro cenné papíry a trhy může vydat stanovisko k plánované dohodě do jednoho měsíce ode dne, kdy je o ní informován.

Orgán pro cenné papíry a trhy vhodným způsobem zveřejní dohodu o delegování uzavřenou mezi příslušnými orgány, aby o ní byly řádně informovány všechny dotčené strany.

Článek 29

Společná kultura dohledu

1. Orgán pro cenné papíry a trhy hraje aktivní úlohu při budování společné unijní kultury dohledu a jednotných zásad dohledu a při zajišťování jednotných postupů a přístupů v rámci celé Unie. Vykonává alespoň tyto činnosti:

- a) předkládá stanoviska příslušným orgánům;
- b) prosazuje efektivní dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací mezi příslušnými orgány, přičemž plně respektuje příslušná ustanovení o důvěrnosti a ochraně údajů obsažená v příslušných právních předpisech Unie;
- c) přispívá k vypracování vysoce kvalitních a jednotných norem pro dohled, včetně norem pro předkládání zpráv, a mezinárodních účetních standardů v souladu s čl. 1 odst. 3;
- d) přezkoumává uplatňování příslušných regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých Komisí a obecných pokynů a doporučení vydaných orgánem pro cenné papíry a trhy a v případě potřeby navrhuje změny;
- e) zavádí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, napomáhá výměnám zaměstnanců a vybízí příslušné orgány, aby více využívaly režimy dočasného přidělování pracovníků a jiné nástroje.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy může případně vyvíjet nové praktické nástroje, včetně nástrojů sbližování, na podporu společných přístupů a postupů v oblasti dohledu.

Článek 30

Srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů

1. Orgán pro cenné papíry a trhy pravidelně organizuje a provádí srovnávací hodnocení některých nebo všech činností příslušných orgánů, aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu. K tomuto účelu vypracuje metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání jednotlivých hodnocených orgánů. Při provádění srovnávacích hodnocení se zohlední stávající informace a již provedená hodnocení týkající se dotčeného příslušného orgánu.

2. Srovnávací hodnocení mimo jiné zahrnuje posouzení:

- a) přiměřenosti zdrojů a postupů řádného řízení příslušného orgánu, s důrazem na efektivní uplatňování regulačních

technických norem a prováděcích technických norem uvedených v čl. 10 a 15 a aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a na schopnost reagovat na vývoj na trhu;

- b) úrovně sbližování dosažené při uplatňování práva Unie a při výkonu dohledu, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení přijatých podle článků 10 až 16, a rozsahu, ve kterém výkon dohledu splňuje cíle stanovené právem Unie;
- c) osvědčených postupů vyvinutých příslušnými orgány, jejichž přijetí může být přínosem pro jiné příslušné orgány;
- d) účinnosti a úrovně sbližování dosažené se zřetelem na prosazování ustanovení přijatých při uplatňování práva Unie, včetně správních opatření a sankcí uložených odpovědným osobám, jestliže tato ustanovení nejsou plněna.

3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro cenné papíry a trhy vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s článkem 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasnaží těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Orgán pro cenné papíry a trhy zohlední při vypracovávání návrhů regulačních nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 výsledky srovnávacího hodnocení.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní osvědčené postupy, které byly určeny v rámci těchto srovnávacích hodnocení. Kromě toho mohou být zveřejněny všechny další výsledky srovnávacích hodnocení, pokud s tím příslušný orgán, který je předmětem srovnávacího hodnocení, souhlasí.

Článek 31

Funkce koordinace

Orgán pro cenné papíry a trhy plní obecnou úlohu koordinátora mezi příslušnými orgány, zejména v případě, že by nepříznivý vývoj mohl potenciálně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému Unie.

Orgán pro cenné papíry a trhy podporuje koordinovanou reakci Unie, mimo jiné tak, že:

- a) usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány;
- b) určuje rozsah a, pokud je to možné a vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům;

- c) na žádost příslušných orgánů nebo z vlastní iniciativy provádí nezávazná zprostředkování, aniž by tím byl dotčen článek 19;
- d) neprodleně informuje ESRB o jakékoliv potenciální mimořádné situaci;
- e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů s cílem podpořit koordinaci opatření přijatých dotčenými příslušnými orgány;
- f) shromažďuje informace, které získá v souladu s články 21 a 35 od příslušných orgánů v rámci plnění regulační označovací povinnosti orgánu u účastníků finančního trhu činících ve více než jednom členském státě. Orgán pro cenné papíry a trhy sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány.

Článek 32

Posuzování tržního vývoje

1. Orgán pro cenné papíry a trhy sleduje a posuzuje tržní vývoj v oblasti své působnosti a v případě nutnosti informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), ESRB, Evropský parlament, Radu a Komisi o souvisejících trendech na mikroobezřetnostní úrovni, možných rizicích a slabých místech. Orgán pro cenné papíry a trhy do svého hodnocení zahrne ekonomickou analýzu trhů, v nichž fungují účastníci finančních trhů, a hodnocení dopadů možného vývoje trhu na tyto účastníky.

2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro cenné papíry a trhy v rámci celé Unie zejména iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti účastníků finančního trhu vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vyvine následující metodiky a přístupy, které budou následně používat příslušné orgány:

- a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení účastníka finančního trhu,
- b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti účastníka finančního trhu,
- c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na finanční postavení účastníka finančního trhu a na informování investorů a zákazníků.

3. Aniž jsou dotčeny úkoly ESRB stanovené v nařízení (EU) č. 1092/2010, předkládá orgán pro cenné papíry a trhy tato posouzení trendů, možných rizik a slabých míst v oblasti své působnosti Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ESRB alespoň jednou ročně a v případě nutnosti častěji.

Orgán pro cenné papíry a trhy zahrne do posouzení i klasifikaci hlavních rizik a slabých míst a v případě nutnosti doporučí preventivní opatření či opatření k nápravě.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy zajistí odpovídající pokrytí meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst úzkou spoluprací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) prostřednictvím společného výboru.

Článek 33

Mezinárodní vztahy

1. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů členských států a Unie, může orgán pro cenné papíry a trhy navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí. Z dohod nevyplývají pro Unii a její členské státy žádné právní závazky a ani nebrání členským státům a jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných nebo vícestranných dohod se těmito třetími zeměmi.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy napomáhá při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

3. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 uvede orgán pro cenné papíry a trhy správní dohody, jež byly dohodnuty s mezinárodními organizacemi nebo se správními orgány třetích zemí, a pomoc, která bude poskytována při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti.

Článek 34

Další úkoly

1. Na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise nebo z vlastní iniciativy může orgán pro cenné papíry a trhy předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi stanoviska ke všem otázkám souvisejícím s jeho oblastí působnosti.

2. Pokud jde o obezřetnostní posuzování fúzí a nabývání účasti v rámci působnosti směrnice 2004/39/ES ve znění směrnice 2007/44/ES, jež podle této směrnice vyžaduje konzultace mezi příslušnými orgány ze dvou nebo více členských států, může orgán pro cenné papíry a trhy na žádost jednoho z dotčených příslušných orgánů vydat a zveřejnit stanovisko k obezřetnostnímu posouzení, kromě případu kritérií uvedených v čl. 10b písm. e) směrnice 2004/39/ES. Stanovisko vydá bez prodlení a v každém případě před koncem lhůty pro posouzení v souladu se směrnicí 2004/39/ES ve znění směrnice 2007/44/ES. Článek 35 se použije v oblastech, ve kterých může orgán pro cenné papíry a trhy vydávat stanovisko.

Článek 35

Shromažďování informací

1. Příslušné orgány členských států poskytnou orgánu pro cenné papíry a trhy na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím, a tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotyčné povinnosti.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu členského státu mu může orgán pro cenné papíry a trhy poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti v souladu s povinností zachovávat služebního tajemství, kterou stanoví příslušné odvětvové právní předpisy a článek 70.

4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku a aby se zabránilo zdvojení oznamovací povinnosti orgán pro cenné papíry a trhy nejprve zohlední existující statistiky vypracovávané a šířené Evropským statistickým systémem a Evropským systémem centrálních bank.

5. Jestliže informace nejsou k dispozici nebo je příslušné orgány neposkytnou včas, může orgán pro cenné papíry a trhy předložit řádně odůvodněnou žádost jiným orgánům dohledu, ministerstvu odpovědnému za finance, pokud má ministerstvo k dispozici obezřetnostní informace, národní centrální bance nebo statistickému úřadu dotčeného členského státu.

6. Pokud informace nejsou k dispozici nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci 1 nebo 5, může orgán pro cenné papíry a trhy předložit řádně odůvodněnou žádost přímo příslušným účastníkům finančního trhu. Odůvodněná žádost obsahuje vysvětlení, proč jsou informace týkající se příslušných konkrétních účastníků finančního trhu nezbytné.

Orgán pro cenné papíry a trhy informuje dotyčné příslušné orgány o žádostech podle tohoto odstavce a odstavce 5.

Na žádost orgánu pro cenné papíry a trhy jsou příslušné orgány orgánu pro cenné papíry a trhy při shromažďování těchto informací nápomocny.

7. Orgán pro cenné papíry a trhy může používat důvěrné informace získané podle tohoto článku pouze pro účely plnění svých povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 36

Vztahy s ESRB

1. Orgán pro cenné papíry a trhy úzce a pravidelně spolupracuje s ESRB.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy předkládá pravidelně ESRB včasné informace nezbytné pro plnění jejích úkolů. Jakékoli údaje nezbytné pro plnění těchto úkolů, které nejsou poskytovány v souhrnné podobě, neprodleně poskytne ESRB na jeho odůvodněnou žádost, jak je stanoveno v článku 15 nařízení (EU) č. 1092/2010. Orgán pro cenné papíry a trhy ve spolupráci s ESRB zavede odpovídající interní postupy týkající se předávání důvěrných informací, zejména informací o jednotlivých účastnících finančního trhu.

3. Po obdržení varování a doporučení ESRB uvedených v článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 zajistí orgán pro cenné papíry a trhy příslušná následná opatření podle odstavce 4 a 5.

4. Jakmile orgán pro cenné papíry a trhy obdrží od ESRB jemu určené varování nebo doporučení, svolá neprodleně zasedání rady orgánů dohledu a posoudí důsledky tohoto varování nebo doporučení pro plnění svých úkolů.

Na základě odpovídajícího rozhodovacího postupu rozhodne o veškerých opatřeních, která přijme v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby vyřešil problémy uvedené ve varováních a doporučeních.

Jestliže orgán pro cenné papíry a trhy nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí ESRB a Radě důvody pro toto jednání.

5. Jestliže orgán pro cenné papíry a trhy obdrží od ESRB varování nebo doporučení určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu dohledu, využije v případě nutnosti pravomocí, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby zajistil včasná následná opatření.

Jestliže se příslušný orgán nehodlá doporučením ESRB řídit, informuje o tom radu orgánů dohledu a projedná s ní důvody svého jednání.

Pokud příslušný orgán informuje Radu a ESRB podle článku 17 nařízení (EU) č. 1092/2010, vezme při tom patřičně v úvahu názory rady orgánů dohledu.

6. Při plnění svých úkolů stanovených tímto nařízením přihlíží orgán pro cenné papíry a trhy v nejvyšší možné míře k varováním a doporučením ESRB.

Článek 37

Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů

1. Na podporu konzultací se subjekty působícími v oblastech souvisejících s úkoly orgánu pro cenné papíry a trhy se zřídí skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů. Se skupinou subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů se konzultují opatření přijímaná v souladu s články 10 až 15 týkající se regulačních technických norem a prováděcích technických norem a, v případě že se nevztahují na jednotlivé účastníky finančního trhu, s článkem 16 týkajícím se obecných pokynů a doporučení. Pokud musí být v naléhavých případech přijata opatření a konzultace není možná, je skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů co nejdříve informována.

Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zasедá alespoň čtyřikrát ročně.

2. Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů se skládá ze 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují účastníky finančního trhu působící v Unii, ze zástupců jejich zaměstnanců, jakož i ze spotřebitelů, uživatelů bankovních služeb a představitelů malých a středních podniků. Nejméně pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci. Deset jejích členů zastupuje účastníky finančního trhu.

3. Členy skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů jmenuje rada orgánů dohledu na návrh příslušných subjektů. Při svém rozhodování zajistí rada orgánů dohledu v největším možném rozsahu odpovídající geografickou rovnováhu a rovné zastoupení mužů a žen jakož i jednotlivých subjektů působících z celé Unie.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a zajistí pro skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů, kteří zastupují neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, bude poskytnuta odpovídající náhrada. Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů může zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupiny subjektů v oblasti cenných papírů a trhů je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.

Členové subjektů v oblasti cenných papírů a trhů mohou ve funkci působit dvě po sobě jdoucí funkční období.

5. Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů předkládá stanoviska a radí orgánu pro cenné papíry a trhy ve všech otázkách souvisejících s úkoly orgánu pro cenné papíry a trhy, se zvláštním zaměřením na úkoly uvedené v člancích 10 až 16 a člancích 29, 30 a 32.

6. Skupina subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů přijme dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád.

7. Orgán pro cenné papíry a trhy zveřejní stanoviska a rady skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů a výsledky konzultací s touto skupinou.

Článek 38

Ochranná opatření

1. Orgán pro cenné papíry a trhy zajistí, aby žádné rozhodnutí přijaté podle článku 18 nebo 19 nijak nezasahovalo do fiskálních pravomocí členských států.

2. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 19 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro cenné papíry a trhy a Komisi do dvou týdnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy pozastavuje.

Do jednoho měsíce od oznámení členského státu orgán pro cenné papíry a trhy informuje členský stát, zda své rozhodnutí potvrzuje, pozměňuje, či zrušuje. Je-li rozhodnutí potvrzeno nebo pozměněno, orgán pro cenné papíry a trhy uvede, že fiskální pravomoci nejsou dotčeny.

Jestliže orgán pro cenné papíry a trhy své rozhodnutí potvrdí, rozhodne Rada většinou odevzdaných hlasů na jednom ze svých zasedání do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro cenné papíry a trhy informoval členský stát ve smyslu čtvrtého pododstavce, o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy potvrzuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nepotvrdí rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy svým rozhodnutím podle pátého pododstavce, rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy se zrušuje.

3. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle čl. 18 odst. 2 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgánu pro cenné papíry a trhy, Komisi a Radě do tří pracovních dnů ode dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy sděleno příslušnému orgánu, oznámit, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí, z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy pozastavuje.

Do deseti pracovních dnů Rada svolá zasedání a prostou většinou svých členů rozhodne o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy zrušuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nezruší rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy svým rozhodnutím podle čtvrtého pododstavce, pozastavení rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy se ukončuje.

4. Jestliže Rada přijala v souladu s odstavcem 3 rozhodnutí nezrušit rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy podle čl. 18 odst. 3 a dotčený členský stát se stále domnívá, že toto rozhodnutí zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může to oznámit Komisi a orgánu pro cenné papíry a trhy a požádat Radu, aby záležitost znovu posoudila. Dotčený členský stát jasně odůvodní, proč s rozhodnutím Rady nesouhlasí.

Do čtyř týdnů od oznámení podle prvního pododstavce Rada potvrdí své původní rozhodnutí nebo přijme nové rozhodnutí podle odstavce 3.

Uvedenou lhůtu čtyř týdnů může Rada prodloužit o další čtyři týdny, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu.

5. Jakékoli zneužití tohoto článku, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro cenné papíry a trhy, které nemá významný nebo zásadní fiskální dopad, je zakázáno jakožto neslučitelné s vnitřním trhem.

Článek 39

Rozhodovací postupy

1. Před přijetím rozhodnutí podle tohoto nařízení oznámí orgán pro cenné papíry a trhy všem zamýšleným adresátům rozhodnutí svůj úmysl přijmout rozhodnutí a stanoví lhůtu, ve které může adresát rozhodnutí vyjádřit své stanovisko v dané záležitosti, přičemž vezme plně v úvahu naléhavost, složitost a možné důsledky záležitosti. Totéž platí obdobně v případě doporučení, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 3.

2. Rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy obsahuje důvody, ze kterých vychází.

3. Adresáti rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy jsou informováni o opravných prostředcích, které mají podle tohoto nařízení k dispozici.

4. Jestliže orgán pro cenné papíry a trhy přijme rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nebo 4, přezkoumává toto rozhodnutí v přiměřených intervalech.

5. Rozhodnutí přijatá orgánem pro cenné papíry a trhy podle článků 17, 18 nebo 19 se zveřejňují, přičemž se uvádí totožnost dotčeného příslušného orgánu nebo účastníka finančního trhu a hlavní obsah rozhodnutí, ledaže je takové zveřejnění v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků finančního trhu na ochraně jejich obchodního tajemství nebo by mohlo vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části.

KAPITOLA III

ORGANIZACE

ODDÍL 1

Rada orgánů dohledu

Článek 40

Složení

1. Členy rady orgánů dohledu jsou:

- a) předseda, který nemá hlasovací právo,
- b) vedoucí představitelé vnitrostátních orgánů členských států odpovědní za dohled nad účastníky finančního trhu, kteří se osobně setkávají nejmeně dvakrát za rok;
- c) jeden zástupce Komise, který nemá hlasovací právo,
- d) jeden zástupce ESRB, který nemá hlasovací právo,

e) jeden zástupce každého ze dvou ostatních evropských orgánů dohledu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

2. Rada orgánů dohledu pravidelně svolává setkání se skupinou subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů nejmeně dvakrát ročně.

3. Každý příslušný orgán odpovídá za jmenování náhradníka z řad svých vedoucích zaměstnanců, který může nahradit člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v případě, že se tento člen nemůže zasedání rady orgánů dohledu zúčastnit.

4. V členských státech, v nichž existuje více než jeden orgán odpovědný za dohled podle tohoto nařízení, se tyto orgány dohodnou na společném zástupci. Pokud však věc projednávána radou orgánů dohledu nespadá do příslušnosti vnitrostátního orgánu zastupovaného členem podle odst. 1 písm. b), může být tento člen doprovázen zástupcem z příslušného vnitrostátního orgánu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

5. Pro účely postupu podle směrnice 97/9/ES může být člen rady orgánů dohledu podle odst. 1 písm. b) v případě potřeby doprovázen zástupcem dotčených orgánů, které v každém členském státě spravují systémy pro odškodnění investorů, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.

6. Rada orgánů dohledu může dle vlastního rozhodnutí připustit účast pozorovatelů.

Zasedání rady orgánů dohledu se může zúčastnit výkonný ředitel, přičemž nemá hlasovací právo.

Článek 41

Vnitřní výbory a odborné skupiny

1. Rada orgánů dohledu může zřizovat vnitřní výbory nebo odborné skupiny ke konkrétním úkolům, které vykonává, a může pověřit určitými jednoznačně vymezenými úkoly a rozhodováním vnitřní výbory nebo odborné skupiny, správní radu nebo předsedu.

2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, která má pomoci spor nestranně urovnat, přičemž tuto skupinu tvoří předseda a dva členové rady orgánů dohledu, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.

3. S výhradou čl. 19 odst. 2 odborná skupina navrhne rozhodnutí ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu postupem podle čl. 44 odst. 1 třetího pododstavce.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednací řád odborné skupiny uvedené v odstavci 2.

Článek 42

Nezávislost

Při provádění úkolů stanovených tímto nařízením vystupují předseda a členové rady orgánů dohledu s hlasovacím právem nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy rady orgánů dohledu při plnění jejich úkolů.

Článek 43

Úkoly

1. Rada orgánů dohledu udává směr pro práci orgánu pro cenné papíry a trhy a přijímá rozhodnutí podle kapitoly II.
2. Rada orgánů dohledu přijímá stanoviska, doporučení a rozhodnutí a poskytuje rady podle kapitoly II.
3. Rada orgánů dohledu jmenuje předsedu.
4. Rada orgánů dohledu každý rok před 30. zářím přijme na základě návrhu správní rady pracovní program orgánu pro cenné papíry a trhy pro následující rok a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

5. Rada orgánů dohledu přijme na základě návrhu správní rady výroční zprávu o činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a do 15. června každého roku tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Zpráva se zveřejňuje.

6. Rada orgánů dohledu přijme víceletý pracovní program orgánu pro cenné papíry a trhy a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Víceletý pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

7. Rada orgánů dohledu přijímá rozpočet podle článku 63.

8. Rada orgánů dohledu uplatňuje kárné pravomoci vůči předsedovi a výkonnému řediteli a může je odvolat z funkce podle čl. 48 odst. 5 v případě předsedy a čl. 51 odst. 5 v případě výkonného ředitele.

Článek 44

Rozhodování

1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen rady má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchýlně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Pokud jde o rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3, rozhodnutí navržená odbornou skupinou se v případě rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu považují za přijatá, jsou-li schválena prostou většinou členů rady orgánů dohledu, ledaže by je zamítli členové zastupující blokační menšinu hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

U všech ostatních rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 se rozhodnutí navržená odbornou skupinou přijímají prostou většinou členů rady orgánů dohledu. Každý člen má jeden hlas.

2. Zasedání rady orgánů dohledu svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost třetiny členů rady orgánů dohledu a rovněž jim předsedá.

3. Rada orgánů dohledu přijme a zveřejní svůj jednací řád.

4. Jednací řád podrobně stanoví postup hlasování, včetně případných pravidel pro usnášeníschopnost. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy a výkonného ředitele, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých účastnících finančního trhu, pokud článek 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.

ODDÍL 2

Správní rada

Článek 45

Složení

1. Správní radu tvoří předseda a šest členů rady orgánů dohledu zvolených jejími členy s hlasovacím právem.

S výjimkou předsedy má každý člen správní rady náhradníka, který jej může nahradit v případě, že se tento člen nemůže zúčastnit zasedání správní rady.

Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný postup pro rotaci členů.

2. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou všech přítomných členů. Každý člen má jeden hlas.

Zasedání správní rady se účastní výkonný ředitel a zástupce Komise, přičemž tyto osoby nemají hlasovací právo.

Zástupce Komise má hlasovací právo v záležitostech uvedených v článku 63.

Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

3. Zasedání správní rady svolává předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost alespoň třetiny členů správní rady a rovněž jim předsedá.

Zasedání správní rady se koná před každým zasedáním rady orgánů dohledu a tak často, jak to správní rada považuje za nutné. Zasedání správní rady se koná alespoň pětkrát ročně.

4. Členům správní rady mohou být v rámci ustanovení jednacího řádu nápomocni poradci či odborníci. Členové bez hlasovacího práva s výjimkou výkonného ředitele se v rámci správní rady neúčastní jednání týkajícího se jednotlivých účastníků finančního trhu.

Článek 46

Nezávislost

Členové správní rady vystupují nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy správní rady.

Článek 47

Úkoly

1. Správní rada zajišťuje, aby orgán pro cenné papíry a trhy plnil svou úlohu a úkoly svěřené mu tímto nařízením.

2. Správní rada navrhuje radě orgánů dohledu k přijetí roční a víceletý pracovní program.

3. Správní rada uplatňuje své rozpočtové pravomoci podle článků 63 a 64.

4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro cenné papíry a trhy a podle čl. 68 odst. 2 i nezbytná opatření pro provádění služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“).

5. Správní rada přijme zvláštní ustanovení o právu na přístup k dokumentům orgánu pro cenné papíry a trhy podle článku 72.

6. Správní rada navrhne výroční zprávu o činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a předloží ji ke schválení radě orgánů dohledu.

7. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

8. Správní rada jmenuje a odvolává členy odvolacího senátu podle čl. 58 odst. 3 a 5.

ODDÍL 3

Předseda

Článek 48

Jmenování a úkoly

1. Orgán pro cenné papíry a trhy zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda odpovídá za přípravu práce rady orgánů dohledu a předsedá zasedáním rady orgánů dohledu i správní rady.

2. Předsedu jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o účastnících finančního trhu a trzích a zkušeností s dohledem nad finančním trhem a jeho regulací.

Evropský parlament se po slyšení kandidáta vybraného radou orgánů dohledu může vyslovit proti jmenování vybrané osoby, a to předtím, než se tento kandidát ujme svých povinností a do jednoho měsíce od jeho výběru radou orgánů dohledu.

Rada orgánů dohledu dále zvolí ze svých členů členy náhradníka, který vykonává funkci předsedy v jeho nepřítomnosti. Tento náhradník nesmí být zvolen z řad členů správní rady.

3. Funkční období předsedy činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období předsedy rada orgánů dohledu vyhodnotí:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro cenné papíry a trhy v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení jednou prodloužit funkční období předsedy, přičemž toto prodloužení musí být potvrzeno Evropským parlamentem.

5. Předseda může být odvolán z funkce pouze Evropským parlamentem na základě rozhodnutí rady orgánů dohledu.

Předseda nesmí radě orgánů dohledu bránit v jednání o záležitostech, které se předsedy týkají, zejména o nutnosti jeho odvolání, a projednávání takové záležitosti se neúčastní.

Článek 49

Nezávislost

Aniž je dotčena úloha rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat předsedu při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je předseda po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 50

Zpráva o činnosti

1. Evropský parlament a Rada mohou vyzvat předsedu nebo jeho náhradníka, aby vystoupil s prohlášením, přičemž se plně respektuje nezávislost předsedy. Předseda vystoupí před Evropským parlamentem s prohlášením a zodpoví veškeré otázky poslanců Parlamentu, kdykoli je o to požádán.

2. Na žádost Evropského parlamentu předkládá předseda písemnou zprávu o hlavních činnostech orgánu pro cenné papíry a trhy, a to nejméně 15 dní před svým vystoupením s prohlášením uvedeným v odstavci 1.

3. Kromě informací uvedených v člácích 11 až 18 a člácích 20 a 33 zpráva dále obsahuje veškeré relevantní informace, o něž Evropský parlament požádá případ od případu.

ODDÍL 4

Výkonný ředitel

Článek 51

Jmenování

1. Orgán pro cenné papíry a trhy řídí výkonný ředitel, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

2. Výkonného ředitele jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí účastníků finančního trhu a trhů, zkušeností s finančním dohledem a regulací a zkušeností s řízením, poté co jeho jmenování potvrdí Evropský parlament.

3. Funkční období výkonného ředitele činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období výkonného ředitele rada orgánů dohledu zhodnotí zejména:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro cenné papíry a trhy v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení uvedenému v prvním pododstavci jednou prodloužit funkční období výkonného ředitele.

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím rady orgánů dohledu.

Článek 52

Nezávislost

Aniž je dotčena příslušná úloha správní rady a rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům výkonného ředitele, výkonný ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů a institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je výkonný ředitel po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 53

Úkoly

1. Výkonný ředitel je odpovědný za řízení orgánu pro cenné papíry a trhy a připravuje činnost správní rady.

2. Výkonný ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu orgánu pro cenné papíry a trhy pod vedením rady orgánů dohledu a pod dohledem správní rady.

3. Výkonný ředitel přijme nezbytná opatření, zejména pokud jde o přijetí vnitřních předpisů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s tímto nařízením.

4. Výkonný ředitel vypracuje víceletý pracovní program uvedený v čl. 47 odst. 2.

5. Výkonný ředitel každý rok do 30. června připraví pracovní program na následující rok uvedený v čl. 47 odst. 2.

6. Výkonný ředitel podle článku 63 vypracuje předběžný návrh rozpočtu orgánu pro cenné papíry a trhy a podle článku 64 plní rozpočet orgánu pro cenné papíry a trhy.

7. Výkonný ředitel každý rok vypracuje návrh zprávy, která obsahuje část týkající se činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy v oblasti regulace a dohledu a část týkající se finančních a správních záležitostí.

8. Pokud jde o zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy, vykonává výkoný ředitel pravomoci stanovené v článku 68 a řídí personální záležitosti.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÉ ORGÁNY EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

ODDÍL 1

Společný výbor evropských orgánů dohledu

Článek 54

Zřízení

1. Zřizuje se Společný výbor evropských orgánů dohledu.
2. Společný výbor slouží jako fórum, v jehož rámci orgán pro cenné papíry a trhy pravidelně a úzce spolupracuje a zajišťuje jednotný meziodvětvový přístup s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění), zejména pokud jde o:
 - finanční konglomeráty;
 - účetnictví a audit;
 - analýzu mikroobezřetnostního dohledu meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst s ohledem na finanční stabilitu;
 - retailové investiční produkty;
 - opatření proti praní špinavých peněz; a
 - výměnu informací s ESRB a rozvoj vztahů mezi ESRB a evropskými orgány dohledu.

3. Evropské orgány dohledu poskytnou společnému výboru zaměstnance, kteří plní funkci sekretariátu. Orgán pro cenné papíry a trhy přispívá dostatečnými zdroji na administrativní a provozní výdaje a výdaje na infrastrukturu.

4. V případě, že se činnost účastníka finančního trhu dotýká několika odvětví, řeší společný výbor spory v souladu s článkem 56.

Článek 55

Složení

1. Společný výbor se skládá z předsedů evropských orgánů dohledu a případně předsedy podvýboru zřízeného podle článku 57.

2. Výkonný ředitel, zástupce Komise a ESRB jsou zváni na zasedání společného výboru a podvýborů uvedených v článku 57 jako pozorovatelé.

3. Předseda společného výboru je jmenován na základě každoroční rotace z předsedů evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru je místopředsedou ESRB.

4. Společný výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Tento řád může stanovit, kdo se může dále účastnit zasedání společného výboru.

Zasedání společného výboru se koná alespoň jednou za dva měsíce.

Článek 56

Společné postoje a společné akty

V rozsahu svých úkolů podle kapitoly II a v příslušných oblastech zejména s ohledem na provádění směrnice 2002/87/ES zaujme orgán pro cenné papíry a trhy podle situace společný postoj s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví).

Akty podle článků 10 až 15, 17 18 nebo 19 tohoto nařízení ve vztahu k provádění směrnice 2002/87/ES a jiných aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, které spadají také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), se přijímají podle situace souběžně orgánem pro cenné papíry a trhy, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví).

Článek 57

Podvýbory

1. Pro účely článku 56 se zřídí podvýbor pro finanční konglomeráty společného výboru.
2. Tento podvýbor se skládá z osob uvedených v čl. 55 odst. 1 a jednoho zástupce stávajících zaměstnanců z řad vedoucích pracovníků dotčeného příslušného orgánu z každého členského státu.
3. Podvýbor si zvolí ze svých členů předsedu, který je současně členem společného výboru.
4. Společný výbor může zřizovat další podvýbory.

ODDÍL 2

Odvolací senát

Článek 58

Složení a fungování

1. Odvolací senát je společným orgánem evropských orgánů dohledu.
2. Odvolací senát tvoří šest členů a šest náhradníků, kterými jsou fyzické osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích a s prokázanými příslušnými znalostmi a odbornými zkušenostmi na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností v oblasti dohledu, v odvětví bankovníctví, pojišťovnictví, zaměstnaneckého penzijního pojištění, trhů cenných papírů nebo jiných finančních služeb, avšak nikoli současní zaměstnanci příslušných orgánů nebo jiných vnitrostátních orgánů nebo orgánů Unie, jež se podílejí na činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy. Odvolací senát musí mít dostatečné právnícké znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí orgánu pro cenné papíry a trhy.

Odvolací senát určí svého předsedu.

3. Dva členy odvolacího senátu a dva náhradníky jmenuje správní rada orgánu pro cenné papíry a trhy ze seznamu kandidátů navrženého Komisí na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a po poradě s radou orgánů dohledu.

Ostatní členové jsou jmenováni podle nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období může být jednou prodlouženo.

5. Člen odvolacího senátu jmenovaný správní radou orgánu pro cenné papíry a trhy nesmí být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, že se dopustil vážného porušení úředních povinností a správní rada po poradě s radou orgánů dohledu v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

6. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou alespoň čtyř z jeho šesti členů. Pokud napadené rozhodnutí spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, tato rozhodující většina čtyř členů musí zahrnovat nejméně jednoho ze dvou členů odvolacího senátu jmenovaných orgánem pro cenné papíry a trhy.

7. Odvolací senát svolává jeho předseda vždy, když je to nutné.

8. Evropské orgány dohledu zajistí pro odvolací senát prostřednictvím společného výboru odpovídající provozní podporu a podporu sekretariátu.

Článek 59

Nezávislost a nestrannost

1. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí. Nejsou vázáni žádnými pokyny. Nesmějí ve vztahu k orgánu pro cenné papíry a trhy, jeho správní radě ani jeho radě orgánů dohledu vykonávat žádné jiné funkce.

2. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem nebo pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

3. Člen odvolacího senátu informuje odvolací senát, domnívali se, že by se některý člen z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení.

4. Proti účasti člena odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z jakéhokoli důvodu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nebo z důvodu podezření z podjatosti.

Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a je nepřijatelná, učinil-li účastník odvolacího řízení, vědom si důvodu pro námitku, v odvolacím řízení kromě vznesení námítky proti složení odvolacího senátu další procesní úkon.

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodne odvolací senát o dalším postupu bez účasti dotčeného člena.

Za účelem přijetí uvedeného rozhodnutí je dotčený člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem. Pokud se náhradník nachází v obdobné situaci, vybere předseda orgánu pro cenné papíry a trhy náhradu z dostupných náhradníků.

6. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu.

Za tímto účelem učiní prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou jakékoli přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo že žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, neexistují.

Tato prohlášení se zveřejňují a jsou činěna každý rok a v písemné podobě.

KAPITOLA V

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 60

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo příslušné orgány, mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy uvedenému v článku 17, 18 nebo 19 či jinému rozhodnutí přijatému orgánem pro cenné papíry a trhy v souladu s akty Unie uvedenými v čl. 1 odst. 2, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo dotýká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně orgánu pro cenné papíry a trhy do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro cenné papíry a trhy své rozhodnutí zveřejnil.

Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne podání odvolání.

3. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

Odvolací senát však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. Ve stanovených lhůtách vyzve účastníky odvolacího řízení k podání vyjádření k jeho oznámením odvolacím senátem nebo sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.

5. Odvolací senát může potvrdit rozhodnutí přijaté příslušným orgánem orgánu pro cenné papíry a trhy nebo věc postoupit příslušnému orgánu orgánu pro cenné papíry a trhy. Tento orgán bude vázán rozhodnutím odvolacího senátu a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednací řád.

7. Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat odůvodnění a orgán pro cenné papíry a trhy je zveřejní.

Článek 61

Žaloby u Soudního dvora Evropské unie

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu nebo v případech, v nichž odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy lze podle článku 263 Smlouvy o fungování EU podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy a orgány Unie, jakož i jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí orgánu pro cenné papíry a trhy žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

3. V případě, že orgán pro cenné papíry a trhy má povinnost jednat a nevzdá rozhodnutí, lze u Soudního dvora Evropské unie podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 62

Rozpočet orgánu pro cenné papíry a trhy

1. Příjmy orgánu pro cenné papíry a trhy, evropského subjektu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“), tvoří v různých kombinacích především:

- a) povinné příspěvky vnitrostátních orgánů příslušných k provádění dohledu nad účastníky finančního trhu, které se vybírají podle vzorce založeného na vážení hlasů podle čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních. Pro účely tohoto článku se čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních bude uplatňovat i po uplynutí v něm stanovené lhůty 31. října 2014;
- b) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);
- c) poplatky placené orgánu pro cenné papíry a trhy v případech stanovených příslušnými nástroji práva Unie.

2. Výdaje orgánu pro cenné papíry a trhy zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů orgánu pro cenné papíry a trhy, které se zahrnou do rozpočtu orgánu pro cenné papíry a trhy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

Článek 63

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje do 15. února každého roku návrh odhadu příjmů a výdajů pro následující rozpočtový rok a tento návrh odhadu příjmů a výdajů předloží správní radě a radě orgánů dohledu spolu s plánem pracovních míst. Rada orgánů dohledu sestaví každý rok na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem a schváleného správní radou odhad příjmů a výdajů orgánu pro cenné papíry a trhy na následující rozpočtový rok. Tento odhad příjmů a výdajů, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předloží rada orgánů dohledu Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu schvaluje návrh vypracovaný výkonným ředitelem správní rada.
2. Komise předloží odhad příjmů a výdajů společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie Evropskému parlamentu a Radě (společně dále jen „rozpočtový orgán“).
3. Komise na základě odhadu příjmů a výdajů zanes do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie odhadované ty položky odhadu, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle článků 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.
4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu pro cenné papíry a trhy. Rozpočtový orgán odsouhlasí prostředky pro dotaci určenou pro orgán pro cenné papíry a trhy.
5. Rada orgánů dohledu přijme rozpočet orgánu pro cenné papíry a trhy. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu orgánu pro cenné papíry a trhy, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Správní rada o svém záměru uvědomí i Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí orgánu pro cenné papíry a trhy svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů od obdržení informace o projektu. V případě, že orgán pro cenné papíry a trhy odpověď neobdrží, může zahájit plánovaný projekt.
7. Financování orgánu pro cenné papíry a trhy Unii podléhá v prvním roce fungování orgánu pro cenné papíry a trhy, který končí dne 31. prosince 2011, souhlasu rozpočtového orgánu, jak je stanoveno v bodě 47 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení.

Článek 64

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel vykonává úlohu schvalujícího úředníka a plní rozpočet orgánu pro cenné papíry a trhy.
2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní orgánu pro cenné papíry a trhy účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní orgánu pro cenné papíry a trhy zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu a Radě.

Účetní Komise poté konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 finančního nařízení.

3. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu pro cenné papíry a trhy podle článku 129 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu pro cenné papíry a trhy a předloží ji ke stanovisku správní radě.
4. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce orgánu pro cenné papíry a trhy.
5. Do 1. července po skončení rozpočtového roku předá výkonný ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
6. Konečná účetní závěrka se zveřejní.
7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 30. září. Zároveň zašle kopii této odpovědi správní radě a Komisi.
8. Výkonný ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.
9. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí orgánu pro cenné papíry a trhy před 15. květnem roku N + 2 absolutorium za plnění rozpočtu zahrnujícího příjmy ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a příslušných orgánů za rozpočtový rok N.

Článek 65

Finanční předpisy

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční předpisy pro orgán pro cenné papíry a trhy. Tyto předpisy se nesmějí odchýlovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, pokud to nevyžadují zvláštní potřeby fungování orgánu pro cenné papíry a trhy a pouze s předchozím souhlasem Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na orgán pro cenné papíry a trhy bez omezení vztahuje nařízení (ES) č. 1073/1999.

2. Orgán pro cenné papíry a trhy přistoupí k Interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme příslušná ustanovení platná pro všechny zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy.

3. Rozhodnutí o financování a na ně navazující dohody a prováděcí nástroje musí obsahovat ustanovení o tom, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem pro cenné papíry a trhy a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výsady a imunity

Na orgán pro cenné papíry a trhy a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU.

Článek 68

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně jeho výkonného ředitele a předsedy, se vztahuje služební řád, pracovní řád ostatních zaměstnanců a společná pravidla přijatá orgány Unie pro uplatňování těchto řádů.

2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává orgán pro cenné papíry a trhy pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěčuje služební řád a pravomoci, které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěčuje pracovní řád.

4. Správní rada přijme ustanovení umožňující dočasné přidělení odborníků z členských států k orgánu pro cenné papíry a trhy.

Článek 69

Odpovědnost orgánu pro cenné papíry a trhy

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán pro cenné papíry a trhy v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě této škody.

2. Osobní finanční a kárnou odpovědnost zaměstnanců orgánu pro cenné papíry a trhy vůči orgánu pro cenné papíry a trhy se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy.

Článek 70

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Na členy rady orgánů dohledu a správní rady, výkonného ředitele a zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně úředníků dočasně přidělených z členských států a všech dalších osob plnících úkoly pro orgán pro cenné papíry a trhy na smluvním základě, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení souvisejících právních předpisů Unie, i po skončení jejich funkcí.

Vztahuje se na ně článek 16 služebního řádu.

Podle služebního řádu uvedeného v článku 68 jsou zaměstnanci i po skončení funkčního období povinni jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Členské státy, orgány nebo instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy při plnění jejich úkolů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které získají osoby uvedené v odstavci 1 při plnění svých povinností, sděleny jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé účastníky finančního trhu.

Povinnost podle odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce nebrání orgánu pro cenné papíry a trhy a vnitrostátním orgánům dohledu ve využívání informací při vymáhání aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zejména při přijímání rozhodnutí.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání výměně informací mezi orgánem pro cenné papíry a trhy a vnitrostátními orgány dohledu v souladu s tímto nařízením a ostatními právními předpisy Unie vztahujícími se na účastníky finančního trhu.

Na tyto informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgán pro cenné papíry a trhy stanoví ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k pravidlům pro zachování důvěrnosti uvedeným v odstavcích 1 a 2.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy uplatňuje rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

Článek 71

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice 95/46/EC ani povinnosti orgánu pro cenné papíry a trhy týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 při plnění jeho povinností.

Článek 72

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má orgán pro cenné papíry a trhy k dispozici se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Do 31. května 2011 správní rada přijme prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Rozhodnutí přijímaná orgánem pro cenné papíry a trhy v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na orgán pro cenné papíry a trhy se vztahuje nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství ⁽¹⁾.
2. O vnitřním jazykovém režimu orgánu pro cenné papíry a trhy rozhoduje správní rada.
3. Překladačské služby potřebné pro fungování orgánu pro cenné papíry a trhy zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Dohoda o sídle

Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být orgánu pro cenné papíry a trhy zajištěno v členském státě, ve kterém se nachází jeho sídlo, a zařízení, které má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance orgánu pro cenné papíry a trhy a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi orgánem pro cenné papíry a trhy a daným členským státem a schválená správní radou.

Členský stát poskytne co nejlepší možné podmínky, aby zajistil řádné fungování orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

Článek 75

Účast třetích zemí

1. Účast na činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy je otevřená třetím zemím, které uzavřely s Unií dohody, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti působnosti orgánu pro cenné papíry a trhy podle čl. 1 odst. 2.
2. Orgán pro cenné papíry a trhy může spolupracovat se třetími zeměmi uvedenými v odstavci 1, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány za rovnocenné v oblastech působnosti orgánu pro cenné papíry a trhy uvedených v čl. 1 odst. 2, jak je stanoveno v mezinárodních dohodách uzavřených Unií v souladu s článkem 216 Smlouvy o fungování EU.
3. Na základě příslušných ustanovení dohod uvedených v odstavcích 1 a 2 budou přijata opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí uvedených v odstavci 1 do činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců. Tato opatření mohou stanovit zastoupení těchto zemí v radě orgánů dohledu v pozici pozorovatelů, ale musí zajistit, aby se tyto země neúčastnily jednání o jednotlivých účastnících finančního trhu, s výjimkou případů, kdy na tom mají přímý zájem.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Přípravná opatření

1. V období po vstupu tohoto nařízení v platnost a před zřízením orgánu pro cenné papíry a trhy pracuje CESR v úzké spolupráci s Komisí na přípravě nahrazení CESR orgánem pro cenné papíry a trhy.
2. Jakmile bude orgán pro cenné papíry a trhy zřízen, Komise odpovídá za administrativní zřízení a počáteční administrativní zajištění činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy, dokud orgán pro cenné papíry a trhy nejmenuje výkonného ředitele.

K tomuto účelu, dokud rada orgánů dohledu nejmenuje výkonného ředitele podle článku 51 a dokud tento výkonný ředitel nepřevzme své povinnosti, může Komise dočasně přidělit jednoho úředníka, který plní funkci výkonného ředitele. Přechodné období je omezené na dobu nezbytnou pro jmenování výkonného ředitele orgánu pro cenné papíry a trhy.

Dočasný výkonný ředitel může na základě souhlasu správní rady schvalovat veškeré platby pokryté prostředky v rámci rozpočtu orgánu pro cenné papíry a trhy a uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci po přijetí plánu pracovních míst orgánu pro cenné papíry a trhy.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny pravomoci rady orgánů dohledu a správní rady.

4. Orgán pro cenné papíry a trhy je považován za právního nástupce CESR. Nejpozději ke dni zřízení orgánu pro cenné papíry a trhy budou veškerá aktiva a závazky a probíhající operace CESR automaticky převedeny na orgán pro cenné papíry a trhy. CESR vypracuje přehled konečných zůstatků aktiv a závazků ke dni tohoto převodu. Tento přehled bude předmětem auditu a bude schválen CESR a Komisí.

Článek 77

Přechodná ustanovení o zaměstnancích

1. Odchylně od článku 68 jsou všechny pracovní smlouvy a dohody o dočasném přidělení uzavřené CESR nebo jeho sekretariátem a platné ke dni 1. ledna 2011 nadále plněny až do uplynutí doby jejich platnosti. Jejich platnost nelze prodloužit.

2. Všem zaměstnancům s uzavřenou smlouvou podle odstavce 1 je nabídnuta možnost uzavřít smlouvy o dočasném zaměstnání podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu pro různé platové třídy stanovené v plánu pracovních míst orgánu pro cenné papíry a trhy.

Po vstupu tohoto nařízení v platnost je orgánem oprávněným uzavírat smlouvy provedeno vnitřní výběrové řízení omezené na zaměstnance, kteří mají smlouvy s CESR nebo jeho sekretariátem, a to v zájmu zjištění schopností, výkonnosti a bezúhonnosti osob, které mají být zaměstnány. Postupy vnitřního výběrového řízení plně zohlední kvalifikaci a zkušenosti prokázané danou osobou při plnění jejich povinností před přechodem na nové místo.

3. V závislosti na druhu a úrovni vykonávaných funkcí je úspěšným žadatelům nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání na dobu odpovídající přinejmenším době, která zbývá podle předchozí smlouvy.

4. Příslušná vnitrostátní právní úprava související s pracovními smlouvami a ostatní příslušné nástroje se použijí i nadále pro zaměstnance s předchozí smlouvou, kteří se rozhodnou nezažádat o uzavření smlouvy o dočasném zaměstnání nebo kterým není nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání podle odstavce 2.

Článek 78

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 79

Změny

Rozhodnutí č. 716/2009/ES se tímto mění tak, že CESR se vyjímá ze seznamu příjemců uvedeného v oddílu B přílohy uvedeného rozhodnutí.

Článek 80

Zrušení

Rozhodnutí Komise 2009/77/ES o zřízení CESR se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 81

Přezkum

1. Komise do 2. ledna 2014 a následně každé tři roky zveřejní obecnou zprávu o zkušenostech získaných z činnosti orgánu pro cenné papíry a trhy a z postupů stanovených v tomto nařízení. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) sbližování postupů dohledu dosažené příslušnými orgány,
 - i) sbližování, pokud jde o funkční nezávislost příslušných orgánů a normy v oblasti správy a řízení společností;
 - ii) nestrannost, objektivitu a nezávislost orgánu pro cenné papíry a trhy;
- b) fungování kolegií orgánů dohledu;
- c) pokrok dosažený v rámci sbližování v oblasti předcházení krizím, řízení a řešení krizí, včetně mechanismů Unie pro financování;
- d) úlohu orgánu pro cenné papíry a trhy, pokud jde o systémové riziko;
- e) uplatňování ochranných opatření stanovených v článku 38;
- f) plnění závazné úlohy zprostředkovatele stanovené v článku 19.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 rovněž zhodnotí, zda:

- a) je vhodné i nadále vykonávat dohled nad bankovníctvím, pojišťovníctvím, zaměstnaneckým penzijním pojištěním, trhy s cennými papíry a finančními trhy odděleně;
- b) je vhodné vykonávat obezřetnostní dohled a dohled nad obchodní činností odděleně, nebo zda by tak měl činit stejný orgán dohledu;
- c) je vhodné zjednodušit a posílit strukturu ESFS v zájmu jednotnosti při dohledu na makro- i mikroúrovni a dohledu jednotlivých evropských orgánů dohledu;
- d) vývoj ESFS odpovídá globálnímu vývoji;
- e) se ESFS vyznačuje dostatečnou rozmanitostí a kvalitou;
- f) požadavky na zveřejňování jsou dostatečně transparentní a jejich součástí je i požadavek na dostatečnou míru odpovědnosti;
- g) jsou zdroje orgánu pro cenné papíry a trhy přiměřené pro plnění jeho povinností;

h) je sídlo orgánu pro cenné papíry a trhy na vhodném místě nebo zda je za účelem lepší vzájemné koordinace vhodné přesunout evropské orgány dohledu do jediného sídla.

3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na tržní vývoj vypracuje Komise výroční zprávu o tom, zda je vhodné orgánu pro cenné papíry a trhy svěřit v této oblasti další dohledové pravomoci.

4. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předávají Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 82

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2011, s výjimkou článku 76 a čl. 77 odst. 1 a 2, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Orgán pro cenné papíry a trhy se zřizuje ke dni 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2010/78/EU

ze dne 24. listopadu 2010,

kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 50, čl. 53 odst. 1 a články 62 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizací a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblastech spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.

- (2) Evropský parlament vyzýval v řadě usnesení přijatých před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán; usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii; usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha; usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komisi o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučeními Komisi ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu, a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) a ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách).

- (3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě předložené dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila dalekosáhlé reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. De Larosièrova zpráva dále doporučila, aby byl vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“), který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a aby byla zřízena Evropská rada pro systémová rizika.

(1) Stanovisko ze dne 18. března 2010 (Úř. věst. C 87, 1.4.2010, s. 1).

(2) Stanovisko ze dne 18. března 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(3) Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

- (4) Komise ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení ESFS a ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o možné architektuře tohoto nového rámce dohledu.
- (5) Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání, které se konalo ve dnech 18. a 19. června 2009, doporučila zřízení Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednoty vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami s přeshraniční působností a vytvoření jednotného evropského soboru pravidel, který by se vztahoval na všechny finanční instituce na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy ESFS v krizových situacích.
- (6) Dne 23. září 2009 přijala Komise návrhy tří nařízení zřizujících ESFS, zahrnující zřízení tří evropských orgánů dohledu.
- (7) Má-li ESFS fungovat efektivně, je nutné pozměnit právní předpisy Unie v oblasti působnosti zmíněných tří evropských orgánů dohledu. Tyto změny se týkají vymezení rozsahu některých pravomocí evropských orgánů dohledu, začlenění některých pravomocí stanovených právními předpisy Unie a změn k zajištění řádného a efektivního fungování evropských orgánů dohledu v rámci ESFS.
- (8) Zřízení tří evropských orgánů dohledu by mělo být doprovázeno vytvořením jednotného souboru pravidel, aby se zajistila důsledná harmonizace a jednotné uplatňování, a tím se přispělo k účinnějšímu fungování vnitřního trhu.
- (9) Nařízení, kterými se zřizuje ESFS, stanoví, že evropské orgány dohledu mohou v oblastech konkrétně stanovených příslušnými právními předpisy vypracovávat návrhy technických norem, které se předkládají Komisi ke schválení v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů. Tato směrnice by měla určit první soubor takových oblastí a nemělo by jí být dotčeno rozšíření těchto oblastí v budoucnu.
- (10) Příslušné právní předpisy by měly definovat oblasti, v nichž mají evropské orgány dohledu pravomoc vypracovávat návrhy technických norem, a způsob jejich schvalování. Příslušné právní předpisy by měly stanovit prvky, podmínky a specifikace týkající se aktů v přenesené pravomoci, jak je podrobně uvedeno v článku 290 Smlouvy o fungování EU.
- (11) V rámci identifikace oblastí technických norem by se měla nalézt přiměřená rovnováha při vytváření jednotného souboru harmonizovaných pravidel a předejít zbytečně komplikované regulaci a vymáhání. Měly by být vybrány pouze takové oblasti, v nichž konzistentní technická pravidla významně a efektivně přispějí k dosažení cílů příslušných právních předpisů, přičemž musí být zajištěno, aby politická rozhodnutí přijímaly svými obvyklými postupy Evropský parlament, Rada a Komise.
- (12) Problematika, která je předmětem technických norem, by měla být skutečně technická, takže jejich příprava bude vyžadovat odborné znalosti odborníků v oblasti dohledu. Technické normy přijaté jako akty v přenesené pravomoci by měly dále rozvíjet, upřesňovat a určovat podmínky důsledné harmonizace a jednotného uplatňování pravidel obsažených v základních nástrojích přijímaných Evropským parlamentem a Radou a doplňovat nebo měnit jiné než podstatné prvky legislativního aktu. Technické normy přijaté jako prováděcí předpisy by měly stanovit podmínky pro jednotné uplatňování právně závazných aktů Unie. Technické normy by neměly být politické povahy.
- (13) V případě regulačních technických norem je vhodné zavést postup stanovený v člancích 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví) ⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) ⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) ⁽³⁾. Prováděcí technické normy by měly být přijímány postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010. Evropská rada schválila tzv. Lamfalussyho čtyřúrovňový přístup, aby se postup při vypracování právních předpisů Unie ve finanční oblasti stal efektivnější a transparentnější. Komise je zmocněna k přijetí opatření úrovně 2 v mnoha oblastech, přičemž velký počet nařízení a směrnic úrovně 2 je v platnosti. V případě, že regulační technické normy mají dále rozpracovat, upřesnit nebo určit podmínky uplatňování těchto opatření úrovně 2, měly by být přijaty až poté, co je příslušné opatření úrovně 2 přijato, a měly by být slučitelné s tímto opatřením úrovně 2.

⁽¹⁾ Viz strana 12 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽³⁾ Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (14) Závazné technické normy přispívají k jednotnému souboru pravidel v oblasti finančních služeb, jak potvrdila Evropská rada ve svých závěrech z června roku 2009. V souladu se zásadou obezřetnosti v oblasti dohledu by vytváření a upřesňování závazných technických norem, specifikace nebo určování podmínek uplatňování těchto požadavků nemělo bránit členským státům, aby požadovaly, pokud nejsou některé požadavky legislativních aktů Unie plně harmonizovány, dodatečné informace nebo stanovily přísnější požadavky. Technické normy by proto měly umožňovat členským státům, aby tak v konkrétních oblastech činily, pokud tyto legislativní akty takovou možnost rozhodování připouštějí.
- (15) Jak je stanoveno v nařízeních, kterými se zřizuje ESFS, měly by evropské orgány dohledu před předložením technických norem Komisi v případě potřeby vést otevřené veřejné konzultace týkající se těchto technických norem a provést analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů.
- (16) Mělo by být umožněno, aby technické normy stanovily přechodná opatření s odpovídajícími lhůtami, pokud by náklady okamžitého provádění byly nepřiměřeně vysoké v poměru k jejich přínosům.
- (17) Nařízení, kterými se zřizuje ESFS, stanoví mechanismus pro urovnávání sporů mezi příslušnými vnitrostátními orgány dohledu. V případě, že příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností jiného příslušného orgánu v oblastech uvedených v právních aktech Unie podle nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010, ve kterých příslušné právní předpisy vyžadují spolupráci, koordinaci nebo společné rozhodování příslušných vnitrostátních orgánů z více než jednoho členského státu, by mělo být evropským orgánům dohledu umožněno poskytnout na žádost dotčeného příslušného orgánu pomoc příslušným vnitrostátním orgánům dospět k dohodě ve lhůtě stanovené evropskými orgány dohledu, která by měla zohlednit veškeré relevantní lhůty v příslušných právních předpisech a naléhavost a složitost sporu. Pokud takový spor přetrvává, měly by být evropské orgány dohledu oprávněny záležitost urovnat.
- (18) Nařízení, kterými se zřizuje ESFS, požadují, aby případy, v nichž může být použit mechanismus pro urovnávání sporů mezi vnitrostátními příslušnými orgány, byly konkrétně uvedeny v odvětvových právních předpisech. Tato směrnice by měla identifikovat první soubor těchto případů a neměla by mít vliv na doplnění dalších případů v budoucnosti. Neměla by bránit evropským orgánům dohledu v tom, aby jednaly v souladu s dalšími pravomocemi nebo plnily úkoly stanovené ve zřizovacích nařízeních, včetně nezávazného zprostředkování a přispívání k důslednému, účinnému a efektivnímu uplatňování právních předpisů Unie. Navíc v těch oblastech, v nichž již příslušné právní předpisy zavedly určitou formu nezávazného zprostředkování nebo v nichž existují lhůty k přijetí společných rozhodnutí jedním či více příslušnými vnitrostátními orgány, jsou zapotřebí změny s cílem zajistit jednak jasnost a minimální zasahování do procesu společného rozhodování, a jednak to, aby v případě potřeby mohly evropské orgány dohledu vyřešit spory. Závazný postup pro urovnávání sporů má řešit situace, kdy příslušné vnitrostátní orgány dohledu nemohou mezi sebou vyřešit procedurální či věcné otázky týkající se souladu s právními předpisy Unie.
- (19) Tato směrnice by tudíž měla určit situace, ve kterých může vznikat potřeba řešit procedurální nebo věcnou otázku týkající se souladu s právem Unie a orgány dohledu přitom nejsou schopny danou záležitost vyřešit samy. V takových situacích by měl některý z vnitrostátních orgánů dohledu předložit záležitost příslušnému evropskému orgánu dohledu. Tento evropský orgán dohledu by měl jednat v souladu s postupem stanoveným ve zřizovacím nařízení a v této směrnici. Měl by mít možnost požadovat od dotčených příslušných orgánů, aby za účelem urovnání dané záležitosti a zajištění souladu s právem Unie přijaly určitá opatření nebo od nich upustily, a to se závaznou platností pro tyto příslušné orgány. V případě, že příslušné právní předpisy Unie ponechávají členským státům možnost rozhodnout podle vlastního uvážení, by neměla rozhodnutí evropského orgánu dohledu nahrazovat rozhodnutí příslušného orgánu přijatá podle práva Unie.
- (20) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ⁽¹⁾ upravuje zprostředkování nebo společná rozhodnutí, pokud jde o určení významných poboček pro účely členství v kolegiu dohledu, validaci modelu a hodnocení rizika skupiny. Ve všech těchto oblastech by měly změny příslušných ustanovení jasně stanovit, že v případě sporu může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) spor ve stanovené lhůtě vyřešit postupem podle nařízení (EU) č. 1093/2010. Tento přístup ozřejmuje, že i když by orgán Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) neměl nahradit rozhodování příslušných orgánů dohledu podle práva Unie, mělo by být možné, aby spory byly řešeny a spolupráce posílena dříve, než je učiněno či zveřejněno konečné rozhodnutí ve vztahu k instituci.

(1) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (21) Aby se zajistil hladký přechod stávajících úkolů Evropského výboru orgánů bankovního dohledu, Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním a Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry na nové evropské orgány dohledu, měly by být odkazy na tyto výbory nahrazeny ve všech příslušných právních předpisech odkazy na Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a na Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).
- (22) K zajištění plné účinnosti nového rámce stanoveného ve Smlouvě o fungování EU je nezbytné upravit a nahradit prováděcí pravomoci podle článku 202 Smlouvy o založení Evropského společenství (Smlouvy o ES) odpovídajícími ustanoveními podle článků 290 a 291 Smlouvy o fungování EU. Tento přezkum by měl být dokončen do tří let ode dne vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a k uvedenému dni by se rovněž měly přestat uplatňovat zbývající prováděcí pravomoci podle článku 202 Smlouvy o ES.
- (23) Uvedení postupu projednávání ve výborech do souladu se Smlouvou o fungování EU, zejména s jejími články 290 a 291, by mělo proběhnout individuálně. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a upřesnění požadavků stanovených ve směrniciích pozměněných touto směrnicí, by Komise měla mít pravomoc přijímat opatření prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU.
- (24) Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady by mělo být možné prodloužit tuto lhůtu o tři měsíce v případě, že se jedná o oblasti důležitého zájmu. Evropskému parlamentu a Radě by mělo být umožněno informovat ostatní orgány o svém záměru námitky nevyslovit. Takové rychlé schválení aktů v přenesené pravomoci je obzvláště vhodné, jestliže je třeba dodržet lhůty, například v případě harmonogramů stanovených v základním aktu, podle nichž má Komise přijímat akty v přenesené pravomoci.
- (25) V prohlášení (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování EU připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu podepsanou dne 13. prosince 2007, vzala tato konference na vědomí záměr Komise pokračovat při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb v konzultacích s odborníky jmenovanými členskými státy, a to v souladu se svými zavedenými postupy.
- (26) Nová architektura dohledu zřízená ESFS bude vyžadovat, aby vnitrostátní orgány dohledu úzce spolupracovaly s evropskými orgány dohledu. Změny příslušných právních předpisů by měly zajistit, že povinnosti sdílet informace podle nařízení, kterými se evropské orgány dohledu zřizují, nebrání žádné právní překážky.
- (27) Důvěrné informace vyměňované mezi příslušnými orgány a evropskými orgány dohledu nebo Evropskou radou pro systémová rizika nebo těmto orgánům předané by měly podléhat povinnosti zachovávat služební tajemství, která platí pro osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané u příslušných orgánů, které informace získají.
- (28) Nařízení, kterými se zřizují evropské orgány dohledu, stanoví, že evropské orgány dohledu mohou navazovat kontakty s orgány dohledu ze třetích zemí a napomáhat při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾ a směrnice 2006/48/ES by měly být změněny, aby se evropským orgánům dohledu umožnilo uzavřít dohody o spolupráci s třetími zeměmi a vyměňovat informace v případech, kdy uvedené třetí země mohou zaručit ochranu služebního tajemství.
- (29) Existence jediného konsolidovaného seznamu či rejstříku pro každou kategorii finančních institucí v Unii, což je nyní úkol všech příslušných vnitrostátních orgánů, zlepší transparentnost a je vhodnější v kontextu jednotného finančního trhu. Úkolem evropských orgánů dohledu by mělo být zřídit, zveřejňovat a pravidelně aktualizovat rejstříky a seznamy finančních subjektů v rámci Unie. To se týká seznamu povolení udělených úvěrovým institucím příslušnými vnitrostátními orgány dohledu, rejstříku všech investičních podniků a seznamu regulovaných trhů podle směrnice 2004/39/ES. Podobně by mělo být úkolem Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) zřídit, zveřejnit a pravidelně aktualizovat seznamy schválených prospektů a osvědčení o schválení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování ⁽²⁾.
- (30) V těch oblastech, v nichž mají evropské orgány dohledu povinnost vypracovat návrhy technických norem, by uvedené návrhy měly být předloženy Komisi do tří let od zřízení evropských orgánů dohledu, nebyla-li příslušným právním předpisem stanovena jiná lhůta.
- (31) Úkoly Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry ⁽³⁾ by neměla být dotčena pravomoc Evropského systému centrálních bank podporovat plynulé fungování platebních systémů v souladu s čl. 127 odst. 2 čtvrtou odrážkou Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (32) Technickými normami, jejichž návrhy má vypracovat Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) v souladu s touto směrnicí a v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi ⁽¹⁾ by neměly být dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o obezřetnostní požadavky na tyto instituce podle směrnice 2003/41/ES.
- (33) Podle čl. 13 odst. 5 směrnice 2003/71/ES může příslušný orgán domovského členského státu přenést schvalování prospektu na příslušný orgán jiného členského státu, pokud s tím tento příslušný orgán souhlasí. Ustanovení čl. 28 odst. 4 nařízení (EU) č. 1095/2010 požaduje, aby takové dohody o delegování byly Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) oznámeny nejmeně jeden měsíc před nabytím jejich účinnosti. S ohledem na zkušenosti s přenášením schválení podle směrnice 2003/71/ES, která stanoví kratší lhůty, je nicméně vhodné čl. 28 odst. 4 nařízení (EU) č. 1095/2010 na tuto situaci neuplatnit.
- (34) V současnosti není třeba, aby evropské orgány dohledu vypracovávaly návrhy technických norem týkající se stávajících požadavků na to, aby osoby, které skutečně řídí činnost investičních podniků, úvěrových institucí, SKIPCP a jejich správcovských společností, měly dostatečné dobrou pověst a dostatečné množství zkušeností, aby se zajistilo řádné a obezřetné řízení z jejich strany. S ohledem na důležitost těchto požadavků by však evropské orgány dohledu měly dát přednost tomu, aby v obecných pokynech určily osvědčené postupy a zajistily postupné sblížování dohledových a obezřetnostních postupů s těmito osvědčenými postupy. Měly by činit totéž, i pokud jde o obezřetnostní požadavky týkající se sídla takových subjektů.
- (35) Jednotný evropský soubor pravidel pro všechny finanční instituce na vnitřním trhu, by měl zajistit vhodnou harmonizaci kritérií a metod, které budou příslušné orgány používat při posuzování rizika úvěrových institucí. Účelem vypracovávání návrhů technických norem v souvislosti s přístupem založeným na interním ratingu, pokročilým přístupem k měření a na přístupech zohledňujících vnitřní model tržního rizika, jak je uvedeno v této směrnici, by mělo být zejména zajištění kvality a důkladnosti takových přístupů, jakož i důslednost jejich přezkoumávání ze strany příslušných orgánů. Tyto technické normy by měly příslušným orgánům umožňovat, aby finančním institucím povolily vyvíjet rozdílné přístupy založené na jejich zkušenostech a zvláštních podmínkách v souladu s požadavky směrnice 2006/48/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ⁽²⁾ a za splnění požadavků příslušných technických norem.
- (36) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu prostřednictvím zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany vkladatelů, investorů a oprávněných osob, a tím podniků a spotřebitelů, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, zachovávání stability a udržitelnosti finančního systému, udržování reálné ekonomiky, zajišťování veřejných financí a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ji může být lépe dosaženo na úrovni Unie z důvodu rozsahu těchto cílů, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (37) Komise by měla do 1. ledna 2014 podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda evropské orgány dohledu předložily návrh technických norem uvedených v této směrnici, a měla by předložit vhodné návrhy.
- (38) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ⁽⁵⁾, směrnice 2003/41/ES, směrnice 2003/71/ES, směrnice 2004/39/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽⁷⁾, směrnice 2006/48/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ⁽⁸⁾ by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

(1) Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

(2) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(3) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

(4) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

(5) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

(6) Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

(7) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

(8) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

- 1) V článku 6 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členský stát uvedený v odstavci 2 okamžitě uvědomí Evropskou radu pro systémová rizika, ostatní členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*).

(*) Úř. věst. L 999, 15.12.2010, s. 84“.

- 2) V čl. 10 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí systémy a příslušné provozovatele systémů, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, oznámí je Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a sdělí mu, které orgány byly určeny v souladu s čl. 6 odst. 2. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní tyto informace na svých internetových stránkách.“

- 3) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 10a

1. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

2. Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

Článek 2

Změny směrnice 2002/87/ES

Směrnice 2002/87/ES se mění takto:

- 1) Článek 4 se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Koordinátor určený v souladu s článkem 10 informuje mateřský podnik v čele skupiny, nebo pokud mateřský podnik neexistuje, informuje regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru ve skupině o tom, že skupina byla určena za finanční konglomerát, a o určení koordinátora.

Koordinátor rovněž informuje příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, a příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, a Společný výbor evropských orgánů dohledu zřízený článkem 54 nařízení

Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví) (*), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**) o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (***) o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále jen „společný výbor“).

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84“;

- b) doplňuje se odstavec, který zní:

„3. Společný výbor zveřejní na své internetové stránce seznam určených finančních konglomerátů a provádí jeho aktualizace. Tyto informace jsou dostupné pomocí hypertextového odkazu na internetových stránkách každého z evropských orgánů dohledu.“

- 2) V čl. 9 odst. 2 se doplňuje písmeno, které zní:

„d) zavedení mechanismů, které přispívají ke vhodným ozdravným postupům a plánům, postupům a plánům pro řešení úpadků a v případě potřeby je rozvíjejí. Tyto mechanismy jsou pravidelně aktualizovány.“

- 3) Název oddílu 3 se nahrazuje tímto:

„OPATŘENÍ K USNADNĚNÍ DOPLŇKOVÉHO DOZORU A PRAVOMOCI SPOLEČNÉHO VÝBORU“

- 4) V oddílu 3 se vkládá tento článek:

„Článek 9a

Úloha společného výboru

Společný výbor v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 zajistí ve všech odvětvích i státech dohled nad dodržováním právních předpisů Unie.“

- 5) V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro zajištění vhodného doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu je jmenován jediný koordinátor příslušný pro koordinaci a výkon doplňkového dozoru z řad příslušných orgánů dotčených členských států, včetně orgánů členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost. Na internetových stránkách společného výboru se zveřejní jméno či název koordinátora.“

6) V čl. 11 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V zájmu usnadnění doplňkového dozoru a jeho vybudování na širokém právním základě uzavřou koordinátor a další dotyčné příslušné orgány a v případě potřeby i další dotyčné příslušné orgány koordinační dohody. Koordinační dohody mohou koordinátorovi svěřovat další úkoly a mohou upřesňovat postupy pro dotyčné příslušné orgány při rozhodování podle článků 3 a 4, čl. 5 odst. 4, článku 6, čl. 12 odst. 2 a článků 16 a 18 a pro spolupráci s jinými příslušnými orgány.

V souladu s článkem 8 a s postupem stanoveným v článku 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 evropské orgány dohledu v rámci společného výboru vypracují obecné pokyny zaměřené na sbližování praxe dohledu s ohledem na konzistenci koordinačních dohod o dohledu v souladu s článkem 131a směrnice 2006/48/ES a čl. 248 odst. 4 směrnice 2009/138/ES.“

7) V čl. 12 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány si mohou rovněž vyměňovat informace, které mohou potřebovat k plnění svých úkolů, o regulovaných podnicích ve finančním konglomerátu v souladu se sektorovými předpisy s těmito orgány: centrálními bankami, Evropským systémem centrálních bank, Evropskou centrální bankou a Evropskou radou pro systémová rizika v souladu s článkem 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika“).

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“

8) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 12a

Spolupráce a výměna informací se společným výborem

1. Příslušné orgány spolupracují pro účely této směrnice se společným výborem v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, nařízením (EU) č. 1094/2010 nebo nařízením (EU) č. 1095/2010.

2. Příslušné orgány bezodkladně poskytnou společnému výboru veškeré informace nezbytné k tomu, aby tyto orgány mohly plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.“

9) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby na jejich území neexistovaly žádné právní překážky, které by bránily fyzickým a právnickým osobám zahrnutým do doplňkového dozoru, bez ohledu na to, zda se jedná o regulované podniky či nikoli, vyměňovat si mezi sebou informace, které mohou být významné pro účely doplňkového dozoru, a vyměňovat si informace v souladu s touto směrnicí a s evropskými orgány dohledu podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, v případě potřeby prostřednictvím společného výboru.“

10) V článku 16 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen čl. 17 odst. 2, mohou členské státy určit, jaká opatření mohou příslušné orgány přijmout ohledně smíšených finančních holdingových společností. V souladu s postupem podle článku 16 a 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 mohou evropské orgány dohledu v rámci společného výboru vypracovat obecné pokyny pro opatření vztahující se k smíšeným finančním holdingovým společnostem.“

11) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, ověřují příslušné orgány v případě, že se použije čl. 5 odst. 3, zda regulované podniky, jejichž mateřský podnik má sídlo ve třetí zemi, podléhají doзору ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný doзору stanovenému touto směrnicí pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky uvedenými v čl. 5 odst. 2. Ověření provádí příslušný orgán, který by byl koordinátorem, kdyby se měla použít kritéria stanovená v čl. 10 odst. 2, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných podniků povolených v Unii nebo z vlastního podnětu.

Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány a vyvine veškeré úsilí, aby byly dodrženy obecné pokyny vypracované v rámci společného výboru v souladu s články 16 a 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

b) za odstavec 1 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Nesouhlasí-li příslušný orgán s rozhodnutím jiného příslušného orgánu podle tohoto odstavce, použije se článek 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.“

12) V článku 19 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen čl. 218 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, Komise, jíž je nápomocen společný výbor, Evropský výbor pro bankovníctví, Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Výbor pro finanční konglomeráty, přezkoumá výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.“.

13) V čl. 20 odst. 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Tato opatření se nemohou týkat oblastí, v nichž byly pravomoci přeneseny na Komisi nebo jí byly svěřeny, pokud jde o položky uvedené v článku 21a.“.

14) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Evropské orgány dohledu mohou prostřednictvím společného výboru poskytovat obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že ujednání o doplňkovém dozoru příslušných orgánů ve třetích zemích dosahují cílů doplňkového dozoru, jak jsou vymezeny v této směrnici, ve vztahu k regulovaným podnikům ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí podnik se sídlem ve třetí zemi. Společný výbor tyto obecné pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám doplňkového dozoru prováděného příslušnými orgány třetích zemí.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Do 1. prosince 2011 Komise přezkoumá článek 20 a předloží veškeré vhodné legislativní návrhy, aby bylo možné v souvislosti s touto směrnicí plně uplatňovat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a prováděcí akty podle článku 291 Smlouvy o fungování EU. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, pravomoci přijímat prováděcí opatření, které byly Komisi svěřeny v článku 21 a které přetrvávají i po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se přestanou uplatňovat dne 1. prosince 2012.“.

15) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 21a

Technické normy

1. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice mohou evropské orgány dohledu v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 vypracovat návrhy regulačních technických norem, pokud jde o:

a) čl. 2 bod 11 pro upřesnění uplatňování článku 17 směrnice Rady 78/660/EHS v souvislosti s touto směrnicí;

b) čl. 2 bod 17 pro stanovení postupů nebo upřesnění kritérií pro určení ‚dotyčných příslušných orgánů‘;

c) čl. 3 odst. 5 pro upřesnění alternativních parametrů pro určení finančního konglomerátu.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Za účelem jednotného uplatňování této směrnice mohou evropské orgány dohledu v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 vypracovat návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o:

a) čl. 6 odst. 2 k zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice a upřesnění metod výpočtu uvedených v příloze I části II, avšak aniž je dotčen čl. 6 odst. 4;

b) čl. 7 odst. 2 k zajištění jednotných podmínek uplatňování postupů zahrnutí položek do rozsahu definice ‚konzolidací rizik‘ v rámci obezřetnostního dohledu uvedeného v čl. 7 odst. 2 druhém pododstavci;

c) čl. 8 odst. 2 k zajištění jednotných podmínek uplatňování postupů pro zahrnutí položek do rozsahu definice ‚transakcí uvnitř skupiny‘ v rámci obezřetnostního dohledu uvedeného v čl. 8 odst. 2 třetím pododstavci.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.“

Článek 3

Změny směrnice 2003/6/ES

Směrnice 2003/6/ES se mění takto:

1) V čl. 1 bodu 5 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) může vypracovat návrhy prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů přijatých Komisí v souladu s tímto článkem ve vztahu k uznávaným tržním postupům.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

- 2) V článku 6 se doplňuje odstavec, který zní:

„11. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů přijatých Komisí v souladu s odst. 10 prvním pododstavcem šestou odrážkou může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 3) Článek 8 se mění takto:

a) dosavadní znění se označuje jako odstavec 1;

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„2. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů přijatých Komisí v souladu s odstavcem 1 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 4) V článku 14 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„5. Členské státy poskytnou každoročně Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) souhrnné informace týkající se všech správních opatření a sankcí uložených v souladu s odstavci 1 a 2.

V případě, že příslušný orgán zveřejnil správní opatření nebo sankci, oznámí tuto skutečnost současně Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).

V případě, že se zveřejněná sankce týká investičního podniku povoleného v souladu se směrnicí 2004/39/ES, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) připojí odkaz na zveřejněnou sankci v rejstříku investičních podniků vytvořeném podle čl. 5 odst. 3 směrnice 2004/39/ES.“

- 5) Za článek 15 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 15a

1. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

2. Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti, v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 6) Článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 2 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může příslušný orgán, jehož žádosti o informace nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno nebo jehož žádost o informace byla zamítnuta, na toto zamítnutí nebo nevyhovění v přiměřené lhůtě upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy). V takovém případě Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) může jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž jsou dotčeny možnosti odmítnout vyhovět žádosti o informace stanovené v druhém pododstavci tohoto odstavce a možnost Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) jednat v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

b) v odstavci 4 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může příslušný orgán, jehož žádosti o zahájení vyšetřování nebo žádosti o povolení pro jeho zaměstnance, aby mohli doprovázet své protějšky v příslušných orgánech jiného členského státu, není vyhověno v přiměřené lhůtě nebo jehož žádost je zamítnuta, na toto zamítnutí nebo nevyhovění v přiměřené lhůtě upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy). V takovém případě může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž jsou dotčeny možnosti odmítnout vyhovět žádosti o informace uvedené ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce a možnost Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) jednat v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 2 a 4 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro postupy a formy týkající se výměny informací a přeshraniční kontroly, jak jsou uvedeny v tomto článku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 7) Za článek 17 se vkládá článek, který zní:

„Článek 17a

Do 1. prosince 2011 Komise přezkoumá články 1, 6, 8, 14, a 16 a předloží veškeré vhodné legislativní návrhy, aby bylo možno v souvislosti s touto směrnicí plně uplatňovat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a prováděcí akty podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, pravomoci přijímat prováděcí opatření, které byly Komisi svěřeny v článku 17 a které se uplatňují i po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se přestanou uplatňovat dne 1. prosince 2012.“

Článek 4

Změny směrnice 2003/41/ES

Směrnice 2003/41/ES se mění takto:

1) Článek 9 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) instituce byla zapsána příslušným dozorovým orgánem ve vnitrostátním rejstříku nebo byla povolena; v případě přeshraničních činností uvedených v článku 20 se v rejstříku uvádějí také členské státy, ve kterých instituce působí; tyto informace jsou sděleny Evropskému orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (*), který je zveřejněn na svých internetových stránkách;

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.“

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. V případě přeshraniční činnosti uvedené v článku 20 podléhají podmínky provozování instituce předchozímu povolení příslušnými orgány domovského členského státu. Při udělení tohoto povolení členské státy okamžitě informují Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění).“

2) Článek 13 se mění takto:

a) dosavadní text se označuje jako odstavec 1;

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„2. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) může vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro formy a formáty dokumentů uvedených v odst. 1 písm. c) bodech i) až vi).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.“

3) V čl. 14 odst. 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Každé rozhodnutí zakázat činnost instituce musí obsahovat přesné odůvodnění a být oznámeno dané instituci. Musí být také oznámeno Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění).“

4) V čl. 15 odst. 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„6. Za účelem další harmonizace pravidel výpočtu technických rezerv, která může být odůvodněná zejména u úrokových sazeb a dalších předpokladů ovlivňujících úroveň technických rezerv, vydá Komise po poradě s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) každé dva roky nebo na žádost členského státu zprávu o situaci ohledně vývoje přeshraničních činností.“

5) V článku 20 se doplňuje odstavec, který zní:

„11. Členské státy podají zprávu Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) o svých vnitrostátních předpisech týkajících se obezřetnostních požadavků v oblasti plánů zaměstnaneckého penzijního pojištění, na něž se nevztahuje odkaz v odstavci 1 na vnitrostátní sociální a pracovní právní předpisy.

Členské státy aktualizují tyto informace pravidelně a nejméně jednou za dva roky a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zpřístupní tyto informace na svých internetových stránkách.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto odstavce vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) návrhy prováděcích technických norem pro postupy, formáty a šablony, jež mají být používány příslušnými orgány při předávání a aktualizaci příslušných informací pro Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění). Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) uvedené návrhy prováděcích technických norem předloží Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcích technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.“

6) Článek 21 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Spolupráce mezi členskými státy, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Komisí“;

b) vkládá se odstavec, který zní:

„2a. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) v souladu s nařízením (EU) č. 1094/2010.

Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 1094/2010, v souladu s článkem 35 uvedeného nařízení.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Každý členský stát informuje Komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) o hlavních problémech, které se vyskytnou při uplatňování této směrnice.

Komise, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a příslušné orgány členských států prošetří tyto problémy co nejdříve, aby našly vhodné řešení.“

Článek 5

Změny směrnice 2003/71/ES

Směrnice 2003/71/ES se mění takto:

- 1) V článku 4 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) vypracovat návrhy regulačních technických norem pro určení výjimek týkajících odst. 1 písm. a) až e) a odst. 2 písm. a) až h).

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

- 2) V čl. 5 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice a aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s odstavcem 5 vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s odstavcem 5, pokud jde o jednotnou šablonu pro prezentaci souhrnu a aby se investorům umožnilo porovnat příslušný cenný papír s dalšími relevantními produkty.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 3) V článku 7 se doplňuje odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s odstavcem 1 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 4) V článku 8 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s odstavcem 4 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy provádění technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 5) Článek 13 se mění takto:

- a) V odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Příslušný orgán oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) schválení prospektu a jakéhokoli dodatku k tomuto prospektu v témže okamžiku, kdy je toto schválení oznámeno emitentovi, předkladateli nabídky nebo osobě, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu. Příslušné orgány současně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) kopii prospektu a jakéhokoli dodatku k tomuto prospektu.“;

- b) Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Příslušný orgán domovského členského státu může přenést schvalování prospektu na příslušný orgán jiného členského státu po předchozím oznámení Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a po dohodě s příslušným orgánem. Takové přenesení se oznámí emitentovi, předkladateli nabídky nebo osobě, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, do tří pracovních dnů ode dne rozhodnutí, které přijme příslušný orgán domovského členského státu. Lhůta uvedená v odstavci 2 začne běžet od uvedeného dne. Ustanovení čl. 28 odst. 4 nařízení (EU) č. 1095/2010 se nepoužije na přenesení schvalování prospektu podle tohoto odstavce.

Pro zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice a pro usnadnění komunikace mezi příslušnými orgány navzájem a mezi příslušnými orgány a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování uvedené v tomto odstavci.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 6) Článek 14 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jakmile je prospekt schválen, uloží jej emitent, předkladatel nabídky nebo osoba, která žádá o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, u příslušného orgánu domovského členského státu, který jej zpřístupní Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), a zveřejní jej co nejdříve, v každém případě přiměřenou dobu před veřejnou nabídkou dotyčných cenných papírů nebo jejich přijetím k obchodování, nejpozději na počátku této nabídky či obchodování. Kromě toho v případě počáteční veřejné nabídky třídy akcií dosud nepřijaté k obchodování na regulovaném trhu, která má být poprvé přijata k obchodování, bude prospekt k dispozici nejméně šest pracovních dnů před koncem nabídky.“;

b) vkládá se odstavec, který zní:

„4a. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) na svých internetových stránkách zveřejní seznam prospektů schválených v souladu s článkem 13, případně včetně hypertextového odkazu na prospekty zveřejněné na internetových stránkách příslušného orgánu domovského členského státu, na internetových stránkách emitenta nebo na internetových stránkách regulovaného trhu. Zveřejněný seznam je aktualizován a každá položka seznamu zůstává na internetových stránkách po dobu nejméně 12 měsíců.“

7) V článku 16 se doplňuje odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace, upřesnění požadavků podle tohoto článku a zohlednění technického vývoje na finančních trzích vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy regulačních technických norem k upřesnění situací, kdy významná nová skutečnost, podstatná chyba nebo nepřesnost týkající se údajů uvedených v prospektu vyžadují zveřejnění dodatku k prospektu. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dne 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

8) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen článek 23, jestliže se veřejná nabídka nebo přijetí k obchodování na regulovaném trhu provádí v jednom členském státě nebo více členských státech nebo v členském státě jiném nežli domovským členským státu, je prospekt schválený domovským členským státem s veškerými dodatky platný pro veřejnou nabídku nebo přijetí k obchodování v jakémkoli počtu hostitelských členských států za předpokladu, že Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušný orgán každého hostitelského členského státu obdrží oznámení v souladu s článkem 18. Příslušné orgány hostitelských členských států neprovádějí žádné schvalovací nebo správní řízení týkající se prospektů.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud po schválení prospektu vyvstanou významné nové skutečnosti, podstatné chyby nebo nepřesnosti uvedené v článku 16, požaduje příslušný orgán domovského členského státu zveřejnění dodatku, který musí být schválen v souladu s čl. 13 odst. 1. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušný orgán hostitelského členského státu mohou příslušný orgán domovského členského státu informovat o potřebě nových údajů.“

9) V článku 18 se doplňují odstavce, které znějí:

„3. Příslušný orgán domovského členského státu oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) osvědčení o schválení prospektu v témže okamžiku jako příslušnému orgánu hostitelského členského státu.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušný orgán hostitelského členského státu na svých internetových stránkách zveřejní seznam osvědčení o schválení prospektů a jakýchkoli dodatků k těmto prospektům oznámených v souladu s tímto článkem, případně včetně hypertextového odkazu na tyto dokumenty zveřejněné na internetových stránkách příslušného orgánu domovského členského státu, na internetových stránkách emitenta nebo na internetových stránkách regulovaného trhu. Zveřejněný seznam je aktualizován a každá položka seznamu zůstává na internetových stránkách po dobu nejméně 12 měsíců.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice a zohlednění technického vývoje na finančních trzích, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování osvědčení o schválení, kopie prospektů, dodatku k prospektu a přehledu souhrnu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

10) Článek 21 se mění takto:

a) Vkládají se odstavce, které znějí:

„1a. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

1b. Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své úkoly podle článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy uvědomí Komisi, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušné orgány ostatních členských států o všech ujednáních uzavřených v souvislosti s přenesením úkolů, včetně přesných podmínek tohoto přenesení.“;

c) v odstavci 4 se doplňuje pododstavec, který zní:

„V souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1095/2010 má Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) právo účastnit se kontrol na místě uvedených v písmeni d), v případě, že jsou prováděny společně dvěma či více příslušnými orgány.“

11) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Příslušné orgány mohou upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) na případy, kdy byla žádost o spolupráci, zejména pokud jde o výměnu informací, zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno. Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) v případech uvedených v první větě postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení EU č. 1095/2010.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací či v předávání důvěrných informací Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) nebo Evropské radě pro systémová rizika, s výhradou omezení, která se týkají informací o konkrétních podnicích a o dopadu na třetí země, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 1095/2010 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (*). Na informace vyměněné mezi příslušnými orgány a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) nebo Evropskou radou pro systémová rizika se vztahuje povinnost zachování profesního tajemství osob zaměstnaných nebo dříve zaměstnaných u příslušných orgánů, které informace získají.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace podle tohoto článku a zohlednění technického vývoje na finančních trzích vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací požadovaných podle odstavce 2.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 2 a zohlednění technického vývoje na finančních trzích, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

12) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Bezpečnostní opatření

1. Jestliže příslušný orgán hostitelského členského státu zjistí, že se emitent nebo finanční instituce pověřené veřejnou nabídkou dopustili protiprávního činu nebo že došlo k porušení povinností emitenta z důvodu skutečnosti, že cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, sdělí svá zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).

2. Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo z důvodu toho, že se tato opatření ukážou jako nedostatečná, emitent nebo finanční instituce pověřená veřejnou nabídkou nadále porušuje příslušné právní předpisy, příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) přijme veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a co nejdříve o tom informuje Komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).“.

Článek 6

Změny směrnice 2004/39/ES

Směrnice 2004/39/ES se mění takto:

1) V článku 5 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy vytvoří rejstřík všech investičních podniků. Rejstřík je veřejně přístupný a obsahuje údaje o službách nebo činnostech, pro něž má investiční podnik povolení. Rejstřík se pravidelně aktualizuje. Každé vydané povolení musí být oznámeno Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*).

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vytvoří seznam všech investičních podniků v Unii. Seznam obsahuje údaje o službách nebo činnostech, pro něž má investiční podnik povolení, a je pravidelně aktualizován. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejňuje tento seznam na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

Pokud příslušný orgán v souladu s čl. 8 písm. b) až d) povolení odejme, informace o tomto odejmutí se v seznamu zveřejní po dobu pěti let.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“.

2) V článku 7 se doplňuje odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku a čl. 9 odst. 2 až 4, čl. 10 odst. 1 a 2 a článku 12 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) údajů, které mají být poskytnuty příslušným orgánům podle čl. 7 odst. 2, včetně plánu činností;
- b) požadavků na vedení investičních podniků podle čl. 9 odst. 4 a informací pro oznamování podle čl. 9 odst. 2;
- c) požadavky na akcionáře a členy s kvalifikovanou účastí a překážky, jež mohou bránit účinnému výkonu dohledu ze strany příslušného orgánu podle čl. 10 odst. 1 a 2.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování či poskytování informací podle těchto článků.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

3) V článku 8 se doplňuje odstavec, který zní:

„Každé odejmutí povolení se oznamuje Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).“

4) V článku 10a se doplňuje odstavec, který zní:

„8. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy regulačních technických norem ke stanovení seznamu všech informací uvedených v odstavci 4, jež musí navrhovaní nabyvatelé zahrnout do svého oznámení, aniž je dotčen odstavec 2.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování článků 10, 10a a 10b vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro konzultační proces mezi příslušnými orgány podle čl. 10 odst. 4.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve čtvrtém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

5) Článek 15 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy uvědomí Komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) o veškerých problémech obecné povahy, s nimiž se jejich investiční podniky potýkají při svém usazování nebo poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve třetích zemích.“

- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud Komise na základě informací, které jí byly předány podle odstavce 1, shledá, že určitá třetí země neumožňuje investičním podnikům z Unie skutečný přístup na trh srovnatelný s přístupem, který Unie umožňuje investičním podnikům dotyčné třetí země, předloží Radě návrhy zohledňující obecné pokyny vydané Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) a požadující, aby jí bylo uděleno odpovídající zmocnění pro jednání za účelem získání srovnatelných podmínek hospodářské soutěže pro investiční podniky z Unie. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

V souladu s článkem 217 Smlouvy o fungování Evropské unie je Evropský parlament neprodleně a plně informován ve všech stádiích tohoto postupu.

Pro účely tohoto článku je Komisi nápomocen Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).“

6) V čl. 16 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) může vypracovat obecné pokyny pro metody sledování uvedené v tomto odstavci.“

7) V čl. 19 odst. 6 se první odrážka nahrazuje tímto:

„— služby uvedené v návěti tohoto odstavce se týkají akcií přijatých k obchodování na regulovaném trhu nebo na rovnocenném trhu třetí země, nástrojů peněžního trhu, dluhopisů nebo jiných forem dluhových cenných papírů (kromě dluhopisů nebo cenných papírů zahrnujících derivátový nástroj), SKIPCP a jiných nekomplexních finančních nástrojů. Trh třetí země se považuje za rovnocenný regulovanému trhu, pokud splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v hlavě III. Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní na svých internetových stránkách seznam trhů, které jsou považovány za rovnocenné. Tento seznam se pravidelně aktualizuje. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) napomáhá Komisi v hodnocení trhů třetích zemí.“

8) V čl. 23 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Členské státy, které rozhodnou, že investičním podnikům povolí využívat smluvní zástupce, zřídí veřejný rejstřík. Smluvní zástupci se zapisují do veřejného rejstříku v členském státě, v němž jsou usazeni. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní na svých internetových stránkách odkazy nebo hypertextové odkazy na veřejné rejstříky zřízené na základě tohoto článku členskými státy, které rozhodly, že investičním podnikům povolí využívat smluvní zástupce.“

9) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčeno rozdělení odpovědnosti za kontrolu dodržování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (*), zajistí členské státy, které v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1095/2010 koordinuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), přijetí vhodných opatření umožňujících příslušnému orgánu sledovat činnosti investičních podniků k zajištění toho, aby jednaly čestně, spravedlivě, profesionálně a způsobem podporujícím integritu trhu.

(*) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky uchovávaly nejméně po dobu pěti let pro příslušný orgán relevantní údaje týkající se všech transakcí s finančními nástroji, které provedly na vlastní účet nebo jménem klienta. V případě transakcí provedených jménem klientů obsahují záznamy všechny informace o totožnosti klienta a informace požadované podle směrnice Rady 2005/60/ES.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) může požádat o přístup k těmto údajům v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

10) V článku 27 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgán příslušný pro trh nejrelevantnější z hlediska likvidity ve smyslu článku 25 stanoví nejméně jednou ročně na základě aritmetického průměru hodnot příkazů provedených na trhu pro danou akcii třídu akcií, ke které daná akcie přísluší. Tyto informace se zpřístupňují všem účastníkům trhu a předávají se Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), který je zveřejní na svých internetových stránkách.“

11) Článek 31 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud investiční podnik hodlá využívat smluvní zástupce, sdělí příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu a v přiměřené lhůtě totožnost smluvních zástupců, které hodlá investiční podnik v tomto členském státě využívat. Hostitelský členský stát může tyto informace zveřejnit. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) může požádat o přístup k těmto údajům v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

b) doplňuje se odstavcem, který zní:

„7. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány, v souladu s odstavci 2, 4 a 6.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 3, 4 a 6.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

12) V článku 32 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány, v souladu s odstavci 2, 4 a 9.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 3 a 9.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

13) V článku 36 se doplňuje odstavec, který zní:

„6. Každé odejmutí povolení se oznamuje Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).“

14) V článku 41 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušný orgán, který požaduje pozastavení obchodování s finančním nástrojem nebo stažení finančního nástroje z obchodování na jednom nebo více regulovaných trzích, své rozhodnutí ihned zveřejní a uvědomí o něm Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušné orgány ostatních členských států. S výjimkou případů, kdy by to mohlo závažně poškodit zájmy investorů nebo řádné fungování trhu, požádají příslušné orgány ostatních členských států o pozastavení obchodování s tímto finančním nástrojem nebo stažení tohoto finančního nástroje z obchodování na regulovaných trzích a MTF, jež jsou provozovány pod jejich dohledem.“

15) V čl. 42 odst. 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Regulovaný trh sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu, ve kterém členském státě hodlá takové systémy vytvořit. Příslušný orgán domovského členského státu tuto informaci sdělí do jednoho měsíce členskému státu, ve kterém daný regulovaný trh hodlá takové systémy vytvořit. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) může požádat o přístup k těmto údajům v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

16) Článek 47 se nahrazuje tímto:

„Článek 47

Seznam regulovaných trhů

Každý členský stát vypracuje seznam regulovaných trhů, pro které je domovským členským státem, a předá tento seznam ostatním členským státům a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy). Podobné sdělení se uskuteční při každé změně uvedeného seznamu. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) seznam všech regulovaných trhů zveřejňuje na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.“

17) Článek 48 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát určí příslušné orgány pověřené plněním jednotlivých úkolů stanovených touto směrnicí. Členské státy sdělí Komisi, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a příslušným orgánům ostatních členských států, které příslušné orgány jsou pověřené plněním těchto úkolů a případné rozdělení těchto úkolů.“

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy uvědomí Komisi, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušné orgány ostatních členských států o všech ujednáních uzavřených v souvislosti s přenesením úkolů, včetně přesných podmínek tohoto přenesení.“

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní seznam všech příslušných orgánů podle odstavců 1 a 2 na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.“

18) V článku 51 se doplňují odstavce, které znějí:

„4. Členské státy poskytnou každoročně Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) souhrnné informace týkající se všech správních opatření a sankcí uložených v souladu s odstavci 1 a 2.

5. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní opatření nebo sankci, oznámí tuto skutečnost současně Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).

6. V případě, že se zveřejněná sankce týká investičního podniku povoleného v souladu s touto směrnicí, připojí Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) odkaz na zveřejněnou sankci v rejstříku investičních podniků zřízenému podle čl. 5 odst. 3.“

19) V článku 53 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Příslušné orgány oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy podle odstavce 1, které jsou dostupné v rámci jejich působnosti.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní seznam všech mimosoudních mechanismů na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.“

20) Název kapitoly II se nahrazuje tímto:

„Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy)“.

21) Článek 56 se mění takto:

a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„K usnadnění a urychlení spolupráce, a zejména výměny informací, určí členské státy jediný příslušný orgán jako kontaktní místo pro účely této směrnice. Členské státy sdělí Komisi, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a ostatním členským státům názvy orgánů, které určí k přijímání žádostí o výměnu informací nebo o spolupráci podle tohoto odstavce. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zveřejní seznam těchto orgánů na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.“

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud má příslušný orgán závažné důvody se domnívat, že subjekty, které nespádají pod jeho dohled, jednají nebo jednaly na území jiného členského státu v rozporu s touto směrnicí, oznámí to v co nejpodrobnějším rozsahu příslušnému orgánu jiného členského státu a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy). Příslušný orgán, který obdržel takové oznámení, přijme vhodná opatření. Vyrozmění rovněž příslušný orgán, který provedl oznámení, a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) o výsledku opatření a v rámci možností o zásadním vývoji, k němuž došlo v mezidobí. Tímto odstavcem není dotčena pravomoc příslušného orgánu, který provedl oznámení.“;

- c) doplňuje se odstavec, který zní:

„6. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro dohody o spolupráci uvedené v odstavci 2.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“.

- 22) Článek 57 se mění takto:

- a) stávající text se označuje jako odstavec 1;

- b) doplňují se odstavce, které znějí:

„2. S cílem sblížit postupy dohledu se může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) podílet na činnosti kolegií orgánů dohledu, včetně kontroly nebo vyšetřování na místě, které společně provádí dva nebo více příslušných orgánů v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace odstavce 1 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění údajů, které si příslušné orgány vyměňují v rámci své spolupráce při dohledu, kontrole na místě a vyšetřování.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 1 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro spolupráci příslušných orgánů při dohledu, kontrole na místě a vyšetřování.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 23) Článek 58 se mění takto:

- a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 2 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro výměnu informací.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Tento článek, ani články 54 a 63 nebrání příslušnému orgánu, aby předával Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), Evropské radě pro systémová rizika, centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance jako měnovým orgánům a případně jiným orgánům veřejné moci příslušným pro dohled nad platebními systémy a systémy vypořádání důvěrné informace určené k plnění jejich úkolů; podobně mohou tyto orgány nebo instituce předávat příslušným orgánům informace, které mohou příslušné orgány potřebovat pro účely plnění svých funkcí podle této směrnice.“.

- 24) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 58a

Závazné zprostředkování

Příslušné orgány mohou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) oznámit případy, v nichž byly následující žádosti zamítnuty nebo jim nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno:

- a) žádost o provedení určité činnosti dohledu, kontroly na místě nebo vyšetřování podle článku 57; nebo
- b) žádost o výměnu informací podle článku 58.

V situacích uvedených v prvním pododstavci může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž jsou dotčeny možnosti odmítnout vyhovět žádosti o informace uvedené v článku 59a a možnost Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) jednat v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 25) V článku 59 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující orgán a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a poskytne co nejpodrobnější informace.“.

26) V článku 60 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 2 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro konzultace dalších příslušných orgánů před udělením povolení.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

27) Článek 62 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se tato opatření ukáží jako nepřiměřená, jedná investiční podnik i nadále způsobem, který jasně poškozuje zájmy investorů hostitelského členského státu nebo řádné fungování trhů, použije se toto:

- a) příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, přijme veškerá vhodná opatření nezbytná k ochraně investorů a k řádnému fungování trhů. To zahrnuje možnost zabránit investičním podnikům, které se chovají protiprávně, v zahájení jakékoli další transakce na jeho území. Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jsou o těchto opatřeních neprodleně informováni;
- b) kromě toho může příslušný orgán hostitelského členského státu na tuto záležitost upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), který může jednat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud i přes opatření přijatá hostitelským členským státem investiční podnik nadále porušuje právní nebo správní předpisy uvedené v prvním pododstavci platné v hostitelském členském státě, použije se toto:

- a) příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijme veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a řádného fungování trhů. Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jsou o těchto opatřeních neprodleně informováni;
- b) kromě toho může příslušný orgán hostitelského členského státu na tuto záležitost upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), který může jednat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

c) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se taková opatření ukáží jako nepřiměřená, jedná dotyčný regulovaný trh nebo MTF i nadále způsobem, který jasně poškozuje zájmy investorů hostitelského členského státu nebo řádné fungování trhů, použije se toto:

- a) příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijme veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a řádného fungování trhů, což zahrnuje možnost zabránit dotyčnému regulovanému trhu nebo MTF ve zpřístupnění jejich mechanismů dálkovým členům nebo účastníkům usazeným v hostitelském členském státě. Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jsou o těchto opatřeních neprodleně informováni;
- b) kromě toho může příslušný orgán hostitelského členského státu na tuto záležitost upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), který může jednat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

28) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 62a

Spolupráce a výměna informací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy)

1. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.
2. Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

29) V článku 63 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) mohou v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1095/2010 uzavírat s příslušnými orgány třetích zemí dohody o spolupráci upravující výměnu informací pouze tehdy, pokud je s ohledem na sdělované informace zaručena ochrana služebního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle článku 54. Tato výměna informací musí být určena k plnění úkolů těchto příslušných orgánů.

Členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) mohou do třetí země předávat osobní údaje v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES.

Členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) mohou dohodu o spolupráci upravující výměnu informací uzavírat rovněž s orgány, subjekty a fyzickými nebo právnickými osobami třetích zemí příslušnými pro jeden nebo několik z následujících úkolů:

- a) dohled nad úvěrovými institucemi, jinými finančními institucemi, pojišťovnami a finančními trhy;
- b) likvidaci a konkurs investičních podniků a jiná podobná řízení;
- c) provádění povinných auditů účetnictví investičních podniků a jiných finančních institucí, úvěrových institucí a pojišťoven při výkonu dohledu nebo při plnění jejich úkolů v oblasti správy systémů odškodnění;
- d) dozor nad orgány, které se účastní likvidace a konkursu investičních podniků a podobných řízení;
- e) dozor nad osobami pověřenými výkonem povinných auditů pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí.

Dohody o spolupráci uvedené ve třetím pododstavci mohou být uzavírány pouze tehdy, pokud je s ohledem na sdělované informace zaručena ochrana služebního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle článku 54. Výměna informací je určena k plnění úkolů uvedených orgánů či subjektů nebo fyzických či právnických osob.“

30) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 64a

Ustanovení o skončení platnosti

Do 1. prosince 2011 Komise přezkoumá články 2, 4, 10b, 13, 15, 18, 19, 21, 22, článek 24 a 25, článek 27 až 30 a články 40, 44, 45, 56 a 58 a předloží veškeré vhodné legislativní návrhy, aby bylo možno v souvislosti s touto směrnicí plně uplatňovat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a prováděcí akty podle článku 291 Smlouvy o fungování EU. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, pravomoci přijímat prováděcí opatření, které byly Komisi svěřeny v článku 64 a které se uplatňují i po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, se přestanou uplatňovat dne 1. prosince 2012.“

Článek 7

Změny směrnice 2004/109/ES

Směrnice 2004/109/ES se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 3 se mění takto:

- a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„3. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích, upřesnění požadavků a zajištění jednotného uplatňování odstavce 1, přijme Komise v souladu

s v čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b opatření týkající se definic uvedených v odstavci 1.“;

- b) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Opatření uvedená v písm. a) a b) druhého pododstavce se stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b.“.

2) V článku 5 se odstavec 6 mění takto:

- a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„6. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích, upřesnění požadavků a zajištění jednotného uplatňování odstavců 1 až 5 tohoto článku, přijme Komise v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c příslušná opatření.“;

- b) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Opatření uvedená v písmenu a) se přijímají regulativním postupem uvedeným v čl. 27 odst. 2. Opatření uvedená v písm. b) a c) se stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b.“;

- c) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě potřeby může Komise rovněž upravit dobu pěti let uvedenou v odstavci 1 prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b.“.

3) V článku 9 se odstavec 7 se mění takto:

- a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„7. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 2, 4 a 5 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b příslušná opatření.“;

- b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 27a a 27b stanoví maximální délku „krátkého vypořádacího cyklu“ uvedeného v odstavci 4 tohoto článku, jakož i vhodné kontrolní mechanismy příslušného orgánu domovského členského státu.“.

4) Článek 12 se mění takto:

a) v odstavci 8:

i) se návětí prvního pododstavce nahrazuje tímto:

„8. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 1, 2, 4, 5 a 6 tohoto článku přijme Komise v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření“;

ii) se písmeno a) zrušuje;

iii) se druhý pododstavec zrušuje;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku a zohlednění technického vývoje na finančních trzích může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy, které se použijí pro oznamování požadovaných informací emitentovi podle odstavce 1 nebo při podávání informací podle čl. 19 odst. 3.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

5) Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 2:

i) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a upřesnění požadavků stanovených v odstavci 1 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření. Zejména určí“;

ii) se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) obsah oznámení, které má být provedeno;“

iii) se druhý pododstavec zrušuje;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 1 tohoto článku a zohlednění technického vývoje na finančních trzích, může Evropský orgán

dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy, které se použijí pro oznamování požadovaných informací emitentovi podle odstavce 1 tohoto článku nebo při podávání informací podle čl. 19 odst. 3.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

6) V článku 14 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a upřesnění požadavků stanovených v odstavci 1 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření.“

7) V článku 17 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a vývoje informačních a komunikačních technologií a upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření. Komise zejména stanoví druhy finančních institucí, jejichž prostřednictvím může akcionář vykonávat finanční práva podle odst. 2 písm. c).“

8) V článku 18 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a vývoje informačních a komunikačních technologií a upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření. Komise zejména stanoví druhy finančních institucí, jejichž prostřednictvím může držitel dluhového cenného papíru vykonávat finanční práva stanovená v odst. 2 písm. c).“

9) V článku 19 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Za účelem upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření.

Komise zejména stanoví postup, kterým emitent, držitel akcií či jiných finančních nástrojů nebo osoba či subjekt uvedení v článku 10 musí podat informace u příslušného orgánu domovského členského státu podle odstavce 1 nebo 3, aby bylo možné podání elektronickými prostředky v domovském členském státě.“

10) V článku 21 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Za účelem zohlednění technického vývoje na finančních trzích a vývoje informačních a komunikačních technologií a upřesnění požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b příslušná opatření.

Komise stanoví zejména:

- a) minimální standardy pro šíření regulovaných informací podle odstavce 1;
- b) minimální standardy pro mechanismus centrálního ukládání podle odstavce 2.

Komise může rovněž stanovit a aktualizovat seznam médií pro šíření informací k veřejnosti.“

11) V čl. 22 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 pro další usnadnění přístupu veřejnosti k informacím zveřejňovaným podle směrnice 2003/6/ES, směrnice 2003/71/ES a podle této směrnice.“

12) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud se sídlo emitenta nachází ve třetí zemi, může příslušný orgán domovského členského státu osvobodit emitenta od povinností podle článků 4 až 7, čl. 12 odst. 6 a článků 14, 15 a 16 až 18 za předpokladu, že právní předpisy dané třetí země stanoví rovnocenné požadavky nebo takový emitent splní požadavky právních předpisů třetí země, které příslušný orgán domovského členského státu považuje za rovnocenné.

Příslušný orgán poté informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) o udělené výjimce.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 1 přijme Komise postupem stanoveným v čl. 27 odst. 2 prováděcí opatření, jimiž stanoví:

- i) mechanismus zajišťující rovnocennost požadavků na informace podle této směrnice, včetně účetní závěrky, a informací, vyžadovaných podle právních a správních předpisů třetí země;
- ii) že třetí země, ve které je emitent registrován, na základě svých právních a správních předpisů nebo

praxe a postupů založených na mezinárodních standardech stanovených mezinárodními organizacemi, zajišťuje rovnocennost požadavků na informace stanovených v této směrnici.

V souvislosti s prvním pododstavcem bodem ii) rovněž Komise přijímá prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření týkající se hodnocení standardů platných pro emitenty z více než jedné země.

Komise postupem stanoveným v čl. 27 odst. 2 přijme nutná rozhodnutí o rovnocennosti účetních standardů užívaných emitenty ze třetí země za podmínek stanovených v čl. 30 odst. 3. Pokud Komise rozhodne, že účetní standardy třetí země nejsou rovnocenné, může dotčeným emitentům povolit, aby po vhodné přechodné období tyto účetní standardy nadále používali.

V souvislosti s třetím pododstavcem Komise rovněž přijímá prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření ke stanovení obecných kritérií rovnocennosti pro účetní standardy platné pro emitenty z více než jedné země.“

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem upřesnění požadavků stanovených v odstavci 2 může Komise přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření, jimiž stanoví druh informací zveřejňovaných ve třetí zemi, který je důležitý pro veřejnost v Unii.“

d) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise rovněž přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření na zavedení obecných kritérií pro posouzení rovnocennosti pro účely prvního pododstavce.“

e) doplňuje se odstavec, který zní:

„8. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) je nápomocen Komisi při provádění úkolů podle tohoto článku v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

13) Článek 24 se mění takto:

a) V odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát určí ústřední orgán uvedený v čl. 21 odst. 1 směrnice 2003/71/ES jako příslušný ústřední správní orgán, který plní povinnosti stanovené v této směrnici a zajišťuje uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice. Členské státy o tom odpovídajícím způsobem uvědomí Komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy uvědomí Komisi, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) v souladu s čl. 28 odst. 4 nařízení (EU) č. 1095/2010 a příslušné orgány jiných členských států o jakékoli přijaté úpravě týkající se přenesení úkolů, včetně přesných podmínek upravujících toto přenesení.“.

14) Článek 25 se mění takto:

a) vkládají se odstavce, které znějí:

„2a. Příslušné orgány mohou upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) na situace, kdy byla žádost o spolupráci zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno. Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) v těchto případech jednat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2b. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

2c. Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 1095/2010, v souladu s článkem 35 uvedeného nařízení.“;

b) v odstavci 3 se první věta nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům, aby si vyměňovaly důvěrné informace s jinými příslušnými orgány, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) a Evropskou radou pro systémová rizika zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (*) nebo je těmto orgánům předávaly.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) podle článku 33 nařízení (EU) č. 1095/2010 mohou uzavírat dohody o spolupráci stanovící výměnu informací s příslušnými orgány nebo subjekty třetích zemí, kterým jejich příslušné právní předpisy povolují plnit jakýkoliv z úkolů podle této směrnice v souladu s článkem 24. V případě, že členské státy uzavřou dohody o spolupráci, uvědomí o tom Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy). Tato výměna informací podléhá zárukám úředního tajemství nejméně na úrovni uvedené

v tomto článku. Cílem takové výměny informací je výkon funkce dohledu uvedených orgánů nebo subjektů. Pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, ke kterým tyto orgány daly souhlas.“

15) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Bezpečnostní opatření

1. Jestliže příslušný orgán hostitelského členského státu zjistí, že se emitent nebo držitel akcií či jiných finančních nástrojů nebo osoba uvedená v článku 10 dopustili protiprávního činu nebo porušili své povinnosti, sdělí svá zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy).

2. Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo z důvodu toho, že se tato opatření projeví jako nedostatečná, emitent nebo držitel cenných papírů nadále porušuje příslušné právní předpisy, příslušný orgán hostitelského členského státu po informování příslušného orgánu domovského členského státu přijme v souladu s čl. 3 odst. 2 veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a co nejdříve o tom informuje Komisi a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).“.

16) Název kapitoly VI se nahrazuje tímto:

„AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ“.

17) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 2a se nahrazuje tímto:

„2a. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 5 odst. 6, čl. 9 odst. 7, čl. 12 odst. 8, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2, čl. 17 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 4, čl. 21 odst. 4, čl. 23 odst. 4, čl. 23 odst. 5 a čl. 23 odst. 7 je Komisi svěřena na dobu čtyř let ode dne 4. ledna 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 27a.“.

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2b. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

2c. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v člancích 27a a 27b.“.

18) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 27a

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 2 odst. 3, čl. 5 odst. 6, čl. 9 odst. 7, čl. 12 odst. 8, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2, čl. 17 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 4, čl. 21 odst. 4, čl. 23 odst. 4, čl. 23 odst. 5 a čl. 23 odst. 7 kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoc, jejíž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27b

Námítky k aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou vznést námitku proti aktu v přenesené pravomoci ve lhůtě tří měsíců od oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedeně v odstavci 1 námitku proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, je akt v přenesené pravomoci zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem, který je v něm uveden.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím tohoto období, pokud Evropský parlament, i Rada uvědomí Komisi o svém záměru námitky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitku ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námitku proti aktu v přenesené pravomoci, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie odůvodní.“

Článek 8

Změny směrnice 2005/60/ES

Směrnice 2005/60/ES se mění takto:

1) V článku 11 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy informují sebe navzájem, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený

nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (***) (společně dále jen „evropské orgány dohledu“) v rozsahu odpovídajícím účelům této směrnice a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 a Komisi o případech, v nichž mají za to, že třetí země splňuje podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, nebo o jiných situacích, v nichž jsou splněna technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

2) V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy informují sebe navzájem, evropské orgány dohledu v rozsahu odpovídajícím účelům této směrnice a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 a Komisi o případech, v nichž mají za to, že třetí země splňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b).“

3) V článku 28 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Členské státy informují sebe navzájem, evropské orgány dohledu v rozsahu odpovídajícím účelům této směrnice a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 a Komisi o případech, v nichž mají za to, že třetí země splňuje podmínky stanovené v odstavcích 3, 4 nebo 5.“

4) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy, evropské orgány dohledu v rozsahu odpovídajícím účelům této směrnice a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 a Komise informují sebe navzájem o případech, v nichž právní předpisy třetí země neumožňují uplatňovat opatření požadovaná v odst. 1 prvním pododstavci, a mohou být podniknuty koordinované kroky k nalezení řešení.“

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku a zohlednění technického vývoje v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu mohou evropské orgány dohledu s přihlédnutím ke stávajícímu rámci a ve vhodných případech za spolupráce s dalšími příslušnými orgány Unie v této oblasti vypracovávat návrhy regulačních technických norem v souladu s článkem 42 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 k upřesnění typu doplňkových opatření uvedených v odstavci 3 tohoto článku a minimálních opatření, která mají úvěrové a finanční instituce přijmout v případě, kdy právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupu podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

5) V článku 34 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace a zohlednění technického vývoje v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu mohou evropské orgány dohledu s přihlédnutím ke stávajícímu rámci a ve vhodných případech za spolupráce s dalšími příslušnými orgány Unie v této oblasti vypracovat návrhy regulačních technických norem v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 k upřesnění minimálního obsahu sdělení uvedeného v odstavci 2.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

6) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 37a

1. Příslušné orgány spolupracují pro účely této směrnice s evropskými orgány dohledu v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, nařízením (EU) č. 1094/2010 nebo nařízením (EU) č. 1095/2010.

2. Příslušné orgány poskytnou evropským orgánům dohledu veškeré informace nezbytné k tomu, aby tyto orgány mohly plnit své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.“

7) Název kapitoly VI se nahrazuje tímto:

„AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ“

8) Článek 40 se mění takto:

a) v odstavci 1:

i) v první pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Za účelem zohlednění technického vývoje při boji proti praní peněz a financování terorismu a upřesnění požadavků stanovených v této směrnici může Komise přijmout tato opatření:“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Tato opatření se přijímají prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 41 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 41a a 41b.“.

b) V odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato opatření se přijímají prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 41 odst. 2a, 2b a 2c a za podmínek stanovených v článcích 41a a 41b.“.

9) Článek 41 se mění takto:

a) V odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí, a to za předpokladu, že se opatřeními přijatými uvedeným postupem nemění podstatná ustanovení této směrnice.“;

b) odstavec 2a se nahrazuje tímto:

„2a. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 40 je svěřena Komisi na období čtyř let ode dne 4. ledna 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 41a.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2b. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

2c. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se svěřuje Komisi za podmínek stanovených v článcích 41a a 41b.“;

d) odstavec 3 se zrušuje.

10) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 41a

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 40 kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoc, jejíž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 41b

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě tři měsíců od oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, je akt v přenesené pravomoci zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada sdělí Komisi svůj úmysl námitky nevyslovit.

3. Pokud Evropský parlament nebo Rada vysloví ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti aktu v přenesené pravomoci, tento akt nevstoupí v platnost. Orgán, který vyslovil námitku proti aktu v přenesené pravomoci, ji v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie odůvodní.“

Článek 9

Změny směrnice 2006/48/ES

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1) Článek 6 se mění takto:

a) stávající znění se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví, že úvěrové instituce musí před zahájením své činnosti získat povolení. Aniž jsou dotčeny články 7 až 12, stanoví požadavky na toto povolení a sdělí je Komisi a Evropskému orgánu dohledu

(Evropskému orgánu pro bankovníctví) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*).

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„2. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy regulačních technických norem:

- a) o informacích poskytovaných příslušným orgánům při žádostech o povolení úvěrových institucí, včetně plánu činností uvedeného v článku 7;
- b) ke stanovení podmínek pro splnění požadavků uvedených v článku 8;
- c) ke stanovení požadavků na akcionáře a společníky s kvalifikovanou účastí a k upřesnění překážek, jež mohou bránit účinnému výkonu dohledu ze strany příslušného orgánu podle článku 12.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci písm. a), b), a d) postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy uvedeného poskytování informací.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

2) V čl. 9 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) dotyčné členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) důvody využití této možnosti; a“.

3) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Každé vydání povolení musí být oznámeno Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví).

Název každé úvěrové instituce, které bylo vydáno povolení, se zapisuje do seznamu. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zveřejní tento seznam na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.“

- 4) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odnětí povolení se oznámí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) a musí být odůvodněno. Osoby, kterých se týká, jsou o těchto důvodech vyrozuměny.“.

- 5) V článku 19 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„9. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy regulačních technických norem ke stanovení seznamu všech informací uvedených v čl. 19a odst. 4, jež musí navrhovaní nabyvatelé zahrnout do svého oznámení, aniž je dotčen čl. 19 odst. 3.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro společné postupy, formuláře a šablony ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v článku 19b.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve čtvrtém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 6) V článku 22 se doplňuje odstavec, který zní:

„3. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) může za účelem upřesnění požadavků stanovených v tomto článku a zajištění sblížení postupů dohledu vypracovat návrhy regulačních technických norem pro specifikaci systémů, postupů a mechanismů uvedených v odstavci 1 při dodržování zásad přiměřenosti a úplnosti zmíněných v odstavci 2.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 7) V článku 25 se doplňuje odstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které mají být oznamovány podle tohoto článku.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro toto oznamování.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi uvedené návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Komisi je dále svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 8) V článku 26 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací předávaných podle tohoto článku.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro toto předávání.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 9) V článku 28 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací předávaných podle tohoto článku.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro toto předávání.

Do 1. ledna 2014 předloží Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) tyto návrhy prováděcích norem Komisi.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.“

10) V článku 33 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Dříve než zahájí postup podle článku 30, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu v naléhavých případech učinit předběžná opatření nezbytná pro ochranu vkladatelů, investorů a dalších osob, jimž jsou služby poskytovány. O takových opatřeních neprodleně uvědomí Komisi, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) a příslušné orgány ostatních dotčených členských států.“

11) Článek 36 se nahrazuje tímto:

„Článek 36

Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) počet a povahu případů, v nichž došlo k zamítnutí podle článku 25 a čl. 26 odst. 1 až 3 nebo k přijetí opatření podle čl. 30 odst. 3.“

12) V článku 38 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány oznámí Komisi, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) a Evropskému bankovnímu výboru veškerá povolení vydaná úvěrovým institucím se sídlem ve třetí zemi pro jejich pobočky.“

13) Článek 39 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje písmeno, které zní:

„c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) mohl získávat informace od příslušných orgánů členských států obdržené od vnitrostátních orgánů třetích zemí podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010;“

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„4. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) je nápomocen Komisi při provádění úkolů podle tohoto článku v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

14) V článku 42 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Příslušné orgány mohou upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) na případy, v nichž byla žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno. Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské Unie, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) v případech uvedených v první větě postupovat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací podle tohoto článku.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský

orgán pro bankovníctví) návrh prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro žádosti o sdílení informací, které pravděpodobně usnadní dohled nad úvěrovými institucemi.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve čtvrtém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

15) Článek 42a se mění takto:

a) v odstavci 1 se za čtvrtý pododstavec vkládá pododstavec, který zní:

„Pokud na konci původního dvouměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil záležitost Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, příslušné orgány hostitelského členského státu odloží přijetí svého rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) může přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení. Příslušné orgány hostitelského členského státu přijmou své rozhodnutí v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví). Dvouměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu článku 19 uvedeného nařízení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) postoupit po skončení původního dvouměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.“

b) v odstavci 3 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění obecných podmínek pro činnost kolegií orgánů dohledu.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v čtvrtém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy prováděcích technických norem s cílem upravit běžné fungování kolegií orgánů dohledu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v šestém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

16) Článek 42b se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Při výkonu svých povinností vezmou příslušné orgány v úvahu sblížení v oblasti nástrojů dohledu a postupů dohledu při uplatňování požadavků právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice. Pro tento účel členské státy zajistí:

- a) aby se příslušné orgány podílely na činnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví);
- b) aby se příslušné orgány řídily obecnými pokyny a doporučeními Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) a aby případně uvedly, z jakého důvodu tak nečiní;
- c) aby vnitrostátní mandáty příslušných orgánů nebránily těmto orgánům v plnění povinností plynoucích z členství v Evropském orgánu dohledu (Evropském orgánu pro bankovníctví) nebo podle této směrnice.“;

b) odstavec 2 se zrušuje.

17) V článku 44 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 nebrání výměně informací mezi příslušnými orgány jednotlivých členských států nebo předávání informací Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) v souladu s touto směrnicí a ostatními směrnici vztahujícími se na úvěrové instituce i v souladu s články 31 a 35 nařízení (EU) č. 1093/2010. Na tyto informace se vztahují podmínky týkající se profesního tajemství podle odstavce 1.“

18) Článek 46 se nahrazuje tímto:

„Článek 46

Členské státy a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) mohou v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010 s příslušnými orgány třetích zemí nebo s orgány či subjekty třetích zemí, jak jsou vymezeny v článku 47 a čl. 48 odst. 1 této směrnice, uzavírat dohody o spolupráci upravující výměnu informací pouze tehdy, pokud jsou sdělené informace chráněny profesním tajemstvím alespoň v míře stanovené v čl. 44 odst. 1 této směrnice. Účelem této výměny informací je plnění dohlížecích úkolů zmíněných orgánů nebo subjektů.

Pocházejí-li informace z jiného členského státu, nelze je předávat bez výslovného souhlasu orgánů, které je poskytly, a případně pouze pro účely, ke kterým tyto orgány udělily souhlas.“

19) Článek 49 se mění takto:

a) první odstavec se nahrazuje tímto:

„Tento oddíl nebrání příslušnému orgánu v tom, aby sděloval následujícím orgánům či subjektům informace určené k plnění jejich úkolů:

a) centrálním bankám Evropského systému centrálních bank a jiným subjektům s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové orgány, mají-li tyto informace význam pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy, včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a ochrany stability finančního systému;

b) případně jiným orgánům veřejné moci odpovídajícím za dohled nad platebními systémy;

c) Evropské radě pro systémová rizika v případě, že mají tyto informace význam pro plnění jejich úkolů stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (*).

Tento oddíl nebrání těmto orgánům nebo subjektům uvedeným v prvním pododstavci sdělovat příslušným orgánům informace, které pro ně jsou nezbytné pro účely článku 45.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“;

b) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V naléhavé situaci podle čl. 130 odst. 1 umožní členské státy příslušným orgánům neprodleně sdělit informaci centrálním bankám v Evropském systému centrálních bank, pokud má tato informace význam pro plnění jejich úkolů stanovených právními předpisy včetně provádění měnové politiky a souvisejícího zajištění likvidity, dohledu nad platebními a zúčtovacími systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a ochrany stability finančního systému, a Evropské radě pro systémová rizika podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010, pokud má tato informace význam pro výkon jejich úkolů stanovených právními předpisy.“

20) Článek 63a se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Ustanovení, jimiž se nástroj řídí, stanoví jistinu, nezaplacený úrok nebo dividendu tak, aby absorbovaly ztráty a nebránily rekapitalizaci úvěrové instituce prostřednictvím vhodných mechanismů, vypracovaných Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) podle odstavce 6.“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Za účelem zajištění důsledné harmonizace a sblížení postupů dohledu vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních technických norem pro požadavky vztahující se na nástroje uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v předchozím pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) rovněž vydá obecné pokyny týkající se nástrojů uvedených v čl. 57 prvním pododstavci písm. a).

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) sleduje uplatňování těchto obecných pokynů.“

21) V čl. 74 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice uplatní příslušné orgány od 31. prosince 2012 pro sdělování těchto výpočtů úvěrovými institucemi jednotný formát, jednotnou četnost a jednotné lhůty podávání zpráv. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice, vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro zavedení jednotného formátu (se souvisejícími specifikacemi), jednotné četnosti a jednotné lhůty podávání zpráv v rámci Evropské unie před 1. lednem 2012. Formáty podávání zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností úvěrových institucí.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) rovněž návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o řešení v oblasti informačních technologií, která mají být u tohoto podávání zpráv použita.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve druhém a třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

22) V čl. 81 odst. 2 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) návrhy regulačních technických norem k upřesnění metody hodnocení, pokud jde o úvěrová hodnocení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

23) V čl. 84 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních norem k upřesnění metod hodnocení, podle nichž příslušné orgány povolují úvěrovým institucím používat přístup založený na interním ratingu.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v písm. a) prvního pododstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

24) V čl. 97 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) návrhy regulačních technických norem k upřesnění metody hodnocení, pokud jde o úvěrová hodnocení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

25) V čl. 105 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy regulačních technických norem pro upřesnění metod hodnocení, podle nichž příslušné orgány povolují úvěrovým institucím používat pokročilé přístupy k měření.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

26) V čl. 106 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto odstavce vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních norem k upřesnění výjimek podle písmen c) a d) a k upřesnění podmínek, jež se používají k určení ekonomicky spjaté skupiny klientů, jak je uvedeno v odstavci 3. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

27) V článku 110 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy stanoví, že ohlášení se provádí alespoň dvakrát ročně. Příslušné orgány uplatní od 31. prosince 2012 jednotný formát, četnost a lhůty pro podávání zpráv. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro zavedení jednotného formátu (se souvisejícími specifikacemi), jednotné četnosti a jednotné lhůty podávání zpráv v rámci Evropské unie před 1. ledna 2012. Formáty podávání zpráv musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností úvěrových institucí.

Za účelem zajištění uplatňování této směrnice vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) rovněž návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o řešení v oblasti informačních technologií, která mají být u tohoto podávání zpráv použita.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedené v prvním a druhém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

28) V čl. 111 odst. 1 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) a Komisi.“

29) V článku 122a se odstavec 10 nahrazuje tímto:

„10. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) každoročně podá Komisi zprávu o dodržování tohoto článku příslušnými orgány.

Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy regulačních technických norem pro sbližování postupů dohledu s ohledem na tento článek, včetně opatření přijatých v případě porušení povinností týkajících se hloubkové kontroly a řízení rizik. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

30) V článku 124 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vypracovat návrhy regulačních technických norem pro upřesnění tohoto článku a společného postupu a metodiky hodnocení rizika.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

31) V článku 126 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány oznámí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) veškeré dohody, na něž se vztahuje odstavec 3.“

32) Článek 129 se mění takto:

a) v odstavci 1 se za první pododstavec vkládá pododstavec, který zní:

„Pokud orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě neplní úkoly uvedené v prvním pododstavci nebo pokud příslušné orgány v dostatečné míře nespoupravují s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě při plnění úkolů uvedených v prvním pododstavci, může jakýkoli z příslušných orgánů předložit záležitost Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví), který může jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

b) v odstavci 2 se do pátého pododstavce doplňuje toto:

„Pokud na konci šestiměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předloží záležitost Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odloží své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) ve vztahu k jeho rozhodnutí přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví). Šestiměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) postoupit po skončení šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.“

c) v odstavci 2 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) může vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro zajištění jednotných podmínek uplatňování postupu společného rozhodování uvedeného v tomto odstavci, pokud jde o žádosti o povolení uvedené v čl. 84 odst. 1, čl. 87 odst. 9 a článku 105 a příloze III části 6, s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy provádění technických norem uvedených v šestém a sedmém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

d) odstavec 3 se mění takto:

i) ve třetím pododstavci se slova „Evropský výbor orgánů bankovního dohledu“ nahrazuje slovy „Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví)“;

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě, že příslušné orgány nedosáhnou takového společného rozhodnutí do čtyř měsíců, rozhodne o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 na konsolidovaném základě orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po řádném zohlednění posouzení rizik dceřiných podniků, které vypracovaly příslušné odpovědné orgány. Pokud na konci čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předloží záležitost Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odloží své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) vydat podle čl. 19 odst. 4 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnínictví). Čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.“;

iii) pátý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány pověřené dohledem nad dceřinými podniky mateřských úvěrových institucí Unie nebo mateřských finančních holdingových společností Unie rozhodnou o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě po náležitém zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Pokud na konci čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupí záležitost Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčkají na rozhodnutí, které Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) přijme podle čl. 19 odst. 4 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví). Čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.“;

iv) sedmý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud byl konzultován Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví), všechny příslušné orgány jeho stanovisko zvažují a podávají vysvětlení ohledně všech významných odchylek od tohoto stanoviska.“;

v) desátý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) může vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro zajištění jednotných podmínek uplatňování postupu společného rozhodování uvedeného v tomto odstavci, pokud jde o použití článků 123 a 124 a čl. 136 odst. 2, s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v desátém pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

33) V čl. 130 odst. 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„1. Nastane-li naléhavá situace, včetně situace uvedené v článku 18 nařízení (EU) č. 1093/2010 nebo situace nepříznivého vývoje na trzích, která by mohla ohrozit likviditu trhu a stabilitu finančního systému v jakémkoli členském státě, v němž byly povoleny subjekty skupiny nebo v němž jsou usazeny významné pobočky uvedené v článku 42a, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě uvědomí, jakmile je to možné, s výhradou kapitoly 1 oddílu 2, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví), Evropskou radu pro systémová rizika a orgány uvedené v čl. 49 čtvrtém pododstavci a v článku 50 a sdělí veškeré informace nezbytné k plnění jejich úkolů. Tyto povinnosti se vztahují na všechny příslušné orgány uvedené v článku 125 a 126 a v návěti čl. 129 odst. 1.“

Pokud orgán uvedený v čl. 49 čtvrtém pododstavci zjistí situaci popsanou v prvním pododstavci tohoto odstavce, uvědomí, jakmile je to možné, příslušné orgány uvedené v článcích 125 a 126 a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví).“

34) V článku 131 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgány příslušné k vydání povolení dceřiným podnikům úvěrových institucí mohou dvoustrannou dohodou, v souladu s článkem 28 nařízení (EU) č. 1093/2010, přenést svou dohlížecí pravomoc na příslušné orgány, které vydaly povolení mateřskému podniku a vykonávají nad ním dohled, aby na sebe převzaly odpovědnost za dohled nad dceřiným podnikem v souladu s touto směrnicí. O existenci a obsahu takových dohod se uvědomí Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví). Tyto informace předá příslušným orgánům ostatních členských států a Evropskému bankovnímu výboru.“

35) Článek 131a se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě zřizuje kolegia orgánů dohledu s cílem usnadnit provádění úkolů uvedených v článku 129 a čl. 130 odst. 1 a v souladu s požadavky důvěrnosti uvedenými v odstavci 2 tohoto článku a s právními předpisy Unie případně zajišťuje vhodnou koordinaci a spolupráci s příslušnými orgány třetích zemí.“

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) přispívá k podpoře účinného, efektivního a systematického fungování kolegií orgánů dohledu uvedených v tomto článku a toto fungování sleduje, v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1093/2010. Za tímto účelem se Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) účastní těchto činností způsobem, jaký považuje za vhodný, a je v tomto ohledu považován za příslušný orgán.

Kolegia orgánů dohledu poskytnou orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) a ostatním dotčeným příslušným orgánům rámec pro provádění těchto úkolů:

- a) výměna informací mezi sebou a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1093/2010;
- b) uzavírání dohod o dobrovolném svěřeni úkolů a případně o dobrovolném přenesení pravomocí;
- c) stanovení programů dohledových šetření založených na hodnocení rizika skupiny v souladu s článkem 124;
- d) zvýšení účinnosti dohledu vyloučením nadbytečného zdvojování požadavků dohledu také ve vztahu k požadavkům na informace podle čl. 130 odst. 2 a čl. 132 odst. 2;
- e) důsledné uplatňování obezřetnostních požadavků podle této směrnice na všechny subjekty v rámci bankovní skupiny, aniž jsou dotčeny možnosti a diskreční pravomoci, jež stanoví právní předpisy Unie;
- f) použití čl. 129 odst. 1 písm. c) s ohledem na činnost ostatních fór případně zřízených v této oblasti.

Příslušné orgány zúčastněné v kolegiích orgánů dohledu a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) mezi sebou úzce spolupracují. Požadavky důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně informací důvěrné povahy v rámci kolegií orgánů dohledu. Zřízením a činností kolegií orgánů dohledu nejsou dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů podle této směrnice.“

- b) odstavec 2 se mění takto:

- i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění obecných podmínek činnosti kolegií orgánů dohledu.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) vypracovat návrhy prováděcích technických norem týkajících se činnosti kolegií orgánů dohledu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- ii) šestý pododstavec se nahrazuje tímto:

„S výhradou požadavků důvěrnosti podle kapitoly 1 oddílu 2 orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) o činnostech kolegií orgánů dohledu, a to i v průběhu naléhavých situací, a sdělí mu veškeré informace, které mají zvláštní význam pro účely sbližování dohledu.“

- 36) Článek 132 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se za první pododstavec vkládají pododstavce, které znějí:

„Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

Příslušné orgány poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 1093/2010, v souladu s článkem 35 uvedeného nařízení.“

- b) doplňuje se pododstavec, který zní:

„Příslušné orgány mohou upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) na tyto případy:

- a) některý příslušný orgán nesdělil informace zásadního významu, nebo
- b) žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno.

Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnínictví) v případech uvedených v sedmém pododstavci postupovat v souladu s pravomocemi, které mu jsou svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 37) V článku 140 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě sestaví seznamy finančních holdingových společností uvedených v čl. 71 odst. 2. Tyto seznamy předávají příslušným orgánům ostatních členských států, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnínictví) a Komisi.“

38) Článek 143 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) na konci prvního pododstavce se doplňuje věta, která zní:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) je Komisi a Evropskému bankovnímu výboru nápomocen při plnění uvedených úkolů, včetně toho, zda by takové obecné pokyny měly být aktualizovány.“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán, který provádí ověření uvedená v odst. 1 prvního pododstavci, k těmto obecným pokynům přihlíží. Pro tento účel příslušný orgán konzultuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) před přijetím rozhodnutí.“;

b) v odstavci 3 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Techniky dohledu se zaměří na dosažení cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou vymezeny v této kapitole, a oznámí se ostatním dotčeným příslušným orgánům, Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) a Komisi.“.

39) V článku 144 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro určení formátu, struktury, obsahu a data každoročního zveřejnění údajů podle tohoto článku. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

40) V článku 150 se doplňuje odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování této směrnice vypracuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) návrhy prováděcích technických norem pro podmínky uplatňování:

a) přílohy V bodů 15 až 17;

b) přílohy V bodu 23 písm. l), pokud jde o stanovení kritéria pro určení vhodného poměru mezi pevnou a pohyblivou složkou celkové odměny, a přílohy V bodu 23 písm. o) podbod ii) s cílem upřesnit třídy nástrojů splňujících podmínky zde stanovené;

c) přílohy VI části 2, pokud jde o stanovení kvantitativních faktorů uvedených v bodě 12, kvalitativních faktorů uvedených v bodě 13 a srovnávacích standardů uvedených v bodě 14;

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

41) Článek 156 se mění takto:

a) slova „Evropský výbor orgánů bankovního dohledu“ v příslušném mluvnickém tvaru se nahrazují slovy „Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví)“ v příslušném mluvnickém tvaru;

b) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komise ve spolupráci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) a členskými státy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky pravidelně kontroluje, zda tato směrnice, spolu se směrnicí 2006/49/ES, má významný dopad na hospodářský cyklus, a v návaznosti na tuto kontrolu zváží, zda existuje důvod k přijetí jakýchkoli nápravných opatření.“.

Článek 10

Změny směrnice 2006/49/ES

Směrnice 2006/49/ES se mění takto:

1) V článku 18 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*) může vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění metod hodnocení, za nichž příslušné orgány povolují institucím používat interní modely pro účely výpočtu kapitálových požadavků podle této směrnice.“

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.“.

2) V čl. 22 odst. 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Pokud příslušné orgány nevyžadují uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě, oznámí tuto skutečnost Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví).“

3) Ustanovení čl. 32 odst. 1 se mění takto:

a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány oznámí uvedené postupy Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví), Radě a Komisi.“;

b) doplňuje se pododstavec, který zní:

„Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) vydá obecné pokyny týkající se postupů uvedených v tomto odstavci.“.

- 4) V článku 36 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí orgány, které jsou příslušné vykonávat povinnosti uvedené v této směrnici. Uvědomí o tom Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) a Komisi, přičemž uvedou veškeré rozdělení působnosti.“.

- 5) V čl. 38 odst. 1 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

Příslušné orgány poskytnou neprodleně Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 1093/2010, v souladu s článkem 35 uvedeného nařízení.“.

Článek 11

Změny směrnice 2009/65/ES

Směrnice 2009/65/ES se mění takto:

- 1) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které mají být příslušným orgánům poskytnuty v žádosti o povolení SKIPCP.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

- 2) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Veškerá udělená povolení se oznamují Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), jenž na svých internetových stránkách zveřejní a aktualizuje seznam správcovských společností, jimž bylo vydáno povolení.“.

- 3) V článku 7 se doplňuje odstavec, který zní:

„6. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) informací, které jsou příslušným orgánům poskytovány v žádosti o povolení správcovské společnosti, včetně programu činností;
- b) požadavků na správcovskou společnost podle čl. 7 odst. 2 a informací pro oznamování stanovených v odstavci 3;

- c) požadavků na akcionáře a společníky s kvalifikovanou účastí a upřesnění překážek, jež mohou bránit účinnému výkonu dohledu ze strany příslušného orgánu ve smyslu čl. 8 odst. 1 této směrnice a čl. 10 odst. 1 až 2 směrnice 2004/39/ES v souladu s článkem 11 této směrnice.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrh prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování či poskytování informací podle písmen a) a b) prvního pododstavce.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- 4) V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy informují Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Komisi o všech obecných obtížích, kterým musí SKIPCP čelit při uvádění svých podílových jednotek na trh v třetí zemi.

Komise tyto obtíže co nejdříve prošetří v zájmu nalezení vhodného řešení. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) jí bude při plnění tohoto úkolu nápomocen.“.

- 5) V článku 11 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem pro stanovení seznamu všech informací uvedených v tomto článku, s odkazem na čl. 10b odst. 4 směrnice 2004/39/ES, jež musí navrhovaní nabyvatelé zahrnout do svého oznámení, aniž je dotčen čl. 10a odst. 2 uvedené směrnice.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrh prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v tomto článku, s odkazem na čl. 10 odst. 4 směrnice 2004/39/ES.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

6) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„3. Aniž je dotčen článek 116, přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, jimiž stanoví postupy a opatření uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. a), a požadavky na strukturu a organizaci, jimiž se zajistí minimalizace střetu zájmů v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem písm. b).“;

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k upřesnění podmínek pro uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se postupů, opatření, struktury a organizačních požadavků uvedených v odstavci 3.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy provádění technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

7) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se návštěv nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen článek 116, přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, jimiž zajistí, aby správcovská společnost dodržovala povinnosti stanovené v odstavci 1, přičemž zejména:“;

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) doplňuje odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se kritérií, zásad a opatření uvedených v odst. 2.

8) V článku 17 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrh regulačních technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány v souladu s odstavci 1, 2, 3, 8 a 9.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 3 a 9.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

9) V článku 18 se doplňuje pododstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány, v souladu s odstavci 1, 2 a 4.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 2 a 4.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

10) V článku 20 se doplňuje odstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem pro stanovení informací, které se poskytují příslušným orgánům spolu se žádostí o správu SKIPCP zřízeného v jiném členském státě.

Komise může přijmout regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro poskytování informací.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

11) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pokud i přes opatření přijatá příslušnými orgány domovského členského státu správcovské společnosti, nebo proto, že se tato opatření ukážou v daném členském státě jako nedostatečná nebo neproveditelná, správcovská společnost i nadále odmítá poskytovat informace požadované hostitelským členským státem správcovské společnosti podle odstavce 2 nebo nadále porušuje právní nebo správní předpisy uvedené v tomto odstavci, platné v hostitelském členském státě správcovské společnosti, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu správcovské společnosti přijmout kterékoli z následujících opatření:

- a) poté, co informují příslušné orgány domovského členského státu správcovské společnosti, přijmout příslušná opatření k zabránění nebo postižení dalšího porušování, mimo jiné i podle článků 98 a 99, a pokud je to nutné, k zabránění správcovské společnosti uskutečnit další transakce na svém území. Členské státy zajistí, aby na jejich území mohly být správcovským společnostem doručeny právní dokumenty nezbytné k těmto opatřením. Pokud je službou poskytovanou v hostitelském členském státě správcovské společnosti správa SKIPCP, může hostitelský členský stát správcovské společnosti požadovat, aby správcovská společnost od správy tohoto SKIPCP odstoupila; nebo
- b) usoudí-li, že příslušný orgán domovského členského státu správcovské společnosti nepřijal odpovídající opatření, upozornit na záležitost Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), jenž může jednat v souladu s pravomocí, které mu jsou svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

b) v odstavci 7 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„7. V naléhavých případech mohou příslušné orgány hostitelského členského státu správcovské společnosti před zahájením postupu podle odstavců 3, 4 nebo 5 učinit předběžná opatření nezbytná k ochraně zájmů investorů a dalších osob, kterým jsou služby poskytovány. Komise, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a příslušné orgány ostatních dotčených členských států jsou o těchto opatřeních co nejdříve informovány.

Po konzultaci s příslušnými orgány dotčených členských států může Komise rozhodnout, že dotčený členský stát musí tato opatření pozměnit či zrušit, aniž jsou dotčeny pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) podle článku 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

c) v odstavci. 9 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„9. Členské státy informují Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Komisi o počtu a druhu případů, v nichž neudělily povolení podle článku 17 nebo zamítly žádost podle článku 20, a o opatřeních přijatých v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.“

12) Ustanovení čl. 23 odst. 6 se mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„6. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b přijmout opatření týkající se opatření, která má přijmout depozitář za účelem plnění svých povinností, pokud jde o SKIPCP spravovaný správcovskou společností usazenou v jiném členském státě, včetně podrobností, které je nutné zahrnout do standardní smlouvy, již má používat depozitář a správcovská společnost v souladu s odstavcem 5.“;

b) druhý pododstavec se zrušuje.

13) V článku 29 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) informací, které jsou příslušným orgánům poskytovány v žádosti o povolení investiční společnosti, včetně programu činností, a
- b) překážek, které mohou bránit účinnému výkonu dohledu ze strany příslušného orgánu, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c).

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro poskytování informací uvedených v odst. 5 prvním pododstavci písm. a).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

14) V článku 32 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy sdělí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a Komisi totožnost investičních společností, na které se vztahují zvláštní ustanovení odstavců 4 a 5.“

15) Ustanovení čl. 33 odst. 6 se mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„6. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v článcích 112a a 112b přijmout opatření týkající se opatření, která má přijmout depozitář za účelem plnění svých povinností, pokud jde o SKIPCP spravovaný správcovskou společností usazenou v jiném členském státě, včetně podrobností, které je nutné zahrnout do standardní smlouvy, již má používat depozitář a správcovská společnost v souladu s odstavcem 5.“

b) druhý pododstavec se zrušuje.

16) Článek 43 se mění takto:

a) v odstavci 5 se:

i) první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v článcích 112a a 112b přijmout opatření, která stanoví podrobný obsah, formu a způsob poskytnutí informací uvedených v odstavcích 1 a 3.“

ii) druhý pododstavec zrušuje;

b) doplňuje se odstavec, který zní:

„6. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se obsahu, formátu a způsobu, jakým mají být poskytovány informace uvedené v odstavcích 1 a 3 tohoto článku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

17) V článku 50 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k upřesnění ustanovení týkajících se kategorií aktiv, do nichž SKIPCP mohou investovat v souladu s tímto článkem a s akty v přenesené pravomoci, které přijímá Komise a které se týkají těchto ustanovení.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

18) Článek 51 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Příslušné orgány zajistí, aby k veškerým informacím obdržným podle třetího odstavce, které se týkají všech správcovských a investičních společností, na něž dohlíží, měl přístup Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1095/2010 a Evropská rada pro systémová rizika zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (*) v souladu s článkem 15 uvedeného nařízení za účelem sledování systémových rizik na úrovni Unie.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.“

b) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„4. Aniž je dotčen článek 116, Komise přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v článcích 112a a 112b opatření, která podrobněji stanoví:

a) kritéria pro posouzení přiměřenosti postupů pro řízení rizik uplatňovaných správcovskou společností v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem;

b) podrobná pravidla pro přesný a nezávislý odhad hodnoty OTC derivátů; a

c) podrobná pravidla pro obsah a způsob sdělování informací uvedených v odst. 1 třetím pododstavci příslušným orgánům domovského členského státu správcovské společnosti.“

c) doplňuje se odstavec, který zní:

„5. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se kritérií a pravidel uvedených v odstavci 4.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

19) V čl. 52 odst. 4 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zašlou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) a Evropské komisi seznam kategorií dluhopisů uvedených v prvním pododstavci a emitentů, kteří jsou v souladu s právními předpisy a předpisy o dohledu podle uvedeného pododstavce oprávněni emitovat dluhopisy splňující kritéria stanovená v tomto článku. K těmto seznamům připojí oznámení o statusu nabízených záruk. Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) tyto informace společně s případnými poznámkami předají neprodleně ostatním členským státům a zveřejní je na svých internetových stránkách. Tato sdělení mohou být předmětem výměny názorů v rámci Evropského výboru pro cenné papíry uvedeného v čl. 112 odst. 1.“

20) Článek 60 se mění takto:

a) v odstavci 6:

i) se v prvním pododstavci návětí nahrazuje tímto:

„6. Komise může přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, kterými stanoví:“;

ii) se druhý pododstavec zrušuje;

b) se doplňuje odstavec, který zní:

„7. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se smlouvy, jakož i opatření a postupů uvedených v odstavci 6.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

21) Článek 61 se mění takto:

a) odstavce 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise může přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, která podrobněji stanoví:

a) informace, které mají být uvedeny ve smlouvě podle odstavce 1; a

b) druhy nesrovnalostí podle odstavce 2, které se považují za nesrovnalosti s nepříznivým dopadem na „feeder“ SKIPCP.“;

b) doplňuje se nový odstavce, který zní:

„4. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se smluv, opatření a druhů nesrovnalostí uvedených v odstavci 3.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

22) V článku 62 se odstavce 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b přijmout opatření, kterými se podrobněji stanoví obsah smlouvy podle odst. 1 prvního pododstavce.“

23) Článek 64 se mění takto:

a) odstavce 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise může přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, kterými podrobněji stanoví:

a) formu a způsob poskytnutí informací podle odstavce 1 nebo

b) pro případ, že „feeder“ SKIPCP převádí všechna svá aktiva nebo část svých aktiv na „master“ SKIPCP výměnou za podílové jednotky, postup ocenění a auditu takového majetkového vkladu a úlohu depozitáře „feeder“ SKIPCP v tomto procesu.“

b) doplňuje se odstavce, který zní:

„5. Za účelem zajištění jednotných podmínek, za kterých jsou informace poskytovány, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí týkajících se formátu a způsobu jejich poskytování a postupu uvedených v odstavci 4.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

24) V článku 69 se doplňuje nový odstavce, který zní:

„5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění ustanovení týkajících se obsahu prospektu, výroční a pololetní zprávy, jak je stanoveno v příloze I, a formátu těchto dokumentů.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

25) V článku 75 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b přijmout opatření, kterými se stanoví konkrétní podmínky, jež musí být splněny při poskytnutí prospektu na jiném než papírovém nosiči trvalého charakteru nebo prostřednictvím internetových stránek, které nejsou nosičem trvalého charakteru.“

26) Článek 78 se mění takto:

a) odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Komise přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, kterými se stanoví:

- a) podrobný a vyčerpávající obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům podle odstavců 2, 3 a 4;
- b) podrobný a vyčerpávající obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům v těchto specifických případech:
 - i) v případě SKIPCP tvořených více podfondy obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům upisujícím určitý podfond včetně informace, jak přejít z jednoho podfondu do druhého a jaké náklady jsou s tím spojeny,
 - ii) v případě SKIPCP s různými třídami akcií obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům upisujícím konkrétní třídu akcií,
 - iii) v případě fondu fondů obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům upisujícím SKIPCP, který sám investuje do jiného SKIPCP nebo jiného subjektu kolektivního investování uvedeného v čl. 50 odst. 1 písm. e),
 - iv) v případě „master-feeder“ struktur obsah klíčových údajů pro investory poskytovaných investorům upisujícím „feeder“ SKIPCP a
 - v) v případě strukturovaných SKIPCP, SKIPCP s ochranou kapitálu nebo jiných srovnatelných SKIPCP obsah klíčových informací pro investory poskytovaných investorům, pokud jde o zvláštní charakteristiku těchto SKIPCP; a

c) podrobnosti o formátu a prezentování klíčových informací pro investory poskytovaných investorům podle odstavce 5.“

b) doplňuje se odstavcem, který zní:

„8. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s odstavcem 7 týkajících se informací uvedených v odstavci 3.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

27) V článku 81 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b přijmout opatření stanovující konkrétní podmínky, jež musí být splněny při poskytnutí klíčových informací pro investory na jiném než papírovém trvalém nosiči nebo prostřednictvím internetových stránek, které nejsou trvalým nosičem.“

28) V článku 83 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění požadavků tohoto článku týkajících se půjček.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

29) V článku 84 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění podmínek, které SKIPCP musí splnit po přijetí dočasného pozastavení odkupu nebo vyplácení podílových jednotek SKIPCP uvedené v odst. 2 písm. a), pokud bylo přijato rozhodnutí o pozastavení.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

30) Článek 95 se nahrazuje tímto:

„Článek 95

1. Komise může přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člancích 112a a 112b opatření, kterými stanoví:

a) rozsah informací podle čl. 91 odst. 3;

- b) umožnění přístupu příslušných orgánů hostitelského členského státu SKIPCP k informacím nebo dokumentům podle čl. 93 odst. 1, 2 a 3, v souladu s čl. 93 odst. 7.

2. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování článku 93 může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k upřesnění:

- a) formy a obsahu standardního vzorového oznámení, které použije SKIPCP pro účely oznámení podle čl. 93 odst. 1, včetně informace o tom, k jakým dokumentům se překlady vztahují;
- b) formy a obsahu standardního vzorového osvědčení, které použijí příslušné orgány členských států podle čl. 93 odst. 3;
- c) postupu pro výměnu informací a používání elektronické komunikace mezi příslušnými orgány pro účely oznamování podle článku 93.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

31) V článku 97 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí příslušné orgány příslušné k plnění úkolů stanovených v této směrnici. Uvědomí o tom Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Komisi, přičemž uvedou případné rozdělení jejich působnosti.“

32) Článek 101 se mění takto:

- a) vkládá se odstavec, který zní:

„2a. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

Příslušné orgány neprodleně poskytnou Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své úkoly podle článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

- b) odstavce 8 a 9 se nahrazují tímto:

„8. Příslušné orgány mohou upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) na tyto případy:

- a) žádost o výměnu informací podle článku 109 byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno;
- b) žádost o provedení šetření nebo ověření na místě podle článku 110 byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno; nebo

- c) žádost o povolení, aby vlastní pracovníci mohli doprovázet pracovníky příslušného orgánu druhého členského státu, byla zamítnuta nebo jí nebylo vyhověno v přiměřené lhůtě.

Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování Evropské unie, může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) v případech uvedených v prvním pododstavci jednat v souladu s pravomocemi, které mu jsou svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž jsou dotčeny možnosti odmítnout vyhovět žádosti o informace či šetření podle odstavce 6 tohoto článku a možnost Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) jednat v těchto případech v souladu s článkem 17 uvedeného nařízení.

9. Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování tohoto článku může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem pro vytvoření jednotných postupů pro spolupráci příslušných orgánů při provádění ověřování na místě a šetření uvedených v odstavcích 4 a 5.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

33) Článek 102 se mění takto:

- a) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 nebrání příslušným orgánům členských států ve výměně informací podle této směrnice nebo jiných právních předpisů Unie o SKIPCP nebo podnicích podléhajících se na činnosti SKIPCP nebo v předávání informací Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010 nebo Evropské radě pro systémová rizika. Na tyto informace se vztahuje profesní tajemství podle odstavce 1.“

- b) v odstavci 5 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnínictví) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (*), Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (**) a Evropskou radou pro systémová rizika.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.“

34) Článek 103 se mění takto:

- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů, které mohou obdržet informace podle odstavce 1.“

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Členské státy oznámí Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy), Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů nebo subjektů, které mohou obdržet informace podle odstavce 4.“

35) Článek 105 se nahrazuje tímto:

„Článek 105

Za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení této směrnice týkající se výměny informací může Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracovat návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování postupů pro výměnu informací mezi příslušnými orgány a mezi příslušnými orgány a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

36) Ustanovení čl. 108 odst. 5 se mění takto:

a) v prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud je to nezbytné, upozornit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), který může jednat v souladu s pravomocemi, které jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010“;

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) se bezodkladně oznámí každé opatření přijaté podle prvního pododstavce písm. a)“.

37) Název kapitoly XIII se nahrazuje tímto:

„AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A VÝKONNÉ PRÁVOMOCI“.

38) Článek 111 se nahrazuje tímto:

„Článek 111

Komise může přijímat technické změny této směrnice v těchto oblastech:

- a) objasnění definic s cílem zajistit důslednou harmonizaci a jednotné používání této směrnice v celé Unii; nebo
- b) přizpůsobení terminologie a vypracování definic v souladu s následnými právními akty týkajícími se SKIPCP a souvisejících otázek.

Opatření uvedená v prvním pododstavci se přijímají prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v článcích 112a a 112b.“

39) Článek 112 se nahrazuje tímto:

„Článek 112

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry, zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 je svěřena Komisi na období čtyř let od 4. ledna 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 112a.

3. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

4. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se Komisi svěřuje za podmínek stanovených v článcích 112a a 112b.“

40) Vkládají se články, které znějí:

„Článek 112a

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci podle článků 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 může Evropský parlament nebo Rada kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoc, jejíž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 112b

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady může být tato lhůta prodloužena o tři měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, je akt v přenesené pravomoci zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím uvedené lhůty, pokud Evropský parlament i Rada sdělí Komisi svůj úmysl námitky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie odůvodní.“

Článek 12

Přezkum

Komise do 1. ledna 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda evropské orgány dohledu předložily návrhy technických norem stanovených v této směrnici, zda je toto předložení povinné či dobrovolné, a příslušné návrhy.

Článek 13

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 bodem 1 a 2, čl. 2 bodem 1 písm. a), čl. 2 bodem 2, 5, 7 a 9, čl. 2 bodem 11 písm. b), čl. 3 bodem 4, čl. 3 bodem 6 písm. a) a b), čl. 4 bodem 1 písm. a), čl. 4 bodem 3, čl. 5 bodem 5 písm. a), čl. 5 bodem 5 písm. b) prvním pododstavcem, čl. 5 bodem 6, 8, 9 (ve vztahu k čl. 18 odst. 3 směrnice 2003/71/ES), čl. 5 bodem 10, čl. 5 bodem 11 písm. a) a b), čl. 5 bodem 12, čl. 6 bodem 1 (ve vztahu k čl. 5 odst. 3 prvnímu pododstavci směrnice 2004/39/ES), čl. 6 bodem 3, čl. 6 bodem 5 písm. a), čl. 6 bodem 10, 13, 14 a 16, čl. 6 bodem 17

písm. a) a b), čl. 6 bodem 18 a 19 (ve vztahu k čl. 53 odst. 3 směrnice 2004/39/ES), čl. 6 bodem 21 písm. a) a b), čl. 6 bodem 23 písm. b), čl. 6 bodem 24, 25 a 27, čl. 7 bodem 12 písm. a), čl. 7 bodem 13, 14, 15 a 16, čl. 9 bodem 1 písm. a), čl. 9 bodem 2, 3, 4, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 29 a 32, čl. 9 bodem 33 písm. a) a b), čl. 9 bodem 33 písm. d) bodem ii) až iv), čl. 9 bodem 34 a 35, čl. 9 bodem 36 písm. b) bod ii), čl. 9 bodem 37 písm. b), čl. 9 bodem 38 a 39, čl. 10 bodem 2, čl. 10 bodem 3 písm. a), čl. 10 bodem 4, čl. 11 bodem 2, 4, 11, 14, 19 a 31, čl. 11 bodem 32 písm. b) (ve vztahu k čl. 101 odst. 8 směrnice 2009/65/ES) a čl. 11 bodem 33, 34 a 36 této směrnice do 31. prosince 2011. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1096/2010

ze dne 17. listopadu 2010

o pověření Evropské centrální banky zvláštními úkoly, které se týkají fungování Evropské rady pro systémová rizika

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Finanční krize odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem, který nedokázal předvídat nepříznivý makrobezpečnostní vývoj a zabránit akumulaci nadměrných rizik ve finančním sektoru, a zejména poukázala na slabá místa stávajícího makrobezpečnostního dohledu.

(2) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém.

(3) Ve své závěrečné zprávě předložené dne 25. února 2009 de Larosièrova skupina doporučila, kromě jiného, aby byl zřízen orgán na úrovni Unie pověřený dohledem nad riziky ve finančním systému jako celku.

(4) Ve svém sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ uvítala Komise a všestranně podpořila doporučení de Larosièrovy skupiny. Evropská rada se na zasedání konaném ve dnech 19. a 20. března 2009 dohodla, že je nutné zlepšit regulaci finančních institucí v Unii a dohled nad nimi a že základem pro tuto činnost je zpráva de Larosièrovy skupiny.

(5) Ve svém sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ stanovila Komise řadu reforem stávajícího režimu pro ochranu finanční stability na úrovni Unie, zejména také zřízení Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) odpovědné za makrobezpečnostní dohled. Rada dne 9. června 2009 a Evropská rada na svém zasedání konaném ve dnech 18. a 19. června podpořily stanovisko Komise a uvítaly záměr Komise předložit legislativní návrhy tak, aby bylo možné nový rámec plně zavést.

(6) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽³⁾ byl zaveden makrobezpečnostní dohled nad finančním systémem na úrovni Unie a zřízena Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“).

(7) Evropská centrální banka (ECB) může svými odbornými znalostmi makrobezpečnostní problematiky přispět významným způsobem k účinnému makrobezpečnostnímu dohledu nad finančním systémem Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (8) ECB by měla zajistit pro Evropskou radu pro systémová rizika sekretariát (dále jen „sekretariát“) a za tímto účelem by měla poskytnout dostatečné lidské a finanční zdroje. Na zaměstnance sekretariátu by se tak měl vztahovat pracovní řád pro zaměstnance ECB. Podle preambule rozhodnutí ECB ze dne 9. června 1998 o přijetí pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky, ve znění rozhodnutí ze dne 31. března 1999 (ECB 1998/4) ⁽¹⁾, by měli být zaměstnanci ECB přijímáni na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků členských států.
- (9) Dne 9. června 2009 uvedla Rada ve svých závěrech, že by ECB měla poskytovat analytickou, statistickou, správní a logistickou podporu ESRB. Jelikož úkolem ESRB je zabývat se všemi aspekty a oblastmi finanční stability, měla by ECB zapojit národní centrální banky a orgány dohledu, aby poskytovaly své specifické odborné znalosti. Z tohoto důvodu by měla být uplatněna možnost stanovená ve Smlouvě o fungování Evropské unie světit ECB zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu, a to tím, že se ECB svěří úkol zajišťovat sekretariát pro ESRB.
- (10) ECB by měla být pověřena úkolem zajišťovat statistickou podporu pro ESRB. Na shromažďování a zpracovávání informací podle tohoto nařízení a v případě potřeby za účelem plnění úkolů ESRB by se proto měly vztahovat článek 5 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky a nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽²⁾. Důvěrné statistické informace, které ECB nebo Evropský systém centrálních bank shromažďují, by tedy měly být sdíleny s ESRB. Dále by tímto nařízením nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice ⁽³⁾.
- (11) Sekretariát by měl připravovat zasedání ESRB a podporovat činnost generální rady, řídicího výboru, poradního technického výboru a poradního vědeckého výboru ESRB. Jménem ESRB by měl sekretariát shromažďovat veškeré informace nutné pro splnění úkolů ESRB,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1 Členství

Prezident a viceprezident Evropské centrální banky jsou členy generální rady Evropské rady pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) zřízené nařízením (EU) č. 1092/2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 125, 19.5.1999, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

Článek 2

Podpora ESRB

ECB zajistí pro ESRB sekretariát a poskytne jí tak analytickou, statistickou, logistickou a správní podporu. Úloha sekretariátu, jak je vymezena v čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) č. 1092/2010, zahrnuje zejména:

- přípravu zasedání ESRB;
- shromažďování a zpracovávání informací, včetně statistických informací, jménem ESRB a v zájmu plnění úkolů ESRB, v souladu s článkem 5 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky a článkem 5 tohoto nařízení;
- přípravu analýz, které jsou nezbytné pro výkon úkolů ESRB na základě technického poradenství ze strany národních centrálních bank a orgánů dohledu;
- podporu ESRB v rámci její mezinárodní spolupráce na správní úrovni s jinými příslušnými orgány týkající se makrobezpečnostní problematiky;
- podporu činnosti generální rady, řídicího výboru, poradního technického výboru a poradního vědeckého výboru.

Článek 3

Organizace sekretariátu

- ECB poskytne dostatečné lidské a finanční zdroje pro splnění svého úkolu, kterým je zajištění sekretariátu.
- Vedoucího sekretariátu jmenuje ECB po konzultaci s generální radou ESRB.

Článek 4

Řízení

- Předseda generální rady ESRB a řídicí výbor dávají pokyny vedoucímu sekretariátu jménem ESRB.
- Vedoucí sekretariátu nebo jeho zástupce se účastní zasedání generální rady, řídicího výboru, poradního technického výboru a poradního vědeckého výboru ESRB.

Článek 5

Shromažďování informací jménem ESRB

- ESRB stanoví, které informace jsou nezbytné k plnění jejích úkolů podle článku 3 nařízení (EU) č. 1092/2010. S ohledem na to shromažďuje sekretariát veškeré nezbytné informace jménem ESRB systematicky i *ad hoc* v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1092/2010 a s výhradou článku 6 tohoto nařízení.

2. Sekretariát zpřístupní jménem ESRB evropským orgánům dohledu informace týkající se rizik, které tyto orgány potřebují k plnění svých úkolů

Článek 6

Důvěrnost údajů a dokumentů

1. Aniž je dotčeno uplatňování trestního práva, jakékoli důvěrné informace, které sekretariát získá při plnění svých povinností, nesmějí být sděleny žádné osobě ani žádnému orgánu vně ESRB, s výjimkou informací poskytovaných v souhrnné podobě tak, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

2. Sekretariát zajistí, aby dokumenty byly předávány ESRB způsobem zaručujícím zachování jejich důvěrnost.

3. ECB zajistí zachování důvěrnosti údajů získaných sekretariátem za účelem plnění úkolů ECB podle tohoto nařízení. ECB vytvoří vnitřní mechanismy a přijme vnitřní pravidla pro zajištění ochrany údajů shromážděných sekretariátem jménem ESRB. Zaměstnanci ECB dodržují příslušná pravidla týkající se služebního tajemství.

4. Informace, které získá ECB v důsledku uplatňování tohoto nařízení, se využijí pouze pro účely uvedené v článku 2.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. listopadu 2010.

Článek 7

Přístup k dokumentům

1. Sekretariát zajistí uplatňování rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) ⁽¹⁾.

2. Prováděcí předpisy týkající se uplatňování rozhodnutí ECB/2004/3 na dokumenty související s ESRB se přijmou do 17. června 2011.

Článek 8

Ustanovení o přezkumu

Rada na základě zprávy Komise přezkoumá toto nařízení do 17. prosince 2013. Po obdržení stanoviska ECB a stanoviska evropských orgánů dohledu stanoví, zda je třeba toto nařízení pozměnit.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne 16. prosince 2010.

Za Radu
předseda
D. REYNDEERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydáván v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS